

အမြဲလင်း ဇွဲတင်း သံအင်းလာပြီ

သံအင်းဂုဏ်

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

စာရင်း

ဆောင်းပါးများ

မိုးကြိုး ဦးဘုန်းစင်

ရေးသည့်

အမှတ် (တစ်)

အမြဲလင်း နွဲ့တင်း သံအင်းလာပြီ

သံအင်းရွှေ
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

မိုးကြိုး ဦးအုန်းခင်

ရေးသည်

အမှတ် (တစ်)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေ
နှင့်ပြုချက်အမှတ် (၄၅၂၁)

ပထမနှိပ်ခြင်း။ ။ ၁၉၇၀-ခု ဒီဇင်ဘာလ

အုပ်စု (၄၂၀၀)။ ။ အဖိုး-သုံးကျပ်

မုက်နှာဖုံးရိုက်။ ။ ချင်းတွင်းပုံနှိပ်တိုက်၊
(၀၁၂၇၃) ၁၇၇-၄၇၇လမ်း။ ရန်ကုန်မြို့။

ပန်းချီ။ ။ ကျော်အေး

ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဦးထွန်းအိ “ဗမာ့မေတ်စာပေ”
(မြ-၀၇၅၃) အမှတ်-၁၁၅-၃၂လမ်း။
ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ။ ။ ဒေါ်ညွန့်ညွန့် “မျိုးသန့်ပုံနှိပ်တိုက်”
(မြ-၀၁၃၉၅) အမှတ်-၁၁-၁၃၂လမ်း။
ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး။ ။ “ချစ်မြိုင်စာပေ”
၁၃၇၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး။ ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

၁။	နိဒါန်း။	၅
၂။	စာရေးဆရာသုခ၏အနံ့မောဒနာ စာလွှာ။	၇
၃။	ကကြီးလုံး ခခွေးလုံး မသိသူများ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြသည်။	၉
၄။	ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘဝဖြစ်ထွေ ။	၁၆
၅။	ဝိပဿနာအကျင့်ဆိုတာ၊ ဥပါဒါန်တွေကို၊ စိတ်တူနဲ့ ထုချေပစ်တာ။	၂၀
၆။	မေးပါများစကားရမှာ။	၃၇
၇။	ဦးအောင်ဗလ--မယ်ကာက။	၄၇
၈။	ရာကုဋေ	၅၄
၉။	ရှက်စရာတွေးတော့၊ သမုဒယပါ၊ မဂ္ဂဆေးနှင့်ကုရမှာ။	၇၁
၁၀။	ညောင်တုံးတရားပွဲ။	၇၉
၁၁။	ဇာနာတိနံ ပဇာနာတိ။	၈၉
၁၂။	သဲအင်းကျင့်စဉ်။	၁၀၁
၁၃။	သာသနာအနှံ့ရှည်စွာတည်တံ့ရေး။	၁၀၅
၁၄။	ရွှေမန်းသဲအင်းတရားပွဲ။	၁၂၃
၁၅။	သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ယာဉ်ရထား။	၁၃၁
၁၆။	ညောင်တုံးမြို့ကဓမ္မာစရိယ။	၁၈၃
၁၇။	စာနိကလေးတစောင်။	၁၉၆
၁၈။	နင့်ဘရူးနမ်း ရဟန်းပေါ့ပျက်။	၂၀၉
၁၉။	စာကါးမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ။	၂၂၆

‘နိဒါန်း’

ဤသဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား၏ တရားအကြောင်းဆောင်း
 ပါးများကိုစတင်ရေးသားစဉ်က ၎င်းတို့ကိုစုပေါင်း၍ စာအုပ်
 အနေနှင့် ထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့ပါ။ “စာမှာမတတ်
 ကိုယ်မှာတတ်သော” သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား ဟောကြား
 သင်ပြ ပေးနေသောသတိ ပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရား
 ဟာ ၁။ ဘုရားဟော ဒေသနာ များနဲ့ အံဝင်ဂွင်ကျ ဖြစ်နေ
 ကြောင်းနဲ့၊ ၂။ ပရိယတ် သာသနာ နေလိုလလို့ ထွန်းလင်း
 တောက်ပနေတဲ့ တို့ဗမာပြည်မှာ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓ သာသနာနှစ်
 ရပ်ထပ်ဆင့်၍ စည်ပင်သာယာ ကျယ်ပြန့်လာစေခြင်းငှာ ဥာဏ်
 အား ပေးသောအနေနဲ့ မိမိအစွမ်းရှိသမျှ ရေးသားခဲ့ခြင်းသာ
 ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ရာထိုင်- ဒိဋ္ဌိသတ်တဏှာသတ်နဲ့ မင်္ဂလေးပါး စာအုပ်ကို
 ထုတ်ဝေပြီးချိန်၌ ထိုတရား ဆောင်း ပါး များ ဟာ ဒိဋ္ဌိသတ်၊
 တဏှာသတ် စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသော အချက်အလက်များ
 ကို ပိုမိုရှင်းလင်းစေသည်သာမကဘဲ ထပ်မံဖြည့်စွက်ထားသော
 ဘုရားဟောဒေသနာများ ပါရှိနေသဖြင့် ထိုဆောင်းပါးများကို
 စုပေါင်း၍ စာအုပ် ထုတ်ဝေလျှင် ကောင်းမည်ဟု ဓမ္မမိတ်ဆွေ
 များက အကြံဉာဏ်ပေးကြပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးများကို ထပ်မံ သုတ်သင်စီစဉ်၍
 စာအုပ်အနေဖြင့် ထုတ်ဝေ လိုက်ပါတယ်စင်ဗျား။

ဒိဋ္ဌိသတ်တဏှာသတ်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီးနောက်၊ ဤဆောင်း
ပါးများကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုပါက သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား။
ဟောကြားသော အကျင့်တရားများကို ပိုမိုရှင်းလင်း ပြတ်သား
စွာနားလည်မည်သာမကဘဲ၊ သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ကိုလဲ ကောင်းစွာ
ဉာဏ်ငဲ့မိကာ တိကျသော တရား အားထုတ်နည်း များကိုပါ
ရရှိကြမည်ဖြစ်ပါသဖြင့်၊ ဆဲတစ်မီး၊ ငြိမ်းအေး၊ ဤမဂ္ဂင်ဆေး
ကြီးကို စားသုံး နိုင်ကြပါစေသတည်း ဟူ၍ ဆုမွန်ကောင်းကို
တောင်း လိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။

အမှတ်-၄၁၂၊
သိမ်ဖြူလမ်း။ ရန်ကုန်မြို့။

(ဝိ : ကြိ :) ဦး ဆုန်း ခင်

ဖုံး - ၁၅၁၉၆။

၁၉၇၀-ခု အောက်တိုဘာလ

စာ ရေး ဆ ရာ သု ခ ဇာ် အ နု ဝေ ဘ ဒ န ဘ စ ဘ လှ ဘ

၃၁၊ ပါ ရ ဇိ ရိ ဝ သာ
က န္ဘ ဘ အေး စ ဘ တို က် ၊ ရ န် ကု န် ဇြို၊
၁၃- ၁၀- ၇၀

လေး စား အပ် သော ဦး အုန်း ခင်

ပေးလိုက်သောစာကို ရရှိပါသည် သတင်းဂျာနယ်တွင် ရေးသ
မျှ ပထမ စာစောင်ကစပြီး ဖတ်ခဲ့ ကြနပ်ခဲ့ ပါသည်။ ထိုထက်ပွင့်
လင်းစွာ အစီရင် ခံရမည် ဆိုပါလျှင် သံလျှင်က စာတွေထက်
ဘဝင်ကျခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် 'မင်လေးပေး' စာစောင်က တိုတို
နှင့် လိုရင်းကို ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် ရှင်းရှင်း ပြတ်ပြတ် ဖြစ်သည်
ဟု ထင်ပါသည်။ အလုပ်စခန်း၏၊ သော့ချက်ဟုလည်း၊ ယုံကြည်
ရပါမည်။ သတင်းဂျာနယ်က ဆောင်းပါးများကတော့ အလုပ်
လုပ်ချင့်လာအောင် ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်လဲ တတ်အားသမျှ လုပ်ပါသည်။ ဟောပါသည်။
ရေးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးအုန်းခင် ကို စေတနာချင်းစာ၍
လေးစား ချစ်ခင် ပါသည်။ သံဃာတော်များ ဟောတော်မူကြ
သော ဝေါဟာရတို့သည် သာသနာနှင့်စိမ်းသော လှူပြုန်း လှူငယ်
များ အဘို့ မျက်စိမမို့ နားမမို့ ဖြစ်နေတတ်၍ ဦးအုန်းခင်တို့လို
ခေတ်မှီသာသနာမှီ စာရေးဆရာများက ကြိုးပမ်းပေးကြမှ ဘုရား

ရှင်၏ အဆုံး အမ ပြန်နဲ့ ထင်ပေါ်လျက် လူတော်လူကောင်းများ
တိုးပွားလာနိုင် ပါလိမ့်မည်။

စကားစပ်၍ ပြောရ လျှင် သတင်း ဂျာ နယ်ကို အပတ်စဉ်
မှန်မှန် မရ၍ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ဖြစ်နေပါသည် ကျေးဇူး
ပြု၍ ကျွန်တော့်ထံ လပေး နှစ်ပေး နှင့် ပေးပို့ ရယူ ချင်ပါသည်
အခမဲ့ မဟုတ်ပါ။

ကျေးဇူးတင်စွာ သာဓုခေါ်လျက်
သုခ^၀ အတ္တဘုံပရိဟရန္တ၊

၁၃၀

(မှတ်ချက်။ ။ အထက်ပါ မှတ်ဆွဲကြီး ဦးသုခ ၏ ချီးမြှင့်
အားပေး စာက လေးကို ဖတ်ရတဲ့အခါ ‘ကြိုးစား ပါမောင်၊
တို့ဗမာပြည်ဘောင်၊ အမျိုးသားတွေ တက်ခေတ်မှာ ထွန်းသင်နေ
ဝန်းသို့ပြောင်’ .... အစချီသော ၁၉၃၆ ခုနှစ် ဦးဇော်ဝိတ်နှင့်ကာယ
ဗလ— ဦးရိန် တို့နှစ်ဦး ဘာလင်မြို့၌ ကျင်းပသည့် အိုလံပစ်ပွဲသွား
ရန် ရံပုံငွေကောက်ခံတဲ့ ကပွဲ၌ သိဆိုသော ရွှေတိုင်ညွန့် ရေးသား
သည့် ‘အိုလံပစ်’ သီချင်းကလေးကို ပြေးပြေးသတိရကာ ဆက်လက်
ကြိုးပမ်းရန် အားတက်မိပါသည်ခင်ဗျား။ ။ မိုးကြိုး)။

“အမြဲလင်း-မြဲတင်း-သဲအင်းလာပြီ”

မိုးကြိုးဦးအုန်းခင်နှင့် မိတ်ဆွေတဦးတို့၏ ဆွေးနွေးခဏ်း

ကကြီးလုံး-ခခွေးလုံး-မသိသူများ
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြသည်

မသုတော်ခုနစ်ပါး။ မိတ်ဆွေ။ ။ဦးမိုးကြိုးရေးတဲ့ ဆွေး
နွေးခဏ်းဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်လဲ
ဦးမိုးကြိုးနဲ့ ဆွေးနွေးချင်လို့ လာခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ‘တောင်းကိုမဖောက်၊ တောင်ကိုဖောက်၊ စိန်
ကျောက်အလား၊ မိုးကြိုးသွား’ဆိုတာကို မိတ်ဆွေကြားဘူးတယ်
မဟုတ်လား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကြားဘူးပါတယ်၊ ဒါထက် ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဖော် မသုတော်ခုနစ်ပါး’ဆိုတာကိုလဲ ကျွန်တော် ကြားဘူးပါ
သေးတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ အင်း... ဒီလေပေါက်အတိုင်းဆိုရင်တော့ မိတ်ဆွေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အတိုင်အဖေါက် ကိုက်ညီပြီလို့ သာ မှတ်ပေတော့ဗျို့။ တယောက်ကဲ့တယောက် မညှာတမ်း ပြောကြရအောင်လား။ ဒါထက် ခင်ဗျားဘာမေးချင်သလဲ မေးစမ်းပါ။

“ဖြေမနော်၊ အဖက်ဖက်က စမ်းကြပါတော့၊ မပြေသော်တသက်နှင့် နှစ်သက်တန်းပါတဲ့” ဆိုတဲ့ ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းရဲ့ လေးချိုးကြီးလိုပေါ့ဗျာ ဟုတ်လား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အဘိဓမ္မာကို တော်တော်တန်တန် ကြိုတင်ခေါ်မိ သိရှိထားသူများမှသာ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ တရားထူးကို သိမြင်ပေါက်မြောက်နိုင်တယ်လို့ ဆိုနေပြောနေကြပါတယ်။ ။ ဒီပြဿနာမှာ ဦးမိုးကြိုး ဘယ်လို ယူဆပါသလဲခင်ဗျား၊ ကြားနာစမ်းပါရစေ။

လူမလေး-ခွေးမခန့်။ မိုးကြိုး။ ။ ကျွန်တော်ရဲ့ အယူအဆကို တင်ပြခဲ့ရင် ဒီပြဿနာမျိုးမှာ ‘လူမလေး ခွေးမခန့်’ ဆိုတာ မျိုးသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီပြဿနာမျိုးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘုရားသခင်က ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ဘယ်သုတ်မှာ ဟောခဲ့တယ် ဆိုတာကိုသာ ကိုးကားတင်ပြပါမှ ပညာရှိသူတော်ကောင်းများ လေးစားမည်ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆက်ပြီးပြောစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။ အဘိဓမ္မာကို အတော်အတန် ခေါ်မိထားပါမှ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ တရားထူးကို သိမြင်ပေါက်မြောက်နိုင်တယ်လို့ အဆိုပြုသူများက သူတို့ရဲ့ အဆိုကို ထောက်ခံတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာကို တင်ပြရပါလိမ့်မယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

ဒီလို ဘုရားဟောဒေသနာမျိုးကို ကျွန်တော်တော့ မတွေ့ဘူးဘူး ခင်ဗျ။ ။ ကျွန်တော်တွေဘူးတာက ဘုရားသခင် လူ့ပြည်မှာ မဟောဘဲ နတ်ပြည်မှာဟောတဲ့ အဘိဓမ္မာကဲ့သို့ နက်နဲခက်ခဲတဲ့ တရားမျိုးကို ကြိုတင်သိဘို့ဆိုတာဝေးရော၊ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို ပင် သင်ယူရာမှာ ပထမပါဒဆုံးလို့ ဒုတိယပါဒ ရောက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် ထိုပထမပါဒကို မေ့ပစ်တဲ့ ရဟန်းတပါးဟာ ‘လက်ပုတ်တရား’နဲ့ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိညာဏ်ခြောက်ပါးနဲ့ တကွ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားတဲ့ ဝတ္ထုကလေးဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ၎င်းကိုတင်ပြပါမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ လုပ်စမ်းပါဗျာ၊ ကြားနာ မှတ်သားစမ်းပါ ရစေ။

ရှင်စူဠပန်။ မိုးကြိုး။ ။ တောင်ငါးလုံးပိတ်ဖုံးကာခို၊ ရာဇဂြိုဟ်ဆိုတဲ့ မင်းနေပြည်အနီး၊ ရွာငယ်တခုမှာ ဓနုသူဌေးရဲ့ မြေး၊ မဟာပန်နံ စူဠပန် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။

အစ်ကိုမဟာပန်ဟာ မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော ဆရာကောင်းကို ရရှိတဲ့အတွက် အရတ္တဖိုလ်ရ၊ ရဟန္တာကြီးဖြစ်သွားပါတယ်။ ထိုအခါ မဟာပန်ဟာ မိမိရရှိထားတဲ့ မဂ်ဖိုတ်ချမ်းသာ တရားများကို ညီဖြစ်သူ စူဠပန်အား ပေးပေလိုတဲ့အတွက် စူဠပန်ကို ရှင်ပြုစေပြီး လေးပါဒမျှရှိတဲ့ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို သင်ကြားပေးပါတယ်။

စူဠပန်ဟာ ထိုဘုရားရှိခိုးဂါထာရဲ့ အနက်ကို သိဘို့မဆိုထားနဲ့ ပထမပါဒဆုံးလို့ ဒုတိယပါဒကိုရောက်တဲ့အခါ ထိုပထမပါဒကို မေ့သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစ်ကို မဟာပန်က ‘အချင်း

စူဠပန်၊ သင်သည် လေးပါဒမျှသာရှိတဲ့ ဂါထာကို ဝါတွင်း လေးလပတ်လုံး သင်ယူ၍ မျှမရရှိချေ။ သင်ကဲ့သို့သော သူဟာ လူမည်ကား သာဖြစ်၍ အနှစ်သာရနဲ့ ပြည့်စုံလှတဲ့ ဘုရားရှင်သာသနာတော်နဲ့ မထိုက်တန်ပေ။ မြေနုကျွန်း၌ ရေသွန်း၍ စိုက်ပါလျက် မပေါက်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ အကျိုးမဲ့တဲ့ဘဝသာ ဖြစ်ရချေသည်။ ယနေ့ပင်လူထွက်၍ အသက်မွေးပေတော့'လို့ ပြောဆိုကြိမ်းမောင်းပြီး ကျောင်းမှနှင်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ဖေကံနွယ်ဆိုးပါဘိ။ ဒါကြောင့် စူဠပန်ဟာ 'ဖေကံနွယ်ဆိုးပါဘိ ဒင့်အမေရိုးတဲ့ကံရယ် ငါ့လခွီးသာပ ငါ့ချည်းကျန်တော့တယ်' ဆိုပြီး ငိုတယ်တဲ့ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း—စကားကောင်းပြောနေရာက သွေဖီရေးသမားကြီး ဖြစ်သွားပြန်ပြီပေါ့ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ အပျင်းတော်ပြေစေဘို့ လုပ်လိုက်တာပါဗျာ၊ ပျော်လို့ ပျက်ကလက်တယ်လို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့ 'ဆက်ပြီး ပြောပါမယ်။

ဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားသခင် သိတော်မူတဲ့အခါ 'ချစ်သားစူဠပန် လာလှည့်။ ။ ငါသို့သော သဗ္ဗညုဘုရား ထင်ရှားရှိပါလျက် ပညာလေးလံထိုင်းမှုိုင်းသဖြင့် စာသင်၍ မတတ်ပျံ့မှုနှင့် ရဟန်းဘဝကို အသိစွန့်ရအံ့နည်း၊ သင်၏အစ်ကို၌ ကား သူတပါးတို့၏ အာသယာနုသယကို မုချအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်သည်မရှိ။ သင်ကား သာဝကဝေနေယျမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ လျှင်စွာလာလော့ ငါသင်ဦးအံ့' လို့ မိန့်တော်မူပြီး စူဠပန်အား ဖြူစင်သောပုဆိုးပိုင်းကို ပေး

တရားဆောင်းပါးများ

အပ်ကာ ဤအဝတ်ကိုပွတ်နယ်လျက် 'ရဇောဟရဏ' ကို စီးဖြန်း ရှုတ်ဆို့စေပါတယ်။

စူဠပန်ဟာ ထိုလက်ပွတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရင်းမှာဘဲ လေးပါးသော ရူပါဝစရဈာန်ကို ရပါတယ်။ အဲဒီအထိဟာ သမာဓိကို အင်အားကောင်းအောင် ထူထောင်တဲ့ သမထကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုသမထကြီးနဲ့ ရအပ်တဲ့ဈာန်သမာဓိကို အခြေပြုပြီး ဝိပဿနာသိက္ခာပြောင်းကာ ရုပ်-နာမ်-သင်္ခါရတရားတို့ကို အရှုခံအာရုံအဖြစ် ထားပြီး လက္ခဏာဉာဏ်များပေါ်အောင် ဆက်လက်ရူပိုးတဲ့အခါ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိဉာဏ်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ ၊ ။အင်း...ဒီလိုဆိုတော့လဲ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရရှိဘို့ရန်မှာ အဘိဓမ္မာကိုတတ်ဘို့မပြောနဲ့ စာတတ်ဘို့ပင် မလို၊ သရာကောင်းရဘို့သာ လိုတယ်ဆိုပါတော့။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ် ဒီအတိုင်းပါဘဲ၊ ဒါကြောင့် ရွှေကျင်နိကာယ တတိယသာသနာပိုင် ဒီပဲရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးက—

ဒီပဲရင်းဆရာတော် - အာဘော်။ ကျင်လည်လေသမျှ သံသရာဘဝမှာ ဝိပဿနာဟူ၍ အသံကိုသော်မျှ အလွန် ကြားရခဲသည်၊ အနံ့ကိုမျှ နံရခဲသည်။ ဝိပဿနာနဲ့ တွေ့ မွှေးကြိုင်လှိုင်သင်းလှသော သာသနာတော်၏အတွင်း ကြုံကြိုက်ရသော ယခုဘဝ၌ အနံ့ကိုနံဘူးသည်ရှိရုံ၊ အားထုတ်ဘူးသည် ရှိရုံမျှသော်လည်း အားထုတ်ကြရမည်။

စာတတ်မှ အားထုတ်တတ်သည်။ စာတတ်မှ နည်းလမ်းကျ သည်။ စာမတတ်လျှင် အားမထုတ်တတ် နည်းလမ်းမကျဟု မှတ်ထင်တတ်သည်။ မမှတ်ထင်နှင့် ။

ဘုရားလက်ထက်တော်က စာမသင်၊ ပေမသင်၊ စာမတတ်ဘဲ ကကြီးလုံး မခွေးလုံးကိုမျှမသိဘဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်သူတွေသာ များ သည်။ စာတတ်၍နိဗ္ဗာန်ရောက်သူ အနည်းငယ်သာရှိသည်။ ။

စာတတ်၊ ကျမ်းတတ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ဂိုဏ်းဆရာကြီး ပေါ်ဠိလမထေရ်ကြီးသည် (စာမတတ်တဲ့) ရဟန္တာသာမဏေငယ် ထံ နည်းယူ၍ သာမဏေငယ်နည်းပေးမှ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ဟု ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာမှာဆိုသည်။ (ဆရာကောင်းထံမှ) နည်းကောင်း ရသည်သာ လိုရင်းဖြစ်သည်။ ။

အမှန်ကျန နည်းကောင်းရလျှင် ယုံယုံကြည်ကြည်သာ အား ထုတ်သည်ထက် ကောင်းသောအလုပ် တလောကလုံးမှာမရှိလို့ ရေးသားတိုက်တွန်းခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျား။ ။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း...ကောင်းပါပေတယ်ခင်ဗျာ။ ။ ဒါ ထက် ရဟန္တာကြီးလို့ ဦးမိုးကြိုးတို့ ယုံကြည်နေတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ ဘယ်ဝိပါက်ကြောင့် စာမတတ်သလဲ ဆို တာ ဦးမိုးကြိုး မေးလျှောက်မကြည့်ဘူးလား။ ။

စာဉာဏ်နဲ့ နှိပ်စက်မိလို့။ ။ မိုးကြိုး။ ။ ကျွန်တော် မေး လျှောက်ကြည့်တဲ့အခါ သဲအင်းဂူဆရာတော်က ဒကာကြီး ဦး အုန်းခင်၊ ဦးပဉ္စင်းဟာ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအရင် ပွင့်တော်မူ တဲ့ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသခင်လက်ထက်မှာ မင်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ ။ ယောက်ျားတို့တတ်အပ်တဲ့ (၁၈)ရပ်သောအတတ်ကို ကောင်းစွာ

တရားဆောင်းပါးများ

တတ်ပြီး၊ ကျမ်းဂန်စာပေနယ်မှာ ထူးချွန်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုစာတတ် တဲ့အတွက် စာမာန်တက်ပြီး သူတပါးကို စာဉာဏ်နဲ့ နှိပ်စက်ခဲ့ တယ်။ ဒီဝိပင်္ဂါန်ကြောင့် ဦးပဉ္စင်းဟာယခုဘဝမှာ စာဖတ်ချင် စိတ်၊ စာသင်ချင်စိတ် မရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ပြောကြားပါ တယ်ခင် ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုတော့ဦးမိုးကြိုး၊ ပြောပြသွားတဲ့ စူဠ ပန်ဟာကော ဘယ်ဝိပင်္ဂါန်ကြောင့် ဉာဏ်ထိုင်းရတာလဲခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ကဿဖဘုရားသခင် လက်ထက်တော်မှာရှင်စူဠ ပန်ဟာရဟန်းဖြစ်ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ထိုအခါပညာထုံတဲ့ ရဟန်းတ ပါးအား ကျီစယ်ပျက်ရယ်ပြုလျက် နှိပ်စက်ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒီဝိ ပင်္ဂါန်ကြောင့် ယခုဘဝမှာ ဉာဏ်ပညာထုံထိုင်းခြင်း ဖြစ်ရတာပါ ခင်ဗျား။

သော်တာပေါလော၊ ရောင်ရှက်ဖြာ။ ။ ဒါထက်သဲအင်းဂူဆရာ ဇော်ရဲ၊ ဆွေမျိုးဆက်အကြောင်း သော်တာပေါလောရောင်ရှက် ဖြာ၊ တောင်လကျား၊ ကျွန်းမြတ်ဒီပါ၊ သာလဲသာ'ဆိုတာကို ကျွန် တော်တတ်သမျှမှတ်သမျှ ပြောပြပါမယ်ခင်ဗျား။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ဘဝဖြစ်ထွေ

“ပပငယ်လေ၊ ဝင်းပင်း မှန်ရဝေဆောင်၊ ကိုယ်ရောင်တိုက်ခန်း
လင်း ဟန်တခါပြင်၊ ရှောင်ဆယ်တင်း၊ ဆက်သွင်းပုံသေ၊ သိန်း
တန်တဲမေလေလေ....”

မိတ်ဆွေ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ရဲ့ ညီတော်—မင်းနန်လို့၊
နတ်သမီးလာစေတဲ့ ဂါထာတွေများ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေတယ်
မှတ်တယ်။

မိုးကြိုး။ ။ မိတ်ဆွေကသဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ အ
တိတ်ကာလက အဖြစ်အပျက်တွေကို၊ သိပါရစေဆိုလို့ မောင်
အောင်ထွန်းသိဆိုလေ့ရှိတဲ့ ပပဝင်းဝင်း၊ ပတ်ပျိုးကိုမှတ်မိသေးရဲ့
လားလို့ ဆိုကြည့်နေတာပါဗျာ၊ တလဲ့မထင်ပါနဲ့။ ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ပပ ဝင်းဝင်းပတ်ပျိုးနဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်
ဟာ ဘယ်လိုဆက်စပ်ပါသလဲခင်ဗျား။ အမိန့်ရှိစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။ မပြောမပြီး မတီးမမြည်ဆိုတာလို့၊ တီးလို့ရှိမှ
မြည်ရတော့မှာပေါ့ဗျာ၊ အကြောင်းကဒီလိုပါ။ မကြာသေးမီက
သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ ဟင်္သာတမြို့သို့ တရားဟောကြွပါ
တယ်။ ခမ့်ဆရာတော်လဲပါတယ်။ ကျွန်တော်(ပဲခူးဆား)လဲပါ

တယ်။ တညဉ့်မှာ ခမ့်ဆရာတော်ဟာ ပါပါတီ ကုလားမလေး ဘုရားရှိခိုးဂါထာရွတ်ဆိုပုံကို ကုလားမသံလေးနဲ့ ကန့်ကယ ရွတ်ဆိုပြပါတယ်။ ခမ့်ဆရာတော်ဟာ အဟောကောင်း အပြောကောင်း အသံကလဲကောင်းဆိုတော့ တရားနာပရိသတ်တွေစွဲတာ ပေါ့ဗျာ။

ခမ့်ဆရာတော် ပွဲဦးထွက် ဟောပြောတော့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား တရားဟောပါတယ်။ ဟောတဲ့အခါမှာ၊ ကျွန်တော် မကြားဘူးတဲ့၊ ဓမ္မဂီတလေးကိုရွတ်ပြပါတယ်။

- ၁။ မြင်သောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မမြင်သော သဘောကိုတော့ ဘေးအေးမြင်၊
- ၂။ ကြားသော သဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မကြား သောသဘောကိုတော့ ဘေးအေးမြင်။
- ၃။ နံသောသဘောကိုတော့ဘေးလို့ထင်၊ မနံသောသဘော ကိုတော့ ဘေးအေးမြင်။
- ၄။ စားသောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မစားသောသ ဘောကိုတော့ဘေးအေးမြင်။
- ၅။ ထိသောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မထိသောသ ဘောကိုတော့ ဘေးအေးမြင်။
- ၆။ သိသောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မသိသောသ ဘောကိုတော့ဘေးအေးမြင်။

လို့အသံနေ အသံထားနဲ့ ရွတ်ပြတော် မူပါတယ်။ သဘောက တော့ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်-နာမ်နှစ်ပါးတို့ချုပ်ခြင်းဟာ နိဗ္ဗာန်ချမ်း

သာဘဲလို့ဆိုတာကို ဗမာစကား သက်သက်နဲ့ ထင်ရှားအောင် မြှောက်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ နောက်တနေ့နံက် မိုးကြိုးရဲ့ မိတ်ဆွေများနဲ့ စကား ပြောကြရာမှ ဟင်္သာတမြို့သားတဦးက သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဟာ ငယ်စဉ်က ဂီတပညာကို ကောင်းစွာ တတ်မြောက်လာပုံရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ညဉ့်က ရွတ်ပြတ်ဂါထာကို စည်းဝါးနဲ့ အသံနေအသံထား နားလည်သူများ ရွတ်ပုံမျိုး ရွတ်ပြ သွားတယ်။ အသံသြဇာကလဲ ကောင်းပါတိသနဲ့လို့ ပြောပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဟင်္သာတမြို့ဆိုတာက ခေတ်မြို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဂီတပညာဆိုင်ရာမှာ နားကြီးမျက်စိကြီးတဲ့မြို့ဖြစ်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ အဲဒီစကားစကိမ္မာထားပြီး ဆရာတော်ရဲ့ငယ်စဉ်က အဖြစ်အပျက်တွေကို ကျွန်တော်စုံစမ်း သိရှိထားတဲ့အတိုင်း ဖောက်သည်ချခဲ့ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့ကိုလဲ ဖောက်သည်ချစမ်း ပါခင်ဗျား၊ မှတ်သားထားစမ်းပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ ကဲ-နားသောတဆင်တော်မူစမ်းပ ကိုယ့်ဆရာ၊ သတင်းစာဆရာတို့ရဲ့ လေယူလေသိမ်းမျိုးနဲ့ ပြောပြမယ်၊ အပျင်းလဲပြေစေ ဗဟုသုတလဲ ဖြစ်စေပေါ့ဗျာ။

မိုးနတ်ဒေဝီ။ ။ မိုးနတ်ဒေဝီ၊ မေဘရဏီတနှုန်းကဲ့သို့၊ ငွေပန်းချီ ရှိုးလောက်တဲ့၊ ပြုံးလျက်မူယာ၊ ခုံးမျက်စိ- သုံးရက်လ၊ အတူ မကွာ၊ အဆုံးတသက်ပ၊ မမုန်းရက်စရာ၊ ရူပကာ အုံးစက်ပအတူ မကွာ-မြဲရအောင်လေး၊ စွဲမောင့်စိတ်မှာ....။

တရားဆောင်းပါးများ

အစရှိတဲ့ ဦးပြုံးချို ရေးတဲ့ မယ်ဘွဲ့ ဘောလယ် သီဆိုသံနဲ့၊
ဘင်ဂျီသံကိုနှောကုန်း ရွာအတွင်းမှ ကြားရလေ့ ရှိတယ်လို့
သိရပါတယ်။ ။သက်ကြီး ခေါင်းချ၊ လသာတဲ့ ည အချိန်
များမှာ ထိုသီချင်းသံကို ကြားကြရတဲ့ နှောကုန်းရွာသူ ပျိုဖြူ
များဟာ မအိပ်နိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းထောင်ကာ ထကြ သတဲ့
ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။တယ်လဲဆိုတဲ့ စာပါကလား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီလို အဆိုအတီးကောင်းလှတဲ့အတွက် အောင်
ထွန်း အောင်ထွန်းနဲ့ နာမည်ထွက်လာပါတယ်။

ဆရာမပါရင် အလှူ မဖြစ်သလောက်။ ။နှောကုန်းရွာ အနီး
တဝိုက်မှာ သာရေးနာရေးများ ရှိတဲ့အခါ ‘ဆရာမပါရင်လေ၊
အလှူမဖြစ်သလောက်၊ ဇမ္ဗူရာဇ် တလျှောက်မှာဖြင့်၊ ကျော်တဲ့
စိန်ဗေဒါ’ ဆိုတာလို အောင်ထွန်းမပါရင် မပြီးပါတဲ့ ခင်ဗျား။

သဲအင်းကုဆရာတော်လောင်းအောင်ထွန်းကလေးဟာသီချင်း
များကို ကိုယ်တိုင် နိုင်နင်းစွာ သီဆိုတတ်ရုံမကဘဲ ဘင်ဂျီကိုလဲ
မြည်လှ၊ ပီသစွာ၊ ဒရန့်ဒယက်၊ အတောအတက်တွေ ဗလဝန့်၊
ပရိသတ် ပွဲကျအောင် တီးတတ် ပါသေးတယ်။

အောင်ထွန်း ကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး ကာလပေါ် သီချင်းတပုဒ်
ဟာ နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်ရေးသားခဲ့တဲ့ ‘နာရီမှူး’ သီချင်း ဖြစ်
ပါတယ်။

ဆွေတော်ရှစ်သောင်း၊ မျိုးတော်ပေါင်းရယ်လို့ ခညောင်း
သည်မှာ၊ စည်သာငယ်သံ၊ ညီလာခံ၊ မဟာစည် ကြူးစဉ်က
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ နာရီမှူး။

ရွှေဘူဦး၊ လွမ်းလို့ထူး (ဗမာပြည်မှာ နာရီတွေက များ
အချိန်ဟာ မှန်နိုင်ပါ့မလား) ကွာခြား။ ရှေးက နာရီမမှန်ဘူး၊
ရာသီ သံကြိုး၊ ခါးပိုက်ဆောင်ထူးကိုဖြင့်၊ မြူးကာ နေသည်၊
ရေနာရီလုပ်ဦးမည်၊ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်အောင်ထွန်းမွေးနေ့။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်လောင်း
မောင်အောင်ထွန်းကို ကောဇာ ၁၂၇၄-ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း
၁၀ရက်၊ ခရစ် ၁၉၁၃-ခု၊ မတ်လ-၁၆ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်-
၈-နာရီမှာ မွေးဖွားပါတယ်။ တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်တဲ့အတွက်ဖခင်
ဆေးဆရာကြီး ဦးသော်တာက သားကလေးကို အောင်ထွန်း
လို့ အမည်ပေးပါတယ်။

မိခင်ဒေါ်မယ်အံ့ဟာ အောင်ထွန်းကလေးကို ပဋိသန္ဓေတည်
နေချိန်မှာ ထူးခြားတဲ့ အိပ်မက်ကို နှစ်ကြိမ် နှစ်ခါ မြင်မက်ပါ
တယ်။ ဒေါ်မယ်အံ့ဟာ မိုးပေါ် သို့ပျံ တက်ပြီး ကမ္ဘာမြေပြင်ကို
လှည့်လည် ကြည့်ရှုရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်ခင်ဗျား။

အောင်ထွန်းကလေးဟာ အမိဝမ်းကကျွတ်တာနဲ့ တပြိုင်နက်
ကျယ်လောင် စူးရှတဲ့ အသံနဲ့ ငိုပါတယ်။ ထိုငိုသံကို ကြားရတဲ့
လောကီပညာ အင်္ဂုဇ္ဇာကို အတော်အတန် ခေါက်မိတဲ့ အိမ်နီး
ချင်း အဖိုးကြီးတဦးက မယ်အံ့ရဲ့ သားကလေး အသံဟာ
အသံဩဇာနဲ့ ပြည့်စုံတယ်၊ အကောင်ထူးကလေးဘဲလို့ သာမန်
နိမိတ်ဖတ်လိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ထိုအဖိုးကြီးဟာ ကောသလတိုင်း သာပတ္တိပြည်ရှင် ဘုရင်
ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးရဲ့ ပုရောဟိတ်သန္တကပုဏ္ဏားကဲ့သို့
နက္ခတ်ဗေဒင်အရာကို တဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်

တရားဆောင်းပါးများ

သူမဟုတ်တဲ့အတွက်မန္တ ဘနိပုဏ္ဏေးမကမေးဖူးပါ။ သောအင်္ဂုလိမာလာ အလောင်း အဟိံသက ကလေးမျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆိုတာကို အတတ်မသိရှာပါ။

နာမည်ကြီးလူဆိုး။ ။ ၁၉၃၂-ခုနှစ် တပို့ကမ္ဘာ မှော်ဘီမြို့ရဲဌာန တွင် အမှုတိုင်ချက်တွေများသလောက် တရားခံမပေါ် တဲ့အတွက် ရဲစုံထောက် များဟာ 'ကြုံသေးတယ်၊ ကုန်ဆွေး ဗျာထုကြွယ်၊ ဘယ်ရှေးကံရယ်၊ စီမံ ဖန်လေတယ်' ဆိုပြီး ငိုချင်းချနေကြပါတယ် တဲ့ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဟော....ဟော.... စကားကောင်း ပြောနေရာ က သေဖယ်သွားနေပြန်ပါပြီ။

မိုးကြိုး။ ။ ရဲဌာနမှာ အမှုတိုင်ချက်များ ဆိုရင် ကျွဲပျောက် မှု၊ နွားပျောက်မှု၊ ဖေကံထွင်းမှု၊ ခိုးမှု၊ လုယက်မှု၊ ဓားပြတိုက် မှုများဖြစ်ပါတယ်။ တရားခံများ ရှာမရတဲ့အတွက် ရဲအရာရှိများ ဟာ 'တတ်တဲ့ပညာ မနေသာ' ဆိုတဲ့အတိုင်း အောင်ထွန်းအား လူဆိုးစာရင်းထဲသို့ ပုဒ်မ(၁၁၀)အရ သွတ်သွင်းပြီး နယ်နှင့်ဒဏ် ပေးခတ် လိုက်ပါတယ်။

အောင်ထွန်းဟာ ၁၅-နှစ်သား လောက်က အိမ်ထောင်ကုန် တဲ့အတွက်၊ လိုအချိန်မှာ အသက် ၂၀တွင်းသို့ ဝင်ရုံသာ ရှိသေး သော်လည်း (၁) မတင်ရွှေ၊ (၂) မအုံးတင် (၃) သေန်းမြင့် ဆိုသော သမီးသုံးယောက်ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်နေပါပြီ။

အောင်ထွန်းဟာ ဟင်္သာတခရိုင်၊ အဖျောက်မြို့နယ်၊ လှည်း လမ်းကူး ရွာသို့ ၂- နှစ် ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရန် ဖြစ်သော်လဲ သူ့အားအုပ်ထိန်းရတဲ့ လှည်းလမ်းကူးသကြီးဟာ အောင်ထွန်း

၂၂၈၀

စာကြည့်တိုက်
တက္ကသိုလ်

ကိုချစ်ခင်ကာ သားလိုထားတဲ့အဘွား ၃-နှစ်ကျော် နေထိုင်ပါ
တယ်။ ထိုရွာမှာနေစဉ် အောင်ထွန်းရဲ့ အဆိုနဲ့ ဘင်ဂျီအတီးကို
နှစ်သက်ကြတဲ့ အဘွား အောင်ထွန်းဟာ လူချစ်လူခင်များပြီး
ထင်ရှားသူတယောက် ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ခင်ဗျား။

ရန်သူဝိုင်းထား၊ ထိုယောက်ျားကား၊
ပြေးသွားဘို့ရာ၊ လမ်းပေါက်သာလျက်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒါထက်.... သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ မောင်
အောင်ထွန်းဘဝက လှည်းလမ်းကူးရွာမှ နှောကုန်းရွာအပြန်မှာ
စားပြုတိုက်လို့ ထောင်၇-နှစ်ကျသွားတဲ့ အကြောင်းကလေးကို
သိစမ်းပါရစေခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ မောင်အောင်ထွန်းဟာ လှည်းလမ်းကူး ရွာသူ
ကြီး ဦးဖိုးညွန့်ထံမှာ နေစဉ်အခါက ဖိုးသာထွန်းနဲ့ အတူ ကျွဲ
အကောင် ကိုးဆယ်လောက်ကို နှစ်ယောက်သား ကျောင်းကြရ
ပါတယ်။ ဒီကျွဲများရဲ့ အကြောင်းကို ဆရာတော် ဘုရားဟာ
“ချည်တိုင်တရား” အမည်နဲ့ တပည့်ဒကာဒကာမများကို သတိ
သံဝေဂဖြစ်ကြဘို့ဟောပြောပါတယ်။

ချည်တိုင်တရား။ ။ မောင်အောင်ထွန်းဟာ ဖိုးသာထွန်းနဲ့ အတူ
နံနက်လင်းတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျွဲများကို ချည်တိုင်က လွှတ်လိုက်
ပါတယ်။ ဒီလိုချည်တိုင်က လွှတ်လိုက်တဲ့အခါကျွဲတွေဟာ စား
ကျက်မှာ စားသူစား၊ ရေထဲဆင်းသူဆင်းနဲ့ အင်မတန် ပျော်ရွှင်
မြူးထူးကြပါတယ်။ ညနေနေဝင်ခါနီး အချိန် ရောက်တဲ့အခါ
ကျွဲများကိုသိမ်းပြီး ချည်တိုင်ရှိရာသို့ မောင်းလာခဲ့ကြပါတယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

တချို့ ကျွဲများဟာ ချည်တိုင်ကိုပြန်မလာချင်တဲ့အတွက် ပေတေ
 တေကပ်တတ်တတ်လုပ်နေကြပါတယ်။ ထိုအခါမှာ မောင်အောင်
 ထွန်းက ကျယ်လောင် စူးရှတဲ့ အသံကြီးနဲ့ “ဟေ့...ချည်တိုင်
 ချည်တိုင်” လို့ အော်လိုက်ပါတယ်။ ထိုအခါမှာ ပေတေတေကပ်
 တတ်တတ်လုပ်နေတဲ့ ကျွဲတွေဟာ သတိရပြီး ချည်တိုင်ရှိရာသို့ပြေး
 ကြပါတယ်...။ မပြေးဘဲ ယောင်တောင်တောင် လုပ်နေခဲ့ရင်
 မောင်အောင်ထွန်း လက်ထဲက ဟတောင်သာသာ ရှိတဲ့ တုတ်နဲ့
 ချိုကိုအနှက်ခံရပါတယ်။ ကျွဲဟာထိုတုတ်ကို အင်မတန် ကြောက်
 ပါတယ်တဲ့။

ကျွဲဟာအကောင်ကိုးဆယ်လောက်ဆိုတော့ အုပ်ကလဲကောင်း
 တယ်။ ခွန်အားလဲရှိတယ်။ ချိုကြီးများနဲ့ လူကို ခတ်လိုက်မယ်
 ဆိုရင် လူကို နိုင်၊ နိုင်တယ်။ ဒီလိုလူတို့ရဲ့ ဘေးရန်က လွတ်မြောက်
 အောင် ပြေးထွက်နိုင်ပေမဲ့ ပြေးမထွက်ဘဲအချိန်ကြာရင် ချည်
 တိုင်ကိုပဲပြန်ကြတယ်။ ဒါဘာကြောင့်လဲတဲ့။

“ရန်သူခိုင်းထား၊ ထိုယောကျ်ားကား၊ ပြေးသွားဘို့ရာ၊ လမ်း
 ပေါက်သာလျက်ပြေးမထွက်လမ်းထွက်မဟုတ်ချေ” ဆိုတဲ့အတိုင်း
 လမ်းပေါက် သာနေပါလျက် ပြေးမထွက်ကြလို့ဘဲ ဖြစ်တယ်လို့
 သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ်။
 လမ်းပေါက်သာနေပြီ။ ။ ယခုလို ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြံကြိုက်
 ပြီး ဝိပဿနာတရားတွေဟာလဲပွင့်လင်းနေတဲ့အခါ ဆရာကောင်း
 နဲ့တွေ့ပြီး၊ နည်းလမ်းကောင်း ရခဲ့ရင် ၃၁-ဘုံက ပြေးထွက်ဘို့
 လမ်းပေါက်သာနေပြီပေါ့။ ဒီလိုအချိန်မှာမှ ပြေးမထွက်ရင် ဘယ်
 တော့လွတ်မြောက်နိုင်မှာလဲ။

သားတွေ သမီးတွေ ဇနီးတွေ ခင်ပွန်းတွေ စိန်တွေရွှေတွေကို
 မက်ပြီး ပြေးမထွက်ကြရင် သေမင်းကြီးက “ဟေ့... ချည်တိုင်၊
 ချည်တိုင်လို့ အော်ဟစ်သတိပေးတဲ့အခါ ချည်တိုင်ကိုဘဲ ပြန်ကြ
 ရလိမ့်မယ်၊ လေးဆယ်၊ ငါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ်ဆိုတဲ့
 အသက်တွေဟာ မငယ်ကြတော့ဘူး၊ နေဝင်ကြတော့မယ်၊ သေ
 ဘိုးနီးနေကြပြီ၊ ဒီတော့ ကိုယ်လာတဲ့လမ်း ကိုယ် ချည်တိုင်ကိုဘဲ
 ကိုယ်ပြန်ကြမလား၊ လမ်းပေါက် သာနေတုန်း ပြေးထွက် ကြ
 မလားဆိုတာ စဉ်းစားကြ၊ ချည်တိုင်ဆိုတာ အပါယ်လေးဘု ကို
 ပြောတာ၊ လွတ်အောင် ပြေးထွက်တယ် ဆိုတာက အရိယာ
 သူတော်ကောင်းတွေ ဖြစ်ပြီး နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာ့နှစ်
 ဆယ်ကတဆင့် နိဗ္ဗာန်စံဝင်တာကို ပြောတာ။

သိလို့ ဟောပြောပြသနေတာ။ ။ ဦးပဉ္စင်း တရားဟောနေတာ
 တရားပြနေတာဟာ သိလို့ ဟောနေတာ သိလို့ တရားပြနေတာ
 မသိဘဲနဲ့ ဟောပြော ပြသနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ဆေးစာဖတ်ပြီး
 ဆေးဆရာ လုပ်နေတာမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင် ဆေးစားလို့
 ကိလေသာ ရောဂါတွေ အမြစ်ပြတ်တာကို ကိုယ်တိုင် သိလို့
 လက်ဟော ပဲ့တွေ့ဓမ္မဆေးကြီးကို ဒကာဒကာမတွေကို ပေးနေတာ
 ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြိုးစား အားထုတ်ကြ။ ။ ဝိပဿနာ
 တရားဆိုတာ ဘုရား သာသနာတော် တွင်းမှာမှ ပေါ်လာတဲ့
 တရားမျိုး၊ အင်မတန် ကြားရခဲ၊ နာရခဲ၊ ကျင့်ကြံရခဲတဲ့ တရား
 မျိုး၊ ကိုယ်အားထုတ်မှ ကိုယ်ရမဲ့ တရားမျိုး၊ တောင်လိုလို၊ မြောက်
 လိုလို၊ ဟိုယောင်ယောင်၊ ဒီယောင်ယောင်၊ လုပ်မနေ ကြနဲ့
 ချည်တိုင်ကို မပြန်ချင်ကြနဲ့၊ ချည်တိုင်က လွတ်အောင် ရုန်းကြ

တရားဆောင်းပါးများ

စသည်ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားဟာ ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း... ကောင်းပါပေတယ်၊ ကောင်းပါ ပေတယ်။

မိုးကြိုး။ ။မောင်အောင်ထွန်းဟာ လှည်းလမ်းကူးရွာမှာ ၂-နှစ် ခြေချုပ်နဲ့ နေရပါတယ်။ ၂-နှစ်ပြည့်တဲ့အခါ သူကြီး ဦးဖိုးညွန့်ရဲ့ သားကိုပုကြီးက ညီရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ ချစ်ခင်နေလို့ မပြန်ပါနဲ့ ဆိုပြီး တားထားလို့ နောက် သုံးနှစ်ဆက်ပြီး နေပါ တယ်။ ပေါင်းငါးနှစ်ပေါ့ဗျာ။

ညီ-မောင်ထွန်းညွန့်။ ။ မောင်အောင်ထွန်းဟာ လှည်းလမ်း ကူးမှာ နောက်သုံးနှစ် ထပ်ပြီး နေချိန်မှာ ညီရင်းမောင်ထွန်းညွန့် ရောက်လာပြီး လယ်လုပ်ပါတယ်။ သုံးနှစ်ပြည့်လို့ ညီအစ်ကို နှောကုန်းကို ပြန်တဲ့အခါ အင်းတရားရွာ ဦးသက်ထွန်းအိမ်မှာ တညဉ့်ဝင်ပြီး တည်းကြပါတယ်။ ထိုနေ့ညဉ့် ၆-နာရီလောက်မှာ မောင်အောင်ထွန်းက အဖျောက်မြို့ကိုသွားပြီး ဘိုင်စကုပ်ကြည့် ရအောင်လို့ ညီကိုအဖော်ညှိပါတယ်။ ဒါနဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် သွားကြတဲ့အခါ လှည်းလမ်းကူး ရွာထိပ် တံတားမှာ ငထေး မိုးအေး၊ ကုလားတို့ သုံးယောက်နဲ့ ဆုံမိကြပါတယ်။ အမှန်က တော့ မောင်အောင်ထွန်းဟာ ညီကိုခေါ်တာ ဘိုင်စကုပ်ကြည့် ဘို့မဟုတ်ပါဘူး။ ဓားပြသွားတိုက်ဘို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ငါးယောက် မပြည့်လို့ မောင်ထွန်းညွန့်ကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်ထွန်းညွန့်ဟာ မောင်အောင်ထွန်းကဲ့သို့ လူဆိုးမဟုတ် သူတော်ကောင်းစိတ် ရှိသူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဓားပြမတိုက်

လိုသဖြင့်ငြင်းပါတယ်။ ထိုအခါမှာ အစ်ကိုမောင်အောင်ထွန်းက
ဖြောင်းဖြူပြီး အမျိုးမျိုးနားချပါတယ်။ ဒါနဲ့ နောက်ဆုံး
သဘောတူလိုက်ပါတယ်။

ကုလားပေါ်ကက်။ ။ မောင်အောင်ထွန်း ခေါင်းဆောင်တဲ့
ခါးပြဲ ငါးယောက်ဟာ ပိတုန်းပိတ်ရွာ ကုန်စုံဆိုင်ပိုင် ကုလား
ပေါ်ကက် ဇနီးမကုလားမတို့ အိမ်ကို ညဉ့် ၈-နာရီလောက်မှာ
ရောက်ကြပါတယ်။ မောင်အောင်ထွန်းကတော့ လူသိများတဲ့
အတွက် နောက်ချန်နေခဲ့ပါတယ်။ ငထေးက မကုလားမကိုဖမ်း
ပါတယ်။ ကုလားက ပေါ်ကက်ကို ဖမ်းပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ
ရာဇဝင်လူဆိုးစာရင်းဝင်ဖိုးဆိုင်ဟာ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ ပေါ်ကက်
အိမ်မှာရောက်နေပါတယ်။ မောင်ထွန်းညွန့်က ဖိုးဆိုင်ကို ဖမ်း
ပါတယ်။

ငထေးဟာ မကုလားမကို အိမ်ပေါ်က အိမ်ပြင်ဘက်သို့ ဆွဲ
ခေါ်သွားပြီး၊ ရွှေလက်ကောက်၊ နားကပ်၊ လက်စွပ်၊ သွဲကြိုး
စသည်တို့ကို ဖြုတ်ပါတယ်။

ကုလားဟာ ပေါ်ကက်ကိုဖမ်းတဲ့အခါ ပေါ်ကက်ကရုန်းကန်
ခုခံအော်ဟစ်နေတဲ့အတွက် မောင်ထွန်းညွန့်က ပါသတဲ့သံတုတ်
နှင့် ခေါင်းကို တချက်ချိတ်လိုက်တော့မှ ပေါ်ကက်ဟာ ငြိမ်ကျ
သွားပြီး ကုလားခေါ်ရာသို့ ဒရွတ်ဒရွတ်နဲ့ ပါသွားတယ်။

ဒီလိုဖြစ်နေချိန်မှာ မောင်အောင်ထွန်း အိမ်ပေါ် တက်လာ
ပြီး သေတ္တာသော့ကို ဓားမြှောင်နဲ့ ဖွင့်ပါတယ်။ ဖွင့်လို့မရဘဲ
ဓားကျိုးသွားပါတယ်။ ဒါနဲ့ သော့ဘယ်မလဲလို့ အိမ်ပေါ်မှာ
ရှိတဲ့ ကုလားကိုမေးတော့ ပေါ်ကက်ဆီမှာ ရှိကြောင်း သိရပါ

တယ်၊ သိရပေမဲ့ ပေါ်ကက်ဆီမှာ သွားပြီး ယူဘို့ အချိန်မရ တော့ပါဘူး။

ပေါ်ကက်ဟာ ကုန်စုံဆိုင်ဖြစ်လို့ အောက်လင်း ဓာတ်မီးကြီး ထွန်းထားပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ ဝရုန်းသုံးကား ဖြစ်နေသံကြား တဲ့အတွက် ပိတုန်းပိတ် ရွာသားများဟာ ဟုတ်၊ ဓား၊ နှစ်ဘက်ချွန် ဒူးလေးများကိုယ်စီကိုင်ပြီး၊ ပေါ်ကက်အိမ်အနီးသို့ ဝိုင်းလာကြ ပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ မောင်အောင်ထွန်း၊ မောင်ထွန်းညွန့် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် အိမ်ပေါ်မှာ ကျန်ရှိ နေပါတယ်။ မောင်အောင်ထွန်းဟာ ဘီဒိုကို ဖွင့်ဘို့ ကြိုးစား နေပါတယ်။ ခက်ဖွယ်ရယ်ကြုံ။ ။ ပိတုန်းပိတ် ရွာသားများဟာ အိမ်ပတ် လည်မှဝိုင်းပြီး ညာသံပေးနေကြတဲ့အတွက် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အဘို့မှာ “ခက်ဖွယ်ရယ်ကြုံ၊ လက်နက်စုံညီညာနဲ့၊ မျှစ်မျက်နှာ ဝိုင်း” ဆိုပုံမျိုး ဖြစ်နေတာပေါ့ခင်ဗျား။

ဒါနဲ့ မောင်ထွန်းညွန့်က ဟေ့ အောင်ထွန်း ရွာသားတွေဝိုင်း လာကြပြီ အိမ်ပေါ်မှာလဲ တို့နှစ်ယောက်ဘဲကျန်နေတယ် မဖြစ် တော့ဘူး ပြေးမှဘဲပြောကာ အတင်းဆွဲခေါ်တော့မှ မောင် အောင်ထွန်းကရှေ့ မောင်ထွန်းညွန့်ကနောက် အိမ်ပေါ်ကဆင်း ပြီးလယ်ကွင်းထဲကိုပြေးကြပါတယ်။

လယ်ကွင်းထဲရောက်တော့ ဓားပြငါးရောက် ဆုံမိကြပါတယ်။ မကုလားမဆီက လက်ဝတ်လက်စားတွေမေးတော့ ငုထေးကမရခဲ ဘူးလို့လိမ်ပြောပါတယ်။ ဓားပြထဲမှာ သူခိုးပါနေပြီပေါ့ခင်ဗျား။ ဒါနဲ့ ယူလာတဲ့ သစ်သားအံ့ဆွဲထဲမှာ ရွာလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံအကြွ တွေကိုဝေကြတော့ တယောက်သုံးပဲစီ ရကြသတဲ့ခင်ဗျား။

ထောင် ၇-နှစ်။ ။ ထိုအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အောင်ထွန်း၊ င
ထေး၊ မိုးအေး၊ ကုလားတို့ဟာ ထောင် ၇-နှစ်စီကျသွားပါတယ်။
မောင်ထွန်းညွန့်ကတော့ တရားရှင်လွတ်သွားပါတယ်။

ဝိပဿနာ အကျင့်ဆိုတာ
ဥပါဒါန်တွေကို စိတ်တူနဲ့ ထုချေပစ်တာ

မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်လောင်း၊ မောင်အောင်
ထွန်းဟာ ထောင် ၇-နှစ်ကျသွားတော့ အသက် ၂၄-နှစ်သာသာ
လောက်ဘဲရှိလိမ့်အုံးမယ်ပေါ့။

မိုးကြီး။ ။ မှန်ပါတယ်။ ဒါထက် မောင်အောင်ထွန်းဟာ
ထောင်ခုနှစ်နှစ် အပြစ်ရပြီးနောက် ဟင်္သာတထောင်မှာ ၈-လ
ပောက်နေရပါတယ်။ ၎င်းကတော့ နှစ်ကြီးသမားဖြစ်လို့ ပုသိမ်
ထောင်ရောက်သွားတယ်။ ပုသိမ်ထောင်မှာဆိုတော့ မိတ်ဆွေမျိုး
များနဲ့ တွေ့ရတာခက်လို့ မပ္ပလင်ထောင်ကို ပြောင်းယူပါတယ်။
မပ္ပလင်ထောင်ရောက်တော့ နေ့စဉ်ထောင်ပြင်ထွက်ပြီး ကျောက်
တူးပါတယ်။ မိတ်ဆွေမျိုးများနဲ့ လဲ ခဏခဏတွေ့ခွင့်ရပါတယ်။

ဒီလိုမပူလင်ရောက်နေချိန်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးဟာ မြန်မာပြည်ကို ကူးစက်လာပါတယ်။ ဂျပန်ဟာ ယိုးဒယားဘက်ကနေပြီး မြန်မာပြည်ထဲကို ၁၉၄၁ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၂-ရက်နေ့မှာ စတင်ဝင်လာပါတယ်။ ဒီလိုဂျပန်ဝင်လာတယ်ဆိုရင်ဘဲ မောင်အောင်ထွန်းအပါအဝင် မပူလင်က အကျဉ်းသမားများကို မန္တလေးထောင်ကိုပို့လိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ကိုဂျပန်တို့ ၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လ ၉ရက်နေ့သိမ်းပါတယ်။ မန္တလေးကို မေလ ၁ ရက်နေ့မှာသိမ်းပါတယ်။ မန္တလေးကိုဂျပန်မသိမ်းမီ မန္တလေးထောင်မှ အကျဉ်းသားများကို ဘေးမဲ့လွတ်လိုက်လို့ မောင်အောင်ထွန်း လွတ်လာခဲ့ပါတယ်။ ၇ နှစ်အနက်မှ ၄ နှစ်သာအပြစ်ခံရပါတယ်။ မောင်အောင်ထွန်းထောင်ကလွတ်လာတော့ အသက် ၂၈နှစ်ရှိပြီ။ ထိုအချိန်ကစပြီး (၁၈)နှစ်လုံးလုံး ဓားပြတိုက်လိုက်တာ သံဝေဂရရှိပြီးတရားစတင်အားထုတ်သည့်အသက် ၄၆နှစ် အထိဖြစ်ပါတယ်။

ကျောက်ထုတဲ့ပမာ။ ။ ဒီလိုမပူလင်မှာ လက်တွေ့ကျောက်ထုလာခဲ့ရတာကို ဥပမာတင်စားပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ “ကျောက်ထုတရား” ကိုဟောကြားပါတယ်။

ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်၊ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးမှာ သံသရာ လဆန်းတရက်နေ့ကစပြီး တွယ်ကပ်လာတဲ့ ဥပါဒါန်တွေကိုအပြုတ်ဖြုတ်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါန်တရားဆိုတာက အကျဉ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာနှစ်ပါးဘဲဖြစ်တယ်။ ဒိဋ္ဌိကို ပထမမဂ်ဉာဏ်က အကြွင်းမရှိ ပယ်သတ်လိုက်တယ်။ တဏှာအကြွင်းမရှိ လေအောင်အထက်မဂ်သုံးပါးနဲ့ ပယ်သတ်ရတယ်။

ဒီဒီဌိနဲ့ တဏှာကို ပယ်သတ်ပုံဟာ ဥပမာ ဘာနဲ့ တူသလဲဆို တော့ ကျောက်တုံးကြီးကို ကွဲကြပြီး အမှန်တွေပြစ်အောင် တူနဲ့ ထုချေတဲ့ သဘောနဲ့ တူတယ်။ ကျောက်တုံးကြီးဟာက ဥပဒါဒါန်တရားနဲ့ တူတယ်။

ပထမမဂ်။ ။ ကျောက်တုံးကြီးကို တူနဲ့ အချက်ပေါင်း များစွာထုလိုက်တဲ့အခါ၊ တချိန်မှာ ထိုကျောက်တုံးကြီးဟာ ပထမအဆင့်အနေနဲ့ လေးစိတ်လေးမာကဲ့သွားတယ်။ အဲဒီလိုကဲ့သွားပုံနဲ့ ပထမမဂ်တူတယ်။

ကျောက်မထုဘူးတဲ့လူဟာ စပြီးကျောက်ထုတဲ့အခါ ဟိုနေရာထု ဒီနေရာထုနဲ့ ထုချက်မနာဘူး ဒီလိုထုပုံမျိုးနဲ့လဲ ကျောက်တုံးကြီးမကွဲနိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုဘဲ တရားအားထုတ်စ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဥပဒါဒါန် ကျောက်တုံးကြီးကို ထုတဲ့အခါ စိတ်တူချက်မနာဘူး။ စိတ်ဟာသမာဓိမရသေးတော့ ဟိုရောက်ဒီရောက်၊ ဟိုပြေးဒီပြေးဖြစ်နေတယ်။ သမထကမ္ပ သမာဓိဖြစ်တယ်။ သမာဓိဖြစ်မှ ပညာဖြစ်မယ်။

သမာဓိရလာတဲ့အခါ။ ။ ဒီလိုစိတ်တူနဲ့ ထုပါများလာတဲ့အခါ တူကိုင်တဲ့လက်ဟာ အစမှာညောင်းလာတယ်။ ညောင်းရာက အညောင်းပျောက်လာတယ်။ အညောင်းပျောက်ရာက လက်ဟာသန်မာလာတယ်။

ဝိပဿနာရှုတဲ့စိတ်ဟာလဲ ဒီအတိုင်းဘဲ ပျင်းတဲ့စိတ်တွေ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ တော်ချင်တဲ့စိတ်တွေ အစမှာဖြစ်လာတယ်။ ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာတွေဟာလဲ ပြင်းပြပြီးမခံသာဖြစ်လာကြတယ်။

သို့ပေမဲ့ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိတို့ကိုထူထောင်ပြီး ဆက်လက်

တရားဆောင်းပါးများ

အားထုတ်တဲ့အခါ၊ သမထအကြောင်းခံလိုက်လို့ သမာဓိအကျိုး ရလာတယ်။ အဲဒီလိုသမာဓိဖြစ်ပြီး သမာဓိအား ကောင်းလာ တာဟာ တူကိုင်တဲ့လက် သန်မာလာတာနဲ့ တူတယ်။

နောက်ဆုံးအချက်။ ။ဒီလိုသမာဓိရဲ့ အကူအညီကို ရလာတဲ့ ဝိပဿနာ ရှုတဲ့စိတ်ဟာ ပညာအဆင့်အတန်း ရောက်လာတယ်၊ ဘယ်လိုထုရင်၊ ဘယ်နေရာကိုထုရင်၊ ကဲ့မယ်ဆိုတာကို ရိပ်မိလာ တယ်။ ဥပဒါဒါန်ဆိုတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးမှာ အက်ကြောင်းတွေ ပေးလာတာကိုလဲသိလာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ထုပါများတော့ ကျောက် တုံးကြီးဟာ နောက်ဆုံးအချက်မှာ လေးစိတ်လေးမှာ ကဲ့သွား တယ်။

အဲဒီနောက်ဆုံးအချက်နဲ့ ပထမမဂ်ဥာဏ်တူတယ်။ ဒီကျောက် တုံးကိုဘယ်တော့မှပြန်ပြီး ဆက်လို့ မရသလို ဒီဥွဲဆိုတဲ့တရားဟာ ပြုတ်ကျသွားတယ်။ ပြန်မပေါ်လာတော့ဘူး။

အထက်မဂ်သုံးပါး။ ။အဲဒီလို လေးမှာ ကဲ့သွားပြီးတဲ့ နောက် တူကိုင်တဲ့လက်ဟာ အရင်ကထက်ပိုပြီးသန်စွမ်းလာသလို သမာဓိ ဟာလဲ တိုးတက်အားကောင်းလာတယ်။ ဒီလိုဆက်ပြီးဥပဒါဒါန် ဆိုတဲ့ကျောက်တုံးကို ထုတဲ့အခါ အတုံးကလေးတွေဖြစ်သွားပုံ နဲ့ ဒုတိယမဂ်ဥာဏ်တူတယ်။ အဲဒီကနေပြီးဆက်ထုလို့ ကျောက် မှုန် ဖြစ်သွားပုံနဲ့ တတိယ မဂ်ဥာဏ်တူတယ်။ နောက်ဆုံး ကျန် နေတဲ့ အမှုန်တွေကို လေပြင်း မှုန်တိုင်းတိုက်လို့ လွင့်စင်ကျန်ပြီး ဘာမှ မကျန်တာနဲ့ စတုတ္ထမဂ်ဥာဏ်တူတယ်။ စကားလုံးတွေကို မနာနဲ့ သဘောတရားကို ဥာဏ်ငဲ့ မိအောင် နာပါ။

ယောဂီရဲ့တာဝန်။ ။ဒီတော့.... တရားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ

တၢဝန်က သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတဲ့ ဗိုလ်ငါးပါး ကိုလက်ကိုင်ထားပြီး ဥပါဒါန် ကျောက်တုံးကြီး ကုန်ဆုံးကွယ် ပျောက်သည်အထိ မနားမနေ ထုရမှာ ဖြစ်တယ်။ ထုပ်ထုပ်နည်း ကိုသာ ဦးပဉ္စင်းက သင်ပြပေးနိုင်တယ်။ ကိုယ်တိုင်ဝင်ပြီး ထုပေး လို့ မရဘူး။

လက်တွေ့နည်း။ ။ ဒီဥပါဒါန် ကျောက်ကိုယုတ် ထုနည်းဟာ လဲ ဘုရားသခင် ဟောတော်မူသော သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးအရ ဦးပဉ္စင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ပွဲတွေနည်းဖြစ်တယ်။ ဒီနည်းအတိုင်း ဦးပဉ္စင်း ထုခဲ့လို့ ကျောက်တုံးကြီးဟာ အမှု တွေဖြစ်ပြီး ဘာမှမကျန် တော့ဘူး။ ဒီတော့ သဒ္ဓါတရားကောင်းကောင်းနဲ့ ယုံယုံကြည် ကြည်သာ အားထုတ်။ ဦးပဉ္စင်းရသလို ဦးပဉ္စင်းပေါက်မြောက် သလိုရကြမယ်။ ပေါက်မြောက်ကြမယ် စသည်ဖြင့် ဟောကြား တော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း... သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တရား ကို ကြားနာရတာ အားရှိစရာကြီးပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဒါထက် မောင်အောင်ထွန်းရဲ့ အတိတ်ဖြစ် စဉ်အတိုင်းဆိုရင် မောင်အောင်ထွန်းဟာ ထောင်ထဲရောက်သွား ပြီ။ ဒီလို ထောင်ထဲ ရောက်နေချိန်အထိမှာ တခန်းရပ်ပြီး မောင် အောင်ထွန်းရဲ့ ဘိုးဘွား အကြောင်းကို ပြောပြမယ်။

အဘိုး-ဦးဖိုး။ ။ မောင်အောင်ထွန်းရဲ့ အဖ ဦးသော်တာဟာ အထက်အညာ မြင်းမျှော်သား ဇာတိဖြစ်ပါတယ်။ ဓာတ်ဗိန္ဒော ဆရာကြီး လုပ်ပြီး အသက် မွေးပါတယ်။ ၎င်းရဲ့ ညီကတော့ ဦးပေါ်လာတဲ့။ ဒီညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်နဲ့ “သော်တာ၊ ပေါ်လာ

ရောင်ရှက်ဖြာ၊ တောင်လကျာ၊ ကျွန်းမြတ်ဒီပါ၊ သာလဲသာ”
ဆိုတဲ့သီချင်းနဲ့ ဘယ်လို ဆက်သွယ်တယ်ဆိုတာကို တဖြေးဖြေး
သိရပါလိမ့်မယ်။ ထို့ပြင်အကိုက အောင်ပြီးထွန်းတဲ့အောင်ထွန်း
တဲ့။

ညီဖြစ်သူက ထွန်းပြီးညွန့်အုံးမဲ့ ထွန်းညွန့်ပါတဲ့။

ဦးသော်တာရဲ့ ဖခင် ဦးဖိုးဟာ သီပေါမင်း လက်ထက်တွင်
အထက် အညာတခွင်မှာ ယိုးဒယား ဆရာဖိုးရယ်လို့ ဟိုးလေး
တကျော် ကျော်ဇော ထင်ရှားသူ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

အင်း....ဒါထက်ကြုံကြိုက်တုန်းမို့ ပြောလက်စ အကြောင်း
လေးခေတ္တနားပြီး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားတဲ့
“ဖျာရက်တရား” ကိုရှင်းပြအုံးမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကြားနာပါရစေလားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရား က မြင်တာလဲ

ကရား၊ ကြားတာလဲတရား၊ နံတာလဲတရား၊ ခါးတာလဲ တရား၊
ထိတာလဲတရား၊ သိတာလဲတရားလို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား၊
ဒီတော့ ဖျာရက်တာလဲ နှလုံးသွင်းတတ်ရင် တရားဘဲပေါ့ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ရှင်းစမ်းပါအုံးဗျာ၊ ကြားစမ်းပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်လောင်း မောင်အောင်

ထွန်းဟာ ပုသိမ်ထောင်ရောက်တော့ ဖျာယက်ရပါတယ်။ ဒီလို
အတိတ်တုန်းက ဖျာရက်ခဲ့ရပုံကို ဥပမာ ဆောင်ပြီး “ဖျာရက်
တရား” ကို ဟောကြား ပါတယ်....။ ဒီလို ဆရာတော် ဟော
ကြားတဲ့ “ဖျာရက်တရား” ကို မိတ်ဆွေ လာရင် ပြောပြမယ်ကြံစည်
တာနဲ့တပြိုင်နက် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ရထားတဲ့ ဇာတ်ဆရာ

ဦးဖိုးစိန်ကြီးမင်းကုသဇာတ်မှာ သိဆိုသွားစာ၊ ငိုချင်းကလေးကို ပြန်ပြီးသတိရမိတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဗဟုသုတ အတိုအစကိုတော့ တော်တော်မှတ် သားမိတ်၊ လူပါပေဘဲ၊ ဒါထက် ကြားစမ်းပါရစေလား ခင်ဗျာ၊ နေယျလေသိမ်းတိတိကျကျနဲ့ ဆိုပြစမ်းပါ။
ဖျာရက်ငိုချင်း။ ။ မိုးကြိုး။ ကျန်တော် ဆိုပြမယ်၊ နား ထောင်။

“သင်္ခါရေ သရာဇာတ်ကယ်က၊ ဝင်ပါစေ ခွဲမထွက်နိုင်ဘူး၊ ပဘာဝတီရယ် ဖျာရက်ရပြန်တော့တယ်။

ဘယ်အခါကမှမလုပ်ဘူးသော်လဲ၊ ရုပ်ထူးသူ ပဘာဝတီကိုလ၊ ပြသကိစိတ်ပင်ပန်းလှတယ်၊ နှမ်းပါဘိက္ခယ်။

ကညာမေ မောက်မာလို့ ကြားသူရဲ့၊ မဟာဆွေကို ထောက် ညာလို့ သနားသင့်ပါရဲ့၊ နောက်တခါများ သွေဖယ်လျင်၊ သေ ဘွယ်ရာပ ရက်တွေညောင်း။

အချိုးခံပါလေလော့၊ တမျိုးတဖုံကြံကဲ့၊ အိုးပုံစံ လျင်မကြာမက် တန်ရဲ့၊ လင်တခါဆက်သော် အဟုတ်မြင်လျင် ပေါင်းရပါမလား ရယ်လို့၊ ပဘာဝတီရယ် ဖျာရက်ရပြန်တော့မဗျ၊ ကျုပ်-ဗုဒ္ဓကံ၊ အ လောင်း....”

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း-အရေးအသားတွင်မက အပြောအဆို အငိုတွေကိုလဲ ဌာန်ကရိုဏ်းကျ တတ်မြောက်ထားသေးသကဲ့... ဒါထက်သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ “ဖျာရက်တရား” ကိုဆက် စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ—။

ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ မိုးကြိုး။ ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘု

တရားဆောင်းပါးများ

ရားက ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင် ဦးပဉ္စင်းဟာ ပုသိမ်ထောင်ထဲမှာ ဖျာရက်ခဲရတယ်။ ဒီအလုပ်မျိုးကို တခါမှမလုပ်ဘူးခဲတော့ ဘယ် မှာရက်တတ်မှာတဲ့လဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဖျာမရက်ရင် မဖြစ်တော့တဲ့အခါ ကျတော့ ရက်ရတယ်။ ရက်ရမှာ စိတ်ပင်ပန်းလိုက်တာ မပြောနဲ့ ဘော့၊ ထို့နောက်နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရက်ပါ များလေတော့နွီးအကိုင် အတွယ်သာမကဘူး၊ အပြောက်တွေကိုလဲ ကောက်တတ် လာ တယ်။

ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ် စစ်တဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ သမာဓိမရသေးချိန်မှာ စိတ်ဟာ ဟိုပြေး ဒီပြေး၊ တောင်ရောက်မြောက်ရောက်နဲ့ မတည်ငြိမ်ဘူး၊ ဒီလိုထွက် ပြီးပြေးနေတယ်ဆိုတာကိုလဲ တရားအားမထုတ်တဲ့ လူဟာ မသိ ဘူး။

တရားအားထုတ်လို့ ကြာလာတဲ့အခါ စိတ်ဟာတည်ငြိမ်လာ တယ်။ ကိုယ်ထားချင်တဲ့နေရာမှာ စိတ်ကိုထားလို့ရတယ်။ အဲဒီလို စိတ်ကို ကိုယ်ထားချင်တဲ့ နေရာမှာ ထားလို့ရအောင် စိတ်တည် ငြိမ်လာအောင်လုပ်တဲ့ အလုပ်ဟာ သမထအလုပ်တဲ့၊ ဝိပဿနာအ လုပ်မဟုတ်ဘူး။ သီလ-သမာဓိ၊ ပညာရယ်လို့ လှေခါးသုံးထစ် ရှိတယ်မဟုတ်လား သမာဓိမရဘဲနဲ့ ပညာဘယ်လိုဖြစ်မလဲ ဘယ် လို့မှမဖြစ်ဘူး။

သမာဓိဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့အလုပ်ကို သမထလို့ ခေါ်တယ်မ ဟုတ်လား။ သမာဓိဆိုရင် မပယ်ကြဘူးလက်ခံကြတယ်။ သမထ ဆိုရင် နှာခေါင်းရှုံ့ ချင်ကြတာက ဘယ်လိုသဘောလဲ။ သမထမ ပါရင် သမာဓိမဖြစ်ဘူး၊ သမာဓိမဖြစ်ရင် ပညာမဖြစ်နိုင်ဘူးဆို

တာ မြဲမြဲသာမှတ်ထားပေတော့။

စိတ်ကိုထိန်းထား။ ။ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ တရားထိုင်
နေချိန်မှာ စိတ်ကိုထိန်းထားပြီး တရားလွတ်လို့ချိန်မှာ စိတ်ကိုမ
ထိန်းဘဲ ပေါက်လွတ်ပဲစားထားရင် တရားရဘို့မလွယ်ဘူး။ တရား
အားထုတ်ပြီလို့ ဆိုတာနဲ့ တပြိုင်နက် စိတ်ကိုခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အမြဲ
သွင်းထားရမယ် အပြင်ကိုမထွက်စေရဘူး။ ဦးပဉ္စင်းတို့တရားအား
ထုတ်တုန်းကများဆိုရင် ငါးမိနစ်လောက်တောင်စိတ်ကို အပြင်
ဘက်မထွက်စေဘူး။ ဒကာကြီးလဲ ဒီအတိုင်းအားထုတ်ရင် တရား
မြန်မြန်ရမယ်။ စိတ်ကိုအပြင်ဘက်မထွက်စေနဲ့ ၊ သတိနဲ့ အမြဲထိန်း
ထား—စသည်ဖြင့်ဟောကြားပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ သတိပေး စ
ကားထဲမှာ “ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်” ဆိုတဲ့ သတိပေးချက်ကို ကျွန်
တော်အကြိုက်ဆုံးဘဲခင်ဗျ။

မေးပါများ စကားရမှာ
 သွားပါများ ခရီးရောက်တာ
 မအိပ်မနေ အသက်ရှေ့မယ်တဲ့
 မောင်ပေါက်ကျိုင်း နဂါးနိုင်မင်းရာဇာ

မိုးကြိုး။ ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရားဟော “အာရစ္ဆ
 ဝိရိယသုတ်” ကို ကျွန်တော်တင်ပြပါမယ်။
 အာရစ္ဆဝိရိယသုတ်။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ သံသရာဘေး၊ ကြောက်လန့်
 တွေး၍၊ လွတ်ရေးရှာငြား၊ အိုချစ်သားတို့၊ စရတော၊ သွားစဉ်
 အခါ၌၊ ရဟန်းအား၊ အာဇာဝတ္ထု၊ တခုခုလျှင်၊ အကြောင်းရှိ
 သော၊ ဗျာပါဒနှင့်စပ်သော၊ အကြံသည်၎င်း၊ သူတပါးကိုနိုင်လို
 စီးနင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သောအကြံသည်၎င်း။ အကယ်၍ ဖြစ်
 ပေါ်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုရဟန်းသည် ဖြစ်ပွား
 လာသော ဝိတက်ကိုအကယ်၍ လက်ခံသိမ်းပိုက်၊ စိတ်၌သာယာ
 ငြားအံ့၊ ထိုသို့လက်ခံသိမ်းပိုက်စိတ်၌ သာယာသောကြောင့် သာ
 လျှင်၊ ကင်းကွာလွတ်အောင်မစွန့်ပစ်နိုင်၊ ထိုသို့ ကင်းလွတ်အောင်
 မစွန့်ပစ်နိုင် သောကြောင့်သာလျှင် အရှင်းပျောက်အောင် မ
 ဖျောက်ပယ်နိုင်၊ ထိုသို့ အရှင်းပျောက်အောင် မဖျောက် နိုင်သော

ကြောင့်သာ လျင် မကျန်မ ကျွင်း ကုန်ပျက်ခြင်းကို အမှုပိုင်
 ပိုင် မပြုနိုင်၊ တဖန်အသစ် ပြန်မဖြစ်ခြင်းသို့ မရောက်စေနိုင်။
 ဘိက္ခုဝေ ရဟန်းတို့ သွားလာစဉ်၌လည်း၊ ဤသို့ကာမဝိတက် စ
 သည်တို့ကို လက်ခံသိမ်းပိုင်လျက်၊ ပျောက်ပျက်အောင် မပယ်နိုင်
 သောဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို ကိလေသာကို ပုပန်စေတတ်သော လုံ့
 လမရှိသောရဟန်းဟူ၍၎င်း၊ မကောင်းမှုတို့မှ ရှက်ကြောက်ရမှန်း
 မသိသော ရဟန်းဟူ၍၎င်း၊ အမြဲမပြတ် အခါခပ်သိမ်းအလုပ်ပြတ်
 က ရဟန်းပျင်းဟူ၍၎င်း၊ ယုတ်လျော့ သော့သွမ်း လုံ့ လမရှိသော
 ရဟန်းဟူ၍၎င်း ဝုစ္စတိ ဆိုအပ်၏။ လုံ့ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား
 တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒီအတိုင်းဘဲ ရပ်စဉ်၊ ထိုင်စဉ်၊ အိပ်စဉ်တို့နဲ့
 ပတ်သက်ရာမှာလဲ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

ဒီတော့ သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း ဆိုတဲ့ ဣရိယပုတ် လေး
 ပါးမှာ ‘ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်’ နေရမယ်၊ ဒီလိုစစ်ပါမှ ကိလေသာ
 ကို ဖယ်ခွါနိုင်မယ်လို့ ဆိုခြင်းဘဲ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျား။

သဲအင်းအာဘော်။ ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာ
 တော်ဘုရားကြီးက ဒကာကြီးဦးအုန်းခင် သုတမယဥာဏ် စိန္တာ
 မယဥာဏ်၊ ဘာဝနာမယဥာဏ်ရယ်လို့ ဥာဏ်သုံးပါးရှိတယ်လို့
 ဆိုတယ် မဟုတ်ပါလား။ သုတမယဥာဏ်ဆိုတာ သညာသိ၊
 စိန္တာမယဥာဏ်က ဝိဥာဏ်သိ၊ ဘာဝနာမယဥာဏ် ဆိုတာက
 ဥညာသိလို့ ခေါ်ဆိုနိုင်တယ်။

မြင်သိ၊ ကြားသိ၊ စာဖတ်လို့ သိ၊ တွေးတောကြံဆလို့ သိတဲ့
 အသိမျိုးကို သုတမယဥာဏ်၊ စိန္တာမယဥာဏ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဘာ
 ဝနာမယဥာဏ်ဆိုတာက ရုပ်နာမ်ကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး တွေ့တဲ့

အခါမှာ ရုပ် နာမ်ကို မေးလို့ ၊ ရုပ်နာမ်ပြောတာကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိတဲ့ ဥာဏ်ကိုပြောတာ။

ဥာဏ်ဆိုတာက ဝေဖန်ပိုင်းခြားတာ၊ ပညာက တထစ်ချ ဆုံးဖြတ်တာ၊ ပထမမဂ်၊ ဒုတိယမဂ်၊ တတိယမဂ်နဲ့ စတုတ္ထမဂ် တို့ဟာ ပညာများဖြစ်တယ်၊ တထစ်ချဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ မဂ် ပညာကဆုံးဖြတ်ပြီးရင် အမှားနဲ့ အမှန်ကို တကယ်သိသွား တယ်။ ဟိုလိုလို၊ ဒီလိုလို၊ ယောင်တောင်ခတောင် မဖြစ်တော့ဘူး။

မောင်ပေါက်ကျိုင်း။ မောင်ပေါက်ကျိုင်းဟာ နဂါးကို နိုင်ပြီး မင်းဖြစ်အောင် စကားကြီးသုံးခွန်းကို လက်ကိုင်ထားသလို တရားကျင့်တဲ့ယောဂီဟာလဲ ကိလေသာတွေကိုနိုင်ပြီး တရားမင်း ဖြစ်အောင် ထိုစကားကြီးသုံးခွန်းကိုဘဲ လက်ကိုင်ထားရလိမ့်မယ်။

(၁) မအိပ်မနေ အသက်ရှည်ဆိုတာ အင်မတန်မှန်တယ်၊ တရားကျင့်တဲ့ ယောဂီဟာ မအိပ်ရဘူး၊ အိပ်နေရင် တရားမရနိုင် ဘူး၊ မအိပ်ဘဲ မပြတ်မလပ် ဒလစပ်အားထုတ်တော့မှ နိဗ္ဗာန် ရောက်မယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရင် မသေတော့ဘူး အသက်ရှည်ပြီ။

(၂) သွားပါများ ခရီးရောက်ဆိုသာဟာလဲ အင်မတန်မှန် တာဘဲ၊ ပုထုဇဉ်ဘဝက အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရောက်အောင်ဟာ ပာ သွားတည်းသွားနေရမယ်။ ဟိုအနားဝင်၊ ဟိုနားရပ်၊ ဒီအနား ထိုင်၊ ဒီအနားရပ် လုပ်နေလို့ မရဘူး၊ တသွားတည်းသွားနေရ မယ်။ သွားပါများတော့ နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ရောက်မယ်။

(၃) မေးပါများစကားရဆိုတာဟာလဲ အင်မတန်မှန်တာ ဘဲ၊ သမာဓိကို အားကောင်းအောင်ထူထောင်ပြီး ရုပ် နာမ်ကို တွေ့အောင်ရှာရမယ်။ တွေ့တဲ့ အခါမှာ နာမ် ရုပ်ကို မေးရမယ်၊

မေးရင် သူက မှန်တဲ့ အတိုင်း ပြန်ပြောလိမ့်မယ်၊ ဘယ်လိုပြန်ပြောမလဲတဲ့။

ဥပမာ၊ တရားယောဂီဟာ တရားအားထုတ်စမှာ တောင့်တင်းကိုက်ခဲစတဲ့ ဝေဒနာတွေ ပေါ်လာတယ်ဆိုပါတော့။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝေဒနာကို ပေဒနာမှန်းမသိလို့ ငါတောင့်တယ်၊ ငါတင်းတယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါနာတယ်လို့ အမှားကိုသိတယ်၊ တကယ်ဆိုတော့ ရုပ်ဖောက်ပြန်တာကို ဝေဒနာနာမ် ခံစားတာဘဲရှိတယ်။ အဲဒါကို သညာနဲ့ဝိဉာဏ်က ပူးပေါင်းပြီး လိမ်လို့ကြံကြံလို့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ငါနာတယ်၊ ငါကိုက်တယ်လို့ ထင်တာ၊ ဒီလိုထင်လာတာ ယခုမှမဟုတ်ဘူး၊ သံသရာလဆန်းတရက် နေ့ကစပြီး ဒီအတိုင်းထင်လာခဲ့တယ်။

ရုပ်နာမ်ကိုမေးပါ။ ဒီတော့ တရားကျင့်တဲ့ ယောဂီက မေးရမယ်။ ဘယ်လိုမေးရမလဲဆိုရင် နာတယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား၊ လို့ မေးရမယ်။ ဒီလိုမေးရင် ရုပ်က ကျွန်တော်ဟာ မနာတတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ဟာ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်ပါတယ်လို့ ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။ တဖန် နာမ်ကိုမေးရမယ်၊ ဘယ်လိုမေးရမလဲတဲ့။ ခင်ဗျားဟာ နာတတ်သလားလို့ မေးရမယ်။ မေးရင် ဝေဒနာနာမ်က ကျွန်တော်ဟာ မနာတတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ရဲ့ အလုပ်က ခံစားတာဘဲ ဖြစ်ပါတယ်လို့ အမှန်အတိုင်း ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။

ထိုနောက် နာတယ်ဆိုတာဘာလဲ၊ ဘယ်သူနာတာလဲလို့ မေးပါမျှားရင် သညာနဲ့ ဝိဉာဏ်တို့က နာတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ဟာ သံသရာလဆန်းတရက်နေ့ကစပြီး သိလာခဲ့တဲ့ အတိုင်း နာတယ်လို့ သတ်မှတ်ပေးနေရတာပါ။ နာတယ်မနာဘူးဆိုတာ

တရားဆောင်းပါးများ

ပညာသာလျှင်ဘိပါလိမ့်မယ်၊ ပညာကိုမေးပါလို့ ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။ ပညာကိုမေးပေမဲ့ ပညာက ဗြူးကနဲ အဖြေမပေးဘူး၊ ဦးစွာ ဥာဏ်ကဝေဖန်သေးတယ်။ ဥာဏ်က ဝေဖန်ရုံဘဲ ဝေဖန်နိုင်တယ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူး။ ဒီလိုဥာဏ်ကလဲ ဝေဖန်၊ သမာဓိကလဲ ကောင်းလာတဲ့ အချိန်ရောက်တော့မှ နောက်ဆုံး ပညာကဝင်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်တယ်။ ဘယ်လိုပေးသလဲဆိုတော့၊ ရုပ်ဆိုတာ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တဲ့သဘောသက်သက်ဖြစ်တယ်၊ ဝေဒနာနာမ်ဆိုတာ ခံစားတဲ့ သဘောသက်သက်ဖြစ်တယ်။ သညာနဲ့ ဝိညာဏ်တို့က လှည့်စားပြီး အမှားကို သတ်မှတ်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် ငါနာတယ်၊ ငါကျပ်တယ်၊ ငါကိုက်တယ် ဖြစ်နေကြတာလို့ တရားသူကြီးအမိန့်ချသလို အမိန့်ချမှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒါကို ပထမမဂ်ပညာလို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒီလို မဂ်ပညာပေါ်လာပြီးတဲ့ နောက်မှာ မြင်-ကြား-နံ-ခါး-ထိ-သိ ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေအားလုံးဟာ ဝေဒနာတလုံးတည်းဖြစ်သွားတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ သူတပါးယောက်ျား၊ မိန်းမဆိုတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကြီး အပြီးတိုင် ပြုတ်ကျသွားတယ်.... စသည်ဖြင့် သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားက ဟောကြားတော် မူပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း....အမြဲလင်း အမြဲရှင်းတဲ့ သဲအင်းပါ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ ယောဂီများအဘို့ကတော့ ဇွဲတင်းဘို့သာ လိုပါတယ်။

တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ “ငါဘာလုပ်နေတာလဲ” ဆိုတာကို ယောဂီဟာ သိဘို့လိုတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ “ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်” ဆိုတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆရာ
 တော်ဘုရားရဲ့ သြဝါဒစကားကို ကျွန်တော် တော်တော် သ
 ဘောကျတဲ့အတွက် ဒီအကြောင်းကိုဘဲ ဦးမိုးကြီးနဲ့ ဆက်လက်
 ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုဆွေးနွေးပြီးတဲ့နောက် အိမ်ပြန်ရောက်
 တဲ့အခါမှာ “ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်” ဆိုတဲ့အလုပ်ကို ကျွန်တော်
 အားထုတ် ကြည့်ပါတယ်။ ။ ဒီလို အားထုတ် ကြည့်တဲ့အခါ
 “ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်” ဘို့မပြောနဲ့ စိတ်ကိုဖမ်းလို့ ပင်မမိတ်
 ဖြစ်နေပါတယ်။ တော်တော်မလွယ်တဲ့ အလုပ်ပါ ခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ “ကိုယ့်စိတ်-ကိုယ်စစ်” တဲ့ အလုပ်ဟာ တော်
 တော်မလွယ်ဘူးဆိုတာကို မိတ်ဆွေသိလာတယ်ဆိုရင် တော်လာ
 ပြီပေါ့။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း....လုပ်တော့မယ်၊ ဒီပြောပုံကလေးတွေ
 ကတော့ သေရာပါမဲ့ ပြောပုံကလေးတွေ ဖြစ်မှာပါ။

မိုးကြိုး။ ။ “ကိုယ့်စိတ်-ကိုယ်စစ်” ဆိုတဲ့ အလုပ်ဟာက အ
 ပြောလွယ်သလောက် အလုပ်မလွယ်ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်
 ပြီး ကျွန်တော်ကြားဘူးတဲ့ အပြင်အပျက်ကလေးတခုကို ပြော
 ပြပါမယ်။

ဆရာကြီးဦးမြတ်ကျော်။ ။ ကျွန်တော်ဟာ ၁၉၃၁ ခုနှစ်မှာ
 မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်လာ ဝိပဿနာတရားကို မူလ မင်းကွန်း
 ဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ဘဝည့်ရင်း ဆရာကြီး ဦးမြတ်
 ကျော်ထံမှာ အားထုတ်ဘူးပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်က ရန်ကုန်
 အနီး ဘောက်ထော်ရွာ ဘောက်ဘော်ဘုရားအနီးမှာ ဖြစ်ပါ
 တယ်။ ထိုအချိန်ကဆိုရင် ရန်ကုန်နဲ့ ရန်ကုန်အနီးတဝိုက်မှာ တ

တရားဆောင်းပါးများ

များကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ဆိုတာ မရှိသလောက် ရှားပါးလှတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး။ ဒါနဲ့ စကားစပ်မိလို့ ပြောလိုက်ရ အုံးမယ်။ ၁၉၃၀-ခုနှစ် မေလ ၂၆-ရက်နေ့မှာ ရန်ကုန်မြို့၌ ကု လား-ဗမာ ရိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို အကြောင်းပြုပြီး ၃၃-မှတ်၊ ခြံ၊ ရေတာရှည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ သခင်ဗသောင်းရဲ့ တဲ အိမ်မှာ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို စတင်တည်ထောင်ကြပါတယ်။ ဦးစီးခေါင်းဆောင်က သခင်ဗသောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အခြား ပါဝင်သူများကတော့ သခင်လှဘော်၊ ဝိုင်-အမ်-ဘီ သခင်တင်၊ (ဝါးခယ်မ) သခင်အုန်းဖေ၊ သခင်အုန်းခင် (မိုးကြိုး) စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ထုတ်ဝေတဲ့ စာတမ်းများကတော့ (၁) တို့ဗမာ စာတမ်းနဲ့ (၂) နိုးကြားရေးစာတမ်း ရှစ်စောင်တို့ဘဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ ။ တို့ဗမာသီချင်းကို ရှေ့တိုက်ကုန်းတော် အနောက် မြောက်ဒေဂ်၊ ဦးစံထွန်း-ဒေါ်နှစ် ဇရပ်မှာ၊ ၁၉၃၀-ခုနှစ် ဇူလိုင် လ ၂၀-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၅ နာရီမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် သီဆိုကြပါတယ်။ အခမ်းအနားပွဲအပြီးမှာ စားသောက်ခဲ့ရတဲ့ ဆိတ်သားမုန့်နဲ့ ကာဖီကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်သေးပါဘဲဗျား။ သခင်ဗသောင်းကို မိုးကြိုးရဲ့ သူငယ်ချင်း နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်မင်း သားကြီး ခင်မောင်ရင် (ကိုအောင်တင်) မှတဆင့် အသိမိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို စတင်သူများထဲတွင် ကံကောင်း ထောက်မလို့ ပါဝင်ခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

သခင်အစ-ပန်းဆိုးတန်းက။ သခင်အမည်ကို စတင် ကင်

ပုန်းတပ်ဘို့ သခင်ဗသောင်းက သခင်လှဘော်နဲ့ ကျွန်တော်ကို ပုန်းဆိုးတန်းအမှတ် ၂၅၅၊ ဒေါက်တာသိမ်းမောင်တိုက်၊ ဒုတိယ အထပ်ကို တနေ့သော တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၈-နာရီမှာ အရောက် လာဘို့ ချိန်းဆို့ပါတယ်။ ထိုနေ့မှာ ကျွန်တော်မသွားနိုင်တဲ့အ တွက် ဒေါက်တာ သိမ်းမောင်ကလဲ သူ မခေါ်လိုဘူးလို့ ငြင်း ဆိုတဲ့အတွက် (၁) သခင်ဗသောင်းနဲ့၊ (၂) သခင်လှဘော်တို့ နှစ်ဦးတို့သည်သာလျှင် နှောင်းခေတ် သခင်များရဲ့ ဖခင်ကြီး များ ဖြစ်သွားကြပါတယ်ခင်ဗျား။

ကံလှိုင်-တော်လာပြီဘဲ။ မိတ်ဆွေ။ ။ဝိပဿနာ တရား များကို ဆွေးနွေး နေရာက တို့ဗမာအစည်းအရုံးတို့၊ သခင်တို့ဆီ ကို ဘယ်လိုရောက်သွားပြန်တာလဲ တရားကိုဆက်စမ်းပါအုံး။

မိုးကြိုး။ ။အလှူဦးသင့်လို့ ကိုယ်ပါဝင်ပြီး ကိုယ်တိုင်သိ တဲ့ ဗဟုသုတကလေးတွေကို ဖေါက်သယံ့ချုတ်ပါဗျား။ ။ဒါ ထက် မူလ မင်းကျွန်းဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ၁၉၅၅- ခု မတ်လ ၁၀-ရက်၊ သောကြာနေ့မှာ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော် မူပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားပျံလွန်တော်မမူမီ နှစ်နှစ်လောက် က ကျွန်တော်ဟာ သထုံမြို့ ဆရာတော်ဘုရားထံသို့ အဖူးမျှော် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တ ပည့်တကာရင်း၊ သမဝါယမဝန်မင်း(ဝင်ဝင်စား)ဦးကံလှိုင်နဲ့ ခင် မင်ရင်းနှီးသွားပါတယ်။ ဦးကံလှိုင်ဆိုသူဟာက ငယ်စဉ်က အ ထက်မြန်မာပြည် ဘောလုံးအသင်းမှာ နာမည်ကျော် ဘောသ မားတဦးဖြစ်ပြီး စိုစရာ မောစရာကို အလွန်ပြောတတ်ပါတယ်။

တနေ့မှာ သူတရားအားထုတ်ပုံကို ပြောပြပါတယ်။ သူ့ကို

တရားဆောင်းပါးများ

မင်းကုန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားက “ကံလှိုင်သွား ဟောဟို ကျောင်းကလေးမှာ သွားပြီး တရားအားထုတ်၊ ဘယ်လိုမှတ်ရ တယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီအတိုင်းသွားမှတ်၊ ထူးရင် လာလျှောက်” လို့ ခိုင်းလို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ သွားပြီး အား ထုတ်ပါတယ်။ ။ ဆယ်ရက်လောက်ကြာတော့ ငါဟာ တရား ရမဲ့လို့ မဟုတ်ပါဘူးလို့ စိတ်ပျက်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားထံ သွား လျှောက်ပါတယ်။ ။ ဆရာတော်က ကံလှိုင် ဘာထူးသလဲ လျှောက်စမ်းပြောလို့ “ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော်စိတ်ကို တပည့်တော် ငြိမ်အောင်ထားလို့ မရပါဘုရား၊ ဟိုထွက်သွား၊ ဒီ ထွက်သွားနဲ့ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်လုပ်နေရလို့ စားလဲမစား နိုင်၊ အိပ်လဲမအိပ်နိုင်၊ အင်မတန် စိတ်ဆင်းရဲနေပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ဟာ တရားကို ဆက်ပြီးအားထုတ်လို့ ရတော့မယ် မထင်ပါဘူးဘုရား” လို့ လျှောက်လိုက်တယ်တဲ့။

ထိုအခါမှာ မူလ မင်းကုန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားက “ကံလှိုင်၊ နင်ဟာ တော်လာပြီဘဲ” လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ ဒါနဲ့ အံ့အားသင့်ပြီး ဘယ်လိုတော်တာပါလဲဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ လို့ ပြန်လျှောက်လိုက်တယ်တဲ့။

“ကံလှိုင်၊ နင့်အသက်ဟာ မြောက်ဆယ်ကျော်ပြီမဟုတ်လား နင်လူမှန်းသိချိန်ကစပြီး နင့်စိတ်ဟာ ပေါက်လွှတ်ပဲစား သွား ချင်ရာသွားနေတာကို နင်မသိခဲ့ဘူးမဟုတ်လား၊ ယခုတရားအား ထုတ်လို့ နင့်စိတ်အကြောင်း နင်သိလာတာ တော်လာပြီပေါ့။ သွား၊ ဆက်ပြီးအားထုတ်၊ သမာဓိကောင်းလာလေ နင့်စိတ်အ ကြောင်း နင်သိလာလေ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ တရားအားထုတ်တယ်

ဆိုတာ စိတ်အကြောင်းကိုသိအောင် လုပ်တဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုစိတ်အကြောင်းကို သိအောင်လုပ်လို့ သိလာတာဟာ တော်လာပြီပေါ့။ ဒီထက်တော်လာရင် တရားတွေ့လိမ့်မယ်။ ဆက်ပြီး သာအားထုတ်”လို့ အမိန့်ရှိတော့မှ သဘောကုကာ အားတက် သွားပြီး ဆက်ပြီး အားထုတ်တာ တရား ရသွားပါတယ်တဲ့ ခင်ဗျား။

သဲအင်းဂူ အဘော်။ ဒီလို “ကိုယ်ဝိတ်-ကိုယ်စစ်”ဆိုတဲ့ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ အဘော်ကကော့ အမြဲရှင်း၊ အမြဲလင်းဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုတာ “မြင်းစီးလို့ အထီးမှန်း အမှန်း မသိပုံမျိုး ဖြစ်လို့ မရဘူး။ တရားယောဂီဟာ “ငါဘာလုပ်နေတာလဲဆိုတာကိုသိနေရမယ်။ သိအောင်ကိုလဲ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာလုပ်တဲ့သူက နားလည်၊ နားရှင်းအောင် ဗမာစကားသက်သက်နဲ့ ပြောပြရမယ်။ ပြောလဲပြောပြတတ်ရမယ်။ ပြောပြတတ်တို့ဆိုတာကလဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့သိထားသူဖြစ်မှ ပြောပြတတ်၊ သင်ကြားပေးတတ်မယ်။ မျက်စိမြင်သူကမှ မျက်စိကန်းသူကို ယမ်းညှန်နိုင်တယ်။ အကန်းအကန်းချင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လမ်းပြနိုင်မှာတဲ့လဲ။ သညာကိုပညာဖြစ်အောင်။ ။ဝိပဿနာ တရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုတာ၊ သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိကို၊ ပညာသိနဲ့ အစားထိုးပြီး သိအောင်လုပ်တာ၊ တိုတိုပြောရင်၊ သညာကို ပညာဖြစ်အောင် လုပ်တာဘဲ။ (၁) ပထမအဆင့်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ့သူတပါး

တရားဆောင်းပါးများ

ယောကျ်ား မိန်းမလို့ သိနေတဲ့၊ သညာအသိကို၊ ပညာအသိ
ဖြစ်အောင် ပြောင်းပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ သောတာ
ပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင်ကြား၊ နား၊ လျက်၊ ထိ၊ သိ ကိစ္စတွေမှာ ဝေဒနာ
နာမ်ခံစားတဲ့ သဘောသက်သက်ကလေးပါလားလို့ ပညာအသိ
နဲ့ ပြောင်းပြီး သိတယ်။ ဒီလိုပညာနဲ့ ပြောင်းပြီး သိအောင်
တရားယောဂီဟာ ကိုယ် စိတ်ကိုကိုယ် အမြဲစစ်နေရမယ်။ ဒါမှ
တရားမြန်မြန်ရမယ် စသည်ဖြင့် အမိန့်ရရှိပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း.... ကိုယ် စိတ် ကိုယ်စစ်တဲ့ လုပ်ငန်း
အကြောင်းကို ကျွန်တော် သဘော ပေါက်သွားပါပြီ ခင်ဗျား။

ဦးအောင်ဗလ-မယ်ကာက။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီကနေ့သဲအင်းဂူတရားအပြင်၊ ဘယ်လိုဗဟုသု
တတွေကို ပြောအုံးမှာလဲခင်ဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ ယောကျ်ားမင်းသမီး နှစ်ယောက်မည်ကျော် ဦးအောင်
ဗလ၊ မယ်ကာကအဖြစ်နဲ့ သိဆိုသွားတဲ့ ငိုချင်းကလေးကို ဆိုပြ
ပါအုံးမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း.... ဝိပဿနာတရား ရေးနေချိန်များမှာ
တို့ဗမာအစည်းအရုံးတို့၊ သခင်တို့၊ ဦးဖိုးစိန်၊ ဦးအောင်ဗလတို့ရဲ့

အကြောင်းတွေ သီချင်းတွေကို ဝေဝေဆာဆာ ကြားညှပ်ပြီး ရေးပုံရေးနည်းမျိုးကတော့ ပရိသတ်ကြိုက်ရင်ကြိုက်၊ မကြိုက်ရင်တော့ ခဲပေါက်ခံရမဲ့ အတတ်ဘဲခင်ဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ဆေးစားရင် ရောဂါပျောက်မှန်းသိပေမဲ့ ဆေးက ဆေးခါးကြီးဖြစ်နေရင် လူနာများ မစားချင်ကြဘူးခင်ဗျ။ ဒီတော့ ဆေးခါးကြီး အလုံးကလေးတွေကို သကြားနဲ့ ဖုံးပေးခဲ့ရင်တော့ စားချင်ကြတယ်၊ စားကြတယ်၊ စားတော့ရောဂါပျောက်ကြတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ပျင်းလို့ ဝိပဿနာတရားကို မဖတ်ချင်သူတွေ ဖတ်ချင်အောင်၊ စိတ်ဝင်စားစရာ များကို ကြိုကြား ကြိုကြား ထည့်ပေးခြင်းဟာ အပြစ် မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ အိပ်ချင်စရာ၊ စာမျိုးကိုတော့ မရေးတတ်တာ အမှန်ပါဘဲ၊ ခဲပေါက်ရင် တိုက်ဆောက်ဘို့ အသင့်ပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုတော့လဲ “ရှမ်းကြိုက်နှားချော” ဆိုတာလိုပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ်ပိုင်ရေးနည်း ရေးဟန်အတိုင်း မဆိုင်းမဘူငိုချင်းသာ ချပေတော့ ဆရာခင်ဗျား။

ပုတ်သမားဥပမာ။ ။ မိုးကြိုး ။ မြတ်စွာသနား သခင်ဟာ အင်မတန်ခက်ခဲနက်နဲလှတဲ့ တရားဒေသနာများကို ဟောကြားတဲ့အခါမှာ ဘုရားသခင် လက်ထက်တော် အခါက ထင်ရှားလှတဲ့ ဥပမာချာ နဲ့ တင်စားပြီး ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ်။ ဥပမာ။ ။မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ ထွက်သက်ဝင်သက် မျှူပုံ ရှူနည်းကို ပုတ်သမား ဥပမာနဲ့ တင်စားပြီး ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

“ရဟန်းတို့.... ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ပုတ်ကြိုး

တရားဆောင်းပါးများ

ကို ရှည်ရှည် ဆွဲငင်လျှင်လည်း ရှည်ရှည် ဆွဲငင်သည်ဟု သိ၏။
တိုတိုဆွဲငင်လျှင်လည်း တိုတိုဆွဲငင်သည်ဟု သိရ၏။ ရဟန်းတို့...
ဤအဘူပင် ရဟန်းသည် ရှည်ရှည်ရှိက်လျှင်လည်း ရှည်ရှည်ရှိက်
သည်ဟုသိ၏။ စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော် မူပါတယ်။ အနီလို
ဥပမာပေါင်း မြောက်များစွာကို အသုံးပြုကာ ဟောကြားခဲ့
ပါတယ်။

နောက်မယားငယ်တွေနှင့် ပျော်ပျော်ပေါင်း။ ။ အဲဒီတော့
ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နဲ့ သောတာပန် အရိယာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ အမြင်
နှစ်မျိုးတို့ရဲ့ ကွဲပြားခြားနားပုံကို သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား
က ဥပမာ တခုပြပြီး ဟောကြား ပါတယ်။ ထိုသဘောသွားကို
ကျွန်တော်က ဥပမာတင်စားပြီး ပြောပြပါမယ်။

“ကျမလင် အသရေမနုတ်ရအောင်ပ၊ ဘဝတွင်အခြေဟုတ်
စေဘို့၊ အမယ်လေး ငွေထုတ်ကိုတဲ ယူခဲ့တယ်။ (ဟင်...ယူခဲ့ပြီ၊
သူကဖြင့် ဘာမှမသိရှာဘူး၊ အမယ်လေး ငါဖြင့်သေရချီတော့
မယ်) ကျေးဇူးရှင်၊ သခင် မှတ်တာကြောင့်၊ ကျေးဇူးတင်လင်
အမြတ်ကိုတော် ပေးအပ်ခဲ့မယ်၊ အကျိုးကံ နှစ်လီ မဲ့တာကြောင့်
ဖိုးမတန်သည် မယ်မဲ့ ရယ်နဲ့ ၊ ခဲ့ကြအုံးစို့ ရဲ့ ယောက်ျားသည်
ရယ်၊ နောက်မယားငယ်တွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပေါင်း စားရစ်တော့
လေ၊ ထောင်ထုပ်ကယ် သပြာငွေနဲ့ (အို...ကိုကာကရဲ့ ၊ အမယ်
လေး တခါဖြင့်သေကဲ့ခွဲရတော့မယ် မောင်ကြီးရဲ့ ၊ ရှင်ဘာမှန်း
မှ မသိဘူး၊ အမှိုက်မလေး သေမှသာ ရှင်ဒေအေးတော့မယ်၊ ချမ်း
သာတော့မယ်၊ ကျုပ်မသေသမျှ ဒီဘဝမှာဖြင့် ကောင်းစားမှာ
မဟုတ်ဘူး မောင်ရဲ့....) စားရစ်တော့လေ၊ ထောင်ထုပ်ကယ်

အသပြာငွေ့နဲ့ ဂါရဝေညွတ်ကာသနဲ့ပါရဲ့ ကျမမှာမနေသာပါ ပြီ၊ မရဏာသေရွာသို့ သွားရတော့မယ်၊ အမယ်မင်း နောက် မယားအသွင်လှသတို့နဲ့၊ ဘဝသေ့မရွှေောင် ပေါင်းရစ်ပေတော့ (မှာနဲ့ပါမ သံတော်....) ယောကျ်ားလင်၊ သမတ၊ ကျမရွှေယောင် စောင်း၊....။

ကာကလ္လိယဇာတ်။ ။ ရာဇဂြိုဟ် ပြည့်ရှင်၊ ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးက တမ္ပဒီပသုသတ်ကုန်းက ရာဇပတ်ကောင်ကို ညတွင်း ချင်းပွဲတော်အုပ် ပို့နိုင်သကဲ့ အသပြာ တထောင် ပေးမယ်လို့ မောင်းခတ်တာကို ကြားလို့ ဆင်းရဲသူမ မယ်ကာကဟာထိုငွေ တထောင်ကို ယူလက်ပါတယ်၊ သူသတ်ကုန်းကို သွားရမဲ့ လမ်း မှာ ကာဠဒိဿ ဘီလူးကြီးရှိပါတယ်၊ ဒီတော့ သူသတ်ကုန်းကို မရောက်ခင်လမ်းမှာ ဘီလူးစားခံရပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ မယ်ကာ ကဟာ ချစ်သောလင်ကို ချမ်းသာစေချင်လွန်းလို့ သူ့အသေခံ ပြီးသွားမယ်၊ သူရတဲ့ငွေတွေကို သူ့လင်ကို အကုန်ပေးခဲ့မယ်တဲ့ ခင်ဗျ။

ဒီလိုငွေယူပြီးတဲ့နောက် “ရော်....ငွေစ-ဖြင့် ရပါပေါ့၊ လင်ကို တိုင်ပင်ဘို့ကနော်တယ်။ အမယ်လေး၊ ဘယ်နှယ်ပြောရပါမတု်း သူသိရင်ဖြင့် မချီအောင်ရှိရွာတော့မယ်....”

ယောကျ်ားမင်းသမီး။ ။ ဦးအောင်ဗလဟာ အင်မတန်နာမည် ကျော်ခဲ့တဲ့ ယောကျ်ားမင်းသမီးဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၁၃-ခု နိုဝင် ဘာလ ၁၁-ရက် စနေနေ့ မန္တလေးမှာ ကွယ်လွန်ရှာပါတယ်။ ကွယ်လွန်တော့ သူ့ အသက်ဟာ ၃၁ နှစ်ပါ၊ ထိုအချိန်ကမိုးကြိုး ရဲ့ အသက်ဟာ နှစ်ဆယ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ ဦးအောင်ဗလကို

တရားဆောင်းပါးများ

ကျွန်တော်မမြင်ဘူးလို့ကံပါ။ သို့ရာတွင် ဦးဖိုးစိန်နဲ့ တွဲပြီး ဓါတ်ပြားသွင်းထားတဲ့ ကာကောလ္လိယဇာတ်ထုတ်နဲ့ မဏိစည်သူဇာတ်ထုတ်များကိုတော့ ငယ်စဉ်အခါက ကြားရပါများလို့ ငိုချင်းတော့ကို အလွတ်ရနေပါတယ်။ ဥပမာ၊ မဏိစည်သူဇာတ်မှာ ဦးဖိုးစိန်က....

“တောင်လကျော၊ ဖေါင်စကြော၊ အလှည့်သွားစဉ်က၊ မိဖုရားကို ယက္ခမယ်ထင်လို့၊ ကျွန်ုပ်မနေ၊ နှင်မိတာ နှမြော.... မယ်ပပရယ်၊ မယ်ပပရဲ့၊ အမယ်လေး၊ မင့်မောင်ကြီး နှင်မိတာတွေ၊ နှမြော-” စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ဖိုးစိန် ငို။ ။ မယ်ကာက၊ လင်ကိုနှိုးပြီး အကျိုးအကြောင်းကို ပြောတော့ ဦးဖိုးစိန် မောင်ကာက က....

“မာနကြွယ်၊ တမင်မောက်လို့ မသင့်လို့ကံပါနဲ့ ကာကမယ် ထင်သလောက် ကျင့်ပုံက၊ အမယ်လေး.... နှင်သောက်တင့်ရဲပေဟယ်၊ ထမင်းရေကို ရက်ရစေတော့၊ ငွေမက်ကာ မယူချင်ပါနဲ့ အတူပင် တဲအိုပျက်မှာကွယ် တွဲလျက်ပျော်မယ်၊ မယှင်းအောင် တကယ်မှတ်လို့ တားလို့ကံပါတော့ ထမင်းတောင် ဆယ်နပ် မစားရသော်လဲ တကယ်မပြတ် အနားမှာတဲ့ နေစေချင်တယ် သေရင်တကယ်ပ၊ အမှန်မလဲ့.... အဲဒီလိုချည်းလင်မသိအောင် မပလွှားလို့ကံပါနဲ့ ငါ့မယားကို ငါ့အလွန်မင်သကဲ့ (ဟောဟိုက အကောင်တွေက) မြင်ပြန်ရင် နောက်ပိုးမဲ့ ငနဲ တွေ့ကြောင့် သောက်ကျိုးနဲ့ ထိတ်သကွယ်၊ တမင်ဆုတ်ကာ လွဲလို့ကံ ရပါ တော့ မယ်ကာကရယ်၊ ကောက်ရိုးထဲမှာ အိပ်ရစေတော့၊ နှင့် ငွေထုပ်ကို ငါ့ဘာလုပ်စရာလဲ”

ပုထုဇဉ်အမြင်။ ။ အဲဒီလို၊ မင်းသားအကျော်နဲ့၊ မင်းသမီးအကျော်တို့ဟာ၊ သဏ္ဍာန်လုပ်၊ သရုပ်ဆောင်ပြီး၊ ကပြတဲ့ပွဲကို၊ ကြည့်ကြရတဲ့၊ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များဟာ၊ မောင်ကာကနဲ့၊ မယ်ကာကတို့ရဲ့၊ အဖြစ်အပျက်တွေကို၊ တကယ်ဘဲ၊ အဟုတ်ဘဲ၊ ထင်မှတ်ကြပါတယ်။ ထင်မှတ်ကြတော့၊ မင်းသမီးငိုရင်လဲ၊ သူတို့ပင်ကြံပပါတယ်။ မင်းသားငိုရင်လဲ၊ သူတို့ပါရှော့ပြီး၊ မျက်ရည်ထွက်ကြပါတယ်။ အဲဒီအသိမျိုးက၊ ပုထုဇဉ်အသိမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ဒါက၊ ဥပမာတင်စားပြီး ပြောရတာပါ။ တကယ်ကတော့၊ ရုပ်—နဲ့ နာမ်ဟာ၊ လူဘဲ၊ နတ်ဘဲ၊ ဗြဟ္မာဘဲ၊ ချောလိုက်တာ။ လူလိုက်တာနဲ့...၊ ဉာဘုံမှာ၊ ရုပ်ဆောင်ပြီး ပြနေလိုက် ဟာဘယ်လောက်သဏ္ဍာန်လုပ်၊ သရုပ်နဲ့ တူသလဲ ဆိုတော့၊ ဘုရား-တဆူတဆူ၊ ပွင့်တော်မူလို့ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ဟောကြားတော် မူတော့မှ၊ ရုပ်မှန်း- နာမ်မှန်း ကိုသိပြီး ဒီဉာဘုံကလွတ်မြောက်ခွင့်ရကြပါတယ်ခင်ဗျား။

သောတာပန်အမြင်။ ။ ဦးဖိုးစိန်နဲ့၊ ဦးအောင်ဗလတို့ရဲ့ ဇာတ်ပွဲကို သွားပြီး ကြည့်ကြည့်တွေ့ထဲမှာ၊ အော်—ဖိုးစိန်က မောင်ကာကလုပ်တယ်။ အောင်ဗလကတော့ မယ်ကာကလုပ်ပြီး ဇာတ်ကနေကြတပါလား။ အမှန်ကတော့ ဦးဖိုးစိန်၊ အောင်ဗလ၊ တို့နှစ်ဦး သရုပ်သဏ္ဍာန်ဆောင်နေကြတာကတော့၊ မောင်ကာက၊ မယ်ကာကတို့ပါလား-လို့၊ အမှန်နဲ့ အမှားကို ခွဲခြားပြီး သိကြပါတယ်။ ဒီအတိုင်းဘဲ သောတာပန်အရိယာဟာ ပရမတ်ဖြစ်တဲ့။ ရုပ်—နာမ်အမှန်ကို လဲသိတယ်ပညတ်ဖြစ်တဲ့။ သူတပါး၊ ယောက်ျားမိန်း

တရားဆောင်းပါးများ

မဆိုတာကိုလဲသိတယ်။ ပရမတ်နဲ့ ပညတ်ကို၊ နှစ်ခု၊ စပ်စပ်ပြီး သိပါတယ်။

သဲအင်း—အာဘော်။ ။ဒကာကြီး-ဦးအုန်းခင်၊ သောတာပန်ရဲ့ အသိဟာ သူများဆီက၊ လက်ပတ်နာရီကို၊ ငှါးပတ်ထားတဲ့လူ လိုဘဲ၊ လက်ပတ်နာရီကို၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းမှာ၊ ဒါဟာ၊ ငါလက် ပတ်နာရီမဟုတ်ဘူး၊ သူများထံက ငါ့ငှါးထားတာ ငါ့ပြန်ပေး ရမယ်လို့ သိသလို။ သောတာပန်ကြီးဟာလဲ၊ ပရမတ် ရုပ်-နာမ် နဲ့၊ ပညတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို၊ နှစ်ခု စပ်စပ်ပြီး သိနေတယ်။

တရား အားထုတ် ချိန်မှာ၊ ပရမတ် ရုပ်-နာမ်ကို၊ သိနေ တယ်ဆိုရင်၊ တဒင်္ဂဘဲဖြစ်သေးတယ်။ ရုပ်-နာမ်၊ တဒင်္ဂကိုဘဲမြင် သိသေးတယ်။ တရားချလိုက်ချိန်များမှာ၊ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကို နှစ်ခုစပ်စပ်ပြီး သိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့၊ သတိ လစ်သွားတဲ့အခါ တော့ရှိသေးတယ်ဆိုရင်၊ ငိက္ခမ္ဘာ-တာရှည် သိမြင်လာပြီ။ ဆက် ပြီးကြီးစားရမယ်။ နောက်ဆုံးမဂ်ပညာ၊ ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အ ခါမှာ သမုဇ္ဈေဒ- အမြဲဖြစ်သွားပြီ။ ဘယ်တော့မှ အမြင်မပြောင်း လဲဘော့ဘူး။

မဂ်-ဆိုတာ မေ့နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမြင်ကို အကြောင်းမဲ့ ပယ်သတ်လိုက်တဲ့ ဉာဏ်ဘဲဖြစ်တယ်။ ‘ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် စစ်ကြည့်ရင် သိလိမ့်မယ်။ ပရမတ်နဲ့ ပညတ်ကို တွဲပြီး ဒလစပ်သိ နေရင် ငါ သောတာပန်ဘဲလို့ မှတ်ပေတော့’ ပါတဲ့ခင်ဗျား။

ရဟန္တာဆိုတာ။ ။မိတ်ဆွေ။ ။၁၉၆၉-ခု၊ ဇွန်လ ၁၆-ရက်နေ့က သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ဦးမိုးကြိုး၊ ပုသိမ်မြို့သို့ လိုက် သွားတော့ မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ ရမှာပေါ့။

မိုးကြိုး။ ။ မှန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ စကားစပ်မိလို့ ပြောရအုံး
 မယ်၊ ဝေဇာဒိ-ခုနစ်၊ ဂျာမဏီပြည်၊ ဘားလင်းမြို့တော်ကြီး၌ ကျင်းပ
 တဲ့ ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ဦးဇော်ဝိတ် ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ပါ
 တယ်။ ဦးဇော်ဝိတ်နဲ့အတူ ကာယဗလ ဦးရှိန် လိုက်ပါသွားပါ
 တယ်။ သူတို့နှစ်ဦး ဗမာပြည်ကို ပြန်ရောက်ကြတဲ့အခါ ၎င်းတို့
 နှစ်ဦးနဲ့အတူ ကျွန်တော်ဟာ ပုသိမ်မြို့သို့သွားရောက်ပြီး အိုလံပစ်
 ဟောပြောပွဲ ကျင်းပပါတယ်။ ဒီအချိန်ကစပြီး ပုသိမ်မြို့ဟာ
 ကျွန်တော်နဲ့ ခင်မင် ရင်းနှီးသွားပါတယ်။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်
 ဘုရားနဲ့ အတူ ကျွန်တော်လဲ ပါလာတယ် ဆိုတော့ မိတ်ဆွေ
 ဟောင်းမတွေလာကြပြီး၊ တရားအကြောင်းကို ဆွေးနွေးမေးမြန်း
 ကြပါတယ်။

အဲဒီ မိတ်ဆွေများထဲမှာ တော်တော် တူးဆန်းတဲ့ ပြဿနာ
 တခုပေါ်နေပါတယ်။ အသက် လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်တွင်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တဦးက “ကျွန်တော်ဟာ ဖုဒ္ဓဘာသာ တရားကို ကောင်း
 စွာနားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဦးအုန်းခင် ကဲ့သို့သော လောကီ
 လောကုတ် နှံ့စပ်သူတဦး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ တရားကို
 ကံကြည်တယ် ကြားတာနဲ့ မမှားနိုင်ဘူးဆိုပြီး၊ သဲအင်းဂူဆရာ
 တော်ရဲ့ တရားကို သူ့လက်ခံ ယုံကြည်ပါတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့
 ဦးအုန်းခင်ဟာ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားကို ဘာကြောင့်
 ရဟန္တာကြီးရယ်လို့ လက်ခံယုံကြည်တာလဲ ဆိုတာတော့ သိချင်
 ပါတယ်ခင်ဗျားလို့ မေးပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုရင် အတော်ပါတဲ့၊ ကျွန်တော်လဲဒီမေး
 ခွန်းကိုမေးမယ်လို့ ကြံစီနေတာကြာပါပြီ။ မေးတဲ့ဆီကိုမရောက်

တရားဆောင်းပါးများ

ခဲ့ပါဘူး။ စကားစပ်မိတုန်း ပြောပြစေလိုပါတယ်။ မှတ်သားစမ်း ပါရစေခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။အင်း.... အမေး လွယ်သလောက် အဖြေကသိပ် မလွယ်လှပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး ပြောပါမယ်။ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာ အယူဝါဒ ဆိုတာက ယုံကြည်မှု ပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။ ယုံကြည်မှုဆိုတာကလဲ ရှေးဘဝက ပါရမီမပါလာ ရင် ဘုရားနဲ့ တွေ့တောင် မယုံကြည်နိုင်ပါဘူး။

တရားဂုဏ်တော်။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ ၄၆နှစ် ထိအောင် လူဆိုးကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂုလိမာလ ကဲ့သို့သော လူသတ် သမားကြီးဟော့ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။

တရားကို အားထုတ်သဖြင့် တရားထူးရသူဟာ တရားရဲ့ ဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံ လိမ့်မယ်လို့ ဆိုသားပါတယ်။ (၁) သူ့ကွာတ ဂုဏ်တော် ဆိုတာက စ-လယ်ဆုံး သုံးပါးလုံးစုံ အောင်ကောင်းသောဂုဏ်။ (၂) သန္နိဋ္ဌိက ဂုဏ်တော်ဆိုတာက ကျင့်သူတို့အား ဘဝ မခြားစေဘဲ ဒိဋ္ဌ မျက်မှောက် ကိုယ်တွေ့ အကျိုး ခံသားရသောဂုဏ်။ (၃) အကလိက ဂုဏ်ဆိုတာက ကာလမရွေး ကျင့်သည့်နေ့ပင် မင်္ဂလာကောင်းကျိုး ဖြာဝေပြီးသော ဂုဏ်။ (၄) ဧဟိပဿိ ဂုဏ် ဆိုတာက လာလှည့်ရှုလှည့် ကျင့်လှည့် စမ်းပါ။ လွန်ချမ်းသာဟု... အစမ်းခံခြင်းငှာ ထိုက်သောဂုဏ်။ (၅) ဩပနယိကဂုဏ် ဆိုတာက မိမိကာယ၊ အဇ္ဈတ္တတွင် ရရှိ ပေါက်ရောက် ကိုယ်တွေ့ မြောက်အောင် ကပ်၍ ဆောင်ထိုက် သောဂုဏ် ။ (၆) ပစ္စတ္တိ ဝေဒိတ ဗျာဝိဉ္ဇူဟိဂုဏ် ဆိုတာက အသီး သီးသောမိမိတို့၏ သဏ္ဍာန်၌ချမ်းသာပါပေ ၊ ကောင်းပါပေ ဟု

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ ခံစား သိမြင်ရသော ဂုဏ်တော် များဖြစ်ပါတယ်။

စာမတတ်-ပေမတတ်။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဟာ စာမတတ် ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာတော်ဘုရားဟောကြားတဲ့ “မဂ်လေးပါး” တရားတော်ကို မထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဆရာတော်ဟာ တကယ့် တရားထူးကို ရသောကြောင့် တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်။ ဒီလိုပြည့်စုံလို့ ဒီလိုခန္ဓာကိုယ်တွေ တရားမျိုးကို ဟောနိုင်တာဘဲလို့ ယူဆပြီး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ တကယ်ရန္တာကြီးဘဲလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ကိုယ် စိတ်ကိုယ်စစ်။ ။ ‘ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်’ ရမယ် သူတပါးစိတ် ကိုမစစ်ရဆိုတဲ့အဆုံးအမကို ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူဆရာတော် ဘုရားနဲ့တွေ့မှသာ ကြားနာ မှတ်သားရပါတယ်။ ထိုအချိန်က စပြီး ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်တဲ့ အလေ့ အကျင့်ကို မပြတ်မလပ်၊ ဒလစပ် လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အင်မတန် ထူးတဲ့ အကျိုးထူးမျှာ ကို ခံစားရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ဆိုတဲ့ တရားမျိုးကို မြတ်စွာဘုရား ဘယ်သူတံများမှာ ဟောကြား နဲ့ပါသလဲ ဆိုတာကို ဘိချင်လို့ ဓမ္မပဒပါဠိတော်မြန်မာပြန်ကို ရှာဖွေဖတ်ရှုတဲ့အခါမှာ ဖောက် ပါအတိုင်းတွေ့ရပါတယ်။

ပါဝေယျအာဇီဝကဝတ္ထု။ သူတပါးတို့၏ မလျော်သော အပြစ်အနာအဆာတို့ကို မကြည့်ရှုရာ သူတပါးတို့၏ ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုမပြုကို မကြည့်ရှုရာ မိမိ၏ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုမပြုကိုသာလျှင် ကြည့်ရှုရာ၏။

ဥဇ္ဈာနသည်တွေ့ရဝတ္ထု။ သူတပါး၏ အပြစ်ကို အစဉ်ရှုလျက် အမြဲမပြတ်ကဲ့ရဲ့ တတ်သူအား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွားကုန်၏။ ထိုသူသည် အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ ဝေးကွာ၏။

နဂါလကုလတွေ့ရဝတ္ထု။ ရဟန်း- မိမိကိုယ်တိုင် စောကြောစစ်ဆေးလေလော့၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင်လေလော့၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတိရှိသော သင်သည် ချမ်းသာစွာ နေရလတံ့ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိသတ် - တဏှာသတ်။ ဒိဋ္ဌိသတ် - တဏှာသတ်၊ တရားနှစ်ပါးကို ကျင့်စဉ်နှစ်မျိုးနဲ့ ခွဲခြားပြီး ဟောကြားခြင်းမျိုးကို လဲ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားထံမှသာ ကျွန်တော်ကြားနာရဘူးပါတယ်။ ။ဒိဋ္ဌိသတ်ရန်၊ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့် ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ဝေဒနာသုံးမျိုးကို ရှုပွားခိုင်းပါတယ်။

တဏှာသတ်ရန်၊ ရုပ်ကို အသုဘဉာဏ်ပေါ်အောင် ရှုပွားခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီလို ရှုပွားခိုင်းပုံဟာ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ညီမညီ၊ ကိုက်ကျော်ကို ကျွန်တော်ရှာဖွေလေ့လာကြည့်တဲ့အခါ မှာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါတယ်င်ဗျား။

ခန္ဓာငါးပါးခွဲခြားရှုပုံ။ တရားထူးရပြီး၊ ပေါက်မြောက်လွယ်အောင်၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို တပါးစီခွဲခြားပြီး ဝိပဿနာ

ရူပာသင့်ကြောင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမှာ တွေ့ရပါတယ်။ ဘယ်လို ခဲ့ခြားပြီး ရူပာရမလဲဆိုရင်—

(၁) သတ္တဝါတို့ရဲ့ ကိုယ်ကာယ၊ အထည်ဒြပ်၊ သဏ္ဍာန် ကြီး ဖြစ်နေတဲ့ ရူပက္ခန္ဓာကို မတင့်တယ် မဘယ်ရာသော အသုဘဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရမယ် ဟူ၍ ၎င်း။

(၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရမယ် ဟူ၍ ၎င်း။

(၃) သညာက္ခန္ဓာ - သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှစ်ပါးကို အနုတ္တ ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရမယ် ဟူ၍ ၎င်း။

(၄) ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို အနိစ္စဟူ၍ ရှု ဆင်ခြင်ရမယ်ဟူ၍ ၎င်း၊ ညွှန်ကြားထားခြင်းကို တွေ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ခန္ဓနိဒ္ဒေသကိုကြည့်ပါ)။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပြီးစီးပုံ။ ဒီလို ခန္ဓာငါးပါးကို တပါးစီ ခွဲခြားပြီး၊ ဝိပဿနာ၊ ရူပာခွဲပါရင်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပြီးစီးပါတယ်တဲ့၊ ပြီးစီးပုံက—

(၁) ရူပက္ခန္ဓာကို အသုဘဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ ကာယာ နုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ ပြီးစီးပါတယ်။

(၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာကို ဒုက္ခဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးပါတယ်။

(၃) သညာက္ခန္ဓာ-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ နှစ်ပါးကို အနုတ္တဟူ၍ ရှု ဆင်ခြင်ပါရင်၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးပါတယ်။

(၄) ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို၊ အနိစ္စဟူ၍၊ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ စိတ္တာ
နုပဿနာ၊ သတ်ပဋ္ဌာန်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒုတိယဝေဒနာသုတ်။ ထိုပြင်၊ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် မြန်မာ
ပြန်မှာ.... “အကြင်သူသည်၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဆင်းရဲဟူ၍မြင်၏။
ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ငြောင့်တံကျင်ဟူ၍ မြင်၏။ ငြိမ်သက်သော၊ ဥ
ပေက္ခာဝေဒနာကို၊ အနိစ္စဟူ၍ မြင်၏။ ။ ဝေဒနာသုံးပါးတို့ကို
ကောင်းစွာမြင်ပြီးသော ထိုရဟန်းသည်၊ ထိုဝေဒနာ၌ သမုဇ္ဈေဒ
ဝိမုတ္တိအားဖြင့်၊ လွတ်မြောက်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းသည်၊
အဘိညာဏ်ကိစ္စ ပြီးဆုံးပြီး၍၊ ငြိမ်းအေးပြီးလျှင်၊ ယောဂလေး
ပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသဖြစ်၏” ဟု ဤဂါထာဖြင့် ဆိုအပ်၏။
ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်။ (၁) သောတာပန်ကျင့်စဉ်က၊ အာ
နာပါနသမထကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့၊ သမာဓိကိုထူထောင်ပြီး၊ ဓါတ်ကြီး
လေးပါး ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာရဲ့ ခံစားခြင်း
သဘောကို၊ သမုဇ္ဈေဒ၊ အသိပြုအောင်၊ ရှုပွားပါတယ်။ ထိုအခါ
မှာ။ ‘မြင်-ကြား-နံ-လျှက်-ထိ-သိ ကိစ္စတွေမှာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ
ဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပျောက်ပြီး၊ ခံစားတဲ့သဘောကိုသာလျှင်၊ သိ
မြင်နေပါတယ်။

(၂) မိမိကိုယ်-သူတပါးကိုယ်ဆိုတဲ့၊ ရုပ်ကို၊ အသုဘ လက္ခ
ဏာဥာဏ်၊ သမုဇ္ဈေဒ၊ အသိအမြင်မြဲအောင်၊ ရှုပွားတဲ့အခါ၊
ကာမတဏှာ ခေါင်းပါးသော၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာ

တယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ လွန်မြောက်သွားပါတယ်။
မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိ ကိစ္စတွေမှာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ဖြစ်
နေပါတယ်။

(၃) အသုဘ လက္ခဏာဥာဏ် ပေါ်နေတဲ့အခါ၊ သကဒါဂါမ်
ရွှေပွားတဲ့ရုပ်ကိုဘဲ ထပ်မံ ရွှေပွားတဲ့အခါမှာ ဒုက္ခဝေဒနာမှ လွန်
မြောက်ပြီး၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာဥာဏ်၊ သမုစ္ဆေဒ၊ သိမြင်နေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကို အနာဂါမ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သုခနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်
ပါးကိုပယ်လိုက်ပြီးဖြစ်လို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကာမတဏှာကို လွန်
မြောက်သွားပါတယ်။

(၄) ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရုပ်ကလပ် ကလေးတွေ ဒလစပ် ဖြစ်ပျက်
နေတာကိုဘဲ မြင်နေသိနေတဲ့အဟွာန် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ဖြစ်နေ
ပါတယ်။ ထိုရုပ်ကလပ် ကလေးတွေနဲ့ စိတ်ကို စိတ္တာနု ပဿနာ
အရေပွားရာက မွှောနုပဿနာအဆင့်သို့ရောက်သွားပြီး ရဟန္တာ
ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီလို ခန္ဓာကိုယ်တွေအကျင့်တရားမျိုးကိုစာတတ်ရုံနဲ့ ဟော
တတ်ဘို့ဟာ မလွယ်ပါဘူး။ ဒီဟောပုံမျိုးကိုလဲ “စာမှာမတတ်
ကိုယ်မှာတတ်တဲ့” သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ပေါ်လာ တော့မှဘဲ
ကြားဘူးရပါတယ်။ ဒီလို ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ မဂ်လေးပါး တရား
တော်ကို တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံလို့သာ စာမ
တတ်ဘဲနဲ့ ဟောနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သဲအင်းဂူ
ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ရဟန္တာအစစ် ကေန့်ဖြစ်တယ်လို့ စိတ်
ချယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

တရားဆောင်းပါးများ

မိတ်ဆွေ။ ။ဝိပဿနာတရားတွေကို ဆွေးနွေးတာ များ သွားလို့ ဆရာဖိုးရဲ့ အကြောင်း အဆက်ပြတ်နေတာ တော်တော် ကြာသွားပါပြီ။ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

ဆရာဖိုးရဲ့ သားသမီးများ။ ။ဆရာဖိုးဟာ ယိုးဒယားမှ ဇာတိ ချက်ကြော မြင်းမူနယ်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာ ဖခင် ကြီးနဲ့ မိခင်နဲ့ ဘွားကွဲဟာ ကွယ်လွန် သွားကြပြီဖြစ်ပါတယ်။ အကယ် ရှိ မိခင်နဲ့ ဖခင်နဲ့ သူဟာ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသည့် တိုင်အောင် ဆရာဖိုးတွင် ငယ်စဉ်က အခဲမကြေ တည်ရှိနေတဲ့ ဒေါသစိတ် တွေဟာပြေပျောက်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် မိခင်နဲ့ ဖခင်နဲ့ ကိုယ်လဲ စားချေကာ အသေသတ်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဆရာဖိုးဟာ မြင်းမူနယ်သူ ဒေါ်ရှေးနဲ့ အကြောင်းပါပြီး၊ သား ဦးသော်တာ ဦးပေါ်လာနဲ့ သမီး မလေးတို့ကို မွေးဖွား ပါတယ်။

သော်တာ၊ ပေါ်လာ။ ။ဆရာဖိုးရဲ့ သားကြီး-ဦးသော်တာ ဟာ၊ မိဘရိုးရာဆေးအတတ်ပညာနဲ့၊ အသက်မွေးပါတယ်။ညီ ဖြစ်သူဦးပေါ်လာကတော့ အနုပညာဘက်မှာ ဝါသနာ ပါတဲ့ အတွက် ဆိုင်းဆရာအဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးပါတယ်။ နာမည်ကျော် ဆိုင်းဆရာစိန်ဗလ္လဟာ ဦးပေါ်လာရဲ့ သားဖြစ်ပါတယ်။

ဦးသော်တာဟာ အသက် ၃၀-အရွယ်မှာ မကျမ်းမမာဖြစ်လို့ ငွေဝင်မမှန်ရာမှ အစပြုပြီး လင်မယားကွဲကြပါတယ်။ ထိုနောက် ဦးသော်တာဟာ သားတယောက်နဲ့ သမီးတယောက်ကို မြင်းမူ

ဇီးဖြူခြံမှာ ထားခဲ့ပြီး၊ အောက်ပြည်အောက်ရွာကို စုန်ဆင်းမဲ့
လှေကြီးတင်င်းနဲ့ လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။

ဆေးဆရာ ဦးသော်တာ။ ။ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင်တွင် လှေ
ကြီးဆိုက်ကပ်နေစဉ် ကြည့်မြင်တိုင်မှ အရာရှိကြီးတဦးရဲ့ သမီး
တယောက်မှာ ရောဂါကြီးစွာ ရနေသဖြင့် ကုသနိုင်မဲ့ ဆရာ
ကောင်းတဦးကို လိုက်လံစုံစမ်းရှာဖွေနေကြောင်း သိပါတယ်။
ထိုအခါ ဦးသော်တာက ထိုရောဂါကို မိမိ ကုသနိုင်ကြောင်းကို
ပြောလိုက်ပါတယ်။ ထိုစကားကိုလှေသူကြီးကြားတဲ့အခါ ထမင်း
ချက် သော်တာက မရေမရာ ပြောရကောင်းလားဆိုပြီး၊ ကြိမ်း
မောင်းပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဦးသော်တာဟာ လူနာရှင်ခေါ်ရာသို့ လိုက်သွားပြီး
လူနာအား ဆေးကုသ ပေးတဲ့ အခါ ၃-၄ရက် အတွင်းမှာဘဲ
ရောဂါပျောက်ကင်းသွားတဲ့အတွက် ငွေသုံးရာနဲ့ဝတ်စုံတစ်စုံ ပူဇော်
ခြင်း ခံရပါတယ်တဲ့ခင်ဗျား။

နှောကုန်းရွာသို့။ ။ဦးသော်တာဟာ ဆေးဆရာအဖြစ်နဲ့ ဆေး
ကုသ နေချိန်မှာ အညာမူးဝ၊ ရထောင် ဇာတိ ဦးဖိုးနှောင်နဲ့
ကြည့်မြင်တိုင်မှာတွေ့ကြပါတယ်။ အညာသားချင်းမို့ တွေ့လျှင်
တွေ့ခြင်း မှာဘဲ တဦးနဲ့တဦး ခင်မင်ရင်းနှီး သွားကြ ပါတယ်။
ဦးဘိုးနှောင်ဟာ မှော်ဘီမြို့အနောက်ဘက်လေးမိုင်ကွာနှောကုန်း
ရွာ အညာစုမှာ နေထိုင်ပြီး၊ စပါး ရောင်းဘို့ ကြည့်မြင်တိုင်သို့
လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

ဤကဲ့သို့ခင်မင်ရင်းနှီးကြရာက ဦးသော်တာဟာ ဦးဘိုးနှောင်
နေထိုင်ရာနှော့ကုန်းရွာသို့ လည်ပတ်ရင်း၊ ဆေးကုရင်း ရောက်
သွားပါတယ်။ ဒီလိုဦးဘိုးနှောင်ရဲ့ အိမ်မှာဘဲ တည်းခိုနေထိုင်ရာ
က မိဘများရဲ့ သဘောတူချက် အရ၊ ဦးဘိုးနှောင်သမီးကြီး
ဒေါ်မယ်အံ့နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုကာ နှော့ကုန်းရွာမှာဘဲ ဆေးဆရာ
ကြီးအဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးပါတယ်တဲ့ ခင်ဗျား။

ဦးသော်တာ ဒေါ်မယ်အံ့တို့ဟာ သားသမီးများဖြစ်ကြတဲ့
(၁) ဒေါ်ဖွားစိန်၊ (၂) ဒေါ်ပန်းရှင်၊ (၃) ဦးအောင်ထွန်း
(သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား)၊ (၄) ဦးထွန်းညွန့်၊ (၅) ဦးထွန်း
ကွန်၊ (၆) ဦးသောင်းစိန်၊ (၇) ဦးချစ်ဖူး တို့ကို ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်
မွေးဖွားပါတယ် ခင်ဗျား။

ရာကုဋေ

ရာကုဋေ၊
ရှာဗေပတ်နှောက်၊ သဒ္ဓါပေါက်၍
တယောက်ရဲရဲ၊ ထွက်နိုင်ခဲ၏။

မိတ်ဆွေ။ ။ ရှေးရှေးလူဟောင်း၊ သူတော်ကောင်းများက
“ရာကုဋေ” လက်ကလေးကို၊ စပ်ဆွဲခဲ့တာ၊ တယ်လဲမှန်ပါက
လါး၊ ခင်ဗျား။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့၊ ယခုခေတ်၊ ယခုအခါ
မှာ၊ ငါးရာ၊ ငါးထောင်၊ ငါးသောင်းစသည် ဒါနပြုနိုင်ကြ၊ နေ
ရက်များစွာ၊ သီလကိုဆောက်တည်နိုင်ကြ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှစ်
ပေါင်းများစွာကြိုးစားပြီး၊ နှုတ်ငို ဆောင်၍၊ ပြုသနိုင်ကြသော်လဲ
သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ (သမာဓိနဲ့ ပညာ) အလုပ်ကို နေ့ရက်အနည်း
ငယ်မျှပင်၊ အားမထုတ်လိုကြ၊ အားမထုတ်ကြပါဘူး။

အချို့ သော့ခွိုက်လျားဆိုရင်၊ သမထဝိပဿနာ (သမာဓိနဲ့
ပညာ) အလုပ်ကို၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၊ အားမထုတ်ရုံသာမကဘဲ၊ မိ
မိတို့အား၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြတဲ့၊ ဒကာဒကာမများက၊
သမထ ဝိပဿနာကျင့်နည်း၊ ကြံနည်းများကို၊ အပါယ်ဘေးက

တရားဆောင်းပါးများ

လွတ်လို့ရေးနဲ့၊ မေးတဲ့ အခါမှာ “ဟဲ့ ဒကာမ-ဒါနှင့်အရာလား”
လို့ ပင် ပက်ပက်စက်စက်၊ ပြောရက်ကြပေသေးတယ်ခင်ဗျ။

တချို့ သော ပုဂ္ဂိုလ်များက၊ မိမိတို့သည် လဲခန္ဓာကိုယ်တွေ၊
ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့်။ ဟုတ်ပြီ၊ မှန်ပြီလို့၊ တထစ်ချ။ ဆုံးဖြတ်
ထားတဲ့ သမထ ဝိပဿနာ၊ ကျင့်ကြံနည်းမရှိပါဘဲလျက်၊ သူတ
ပါး၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့၊ ဟုတ်ပြီ၊ မှန်ပြီလို့၊ တထစ်ချသိမြင်
ထားတဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နည်းကို ပိဋကတ်စာပေနဲ့၊ မကိုက်
ညီဘူးလေး၊ ဘာလေး၊ ညးမလေးနဲ့ ငါ့စကားနှားရ၊ အတင်းအ
ဓမ္မ၊ ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လဲ၊ ယခုခေတ်ဟာ၊ အရိယာခေတ်မ
ဟုတ်တော့ဘူးလို့၊ ဓမ္မန္တရာယ်စကားကို မကြောက်မရွံ့နောက်မ
တုန်ဘဲပြောဆိုနေကြပါသေးတယ်။

ဒီလိုအရိယာခေတ်မဟုတ်တော့ဘူးဆိုရင်၊ ရဟန်းသံဃာတော်
များဟာ၊ ဘာကြောင့်စာသင်စာချ၊ ပြုလုပ်နေကြပါသလဲ၊ မြန်
မာပြည်မှာ သံဂါယနာနှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ၊ ဘာကြောင့်တင်ကြပါသ
လဲ။ ဆေးစာနဲ့တူတဲ့၊ ပိဋကတ်တော်များကို၊ မှန်အောင်၊ ရှင်းလင်း
သုတ်သင်ကြတာဟာ၊ ဒီဌိနဲ့တဏှာဆိုတဲ့၊ ရောဂါကိုပျောက်ကင်း
စေနိုင်တဲ့ ဆေးနည်းကို မမှားမယွင်းရလေအောင် ပြုပြင်ခြင်းဘဲ၊
မဟုတ်ပါလား၊ ဆေးနည်းမှန်ရှိနေသမျှ၊ ဒီဆေးနည်းအတိုင်း၊
ဆေးဖော်စားရင်၊ ဒီဒီဌိနဲ့ တဏှာဆိုတဲ့၊ ရောဂါဟာ၊ ပျောက်
ကင်းမယ် မဟုတ်ပါလား။ ဒါ့ကြောင့်၊ ဒီဆေးနည်းဖြစ်တဲ့ ပိ
ဋကတ်သုံးပုံ၊ တည်ရှိနေသမျှ၊ ဒီဌိရောဂါနဲ့ တဏှာရောဂါ၊ တို့

ဟာပျောက်ကင်း နိုင်တယ်။ ဒီလိုပျောက်ကင်းနိုင်ခဲ့ရင်၊ အရိယာ ခေတ်ဟာကေန ရှိရမည်ပေါ့ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ အင်း... ကိုယ့်အား... ဒီကနေ့တယ်ပြီး အာသွက် လှချည်လား။ ဘုရား သခင်က သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာရယ်လို့ သိက္ခာသုံးပါးကို ဟောကြားဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ (၁) သီလဆိုတာ က ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှုကို မကျူးလွန်အောင် စောင့်ထိန်းတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ (၂) သမာဓိဆိုတာက သမာဓိရှိနေချိန်မှာ မနောကံမှု မကျူးလွန်အောင် စောင့်ထိန်းတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ (၃) သီလ-သမာဓိဆိုတဲ့တရားနှစ်ပါးဟာက၊ ဘုရားမပွင့် တဲ့သာသနာပ၊ အခါများမှာလဲ ရှိနေတဲ့အတွက်၊ ကမ္ဘာ့တန်ဆာ တရားများ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာဆိုတာကတော့ ဘုရားပွင့်ရာ သာသနာတော်တွင်းမှာသာ ရနိုင်ယူနိုင်တဲ့ အတိဒုလ္လဘ အလွန် ရခဲလှသော တရားမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ပညာဆိုတာက ဒိဋ္ဌိသတ်ရန်၊ တဏှာသတ်ရန် ထက်မျက်လှတဲ့ လက်နက်ကောင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒိဋ္ဌိသေရင် အပါယ်လေး ဘုံကပွတ်ပါတယ်။ တဏှာသေရင်တော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါတယ်။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက တဖူဖူသတိပေးပါတယ်။

ဥရုဝေဠုတော။ ဒါထက်စကားစပ်မိလို့ ပြောရအုံးမယ်။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မမူမီက တထောင်သော အမျိုးသားတို့ ဟာ လူ့ဘောင်ကို စွန့်ကာ ရသေ့ ပြုကြပြီး၊ ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှုပြုလုပ်ကျူးလွန်မှုဟာ ထင်ရှားတယ်။ မနောကံမှုကျူး လွန်ခြင်းဟာ မထင်ရှားဘူး။ သူတပါးတို့ဟာလဲ မသိနိုင်၊ မမြင်

တရားဆောင်းပါးများ

နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် စစ်ကြည့်မှသာ သိနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် မနောကံ မှုလွန်ကျူးသူဟာ ဖက်ချက်ခန့်လောက်သဲကိုယူဆောင် ပြီး၊ တခုသော အရပ်မှာ စုပုံပြီး ထားကြမယ်လို့ ကတိကဝတ် ပြုကြပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက တရားအား ထုတ်တဲ့ သဲအင်းဂူ ယောဂီများအား ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ကြ လို့ ဆုံးမလေ့ ရှိပါတယ်။ ဒီလို ဆုံးမခြင်းနဲ့ တချိန်တည်းမှာ မနောကံ ကြူးလွန်မိသူဟာ တကြိမ်လျှင် အလှူငွေ ကြေးပြား ဟပြား ထည့်ရမယ်လို့ အလှူခံသေတ္တာတလုံး လုပ်ထားခဲ့ရင် တနှစ်ကြာရင် ငွေ ဘယ်လောက်များ ရမယ် မပြောတတ်ဘူး၊ အများကြီး ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

မိုးကြိုး။ ။ အင်း.... တော်တော်ကောင်းတဲ့ အကြံပေဘဲ ဗျို့၊ ဒါထက်ဆက်ပြီးပြောပါအုံးမယ်၊ ရသေ့ တထောင်တို့ဟာ မိမိတို့ပြုထားတဲ့ ကတိကဝတ်အရ မနောကံ လွန်ကြူးမိတိုင်း သဲကိုယူဆောင်ပြီး၊ သတ်မှတ်ထားတဲ့ နေရာမှာ စုပုံပြီး ထားလိုက် တာကြီးစွာသော သဲစုသဲပုံရှိတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီး ဖြစ်လာပါတယ်။ (ဥရု-ကြီးကပ္ပယ်သော၊ ဝေဠု-ဥယျာဉ်၊ ဥရုဝေဠုတောဟာ ယခု ဗုဒ္ဓဂယာပင် ဖြစ်ပါတယ်။)

မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက် ထိုဥရုဝေဠုတောမှာ၊ ဥရုဝေဠုကဿပအမှူးရှိတဲ့ ရသေ့ တထောင် တို့နဲ့နေတော်မူပြီး၊ ထိုရသေ့ တို့အား စက္ခုဘိက္ခုဝေ အာဒိတ္တံ အစ ရှိသော တရား တော် ကို ဟောကြားတော် မူပါတယ်။

အဓိပ္ပာယ် လိုရင်းကတော့.... ငါ၏ချစ်သားတို့ စက္ခုသည့်

ရဲရဲတောက်လောင်၏။ အဆင်းရုပ်သည် ရဲရဲတောက်လောင်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရဲရဲတောက်လောင်၏။ စက္ခု၌ တွေ့ထိခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ခံစား အပ်သော သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ-ဥပေက္ခာဝေဒနာသည် ဖြစ်ရ၏။ ထိုခံစားမှု ဝေဒနာ သည်လည်း ရဲရဲတောက်လောင်၏။ အဘယ်တရားဖြင့် ရဲရဲတောက် လောင်သနည်း အဆင်းရုပ်၌ သာယာ ခြင်းကြောင့် ရာဂမီး တောက်လောင်၏။

အဆင်းရုပ်၌ နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့် ဒေါသမီးတောက် လောင်၏။ အဆင်းရုပ်၌ မေ့၍ မသိမှုကြောင့် မောဟမီးတောက် လောင်၏။ ထိုမီးသုံးပါးတောက်လောင်ခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေရသောမီး၊ အိုရသောမီး၊ သေရသောမီး၊ ငိုကြွေးရသောမီး၊ ဒုက္ခရောက်ရသောမီး၊ စိတ်နှလုံး မသာယာသောမီး၊ သက်ကြီး ရှိုက်ငင် အလွန်ပင်ပန်းရသောမီး။ ။ ဤ-ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးတို့သည်၊ မြင်မှု၌ ဆယ်တစ်မီး၊ ကြားမှု၊ နံမှု၊ စားမှု၊ သိမှုတို့၌ ဆယ်တစ်မီးစီတို့သည် မပြီးမပြတ် အမြဲပင် ထပ်ကာထပ်ကာ လောင်၏လို့၊ ငါတုရား ဟောတော်မူသည် ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါ တယ် ခင်ဗျာ။

သဲအင်းအာဘော်။ ။ ။ အနို့ ပြဿနာ နှင့် ပတ်သက်ပြီး....၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက “ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင် လောဘ ဒေါသ၊ မောဟရယ်လို့ ကိလေသာ သုံးပါး ရှိတယ်၊ ဒီတရား သုံးပါးမှာ မောဟဆိုတဲ့ အမှန်ကို မသိမှု၊ အဝိဇ္ဇာဟာ ဦးစီး

တရားဆောင်းပါးများ

ခေါင်းဆောင်ဘဲ၊ မသိမှု မောဟအဝိဇ္ဇာကြောင့် လောဘတို့ ဒေါသတို့ ဖြစ်ကြရတယ်။

ဘုရားသခင်က သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကို အကျင့်တရား အနေနဲ့ ဟောကြားခဲ့တယ်။ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်တဲ့ တရား ယောဂီဟာ သတိ ဦးစီးလားရမယ်။ အမြဲ သတိရှိရ မယ်။ သတိကိုဘယ်တော့မှ လက်မလွှတ်ရဘူး။ တရားထိုင်ချိန် မှာသာသတိရှိပြီး၊ တရားမထိုင်ချိန်မှာ သတိမရှိဘူးဆိုရင် တရား ရတို့မလွယ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သတိအမြဲ ရှိနေရလိမ့်မယ်။

သတိရှိတော့ သမာဓိ ဖြစ်လာမယ်။ သမာဓိ ဖြစ်လာတော့ ရုပ်၊နာမ်အမှန်ကိုမြင်တဲ့ ပညာ ဖြစ်လာတယ်။ သဘောကတော့ သဒ္ဓါဗိုလ်၊ ဝိရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ် သုံးပါးကို တရားယောဂီဟာ အမြဲလက်ကိုင်ထားခဲ့ရင် သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်တို့ဟာ ဖြစ်ပေါ် လာကြလိမ့်မယ်။

ဘုရားသခင်က (၁) ရူပက္ခန္ဓာကို အသုဘလို့ ရှုရမယ်။ (၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခလို့ ရှုရမယ်။ (၃) သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှစ်ပါးကို အနတ္တလို့ ရှုရမယ်။ (၄) ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ကိုအနိစ္စလို့ ရှုရမယ်။ ဒီလို ရှုပွားခဲ့ရင် လျင်လျင်မြန်မြန် တရား ထူး ရနိုင်တယ်လို့ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ်ကျမ်းမှာ ဆိုကြောင်း ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်ဖတ်ပြလို့ ဦးပဉ္စင်းသိရတယ်။

ဦးပဉ္စင်းကစာတတ်လို့ (၁) ရူပက္ခန္ဓာကို အသုဘရှုကောင်း မှန်း၊ (၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခလို့ ရှုရကောင်းမှန်း သိတာ မဟုတ်ဘူး။ မိမိရှေးရှေးဘဝတွေက ပါလာတဲ့ပါရမီအလျောက် ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်ဆဲရုပ်-နာမ်ကို ပွားခြင်းဘဲ ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးနဲ့ ဦးပဉ္စင်းအားထုတ်လာခဲ့တဲ့တရား ဦးပဉ္စင်း ယခု သင်ပြနေတဲ့ တရားဟာ ညီညွတ်ပါလျက်ကနဲ့ (၁) ဝေဒနာကိုဒုက္ခလို့ ရှုခြင်းကို သဲအင်းဂူက “ဒုက္ခ-ဒုက္ခ” ကြီး ကို ရှုနေတာပါကွာ၊ (၂) သဲအင်းဂူအသုဘရှုနည်းဟာက သမထ ကြီးပါကွာလို့ ပြောနေကြတာ စာဖတ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်မကောက် တတ်လို့ဘဲ ဖြစ်ရမယ်။

သဲအင်းတရားကို မယုံရင် ဇမ်းပြီး အားထုတ် ကြည့်ပေါ့၊ အကုသိုလ်မဖြစ်ပါဘူး၊ အပါယ်မကျပါဘူး။

ဒီဦးဆိုတဲ့တရားက ဝေဒနာကိုဝေဒနာမှန်းအမှန်မသိလို့ငါ သူတ ပါးယောကျ်ားမိန်းမလို့ထင်တဲ့အထင်ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ ဒီဒီဦးသေ အောင် ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ အမြင်မှန်တဲ့ ဝေဒနာကို ဝေဒနာ မှန်းသိတဲ့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကိုရအောင် အားထုတ်ရတယ်။

တဏှာဆိုတာက ရုပ်ပေါ်မှာ ရာဂနဲ့ဒေါသဖြစ်တဲ့ တရားဘဲ။ ဒီတော့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ ရုပ်ပေါ်မှာစွဲနေတဲ့ ရာဂနဲ့ ဒေါသကို သတ်ပါမှ ဒီတဏှာသေတော့မပေါ့၊ ရုပ်ပေါ်မှာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ ခါး၊ ထိ၊ ဆိုတာတွေအားလုံးမှာ အ သုဘသဘောဖြစ်သွားတယ်။

အသုဘရဲ့ သဘောကို ထင်ရှားအောင် ဥပမာတခုကို ပြောပြ မယ်။ နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ အင်မတန်အဘိုးထိုက်တန်တဲ့ ထမင်း စားပန်းကံပြားတချုပ် ရှိတယ်ဆိုပါတော့ ဒီပန်းကံပြားနဲ့ဘဲ ဒ ကာကြီးဟာ နေ့စဉ်ထမင်းစားနေတယ် ဆိုပါတော့။ တနေ့သ၌ မှာ သားကလေးက ဒီပန်းကံပြားနဲ့ မစင်တွေကို ထည့်ထားတာ ကို ဒကာကြီးတွေတယ်ဆိုပါတော့ ဒီလိုတွေပြီးတဲ့နောက်၊ ဒကာ

ကြီးဟာဒီပန်းကံ နဲ့ ထမင်းထည့်စားလို့ ရသေးရဲ့လား၊ မရတော့ ဘူးမဟုတ်လား။ ဒီပန်းကံပြားနဲ့ ထမင်းထည့်လာရင် အော့ အန်ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။ ဒါဘာကြောင့်လဲ ပထမပန်းကံ ပေါ် မှာစွဲနေတဲ့ တင့်တယ်တယ် ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ သုဘအထင်နေ ရာမှာ မစင်ဆိုတဲ့ စက်ဆုတ်စရာ၊ ရှုံရှာစရာ၊ အသုဘသဘောထင် လာလို့ဘဲ မဟုတ်လား။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ အဲဒီအသုဘ သဘောကို စွဲမြဲစွာထင်နေအောင်လုပ်တဲ့အလုပ်ဘဲ သုဘသညာကို အသုဘသညာနဲ့ ပြောင်းပေးလိုက်တဲ့အလုပ်ဘဲလို့ သဲအင်းဂူဆရာ တော်ဘုရား အိန္ဒိယရှိပါတယ်ခင်ဗျား။

ရှက်စရာတွေ့တော့ သမုဒယပါ
မဂ္ဂါဆေးနဲ့ ကုရမှာ

မိတ်ဆွေ။ ။ ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟော ကြားတဲ့ မဂ်လေးပါးတရားတော်ကို ဖတ်ချင်ကြပါတယ်၊ သတင်း ဂျာနယ်က အစအဆုံး တင်ပြပေးပါအုံးလို့ တောင်းပန်ကြတဲ့ အတွက်မဂ်လေးပါးတရား တော်ကိုတင်ပြဘာပြီး ဆုံးသွားပါပြီ။ ဒီလိုပြီးဆုံးသွားတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆွေးနွေးခန်းကလေး ကို ဆက်ကြအုံးစို့ လားခင်ဗျား။

(မှတ်ချက်။ ။ မဂ်လေးပါး တရားတော်ကို အကြိမ်ကြိမ်

ဖေပြုပြီးဖြစ်၍ ထပ်မံ ထပ်မံ မဖော်ပြတော့ပါ။)

မိုးကြိုး။ ။ အင်း...ဆွေးနွေးခန်းကို ဘာကပြန်ပြီး စရမလဲ လို့ စဉ်းစား လိုက်တဲ့ အခါ ဆရာ ဦးပြုံးချို ရေးသား ခဲ့တဲ့ တေးဘုမ္မာဂီတထဲက “ရှက်စရာ တွေးတော့ သမုဒယပါ။ မဂ္ဂါ ဆေးနဲ့ကုရမှာ၊ လက္ခာရေးဖြင့် ရှုကြပါ” ဆိုတဲ့ အပိုဒ်ကို ပြေးပြီး သတိရမိပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဦးမိုးကြိုးဟာ တရားအားထုတ်တယ်လဲဆိုတယ် အရေးရှိရင် သီချင်းတွေကိုဘဲ သွားသွားပြီး သတိရတယ်ဆိုတာ ကဘာသဘောလဲဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ အဲဒါကဝါသနာပါ။ ဒါထက်ဦးပြုံးချိုရေးတဲ့ တေးဘုမ္မာသီချင်းရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်မယ် ဆိုရင် ခြတ်စွာတရား ဟောကြားတော် မူခဲ့တဲ့ တရားသဘောတွေကို ဥာဏ်ဆုပ်ကိုင်မိမည်ဖြစ်ပါတယ်။ သီချင်း ဆိုတာနဲ့အထင်မသေးသင့်ပါဘူး။

တေးဘုမ္မာ။ ။ ဥပမာ— တေး- ဘုမ္မာ- အနိစ္စာ- ဒုက္ခာ အနတ္တာ- တရားမရလို့ များလှ သံသရာ ဆိုတာကို ကြည့်ပါ။ သုံးဆယ့် တဘုံမှာ ပြေးလျှောက် နေကြတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ ရုပ်နာမ်ကိုမသိခြင်း၊ ဒီလိုမသိကြလို့ ရုပ်နာမ်တို့ရဲ့ မမြဲခြင်း အနိစ္စ လက္ခဏာ။ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အစိုး မရခြင်း အနတ္တလက္ခဏာကိုမသိကြဘူး။ ဒီလို အမှန်မသိကြဘဲ အမှားကို သိနေကြတဲ့အတွက် ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာရောဂါတွေ ဖွဲ့ကပ်ပြီး၊ သံသရာ

တရားဆောင်းပါးများ

တလျှောက်လုံးမှာ တပြေးထဲပြေး တသွားထဲသွား နေကြရဟယ် လို့ ဆိုပါတယ်။

သစ္စာလေးပါး။ ။မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....ဒီလိုဒီသီချင်းမျိုး ကိုသတ်ရကာညည်းတွားရင်း သတိသံဝေဂရယူတယ် ဆိုရင်တော့ ကောင်းပါတယ်။ (၁) ရုပ်-နာမ်အမှန်ကိုသိခြင်းနဲ့၊ (၂)ရုပ်နာမ် တို့ရဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ၊ အသုဘ လက္ခဏာများကို သိခြင်းဟာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းပေါ့ ခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော် အစဟာ သစ္စာလေးပါးဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ (၂) သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ရ မယ်၊ (၃)မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားများရမယ်၊ (၄)နိရောဓသစ္စာကို ဆိုက် ရောက်ကာ မျက်မှောက်ပြုရမယ်လို့ ဓမ္မစကြာ တရားတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဦးဦးဖျားဖျား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါထက် ဘုရားသခင် ဟောကြား တော်မူတဲ့ တရားဒေသနာများဟာ မြောက်မြားလှတဲ့အတွက်၊ စာပေမတတ် တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဘယ်လို နားလည်ရမလဲဆိုတာကို ဥာဏ်မငဲ့ မိကြပါဘူး။ ဒီတော့ ဦးမိုးကြိုးကလူဗိန်းလူအပါ မကျန် နားလည် သဘောပေါက်ရန် တိုတိုတုတ်တုတ်နဲ့ လိုရင်းအချုပ်ကို တင်ပြ စမ်းပါခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။အင်း....မိတ်ဆွေကတော့မိုးကြိုးကိုလူသိလူတတ် ကြီးထင်နေပြီမှတ်တယ်။ မိုးကြိုးကတော့ လူပြန်တော် သညာရှိ ဥပကရဟန်းကြီးကို စောင်းမြောင်းပြီး လှောင်ပြောင်တဲ့ ဆာဝါ

သီချင်းကလေးထဲက၊ “နင့်ဘရူးနှမ်း၊ရဟန်းပေ၊ပျက်၊ငါ့ကိုမက်
၍၊လူထွက်လာသည်၊ ပညာပေတုံး၊ ထမင်းဖြုန်း၊ ခေါင်းဘုံးခွဲ၊
သား၊ ဟဲ့—အိပ်ပါတော့လား” ဆိုတာလို၊ပညာပေ တုံးလို့ သာ
ထင်မြင် မိပါတယ်ခင်ဗျာ။

ဒါပေမဲ့၊ မိတ်ဆွေက၊ ကြားနာ ချင်ပါတယ် ဆိုတဲ့အတွက်၊
တတ်သိ သလောက်၊ မှတ်မိ သလောက်တော့၊ ပြောပြပါမယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ဒေသနာများ အနက်
သုတ်သုံးသုတ်ရဲ့ အနက်သဘောကို ဥာဏ်ငုံ့မိ၊ ဥာဏ်ဝါးမိခဲ့ရင်
ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်ကို နားလည်နိုင်မည် ဖြစ်ပါတယ်။
ထိုသုတ် သုံးသုတ်က ဘာတွေလဲ ဆိုရင်၊ (၁) မေ့စကြာသုတ်၊
(၂) အနတ္တလက္ခဏာသုတ်နဲ့၊ (၃) မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တို့ဘဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

မေ့စကြာသုတ်နဲ့ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်တို့က (က) ဘုရားဟော
ဒေသနာကို အကျဉ်းအားဖြင့်၎င်း ၊ (ခ) အကျယ်အားဖြင့်၎င်း၊
ကြားနာရရုံနဲ့ အရိယာသူတော်ကောင်းများအဖို့ ဖြစ်တယ်လို့
ဆိုရပါမယ်။ ။ ဒီလို တရားတော်ကို ကြားနာရရုံနဲ့ အရိယာ
မဖြစ်ဘဲ၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါမှ အရိယာ
ဖြစ်နိုင်တဲ့ နေယျပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ကို ဘုရားရှင်က ကျင့်ကြံအား
ထုတ်နည်း ဖြစ်တဲ့ မဟာ သတိ ပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟောကြားတော်
မူခဲ့ပါတယ်။ သဘောကတော့ သစ္စာလေးပါးကို သိအောင် မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါး စည်းမျဉ်း အဖြစ်နဲ့ ဟောကြားခဲ့ပြီး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစည်း
မျဉ်းနဲ့အညီ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ဖို့ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး

တရားဆောင်းပါးများ

အကျင့်မြတ် တရားဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မဂ္ဂင်က လမ်းစဉ်နဲ့ တူပြီး သတိပဋ္ဌာန်က ယာဉ်ရထားနဲ့ တူတယ်လို့ ဆိုထားပါသည်။

ဒုက္ခသစ္စာ။ ။ သစ္စာလေးပါးအနက်မှတရားယောဂီရဲ့ တာဝန်က ဒုက္ခသစ္စာကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိ၊ သိအောင်ကြိုးစားအားထုတ်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုကြိုးစားအားထုတ်ကာ မဂ္ဂင်အကျင့်ကိုကျင့်လို့ ဒုက္ခသစ္စာကို အမှန်တကယ်သိခဲ့ရင် သမုဒယသစ္စာ ပယ်ခြင်း ကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း ကိစ္စများဟာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က ထပ်မံပြုဘို့ မလိုဘဲ။ သို့သော် သဘောနဲ့ သူ့ပြုစီစားမည် ဖြစ်ပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါး။ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းဆိုတာဟာလဲ တခြားမဟုတ်ပါ။ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးကို အမှန်သိ၊ အဟုတ်သိ၊ သိအောင်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးအရ ရှုပွားတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုရှုပွားလို့ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးကို သိမြင်ပြီး၊ ငြီးငွေ့ကာ လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက် သွားတဲ့အခါ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးဟာ ဥပါဒါန်လွတ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီလို ဥပါဒါန်လွတ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ မှသာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါတယ်။

သဲအင်းအာဘော်။ အနီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းက ဆရာတော်ဘုရားက “ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်က ဓမ္မစကြာသုတ်မှာ သစ္စာလေးပါးနဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တ

ရားများကို ဟောကြားခဲ့တယ်။ သစ္စာလေးပါးကိစ္စ ပြီးစီး
အောင်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစည်းမျဉ်းအရ၊ တရားအားထုတ်ရမယ် ဆို
ထားတယ်။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ခဲ့ရင်၊ မဂ္ဂင်ကိစ္စပြီးတယ်။

သစ္စာလေးပါးအနက်မှာလဲ၊ တရားယောဂီဟာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
ကို ပိုင်းခြားပြီး သိအောင်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမယ်။ ။ ဒုက္ခ
သစ္စာကို၊ ပိုင်းခြားပြီးသိအောင် အားထုတ်တဲ့အလုပ်မှာ ပေဒ
နာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ထက် ကောင်းတဲ့အလုပ်ဟာ မရှိဘူး
လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်
ကို အားထုတ်လာတဲ့အတွက်၊ ဒီလိုပြောတယ်လို့ ယူဆရင်လဲ ယူ
ဆနိုင်ပါတယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာဖြင့် ဒိဋ္ဌိသေအောင်က၊ ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ
သတ်ရတယ်။ တဏှာသေအောင်ကတော့၊ ရုပ်-ပေါ်မှာ သတ်ရ
တယ်လို့၊ တိတိကျကျ၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိရှာကြဘူး။

ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိကိစ္စတွေမှာ၊ ဝေ
ဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားခြင်းသဘောလက္ခဏာ၊ အမှန်ကိုမသိကြတဲ့
အတွက် ငါ-သူတပါး ယောက်ျားမိန်းမရယ်လို့၊ အမှားကို သိ
မြင်နေကြတယ်။

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ အာနာပါနာ၊ သတိ၊ သမာဓိကို ထူ
ထောင်လိုက်ပြီး၊ ပေါ်လာကြတဲ့ ကာရိကဒုက္ခဝေဒနာတွေမှာ
နာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘောကို ရှုချင်ရှု၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ရုပ်ရဲ့
ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲတဲ့သဘောကို ရှုချင်ရှု၊ ဒီလို ရှုလိုက်တဲ့အ
ခါ၊ ရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ မမြဲခြင်းသဘော၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘော၊ အ

တရားဆောင်းပါးများ

စိုးမရအနတ္တသဘောတွေကို သိမြင်လာတဲ့အခါ၊ ငြီးငွေ့ပြီး၊ ရုပ်-နာမ်ကို မလိုချင်တော့ဘူး၊ မလိုချင်တော့၊ လွတ်မြောက်ရာ ကိုရှာတယ်။ ရှာလို့ တွေ့တဲ့အခါ ရုန်းထွက်ကာ လွတ်မြောက် သွားတယ်။ ။ အဲဒီလို လွတ်မြောက်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့ သောတာပန်အရိယာလို့ ခေါ်တယ်။

ဒီသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိ ကိစ္စ ခြောက်မျိုးမှာ၊ ငါမပါတော့ဘူး၊ ငါပြုတ်ကျသွားပြီ။ ။ ဘူတ ရုပ်လေးပါးကိုရှုပြီး လွတ်မြောက်တဲ့ သောတာပန်က၊ ရုပ်ရဲ့ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်းသဘောကို၊ ဒလစပ်သိမြင်သွားတယ်။ ဝေဒနာနာမ်ကိုရှုပြီး လွတ်မြောက်တဲ့ သောတာပန်အရိယာက တော့၊ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘောလက္ခဏာကိုဘဲ၊ သိမြင် နေတယ်။ ဒီလိုဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘောကို သိမြင်နေတဲ့ အတွက်၊ ငါဆိုတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိသာပြုတ်တယ်။ သို့ပေမဲ့ ထိုသော တာပန်အရိယာဟာ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒ နာ သုံးမျိုးလုံးကိုတော့ ခံစားနေမသေးတယ်။ ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့၊ ဒီဝေဒနာပေါ်မှာစွဲနေတဲ့ တဏှာမပြုတ်သေးလို့ ဘဲ ဖြစ်တယ်။ ။ ထိုသောတာပန်ကြီးဟာ၊ အပါယ်ကိုတော့ ဘယ် တော့မှ မကျတော့ဘူး။

ဒုတိယ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကတော့၊ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရ သာ၊ အဟော့၊ ဓမ္မဆိုတဲ့ ရုပ်ပေါ်မှာစွဲနေတဲ့ သုခဝေဒနာကို ပယ် သိတ်လိုက်တယ်။ သူ့ အဖို့မှာ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိဆိုတဲ့ ကိစ္စခြောက်မျိုးအပေါ်မှာ၊ သုခဝေဒနာ၊ မဖြစ်တော့ဘဲ၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာတွေ ဒလစပ်ဖြစ်နေတယ်။ ။ အဲဒီလိုရုပ်ပေါ်မှာ သုခ

ဝေဒနာကို ပယ်သတ်ထားတဲ့အတွက်၊ ရာဂ၊ မေင်းပါးနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

တတိယ၊ အနာဂါမ်အရိယာကတော့၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ် သတ်လိုက်တယ်။ သူ့ အဖို့မှာ၊ မြင်-ကြား-နံ-စား-ထိ-သိ၊ ခြောက် မျိုးသောကိစ္စတွေမှာ၊ သူ့ခါ ဒုက္ခက လွတ်ပြီး ဥပေက္ခာဝေဒနာ တွေ ဒလစပ်ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အနာဂါမ်ကြီးဟာ ရာဂ နဲ့ ဒေါသကို အပြီးတိုင် ပယ်လိုက်ခြင်းဘဲ။

စတုတ္ထ၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးကတော့၊ ဝေဒနာ သုံးမျိုး သုံးစားလုံးကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အတွက် မဂ္ဂင်အကျင့်ပြီးဆုံးပြီး ကျင့်ဘယ်ကိစ္စမရှိတော့ဘူးလို့ ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်။

သမာဓိအရေးကြီးတယ်။ ဒီလို မဂ္ဂင်အကျင့် ပြီးဆုံးအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ အလုပ်မှာ၊ သမာဓိဟာ အရေးကြီးတယ်။ သမာဓိအရင်းမခံခဲ့ရင်၊ ပညာအမြင်မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သမာဓိဆိုတာ ဟာလဲ တခြားဟာမဟုတ်ဘူး၊ အာနာပါန၊ ထွက်သက်-ဝင်သက် ကို၊ သတိနဲ့ ရှု၊ ရှု၊ ကြံခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီလို အာနာပါနအလုပ်ကို စာတွေနဲ့ လုပ်ရင် ခက်တယ်။ အချိန်ကြာတယ်။ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံပြီး လက်တွေ့သင်ယူခြင်းက မြန်တယ်။ လွယ်တယ်လို့ ဟောကြားပါတယ်ခင်ဗျား။

ညောင်တုန်းတရားပွဲ

မိတ်ဆွေ။ ။ တနေ့က ကျွန်တော်လာပါသေးတယ်။ ဦးမိုးကြိုးမရှိဘူး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ ညောင်တုန်းမြို့မှာ ကျင်းပမဲ့ တရားပွဲသို့ လိုက်သွားတယ်ဆိုတာကို သိရလို့ ပြန်သွားရပါတယ်။ ညောင်တုန်းတရားပွဲ အခြေအနေ တော်တော်ကောင်းရဲ့လား။

မိုးကြိုး။ ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ တရားကို နာကြားလိုသူနဲ့ ဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပြသပေးသောအတိုင်း၊ တရားအားထုတ်ချင်ကြသူတွေ ပေါ်များလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တရားနာ၊ တရားထိုင်ရန်တော့ အရဲစွန့်ပြီး လာကြရတဲ့အတွက်၊ တရားနာ ပရိသတ်ဟာ များသင့်သလောက်မများပါ။ ။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က ပရိသတ်ငါးထောင်လောက်ရှိပေမဲ့ ယခု ၁၉၇၀-ခုနှစ်မှာတော့ သုံးထောင်နီးပါးလောက်သာ ရှိပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ တရားနာ၊ တရားထိုင်ဘို့ အရဲစွန့်ပြီးလာကြရတယ်ဆိုတာက ဘာသဘောလဲဗျ။ လမ်းသရဲတွေရဲ့ ရန်ကို ကြောက်ရလို့လား။

မိုးကြိုး။ ။ မဟုတ်ပါဘူး၊ ညောင်တုန်းမြို့မှာ အုပ်ချုပ်ရေး
 ကောင်းပါတယ်၊ လမ်းသူရဲလဲမရှိပါဘူး၊ လက်နက်ကိုင်သောင်း
 ကျန်းသူများရဲ့ အနှောက်အယှက်လဲ ကင်းပြီး အေးချမ်းပါ
 တယ်။ ။ ဒါပေမဲ့ သုခမ္မာသံဃာအချို့က “လာပြီ၊ လာပြီ၊
 စာနီနဲ့၊ ဂျာမဏီက မုန့်ဖက်ထုပ်” ဆိုတာလို လက်တဝါးလောက်
 ရှိတဲ့ စာနီကြော်ငြာများ ကမ်းလှမ်းပြီး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်
 ဘုရားရဲ့ တရားကို ကန့်ကွက်ကြပါတယ်။ ဒီလိုကန့်ကွက်တဲ့အထဲ
 မှာ ရွှေကျင် သံဃာတော်များ လုံးဝမပါကြပါဘူး။ ။ ဒီလို
 ကန့်ကွက်တဲ့ စာနီများကြောင့် သဲအင်းတရားကို လာရောက်နာ
 ကြားသူများဟာ အရဲစွန့်ပြီး လာကြရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ထိုသုခမ္မာသံဃာအချို့ရဲ့ ကန့်ကွက်တဲ့စာနီ
 ထဲမှာ ဘယ်လိုအကြောင်းပြုပြီး ကန့်ကွက်ကြပါသလဲခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ၎င်းတို့ရဲ့ အကြောင်းပြချက်က (၁) သဲအင်း
 ဂူ ဘုန်းကြီး ဟောကြားသောတရားများသည် ဘုရားဟော၊ ပရိ
 ယတ္တိ ဒေသနာနှင့် မကိုက်ညီသဖြင့်၊ သံဃာတော်များက လက်
 မခံကြကြောင်း၊ (၂) ၎င်းဘုန်းကြီးလာရောက်၍ တရားဟော
 ခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားလျက်၊ မြို့ရွာနှင့်
 သာသနာတော်ကို ထိခိုက်ကြောင်းတို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟောကြားတဲ့ မဂ်
 လေးပါးတရားတော်ကို အစိုးရရဲ့ ခွင့်ပြုချက်အရ၊ စာအုပ် နှစ်
 သောင်းရိုက်ပြီး၊ ၁၉၆၈-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလမှာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့
 တယ်မဟုတ်လား။ ထိုမဂ်လေးပါးတရားတော်ကိုဘဲ တပတ်လျှင်
 သောင်းကျော်အောင် ထုတ်ဝေရတဲ့ သတင်းဂျာနယ်ထဲမှာလဲ

တရားဆောင်းပါးများ

အစ အဆုံး ဖေါ်ပြခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံ သူ့နိုင်ငံ သားများဟာ၊ သာသနာရေးမှာ လွတ်လပ်စွာ ယူဆ နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ် ဆောက်တည်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးတို့ကို အညီအမျှ ရရှိကြတယ်မဟုတ်လား။ ဒီလို၊ ကိုယ်ရတဲ့ အခွင့်အရေးကို ကိုယ်အသုံးပြုတာ မကန့်ကွက်ထိုက်၊ မကန့်ကွက်သင့်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ။ တဖန် သဲအင်းတရား ဟာ၊ ပရိယတ္တိဒေသနာနဲ့ မကိုက်ညီဘူးလို့ တယစ်ချဆုံးဖြတ်နိုင် တဲ့ အရည်အချင်းဟာ ထိုသုဓမ္မာ သံဃာအမျိုးမှာ ရှိမရှိ ဆို တာဟာလဲ စဉ်းစားစရာပဲ ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဒီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စဉ်းစားစရာအချက် အချို့ကို ကျွန်တော်တင်ပြပါမယ်။ အနီအချက်အလက်များ ကို ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်နဲ့ စဉ်းစားပြီး၊ ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ကြ ပေါ့ဗျာ။ ။ အချက်အလက်များကတော့—

(၁) သုဓမ္မာသံဃာအချို့က သဲအင်းတရားဟာ ပရိယတ္တိ ဒေသနာနဲ့ မကိုက်ညီကြောင်းကို သိမ်းကြိုးပြီးပြောပေမဲ့၊ ဒေ သနာ အထောက်အထား မပါတဲ့အတွက်၊ ၎င်းတို့ရဲ့ ပြောဆို ချက်ဟာ ပေါ့ပျက်ပျက် ဖြစ်နေပါတယ်။

(၂) မန္တလေးမြို့၊ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂူရုဘွဲ့တော်ရ၊ မစိုးရိမ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကတော့၊ “ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင် ပေးပို့ လိုက်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော် ဟောကြားတဲ့ မင်္ဂလေးပါး စာ အုပ်ကို ဦးပဉ္စင်းတပါးအား နှစ်ကြိမ်တိတိ ဖတ်ပြခိုင်းပြီး၊ ဘုန်း ကြီး ကြားနာကြည့်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့က ပရိယတ်ကိုသာ ကျွမ်းကျင်တယ်။ ပဋိပတ်ကို မကျွမ်းကျင်ဘူး။ သဲအင်းဂူဆရာ

တော်က၊ ပဋိပတ်ကျမ်းကျင့်ပြီး သူစာမတတ်ပါဘူးလို့ အတိအလင်း ဝန်ခံသားတယ်။ ဒီတော့ သူ့ခန္ဓာ ကိုယ်တွေ့တရားများကို ဘုန်းကြီးတို့က စာပေတန်နဲ့ တိုင်းထွာရင် သဘာဝကျမယ် မဟုတ်ဘူး။ ဒီလို စာမတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းဟာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်လို့ ဒီအသိထူးမျိုးကို ရတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့က ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ ကြည်လဲ ကြည်ညိုပါတယ်။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ များများပေါ်လေလေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ သာသနာဟာ စည်ကားလေလေဘဲ။ ပရိယတ် သာသနာတခုတည်း ငုံးတိတိဖြစ်နေရင် အဒွန်ရှည်စွာ မတည်နိုင်ဘူး။ ပရိယတ် သာသနာကို၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓ သာသနာ နှစ်ရပ်က ကူပင့်ထောက်မ ပေးခဲ့ရင်၊ သာသနာ သုံးရပ်လုံးဟာ အဒွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲမယ်။ ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်ဟာ ပဋိပတ်သာသနာကို အထူး အားပေးနေတယ်ဆိုတာ သိရတာ ဘုန်းကြီးဝမ်းသာတယ်” စသည်ဖြင့် ကျွန်တော့်အား မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အမိန့်ရှိလိုက်ကြောင်း ကျွန်တော် ရေးသားတဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ် တဏှာသတ်စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၄-၁၅ တို့မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... (၁) ညောင်တုန်းမြို့က သုဓမ္မာသံဃာတော်ရဲ့ အယူအဆနဲ့ (၂) အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု၊ မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အယူအဆနှစ်ခုဟာ မိုးနဲ့ မြေကြီး၊ မနီးသည့်နှယ်၊ ကဲ့ပြားခြားနားနေသည် ဆိုပါတော့။ ။ဒါထက် အနှံ့လို့ပြဿနာမျိုးမှာ ဘုရားရှင်က ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ဟော

တရားဆောင်းပါးများ

ကြားတော်မူခဲ့သလဲဆိုတာ ဦးမိုးကြိုးက တဆိတ်ရှင်းလင်း တင် ပြစမ်းပါခင်ဗျား။

ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ် စာအုပ်။ မိုးကြိုး။ ။ အနု ပြဿ နာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ ဒေသနာ အကိုးအကားအချို့နဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ရဲ့ အယူအဆများကို ကျွန်တော် ရေးသား ထုတ်ဝေထားတဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှာသတ် စာအုပ်ထဲမှာ ရှည်ရှည်လျားလျား ကျယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှင်းလင်းတင်ပြထားပါတယ်။ ။ ဒါပေမဲ့ သ တင်းကျာနယ်ဖတ် ပရိသတ်များသိအောင် အကျဉ်းချုပ်ပြီး လို ရင်းကို ကောက်နှုတ်တင်ပြပါမယ်။

အဘယနဲ့ မဟာဓမ္မရက္ခိတ။ အခါတပါး၌ ပရိယတ်၊ ပိဋကတ်ကို ကောင်းစွာမတတ်တဲ့ သောတာပန်အရိယာ အဘယ အမည်ရှိတဲ့ မထေရ်ဟာ အသုံးအဖြတ်နဲ့ တကွ အလုံးစုံသော ပရိယတ် ပိဋကတ်ကို ဆောင်တဲ့ မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ် ပုထုဇဉ် ကြီးထံသွားပြီး အဋ္ဌကထာတရားကို နာကြားမှတ်သား သင်ယူ ပါတယ်။

အနုလို့ သင်ယူခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးတဲ့အခါ အင်းပျဉ်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ပိဋကတ်ဆောင်ဆရာဟာ အင်းပျဉ်ပေါ်မှဆင်းကာ ဖျာပေါ်မှာထိုင်ပြီး အရိယာ တပည့်ဖြစ်တဲ့ အဘယမထေရ်အား “ငါ့ရှင် အဘယ၊ ငါ့အား ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ပေးပါလော့” လို့ ရိုသေစွာ တောင်းပန်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က ငါ့ကို ကမ္မဋ္ဌာန်း

တရား ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်း သင်ပေးပါလို့ တောင်းပန်ခြင်း
ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအခါ “အရှင်ဘုရား အဘယ်သို့ဆိုတော်မူပါသလဲ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏အထံ၌ သင်အပ် နာယူအပ်သော
တပည့်မဟုတ်ပါလော့၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားတို့ မသိအပ်
သော အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ကြားပေးရပါအံ့နည်း” လို့ အ
ဘယမထေရ်က ဆိုပါတယ်။

မဟာဓမ္မရက္ခိတက “အိုင်ရှင်၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာရှိ၍
လမ်းရိုးလမ်းမှန်ကျပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော
လမ်းခရီးသည် နွားကျောင်းသားအဖြစ်နှင့်တူသော ပရိယတ်၊
ခရီးလမ်းမှ တပါးတခြားပေတည်း” လို့ ဆိုပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်
က စာတွေ့နဲ့ လက်တွေ့ဟာ တခြားစီဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါ
တယ်။

ထိုအခါ သောတာပန် အရိယာဖြစ်တဲ့ အဘယ မထေရ်ဟာ
မိမိရဲ့ ပရိယတ် ဆရာဖြစ်တဲ့ မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကြီးအား
ပဋိပတ်အကျင့်မြတ်ကို သင်ကြားပေးပါတယ်။ ထိုအကျင့်နည်းနဲ့
ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့အခါ မဟာဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်ကြီးဟာ
ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

နွားရှင်နဲ့ နွားကျောင်းသား။ နွားကျောင်းသားနဲ့ နွား
ရှင် ဥပမာကတော့ သာဝတ္ထိပြည်သား အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ဦးဟာ
ဘုရားတရားတော်ကို နာကြားရတဲ့အတွက် သံဝေဂ ဖြစ်ပြီး
ရဟန်းပြုကြပါတယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

တပါးသော ရဟန်းဟာ ပိဋကတ်စာပေကို သင်ကြားပါ
တယ်၊ ဝိပဿနာကိုတော့ အားမထုတ်ပါ။ ကျန်တပါးကတော့
စာပေမသင်ကြားဘဲ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လိုက်
တာ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

ထိုအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ပါးဟာ တနေ့သ၌ တွေ့ဆုံကြပါတယ်၊
ထိုအခါ၊ စာပေသမား ပုထုဇဉ်ရဟန်းက စာမတတ်တဲ့ ရဟန္တာ
ကြီးအား အမေးပုစ္ဆာပြဿနာများကို မေးရန်အကြံပြုတယ်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က စာပေသမားရဟန်းဟာ ငါ့သားတော်
ရဟန်းအား အမေးပုစ္ဆာနဲ့ ညှဉ်းပန်းခဲ့သော်၊ ငရဲသို့ ကျတော့
မည်ကို မြင်တော်မူတဲ့အတွက် ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့ ရှိရာသို့ ကြ
လာတော်မူပါတယ်။

ဘုရားသခင်ဟာ ကျမ်းဂန်တတ် စာပေသမားအား ပဌမ
ဈာန်ကို အစပြုပြီး ရှစ်ပါးသောသမာပတ်နဲ့၊ ရုပ်-နာမ် အ
ကြောင်းကို မေးမြန်းပါတယ်။ ကျမ်းဂန်တတ်ရဟန်းဟာ ထိုအ
မေးများကို ကောင်းစွာဖြေဆိုနိုင်ပါတယ်။ ထို့နောက် သော
တာပတ္တိမင်္ဂလံစပ်တဲ့ အမေးပုစ္ဆာများကို မေးတဲ့အခါ ထိုကျမ်း
တတ်အကျော် ရဟန်းတော်ဟာ မဖြေဆိုနိုင်တော့ပါ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရဟန္တာမထေရ်အား၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်
ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်နဲ့စပ်တဲ့ မဂ်လေးပါး တရားများကို မေးတော်မူပါ
တယ်။ ဘုရားရှင် မေးသမျှ ပုစ္ဆာများကို ရဟန္တာမထေရ်ဟာ
ကောင်းစွာ ဖြေဆိုပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက သာဓု
သုံးကြိမ် ခေါ်တော်မူပါတယ်။ ကျမ်းတတ်အကျော် ပုထုဇဉ်
ရဟန်းတော်ကိုတော့ ဘုရားက သာဓုမခေါ်ပါ။

ဒီရဟန်းနှစ်ပါးဝတ္ထုကို ဓမ္မပဒ (မြန်မာပြန်) ထဲမှာ ဖတ်ရှုနိုင် ပါတယ်။ ဒီဝတ္ထုမှာ ဘုရားသခင်က “ချစ်သားတို့ ပရိယတ်မျှကို သာ တတ်သောသူသည် ငါဘုရားသာသနာတော်၌ အဘိုးအခ တို့ဖြင့် နွားတို့ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းကျောင်းရသော နွား ကျောင်းသားနှင့်တူ၏။ ပရိယတ်ကို မတတ်သော်လည်း၊ အရ ဟတ္ထုဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီးသော ငါ၏ သားတော်သည်ကား အလို့ရှိတိုင်း နွားနို့ အရသာ ငါးပါးတို့ကို သုံးဆောင်ရသော နွားရှင်နှင့်တူ၏လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... ဒီဘုရားဟော ဒေသနာအရ၊ နွား ကျောင်းသားနဲ့ တူတဲ့ စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ နွားရှင်နဲ့တူတဲ့ အရိယာသူဖတ်ကောင်းများဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်စုံပါလျက် အားမထုတ်ဘဲ၊ နွားကျောင်း သားရဲ့ အရည်အချင်းလောက်မရှိတဲ့ စာမတတ်သူများ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သဖြင့် နွားရှင်နဲ့တူတဲ့ အရိယာအဖြစ်ရတာကို ဝမ်း မြောက်ဘို့ကောင်းပါလျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဖြစ်နိုင်ရှာဘဲ၊ မနာလိုဝန်တို့ ဖြစ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်ပြုတဲ့ကံ၊ ကိုယ်ခံရုံပေါ့ ခင်ဗျား။

ဒီပဲရင်းအာတော်။ မိုးကြိုး။ ။ထိုမှတပါး၊ အနာဂါမ်ဟု ကျော်လောထင်ရှားခဲ့သော ကျမ်းတတ်အကျော် ဒီပဲရင်းဆရာ တော်ဘုရားကြီးက သူရေးသားခဲ့တဲ့ ပရမတ္ထစက္ခုကျမ်းမှာ....

ပရမတ်မျက်စိဆိုသည်မှာ ဘုတ်အုပ်ဖာ၊ ပေစာ၊ကျမ်းဂန်တို့၌ သာ ကျေပွန်ရမိ၊ တတ်သိလိမိမာ၍၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌၊ မတတ်မသိ

တရားဆောင်းပါးများ

သော၊ သုတသညာ၊ မျက်စိကိုမဆို၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆို
 သော်၊ ထိုသုတသညာမျက်စိသည်၊ ကိုယ်မှာမတတ်၊ စာမှာသာ
 တတ်သဖြင့်၊ သင်ပုံးကြီး၌၊ ကျေပွန်ရမိ၊ တတ်သိလိမိမာခြင်းကဲ့သို့
 ပညတ်ဘတ်၊ ပညတ်သိ၊ ပညတ်လိမိမာသာ၍၊ များသောအား
 ဖြင့်၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပွားစေတတ်သောကြောင့်တည်း။
 စာပေတတ်သည်၊ ကျမ်းဂန်တတ်သည်၊ ဖြစ်ပါလျက်၊ လောဘ
 ကြီးကြ၊ ဒေါသကြီးကြ၊ မာနကြီးကြ၊ ဣဿာမစ္ဆရိယကြီးကြ
 သော၊ လူဆရာ၊ ရဟန်းဆရာတို့သည်၊ ကိုယ်ထဲမှာမတတ်၊ စာထဲ
 မှသာတတ်၍၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိပွားများသည်အတွက်၊ ကြီးနိုင်
 ကြလေသည်။ ကိုယ်မှာမတတ်၊ စာမှာတတ်၊ ဂါဟတ်ကိုက်တတ်
 သည်။ သတိထားရမည်။

မိမိကိုယ်ကို အားရနှစ်သက်သည်ကား၊ တဏှာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဟုတ်တုတ်ဘုတ် ဟန်တန်တန်၊ ဟင်မှတ်သည်ကား၊ မာန။ ဖွဲ့မရာ၊
 ခွဲမရာ၊ တရိုထဲ၊ အကောင်အခဲ၊ သူအကောင်အခဲ၊ ထင်မြင်သည်
 ကား၊ ဒိဋ္ဌိ။ စာပေကျမ်းဂန် တတ်၍ပင်ဖြစ်စေ၊ မတတ်ဘဲ၊ ကြား
 ရာ၊ နာရသည်ကိုမှတ်သား၍ဖြစ်စေ၊ အဖန်ဖန်၊ လေ့လာပြတ်၊
 သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ ပညတ်ကို ဖယ်ထားခွါလှန်၊ ကိုယ်တွင်းရှိ
 ရုပ်နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာများကို ခွဲခြမ်း
 စိတ်ဖြာနိုင် အမိဖမ်းနိုင်၍ ကိုယ်ထဲ၌ တတ်သိသော ပညာကို
 ပရမတ်၊ မျက်စိဆိုသည်။ ။ကိုယ်ထဲ၌ တတ်သိသော ပညာမှာသာ
 တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပါးရှားစေနိုင်၊ ဖျက်ဆီး ပယ်နှုတ်နိုင်၊
 ကင်းရှင်းစေနိုင်သည်။ ။စာမှာ တတ်-မတတ်၊ ကိုယ်မှာတတ်၊
 ဂါဟတ်ကင်းပြတ်မည်...ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သဲအင်းအာဘော်။ အနုပိဋကနာယက ပတ်သက်ပြီး သဲအင်း
 ဂူဆရာတော်ဘုရားက “ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဒါန၊ သီလ၊ သမ
 ထဆိုတဲ့ တရားမျိုးဟာက၊ ဘုရားမပွင့်တဲ့ သုညကမ္ဘာတွေမှာလဲ
 ရှိတယ်။ လိုချင်တဲ့အခါ ယူနိုင်တဲ့ ကမ္ဘာ့တန်ဆာတရားမျိုး ဖြစ်
 တယ်။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာကို ပယ်သတ်တဲ့ ဝိပဿနာတရားမျိုးကတော့
 ဘုရားပွင့်ရာ သာသနာမှာသာ ပေါ်ထွန်းတဲ့ တရားမျိုး ဖြစ်
 တယ်။ ။ ယခုလို ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြုံကြိုက်ချိန်မှာ ဝိပဿ
 နာတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြည့် (၁) လယ်တီဆရာတော်
 (၂) မင်းကွန်း ဇေတဝန်ဆရာတော်၊ (၃) မိုးညှင်းဆရာတော်၊
 (၄) စွန်းလွန်းဆရာတော် စတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၊ ဆုံး
 မတော်မူခဲ့ကြတဲ့အတွက် မြန်မာပြည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်
 စင်များဟာ အနည်းဆုံး အပါယ်လေးပါးက လွတ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ်
 နည်း ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ချင်နေကြတယ်။ ထိုတရား
 ကို သင်ကြားပေးနိုင်တဲ့ ဆရာကောင်းကိုလဲ ရှာဖွေနေကြတယ်။
 ဦးပဉ္စင်းအဘိုးကတော့ ၂၁ လတိုင်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို
 အားထုတ်ထားတဲ့အတွက် ကိုယ်သိတဲ့ လမ်းစဉ် အကျင့်ကို ဟော
 နေတယ်။ ဒီကျင့်စဉ်ကိုလဲ ဗမာစကားသက်သက်နဲ့ ဟောတော့
 လူတိုင်း နားလည်သဘောပေါက်ကြတယ်။ ။ ဦးပဉ္စင်း သင်
 ကြားပေးနေတဲ့ မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ ကျင့်စဉ်ကို မှားတယ်ဆိုရင်
 မှားတယ်လို့ ဆိုရုံနဲ့မပြီးပါဘူး။ မှန်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို အစားထိုးပြီး
 ပေးဘို့တာဝန် ရှိတယ်။ ဒီလိုမှန်တယ်ဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို အစား
 ထိုးပေးနိုင်အောင်ဟာလဲ ကိုယ်မှန်တယ်ထင်တဲ့ အကျင့်နဲ့ ကိုယ်
 ကိုယ်တိုင် ကျင့်ဘို့လိုတယ်။ ဒီလိုကျင့်ကြာအားထုတ်ပြီး သစ္စာ

တရားဆောင်းပါးများ

လေးပါးကို ထိုးထွင်းပြီး သိတဲ့အခါကြာမှ မိမိခန္ဓာကိုယ်တွေ့
 ကို ဟောပါမှ သင်ကြားပေးပါမှလဲ၊ အကျိုးများမယ်။ ဝရို
 အောင်လုပ်ပြီးမှ ဝိလုပ်ရမယ်၊ ဝမရိုဘဲကတော့ ဝိလုပ်လို့ မရပါ
 ဘူး၊ ဝမရိုဘဲ ဝိလုပ်ခြင်းမျိုးကိုလဲ နားကြီး၊ မျက်စိကြီး၊ ပညာ
 ရှိ ပရိသတ်များက လက်မခံနိုင်ကြပါဘူးလို့ ဟောပြောတယ်
 ခင်ဗျား။

ဇာနာတိနံ၊ ပဇာနာတိ

မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ မော်လမြိုင်မြို့
 က ပြန်ကြွလာပြီးတဲ့နောက် ရန်ကုန်-တာမွေရပ်ကွက်မှာ သုံးညနဲ့
 သာကေတရပ်ကွက်မှာ ငါးည ပေါင်းရှစ်ည တရားဟော တရား
 ပြောတယ်။ ထိုတရားပွဲကို ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ တရား
 နာပရိသတ်ဆိုရင် လေး-ငါးထောင် နီးပါးရှိပြီး တရားထိုင်သူ
 များဟာလဲ တထောင်နီးပါးရှိတာကို ညစဉ်ညတိုင်း တွေ့မြင်ရ
 တာ အားရစရာ အားတက်စရာပေပခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ အားရစရာ အားတက်စရာထက်၊ စာမတတ်တဲ့

ဆရာတော်ရဲ့ တရားပွဲမှာ တရားနာပရိသတ် ဒီလိုစည်ကားများ
ပြားတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာဘဲခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဦးမိုးကြိုးရဲ့ စဉ်းစားပုံ စဉ်းစားနည်းကို မ
သိရဘူးလားခင်ဗျာ အမိန့်ရှိစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။ “ပန်းစပယ်၊ နန်းအလယ်၊ မပေါ်ခိုက်ဟာမို့ ၊
အလိုက်ကယ်တော်တန်သင့်ရုံပါ ခံပွင့်ကိုကုံး။ ။ နန်းရပေ၊ မန်း
မြေမှာ စပယ်လှိုင်တော့၊ ခံပန်းခိုင်၊ ယာယီရွှေတယ်၊ တော
လေ့ရှာသုံး” ။ ဆိုတဲ့ကဗျာလေးရဲ့ သဘောသွားကို မိတ်ဆွေ

ဥာဏ်ငုံမိ၊ ဥာဏ်ခြုံမိရင် စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ၊
တရားပွဲမှာ ဒီလိုလူစည်ကားခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရိပ်စားမိ
မည်ဖြစ်ပါတယ်။ “ဗမာအတွေး ရှမ်းအပြေး” ဆိုတာလို ပြေး
ပြီးကြည့်ဘို့မလိုပါဘူး။ တွေးပြီးကြည့်ရင် သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ စကားထာဝှက်တဲ့ ပဟေဠိမျိုးတွေ လုပ်မနေ
စမ်းပါနဲ့ ဗျာ။ ရှင်းရှင်းနဲ့ ဘွင်းဘွင်းပြောစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ၊ စား-ပတ်-နေရေး ကြပ်
တည်းလာကြတဲ့အတွက်၊ သံဝေဂဒုက္ခဖြစ်ပြီး၊ ဘဝသံသရာဝဋ်က
ကျွတ်လွတ်ချင်ကြတယ်။ ဒီလိုကျွတ်လွတ်ချင်ကြတဲ့အတွက် ဘဝ
သံသရာဝဋ်က ကျွတ်လွတ်နိုင်တဲ့တရားကို ကြားချင်ကြ၊ သိချင်ကြ၊
ကျင့်ကြံအားထုတ်ချင်ကြတယ်။ ရှေးရှေးတုန်းကလို သံသရာကို
လည်ပတ်ပြေးလွှားစေတတ်တဲ့ ဒါနကထာ၊ သီလကထာလောက်
ကို ကြားနာရရှိလောက်နဲ့ မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲ ကြတော့ပါ
ဘူး။ အဲဒါကြောင့် စာမတတ်ပေမဲ့ ၂၁-လတိုင်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်
လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ထားသဖြင့် ကိုယ်မှာတတ်ထား

တရားဆောင်းပါးများ

တဲ့သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ တရားကို နာကြားပြီး၊ သူရဲ့ ကိုယ်
တွေ့ လက်တွေ့နည်းနဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီအချက်ကို ထောက်ရှုကာ ဝံပန်းကို ပန်ပြီး၊ စပယ်ပန်းကို
ချစ်တယ်လို့ ဆိုထိုက်သည့်အလျောက် ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်
ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း....အဲဒါတွေ ထားစမ်းပါအုံး၊ သဲအင်းဂူ
ဆရာတော်ဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဣရိယာပထပဗ္ဗလာ၊
ပစ္ဆန္နောဂါ၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ပဇာနာတိမှာ ဇာနာတိဆိုတာ လူတိုင်း
သိတဲ့ အသိမျိုး ဖြစ်တယ်။ ပဇာနာတိ ဆိုတာက လူတိုင်းသိတဲ့
အသိမျိုးမှ ကျော်လွန်ပြီး၊ ဥာဏ်ပညာနဲ့ ရုပ်နာမ်ကို ထိုးထွင်း
ပြီးသိရမယ်လို့ ဟောကြားတော် မူပါတယ်။ ထိုပါဠိကို ဆဋ္ဌမူ
မြန်မာပြန်ထဲမှာ၊ ရဟန်းသည် သွားလျှင်လည်း သွားသည်ဟု
သိ၏လို့ ကဲဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို ဦးခိုးကြိုးက ရှင်းပြ
နိုင်ရင် ရှင်းပြစမ်းပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ အနိပြုဿနာနဲ့ ပာဂ်သက်ပြီး၊ စာအလို၊ သဒ္ဒါ
အလိုများကို သိချင်ခဲ့ပါရင် ကျေးဇူးရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဖြစ်
တော်မူသော မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရား ရေးသား အပ်တဲ့
မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ပါဠိနိဿယ စာအုပ်ကို ဖတ်ကြ ပေးဗျာ၊
စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော် ဟောကြားတဲ့ သဘောသွား
ကိတော့၊ ကျွန်တော်ဘဝဏ်မှီသလောက် ရှင်းလင်း တင်ပြပါမယ်။
ကြိုက်ရင်ဆောင်၊ မကြိုက်ရင် ရှောင်ပေါ့။

ခန္ဓာငါးပါး။ ။ ဝိပဿနာ အလုပ်ဆိုတာ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို

အရှုခံ အာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ (၁) အနိစ္စ၌ နိစ္စဟုထင်မြင်စွဲလန်းမှု၊ ဥပါဒါန် (၂) ဒုက္ခ၌ သုခဟုထင်မြင်စွဲလန်းမှု ဥပါဒါန်၊ (၃) အနတ္တ၌ အတ္တဟု ထင်မြင် စွဲလန်းမှု၊ ဥပါဒါန် (၄) အသုဘ၌ သုဘဟု ထင်မြင်စွဲလန်းမှု ဥပါဒါန် ဆိုတဲ့ ဒီဦးတဏှာစွဲများကို ကျုပ်ပင်ခုတ် ကျုပ်ငုတ်မှ မကျန်ရလေအောင် ရှင်းလင်းသုတ်သင် ခုတ်ထွင်ပယ် သတ်ဘို့ ရှုပွားတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။

တနည်း ပြောရမယ် ဆိုရင် သံသရာ လဆန်း တရက်နေ့က စတင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တဲ့ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးကို အညစ်အကြေးတွေ စင်ကြယ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်လာအောင် ဖွတ်လျှော် တဲ့ ခဝါသည့်အလုပ်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။

ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါး။ ။ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ က—(၁) ရူပက္ခန္ဓာဟာ ဒြဗိသဏ္ဍာန်အဖြစ်ကိုဆောင်ယူပြီး၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၊ ငါ့သူတပါး၊ ယောက်ျားမိန်းမအသွင်နဲ့ တင့်တယ်တယ်၊ လှတယ်၊ ချောတယ်၊ ယဉ်ကျေးတယ်လို့ စွဲမက် နှစ်သက်ပေါ တယ်၊ ဆို့ကြောင့် ၎င်းကို ဥပါဒါန်ဖြစ်နေတဲ့ ရူပက္ခန္ဓာလို့ ခေါ် ဆိုပါတယ်။

(၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာဟာ အာရုံ အမျိုးမျိုးကို ငါခံစားနိုင် တယ်လို့ ထင်မြင်စွဲလန်းစေပါတယ်၊ ဆို့ကြောင့် ၎င်းကို ဥပါဒါန် ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၃) သညာက္ခန္ဓာဟာ အာရုံအမျိုးမျိုးကို ငါခံစားနိုင် တယ်လို့ ထင်မြင်စွဲလန်းစေပါတယ်၊ ဆို့ကြောင့် ၎င်းကို ဥပါဒါန် ဖြစ်တဲ့ သညာက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၄) သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟာ အမှုကိစ္စ အမျိုးမျိုးကို ငါပြုလုပ် စီရင်နိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်စွဲလန်းစေပါတယ်။ ထို့ကြောင့်၎င်းကို ဥပါဒန်ဖြစ်တဲ့ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၅) ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟာ အာရုံအမျိုးမျိုးကို ငါသိနိုင်တယ် လို့ထင်မြင် စွဲလန်းစေပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကိုဥပါဒန်ဖြစ် တဲ့ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အချုပ်ကတော့ ရုပ်နွှာဟာ သတ္တဝါတို့ရဲ့ ကိုယ်အကောင် အထည်ဒြပ်ကြီး ထင်မြင်အောင် ထို့ပြင် ၎င်းကို တင့်တယ်တယ်၊ ချောတယ်၊ လှတယ်၊ ယဉ်ကျေးတယ်လို့ စွဲလန်းတပ်မက်အောင် ရွက်ဆောင်ပါတယ်။ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကတော့ ထိုကိုယ်ကောင် အထည်ဒြပ်ကြီးအတွင်းမှာ တည်ရှိနေတယ်လို့ ထင်ရတဲ့ အသက် ဇီဝသဘောကို စွဲလန်းတပ်မက်အောင် ရွက်ဆောင်ကြပါတယ်။ ထိုအခါမှာ၎င်းခန္ဓာငါးပါးကိုဥပါဒန်ခန္ဓာငါးပါးလို့ ခေါ်ဆို ပါတယ်။ ထိုဥပါဒန်ခန္ဓာငါးပါးရဲ့ အယောင်ဆောင်မှုအမှန်ကို သိမြင်ခြင်းကို ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်ခြင်းလို့ ခေါ်ဆို ပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါး။ ။ ဥပါဒန်လွတ်ကင်းတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝများကတော့— (၁) အချမ်းအပူစတဲ့ ဆန့်ကျင် ဘက် အကြောင်းများကြောင့်၊ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်၊ ပျက်စီး တဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြံယာသဘောသက်သက်မျှကို၊ ရူပက္ခန္ဓာ- ရုပ်လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၂) အာရုံတို့ရဲ့ အရသာကိုခံစားတတ်တဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြံယာသဘော သက်သက်မျှကို၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ— ဝေဒနာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၃) အာရုံတို့ကို၊ မှတ်သားတတ်တဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိယာသဘောသက်သက်မျှကို၊ သညာက္ခန္ဓာသညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၄) ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူသော၊ ကံအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ပြုလုပ်၊ စီရင်တတ်တဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိယာသဘောသက်သက်မျှကို၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၅) အာရုံအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ သိတတ်သော၊ ပရမတ္ထသဘာဝ ကြိယာသဘောသက်သက်မျှတို့ကို၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ— ဝိညာဏ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သညာစတင်ဖြုတ်ဘို့။ ။ ဝိပဿနာအကျင့်ဆိုတာ၊ ဘာလဲလို့ တနည်းပြောရမယ်ဆိုရင်၊ (၁) သညာဝိပလ္လာသ (၂) စိတ္တဝိပလ္လာသနဲ့ (၃) ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသတရားများကို၊ ခုတ်ထွင်ဖယ်ရှင်းတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိပလ္လာသဆိုတာက၊ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဟုတ်တာမှန်တာကို၊ မဟုတ်မမှန်လို့၊ မှားယွင်းခြင်း။ မဟုတ်မမှန်တာတို့ကို၊ ဟုတ်တယ်မှန်တယ်လို့၊ မှားယွင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါးကို၊ အရှုခံအာရုံ အဖြစ်ထားပြီး၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်များ၊ ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ ရှုပွားတဲ့ အခါ၊ သညာက္ခန္ဓာ သညာကို၊ အထူးဂရုပြုရပါမယ်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့အသိအတိုင်းက၊ ဝိပလ္လာသဖြစ်တဲ့ သညာကို အဝိပလ္လာသဖြစ်တဲ့ သညာနဲ့၊ အစားထိုးပြီး၊ သိဘို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိပလ္လာသဆိုတာက၊ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီး၊ အဝိပလ္လာသဆိုတာက၊ ဝိဇ္ဇာပါတယ်။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်စဉ်နဲ့ပတ်သက်ရင်၊ ဒီအချက်ဟာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့အတွက်၊ အထူးသတိပြုရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

ဒီတော့၊ ရုပ်ကိုအရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ ဝိပဿနာ ရှုပွား ခဲ့ရင်၊ ရုပ်ရဲ့၊ ပရမတ္ထ သဘာဝ၊ ကြိယာသဘောသက်သက်မျှ ဖြစ်တဲ။ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တဲ။ သဘောကို၊ ဥာဏ်ငုံ့မိ အောင် ရှုပွားပြီး ပြောင်းလဲတယ် ဖောက်ပြန်တယ်လို့၊ ဝိဇ္ဇာပညတ် တတ်ပြီး သိရန်ဖြစ်ပါတယ်။

ရုပ်ကိုအရှုခံမထားဘဲ၊ ဝေဒနာနာမ်ကို အရှုခံအာရုံအဖြစ် ထား ပြီး ဝိပဿနာရှုပွားခဲ့ရင် ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝ ကြိယာ သဘောသက်သက်မျှကို ဥာဏ်ငုံ့မိအောင် ရှုကြည့်ပြီးခံစားခြင်း သဘော ခံစားတယ် ခံစားတယ်လို့၊ ဝိဇ္ဇာပညတ်တတ်ပြီး သိ ရန်ဖြစ်ပါတယ်။

အနီလို ရုပ်ကို ရှုပွားတဲ အခါ ရုပ်ရဲ့ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန် တဲ ပရမတ္ထသဘာဝကို ဥာဏ်ငုံ့ မိအောင်နဲ့ ဝေဒနာနာမ်ကို အရှုခံ အာရုံအဖြစ်ထားပြီး ရှုပွားခဲ့ရင် ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ သဘော လက္ခဏာကို ဥာဏ်ငုံ့ မိအောင် ရှုပွားခြင်းကို ပဇနာတိ ပညာနဲ့ သိတယ်လို့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက မိမိကျင့်ကြံအားထုပ် သဖြင့် သိသောအတိုင်း ဟောကြားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုသိ လိုက်တဲအခါ “ငါ” ကွာခြားပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း-တင်ပြပုံဟာက ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိလှ ပါတယ်။ ဒါထက်သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ သာကေတရုပ် ကွက်တရားပဲ့မှာ အာနာပါန၊ ရှုနည်းရှိကြနည်းကို ကိုယ်တော် တိုင်း ရှုရှိကြပြတာက ဘယ်သဘောလဲဗျ။

အာနာပါန ဈာန်သမာဓိ။ ။ မိုးကြိုး။ “ဆရာမပြ-ငါး

ပိဗုတ်တောင်နည်းမကျ”လို့ ရှေးစကားရှိတယ် မဟုတ်ပါလား။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာက မွေးဖွားကာစ “အူဝဲ”လို့ အော်တဲ့ အချိန်က စပြီး သေတဲ့အချိန်အထိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ရှုလှာရှိက် လာခဲ့တဲ့အလုပ်ဖြစ်လို့ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အသက်ရှုရှိက်တတ်တယ် ထင်ခဲ့ကြတယ်။ ဆေးဆရာဝန်တွေ မေးကြည့်ရင် လူတွေဟာ အသက် ကောင်းကောင်းမရှုတတ်လို့ ရောဂါဘယတွေထူပြော တယ်လို့ ပြောပြပါလိမ့်မယ်။

ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ ဦးစွာသမာဓိ အခြေခံခိုင်မြဲရမယ်ဆိုတာကို သိသူအလွန်နည်းပါးပါတယ်။ အာ နာပါနုစျာန်သမာဓိကိုရအောင်ကြိုးထွားအောင်ဘယ်နည်းဘယ် ဂဲ့အသက်ရှုရှိက်ရမယ်ဆိုတာသိတဲ့သူများကတော့ ပိုမိုနည်းပါး လှပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို သိရှိတော်မူတဲ့အတွက် ဆရာတော် ဘုရားဟာ ကကြီးရေးက,ကအစပြုပြီး၊ တရားထူးကို အလွယ်နဲ့ ရကြပါစေ ဆိုတဲ့ မေတ္တာဂရုဏာနဲ့ အပင်ပန်းခံပြီး သင်ကြား ပြသပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ- အချက်ကို လေးနက်တယ်လို့ သဘော မပေါက်ကြတဲ့အတွက် တရားထိုင်သူ တော်တော်များ များဟာ ဆရာတော် သင်ကြားပေးတဲ့ အသက် ရှုရှိက်နည်း ကိုမလိုက်နာဘဲ ကိုယ်လုပ်လေ့ လုပ်ထရှိသလို လုပ်နေကြတာကို မြင်ရတာဝမ်းနည်းစရာပေပခင်ဗျာ။

ဒီတော့ဘာဖြစ်သလဲဆိုရင် ဝေဒနာသညာအဆင့်က ဝေဒနာ သမာဓိ၊ ဝေဒနာပညာ အဆင့်တို့သို့ မတတ်နိုင်ဘဲ ဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်တဲ့အတွက် ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်လိုက်ကြ၊ တရား

တရားဆောင်းပါးများ

အထိုင်ရပ်လိုက်ကြ၊ လှန်ပစ်လိုက်ကြပါတယ်၊ အထက်စခန်းကို မတက်လှမ်းနိုင်ကြတော့ပါဘူး။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်းဒီလိုဆိုရင်တော့ဝေဒနာချုပ်ဆုံးပြီး၊ ဝေဒနာ သမာဓိ၊ ဝေဒနာပညာအဆင့်တို့သို့ တက်လှမ်းနိုင်ဘို့၊ ဦးမိုးကြီး သင်ကြားပေးနိုင်ရင် သင်ကြားပေးဘို့ လိုအပ်နေပြီပေါ့ခင်ဗျာ၊ စာရေးဆရာဘဝက ဝိပဿနာ နည်းပြဆရာ ဘဝသို့ ကူးပြောင်း ဘို့ရာသာ စိတ်ကူး ထည့်ပေးတော့ဗျို့။ ။

မိုးကြိုး။ ။ တနေရာရာမှာ ယောဂီ ၁၀-ယောက်လောက် စုပြီးသင်ကြားပေးဘို့ ဘိတ်ခေါ်ရင်တော့၊ ကျွန်တော်အားလပ် ခဲ့ရင်သင်ကြားပေးဘို့ အဆင်သင့်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့တကွ သဲအင်း ယောဂီဦးခဲမောင်၊ ဦးဘချစ်တို့ပါ လာရောက် ပြသမည် ဖြစ်ပါ တယ်၊ တရားအားထုတ်လိုတဲ့ ယောဂီများဟာ သင်ကြားပြသ ပေးတဲ့အတိုင်း တသဝေမတိမ်း လုပ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့၊ ၃-၄ကြိမ် နဲ့ဘဲ၊ ဝေဒနာသညာအဆင့်က ဝေဒနာသမာဓိ၊ ဝေဒနာပညာ အဆင့်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီစခန်းမှတစ်ဆင့် ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ လမ်းစဉ်အတိုင်း ဆက်လက် အားထုတ်သွား ခဲ့ရင် အရိယာဖြစ်ဘို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။ ။

ဒိဋ္ဌိသတ်— တဏှာသတ် စာအုပ်။ ။ မိတ်ဆွေ။ ဦးမိုးကြီး ရေသားထုတ်ဝေတဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ် တဏှာသတ်စာအုပ်ငါးထောင်ဟာ နှစ်လအတွင်းမှာ ကုန်သွားပြီလို့ ကြားရတာ ဝမ်းသာသဗျာ၊ သမထဝိပဿနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အလွန် ပျင်းစရာကောင်းသော စာမျိုးကို လူဖတ်များ၊ လူကြိုက်များတယ်ဆိုတာ လူမိန်းလူအ ပါမကျန်နားလည်လွယ်အောင်နဲ့ဖတ်လို့ စိတ်ဝင်စားအောင် ရေး

သား တင်ပြထားခြင်းထက် သမထ၊ဝိပဿနာ အကျင့်တရားကို ပေါက်မြောက်ပြီးတဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ကျင့်စဉ် နည်းနဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုကြတဲ့ ပရိသတ်များ ပေါ်ပေါက် ထွန်းကား မြောက်မြားလာတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဒီစာအုပ်တွင် ကျယ်တာ ဖြစ်မှာဘဲလို့ ယူဆပါတယ်။ ဒါထက် ကျွန်တော်တို့ အရင် တပတ်က ဆွေးနွေး ခဲ့တဲ့ အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊

(၁) ဥပါဒါန်ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ ဥပါဒါန်ဖြုတ်ကာ ဒိဋ္ဌိသတ်ပုံ နဲ့၊ (၂) ဥပါဒါန်ရုပ်ပေါ်မှာ တဏှာသတ်ပုံကို ဆက်လက်ဆွေး နွေးစမ်းပါဦးလို့ ဓမ္မဓိတ်ဆွေတဦးက လာရောက် တောင်းပန် တဲ့အတွက် ဒီပြဿနာကို ဦးမိုးကြီးက ဆက်လက်ပြီး ရှင်းလင်း တင်ပြစေချင်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။ ဒိဋ္ဌိသတ်နည်းက တဖုံ၊ တဏှာ သတ်နည်းက တခြား၊ အနိသတ်နည်းနှစ်ပါးကို စာမှာမတတ်၊ ကိုယ်မှာတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ပေါ်လာမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် လှူဗိန်းလှူအပါကျေနံ နားလည်သဘောပေါက်လာ ကြပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်လဲ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ တရားပွဲများ ဟာ ရုပ်ရှင်ပွဲ၊ ဇာတ်ပွဲများထက်ပင် ပရိသတ် စည်ကားခြင်းဖြစ် ပါတယ်။ အဲဒါကို တွေ့မြင်ပြီး မနာလို ဝန်တို့ ဖြစ်သူများက သဲအင်းဘုန်းကြီးဟာ စာလဲမတတ်ဘဲနဲ့ မင်္ဂလေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး ကိုဟောလိုဟော၊ တောင်စဉ်ရေမရတွေ ပြောလိုပြောနဲ့ ထင်ရာ စိုင်းနေတယ်လို့ အပြစ် ပြောကြပါတယ်။

အနိလိုသူတပါးရဲ့ အပြစ်ကို ပြောနေကြသူများနဲ့ ပတ်သက် ပြီး၊ ဘုရားရှင်က ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ မလဝဂ်၊ ဥဇ္ဈာနသညိတ္တေရ

တရားဆောင်းပါးများ

ဝတ္ထုမှာ “၂၅၃၊ သူတပါး၏ အပြစ်ကို အစဉ်လှလျက် အမြဲ မပြတ် ကဲ့ရဲ့ တတ်သူအား၊ အာသပေါတရားတို့သည် တိုးပွားကုန်၏။ ထိုသူသည် အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ ဝေးကွာ၏” လို့ ဟောကြား ဆုံးမထားပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အပြစ်ပြောသူတို့အား “ရဲဘော် သတိ” လို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

တဖန် မြတ်စွာဘုရားသခင်က သစ္စာလေးပါးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ သစ္စာဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်စတဲ့ ဉာဏ်သုံးစားနဲ့ တကယ် သိ၊ အဟုတ်သိတဲ့ အရိယာ သူတော် ကောင်းများ သည်သာ မိမိတို့သိမြင်သောအတိုင်း မဂ်ဖိုလ်အကြောင်းကို ဟောပြောနိုင် ကြောင်း၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထုမှာ နွားရှင်နဲ့ နွားကျောင်းသား ဥပမာဆောင်ပြီး အထင်အရှား ဟောကြားထား ပြန်ပါတယ်။

ထို့ပြင်—ဝိသာခသူဋ္ဌေး၊ အနာဂမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင် သူဋ္ဌေးက တော်ဟောင်း ရဟန္တာမကြီးဖြစ်တဲ့ ဓမ္မဒိန္နာထေရီရဲ့ ပြောစကား ကိုနားလည်ခြင်းမရှိကြောင်းကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ရဟန္တာ ရဲ့ ပြောစကားတွင် ပါဝင်တဲ့ သဘောတရားများကို အနာဂမ် ပင်လျှင်နားမလည်ခဲ့သော် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ ဘယ်နည်းနှင့် မျှ နားမလည်နိုင်၊ သဘော မပေါက်နိုင်ဘူးဆိုတာ တထစ်ချ မှတ်သား ထားသင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒါထက် စကားလက်စနဲ့ ဝိသာခနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာ တို့ရဲ့ အမေးအဖြေကို အကျဉ်းတင်ပြပါခင်ဗျာ၊ ကြားနာစမ်း ပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်လာတဲ့ မိမိရဲ့ ဇနီး ဓမ္မဒိန္နာ

ထေရီကို အနာဂတ်ဖြစ်တဲ့ ဝိသာခဿုဋ္ဌေးကြီးက လေးထွေသော မဂ်၌ ခဲခက်သောပြဿနာကို ငါမေးတော့အံ့လို့ ကြံပြီး၊ ခန္ဓာ ငါးပါးဝယ် တဆယ် ခြောက်ပါးသော ကိစ္စဖြင့် သိထိုက်သမျှ သောလက္ခဏာကို မေးပါတယ်။ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမဟာ မေးသမျှ သောပြဿနာ၌ ကြာရိုးကို သံလျှက်နှင့်ပိုင်းဖြတ်သကဲ့သို့ မဆိုင်း မရပ်ဘဲဖြေပါတယ်။ အနီလို ဖြေဆိုပြီးနောက် သူ့ရဲ့ အဖြေကို အနာဂတ်ဖြစ်တဲ့ ဝိသာခဿုဋ္ဌေးကြီး နားမလည် သဘောမပေါက် သည်ကို သိတဲ့အတွက် ဝိသာခဒါယကာ တရားခတ်မည်သည် ကားလေးပါးသော ဂမ္ဘီရဂုဏ်တော်နဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်။ ငါဖြေ သောတရားကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ကြား၍ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်နဲ့ ဆက်ဆံညီညွတ်ပါကမှတ်သား ပိုက်ကျုံးပါလော့ လို့ ပြောကြားပါတယ်။

ထိုအခါ ဝိသာခဿုဋ္ဌေးဟာ ဓမ္မဒိန္နာထေရီရဲ့ အဖြေစကားကို ဖြေသောအတိုင်းမှတ်သားပြီး ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပါ တယ်။ ဘုရားသခင်က ဒါယကာ ငါ၏သမီးတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် အတိတ်၊ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌ မြှေးယှက် လှမ်းကာထားသော အဝိဇ္ဇာကုန်ယက်ကို ပယ်ဖျက် စွန့်ခွာခြင်း ကိစ္စပြီးစီးလေပြီ။ တဏှာဟူသော အကြောင်းအားဖြင့် တပြောင်း ပြန်ပြန် သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်း မရှိပြီ။ သင်မေးသောပုစ္ဆာကို ငါဘုရားအား လျှောက်ထားခဲ့လျှင်လည်း ဓမ္မဒိန္နာဖြေသောအ တိုင်းသာ ငါဖြေလတ္တံ့လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။ အနီလိုဘုရား သခင်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို ကြားနာရတော့မှဓမ္မဒိန္နာဟာ ရဟန္တာ

တရားဆောင်းပါးများ

မကြီး ကေန ဖြစ်သည်ကို အနာဂမ်ဝိသာခဿုဋ္ဌေးဟာ စိတ်ချယုံကြည်သွားပါတယ်တဲ့ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒါက... ဗဟုသုတ ဖြစ်ရပါတယ် ခင်ဗျား...။

ဒါထက် ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှာသတ်ပြဿနာကို ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ်ကျမ်းက ဒိဋ္ဌိကို အရင် သေအောင် သတ်ပြီးမှ တဏှာကို တဆင့်တက်ပြီး သတ်ရမယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒိဋ္ဌိသေရင် အပါယ်လေးပါးက လွတ်မြောက် ပါတယ်။ တဏှာသေခဲ့ရင်မတော့ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ပါတယ်။

သဲ အင်း ကျင့်စဉ်

သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး (၁) ဒိဋ္ဌိသေအောင်ဒိဋ္ဌိကို ဦးစွာသတ်စေပြီးမှ၊ (၂) တဏှာကို နောက်ထားပြီး သတ်သောနည်းကို သင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

သို့ရာတွင်ပါရမီရင့်ပြီး၊ သမာဓိကြီးထွားနေတဲ့တပည့်ယောဂီများလျင်လျင်မြန်မြန်နဲ့ တရားထူးရစေရန်၊ ၁၃၃၁-ခုနှစ်ဝါတွင်း လေးလမှာ ဒိဋ္ဌာန်စခန်းဖွင့်ပြီး အချိန်ပြည့် တရားအားထုတ်စေကာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာကိုပူးတွဲပြီး သတ်တဲ့ စုံတဲ့သတ်နည်းကို သင်ကြား

ပေးပါတယ်။ အနို့ စုံတွဲသတ်နည်းနဲ့ ဒိဋ္ဌာန်စခန်းမှာ ဝင်ရောက် ပြီး တရားအားထုတ်ကြတဲ့ ယောဂီအချို့ ဟာ အနာဂါမ်အဆင့် အတန်းသို့ ထိအောင် တက်လှမ်း နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိသတ်နည်း။ ။ ငါ-သုတပါး--ဇယာကျား-မိန်းမ ဆိုတဲ့ အယူအမှတ်များခြင်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာနာမ် ပေါ်မှာ ဒုက္ခအားဖြင့် ရှုပွားပြီး ပယ်သက်စေပါတယ်။ ဒီလိုပယ် သတ်ခြင်း ဟာ ဘုရားဟော ဒေသနာနဲ့ ညီညွတ်ကြောင်းကို ဝိ သုဒ္ဓိ မဂ်ကျမ်းမှာ အတိအလင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဘယ်လို ဖော်ပြထားသလဲဆိုရင်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခအားဖြင့် ရှုသော ယောဂီသည်....

- (က) ဖဿဟာရကို ပိုင်းခြား၍ သိ၏။
- (ခ) ဒုက္ခဋ္ဌာသုခဟု မှတ်မှားသော၊ ဝိပုလ္လိာသသုံးပါးကို ပယ်စွန့်နိုင်၏။
- (ဂ) ဘဝေါသကို ကူးခတ်နိုင်၏။
- (ဃ) ဘဝယောဂနှင့် မယှဉ်။
- (င) ဘဝါသဝအားဖြင့် အာသဝေါကင်း၏။
- (စ) ဗျာပါဒကာယဂန္ထကို ဖျက်ဆီးနိုင်၏။
- (ဆ) သီလဗ္ဗဥပါဒါန်ဖြင့် မစွဲလန်း—ဟူ၍ ပင် ဖြစ်ပါ တယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဟာ ဒီလို ဘုရားဟောဒေ သနာနဲ့ ညီညွတ်ပါလျက်ကနဲ့ သဲအင်းဂူတရားကို အပြစ်ပြောသူ များဟာက ဘာသသောလဲဗျ။

တရားဆောင်းပါးများ

မိုးကြိုး၊ ။ ဘာသဘောရမှာလဲ “နန်းရဝေမန်းမြေမှာစပယ်
လှိုင်ခဲတံ၊ ခံပန်းခိုင် ယာယီရွှေတယ်၊ တောလှေချာသုံး” ဆိုတာ
လို စပယ်ပန်းနဲ့ တူတဲ့ သမထဝိပဿနာ တရားစစ် တရားမှန်တွေ
ပေါ်ပေါက် ထွန်းကားလာတဲ့အခါ၊ ခံပန်းနဲ့ တူတဲ့ တောလှေ
ချာသုံးတရားတွေ ယာယီရွှေမှာစိုးလို့ ခံပန်းတွေ မခံနိုင်မရပ်
နိုင်ဖြစ်ကာ သောင်းကျန်းကြတဲ့သဘောမျိုးပေါ်ပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီအပြောမျိုးကတော့ ကျန်နေပေသေးသ
ကိုး၊ ဒါထက်ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ သဲအင်းဆရာတော်ဘုရားဟာ ဒိဋ္ဌိသတ်ရန် ဝေ
ဒနာနာမ်ကို အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားကာ ရှုပွားစေပြီး၊ တဏှာ
သတ်ရန်အတွက် ရုပ်ကို အသုဘလို့ ရှုပွားခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီလို
ရှုပွားခိုင်းခြင်းကို သမထကြီးပါကွာလို့၊ ဘိုင်ကျလို့ ဘေးမှာထိုင်
ပြီး ဘုပြောတဲ့၊ ဘသုံးလုံးသမားများက အတင်းအဖျင်း ပြော
ကြပေမဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ရုပ်ကို အသုဘဟုရှုပွားခြင်းဟာ
ဘုရားဟော ဒေသနာနဲ့၊ တသဝေမတိမ်း ညီညွတ်ကြောင်းကို
ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းကြီးက အဆင်အရှား ဆောက်ခံထားပါတယ်။
ဘယ်လိုလဲဆိုရင် အဇ္ဈတ္တိကရုပ်ကို အသုဘဟု ရှုပွားသော ယော
ဂီသည်—

- (က) ကဗဒ္ဓိကာယဟာရ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏။
- (ခ) အသုဘဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တိကရုပ်၌ သုဘဟု မှတ်
သားသော၊ သညာဝိပုလ္လာသစိတ္တဝိပုလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိ
ဝိပုလ္လာသတို့ကိုစွန့်ပယ်နိုင်၏။

- (ဂ) ကာမောဃကို ကူးခတ်နိုင်၏။
- (ဃ) ကာယောဂနှင့်မယှဉ်။
- (င) ကာမာသဝအားဖြင့် အာသဝေါကင်း၏။
- (စ) အဘိဇ္ဈာဟူသော ကာယဂန္ထကို ဖျက်ဆီးနိုင်၏။
- (ဆ) ကာမုပါဒါန်ဖြင့် မစွဲလန်း.....ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါ

ဝယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း--ကောင်းလှပပေတယ်ဗျား။ ဒါထက် သဲအင်းဂူတရားဟာ အမှားကြီးပါကွာလို့ ပြောသူများဟာ သူတို့ မှန်တယ် ဒေသနာနဲ့ ကိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ကိုယ်တိုင်ကျင့် ကြံအားထုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်မှန်သည်လို့ သိသောအခါမှာ အစား ထိုးပြီးသင်ကြားပေးဘို့ မကောင်းပေဘူးလားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒါထက်သတိပဋ္ဌာန်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါ လျက်၊ သတိပဋ္ဌာန်မဖြစ်ဘဲ မောဟပဋ္ဌာန်ဖြစ်ပုံများကို ကျွန်တော် နောက်တပတ်မှာ တင်ပြပါမယ်ခင်ဗျား။

သာသနာ အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ရေး

မိတ်ဆွေ။ ။ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ လက်စကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးမီ ကျွန်တော်ထံသို့ လာရောက်မေးမြန်းတဲ့ ဓမ္မမိတ်ဆွေတဦးရဲ့ အမေးကိုဖြေကြားစေချင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ ဆိုဇမ်းပါ ဘယ်လိုပါတဲ့လဲ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဖေဖေဝါရီလ ၁၄-ရက်နေ့ထုတ် သတင်းဂျာနယ်မှာ သောတာပန် ဒေရိယာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စင်တဲ့ သဲအင်းဂူ စစ်ဆေးစမ်းသတ်နည်းကို ဦးမိုးကြိုးတင်ပြခဲ့ပါတယ်။

သမထ ဝိပဿနာကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့ တရားယောဂီဟာ တရားထိုင်နေချိန်မှာ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖောက်ပြန်မှုကြောင့်၊ ကာယိက-ဒုက္ခပေဒနာတွေ ပေါ်လာကြတယ်။ ဒီလိုပေါ်လာတဲ့ အခါ ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ငါစွဲ မပြုတ်ခဲ့ရင်၊ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်လို့ ပုထုဇဉ်အထင်မျိုး ထင်မြင်ပြီး၊ မခံနိုင်၊ မရပ်နိုင် ဒေါသဖြစ်ကာ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ။ အကယ်၍ အခိဋ္ဌာန်နဲ့ တနာရီ နှစ်နာရီ ထိုင်တယ်ဆို

ရင်လဲ နာရီပြည့်အောင် ဒေါသဖြစ်လျက်နဲ့ အောင့်အီးကာ ထိုင်နေရပါတယ်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်နေတဲ့ သောတာပန် အရိယာဖြစ်ခဲ့ရင် တော့ ထိုထို နာကျင် ကိုက်ခဲမှုကို ဝေဒနာဟာနာမ် နာမ်ရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝဟာလဲ ခံစားမှုသဘောသက်သက်မျှသာ ဖြစ်တယ်။ နာသုမရှိ ကိုက်သုမရှိဘူး။ သူ့ သဘောကို သူ့ဆောင်နေတဲ့ အနုတ္တလက္ခဏာပါလားလို့ သိမြင်ပြီး၊ ထိုဝေဒနာပေါ်မှာ ဒေါသကိလေသာမဖြစ်ဘဲ သည်းခံနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ။ သဘောကတော့ ကိုယ်၌ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာတခုကိုသာ ခံစားရတယ်။ စိတ်၌ဖြစ်တဲ့ ထပ်ဆင့်အပိုဝေဒနာကို မခံစားရဘူးလို့ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေဟာ သမထ-ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီးနောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ဟောပြောတဲ့ “ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်” များကို ကြားနာထားရသောကြောင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိသောတာပန် အရိယာကြီးရယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆနေပါတယ်။ ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေဟာ ဦးမိုးကြိုးတင်ပြသော သဲအင်းဂူ စမ်းနည်းနဲ့ မိမိကိုယ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်တဲ့ အခါ တရားထိုင်နေစဉ်မှာ ပေါ်လာကြတဲ့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု၊ ကာယိက-ဒုက္ခဝေဒနာတွေကို သည်းမခံနိုင်သည့်အတွက် ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးလိုက်ရပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ဦးမိုးကြိုးတင်ပြထားတဲ့ သဲအင်းဂူ စမ်းသပ်နည်း အရဆိုရင် သူဟာ သောတာပန် အရိယာမဟုတ်ပါဘဲ ပုထုဇဉ် ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဦးမိုးကြိုး တင်ပြတဲ့ သဲအင်းဂူ စမ်းသပ်နည်းဟာ ငါထင်ရာ ငါပြောတဲ့ ငါ့သဘောလား။ ။ သို့တည်းမဟုတ် ဘုရားဟော ဒေသနာလား၊ စမ်းနည်းလားဆိုတာ မေးပေးစမ်းပါတဲ့။ ။ ဒီလိုမေးမြန်းခြင်းဟာ အမှန်တကယ်ကို သိချင်လို့ ရိုးသားတဲ့ မေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးမိုးကြိုးကို “ဂူတော” လိုခြင်း အလျှင်းမဟုတ်ပါဘဲ ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ အင်း...တော်တော်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ မေးခွန်းဘဲဗျို့။ ။ ရဟန္တာဟောနဲ့ ဘုရားဟော ဒေသနာများကို ကိုးကားပြီး ဖြေဆိုရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မိုးကြိုးဆိုတဲ့ ငနဲဟာ ပညာရဲရင့်သဖြင့် ပဲ့လည်တင့်ပေသော ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းတို့ကဲ့သို့ “ဖြေမနော်-အဖက်ဖက်က စမ်းကြံပါတော့ မပြေသော်၊ ဘသက်နှင့်၊ နှစ်သက်တမ်းပါဘဲ” ဆိုတဲ့ “ခွဲလင်း” မျိုးနဲ့ “စိမ်” ခေါ်ရဲသူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ မိတ်ဆွေ သတိပြုစေချင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဝေ့လည် ပြောင်ပတ်တွေနဲ့ စကားတတ်တိုင်း လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ဗျား။ ဖြေမှာသာ ဖြေစမ်းပါ။ သတင်းကျာနယ် ဖတ် ပရိသတ်များဟာက ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်နဲ့ စဉ်းစားချိန်ဆနိုင်တဲ့ ပညာရှိပရိသတ်တွေဖြစ်လို့ ဖြီးလို့ ဖြန်းလို့ မရဘူးဆိုတာကို လဲ ဦးမိုးကြိုး သိထားစေချင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ အလို...ကြိမ်းလှ မောင်းလှချည့်သား ကိုယ့် ဆရာ။ ။ ဒါထက် မိတ်ဆွေရဲ့ မေးခွန်းကို နှစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားပြီး ဖြေဆိုပါမယ်။

(၁) အချို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာများဟာ သမထင်ပဿနာ တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ တလတန်သည်၊ ၄၅ ရက်တန်သည် အချိန်ကြာတဲ့အခါ ထိုယောဂီအား ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကို ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ်။ ။ သဘောကတော့ တရားယောဂီဟာ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ မိမိကိုယ်တွေ့ဖြစ်တဲ့ အတွေ့အမြင်များကို ဘုရားဟော ဒေသနာ ဥာဏ်စဉ်နဲ့ တိုက်ဆိုင်ပြီး၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ဆေးကာ ငါဘာလဲဆိုတာကို စဉ်းစား ချိန်ဆနိုင်ရန် ဥာဏ်ပေတံပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဥာဏ်စဉ်ကို ကြားနာရတယ်ဆိုရုံနဲ့ မိမိကိုယ်ကို မိမိ သောတာပန်အရိယာဘဲလို့ အထင်မကြီးသင့်ပါဘူး။ သောတာပန်အသိမျိုးကို တဒင်္ဂအနေ ခေတ္တသိခြင်း၊ ဝိမုက္ခနအနေ တာရှည်သိခြင်း၊ သမုစ္ဆေဒအနေ အမြဲထာဝစဉ် သိခြင်းဆိုတဲ့ အသိသုံးမျိုး သုံးစားရှိခြင်းကိုလဲ အထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းအား သောတာပန်အရိယာဘဲ၊ သကဒါဂါမ် အရိယာဘဲ၊ အနာဂါမ်ဘဲ၊ ရဟန္တာဘဲလို့ တထစ်ချ ဆုံးဖြတ်နိုင်သူဟာ မြတ်စွာဘုရားသခင်တပါးသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဟိ ပြင် တရားယောဂီဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်တဲ့ဥာဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပြီး အချိန်ယူကာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ကြည့်ရင်လဲ သိနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ အဲဒါက မေးခွန်းရဲ့ ပထမပိုင်းအဖြေဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ယထာဘူတဥာဏ်ကို မြဲမြံစွဲစွဲ ကိုယ်ပိုင်ရရှိကာ ဝသီဘော်ဝင်ထားတဲ့ စူဠ သောတာပန်သည်၎င်း၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ကို ကိုယ်ပိုင်ရရှိထားတဲ့ မဟာသောတာပန် အရိယာကြီးသည်၎င်း၊ ငါ့-သုစွဲ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာနေတဲ့အတွက်

တရားဆောင်းပါးများ

ကာယိက- ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့အခါမှာ ငါနာတယ်၊ ငါ
 ကျင်တယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါခဲတယ် ဆိုတဲ့ အမြင်အသိပျောက်
 ပြီး၊ ဝေဒနာနာမ်ခံစားတဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိယာသက်သက်မျှ
 ကိုသိတဲ့ အနတ္တလက္ခဏာဉာဏ်ကို ရရှိပါတယ်။ ဒီပြဿနာနဲ့ ပတ်
 သက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားချိန်ဆိုင်ရန် မိလိန္ဒပညာ
 ပါဠိတော်၊ ဆဋ္ဌမူ ပြန်မာပြန်၊ အနုမာန ပဉ္စာလာ (ရဟန္တာ၊
 ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းပြဿနာ)ကို တင်ပြပါမယ်။ ။ ထို့ပြင်၊
 ဘုရားဟော၊ ဝေဒနာသံယုတ်၊ သလ္လသုတ် အကျယ်ကိုလဲ ဖတ်ရှု
 လေ့လာပါလို့ တိုက်တွန်းပါတယ်ခင်ဗျား။

ရဟန္တာ-ဝေဒနာ-ခံစားခြင်း-ပြဿနာ။ မေး။ ။ အသျှင်
 နာဂသေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 (၁) ကိုယ်၌လည်းဖြစ် (၂) စိတ်၌လည်းဖြစ်သော ဝေဒနာကို ခံ
 စားပါသနည်းဟု လျှောက်၏။

ဖြေ။ ။ မင်းမြတ်၊ စိတ်ကို မပွားများ မထုအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် (၁) ကိုယ်၌လည်းဖြစ်သော
 (၂) စိတ်၌လည်းဖြစ်သော ဝေဒနာကို ခံစား၏။ ။ မင်းမြတ်
 ဥပမာသော်ကား။ ဆာလောင်မှတ်သိတ်သော နွားကို အား
 နည်းချို့တဲ့၍ အနည်းငယ်သော မြက်ပင်တို့၌၎င်း၊ နွယ်၌၎င်း၊
 ဖွဲ့ချည်ထားသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုနွားသည် အမျက်ထွက်သော
 အခါ ဖွဲ့ချည်ထားသော မြက်နွယ်နှင့်တကွ ထွက်သွား၏။ ။
 မင်းမြတ်၊ ဤအတူသာလျှင် မပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသော၊
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ခံစားမှု ဝေဒနာသည်၊ ဖြစ်၍ စိတ်ဖောက်

ပြန်လတ်သော်၊ ကိုယ်ကိုတံ့ စေ၏။ မစောင့်ထိန်းနိုင်၊ တပြောင်း
 ပြန်ပြန်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မပွားစေအပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိတ်လန့်၏။ မြည်တမ်း၏။ ကြောက်ဖွယ်သော
 အသံကို အော်၏။ ။မင်းမြတ်၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊
 ပုထုဇဉ်သည် (၁) ကိုယ်၌လည်းဖြစ်၊ (၂) စိတ်၌လည်းဖြစ်သော
 ဝေဒနာတို့ကို ခံစား၏။ ဤအရာ၌၊ ဤသည်ကား အကြောင်း
 တည်း။

မေး။ ။အကြင်အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည်၊ (၁)
 ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တခုတည်းသော ဝေဒနာကိုသာ၊ ခံစား၏။
 (၂) စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစား၊ ထိုအကြောင်းကား
 အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်၏။

ဖြေ။ ။မင်းမြတ်၊ ရဟန္တာ၏စိတ်သည် ပွားစေအပ်ပြီး၊
 ကောင်းစွာ ပွားများစေအပ်ပြီး၊ ဆုံးမယဉ်ကျေးပြီး၊ ကောင်းစွာ
 ဆုံးမယဉ်ကျေးပြီး၊ ကောင်းစွာ နာယူပြီး၊ ဆိုဆုံးမတိုင်း၊ လိုက်
 နာပြီး ဖြစ်၏။ ။ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့
 ထိသိရှိသော်၊ အမြဲမရှိ-အနိစ္စ ဟူ၍၊ မြဲစွာစွဲယူ၏။ သမာဓိ
 တည်းဟူသော တိုင်၌ စိတ်ကိုမြဲစွာ၊ ဖွဲ့ချည်ထား၏။ ။ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုစိတ်သည်၊ သမာဓိ တည်းဟူသော တိုင်၌၊ မြဲစွာ ဖွဲ့
 ချည်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ မယိမ်းမယိုင်၊ မတုန်မလှုပ်၊ တည်
 တံ့၏။ မပျံ့လှင့်။ ။ထိုရဟန္တာ၏ (၁) ကိုယ်သည်၊ ဝေဒနာ
 ဖြင့် ဖောက်ပြန် ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့်၊ တုန်ခွေ၏။ မစောင့်ထိန်း
 နိုင်၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်၏။ မင်းမြတ်၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ရဟန္တာသည် (၁) ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တခုတည်းသော

တရားဆောင်းပါးများ

ကာယိက၊ ဝေဒနာကိုသာ ခံစား၏။ (၂) စိတ်၌ဖြစ်သော (စေတသိက ဝေဒနာ)ကိုကား မခံစား။ ဤအရာ၌၊ ဤသည် ကား အကြောင်းတည်းဟု ဖြေတော်မူ၏။

မေး။ ။ အသျှင် နာဂသေန၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ပါလျက် စိတ် မတုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ အကျွန်ုပ် အား၊ အကြောင်းကို ဆိုတော်မူပါလော့ဟု လျှောက်၏။

ဖြေ။ ။ မင်းမြတ်၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပင်စည်၊ အခက်အ ရှက်နှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကြီးကို အားကြီးသောလေ၊ တိုက် ခတ်သော် အကိုင်းအခက်သည် တုန်လှုပ်၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်သည်လည်း တုန်လှုပ်သလောဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ အ သျှင်ဘုရား မတုန်လှုပ်ပါဟု လျှောက်၏။ မင်းမြတ်၊ ဤအတူ သာလျှင် ရဟန္တာသည် ဆင်းရဲသော ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် တွေ့ထိသည် ရှိသော်၊ အနိစ္စဟူ၍ မြဲစွာစွဲယူ၏။ သမာဓိတည်းဟူသော တိုင်၌ စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ထား၏။ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုစိတ်သည် သမာ ဓိ တည်းဟူသော တိုင်၌ ဖွဲ့ချည်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ မတုန် မလှုပ်၊ တည်တံ့ ၏။ မပျံ့လွင့်။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်သည် ဝေဒနာ ဖောက်ပြန်ခြင်း၏ ပျံ့နှံ့သောကြောင့် တုန်ခွေ၏။ မ စောင့်ထိန်းနိုင်၊ တပြောင်းပြန်ဖြစ်၏။ မင်းမြတ် ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည်ကား သစ်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ဟု ဖြေတော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား နာဂသေန၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ။ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့သဘောရှိသော အခါခပ်

သိမ်း တည်သော၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးကို မမြင်ဘူးပါဟု
လျှောက်၏။

ဘုရားဟောသလ္လသုတ်အကျဉ်းချုပ်။ ရဟန်းတို့၊ အကြားအ
မြင် မရှိဘော ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော်
စိုးရိမ်ရ၏၊ ပင်ပန်းရ၏၊ ငိုကြွေးရ၏၊ ရင်ထုလျက် မြည်တမ်းရ၏၊
မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ (၁) ကိုယ်၌လည်းဖြစ်သော (၂)
စိတ်၌လည်းဖြစ်သော နှစ်မျိုးသော ဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏။
ထိုသူသည် ထိုဝေဒနာတို့၏ (၁) ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (၂)
ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (၃) သာယာဖွယ်ကို၎င်း၊ (၄) အပြစ်ကို
၎င်း၊ (၅) ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ။

ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာတပည့်သည်ကား၊
ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော်၊ မစိုးရိမ်၊ မပင်ပန်း၊ မငိုကြွေး၊
ရင်ထုလျက် မမြည်တမ်း၊ မိန်းမောခြင်းသို့မရောက်၊ ထိုသူသည်
(၁) ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာဘမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ (၂)
စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစားရ။ ထိုသူသည် (၁) ဝေဒနာ
တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (၂) ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (၃)
သာယာဖွယ်ကို၎င်း၊ (၄) အပြစ်ကို၎င်း၊ (၅) ထွက်မြောက်ရာ
ကို၎င်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိ၏....ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်၊ ဒါထက် ဒီဒေ
သနာအရက သောတာပန် အရိယာကို မဆိုလိုဘဲ၊ ရဟန္တာကိုသာ
ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဦးမိုး
ကြီး ဘယ်လိုယူဆပါသလဲခင်ဗျား။

တရားဆောင်းပါးများ

မိုးကြိုး။ ။ မိတ်ဆွေရဲ့ အယူအဆက အဖြောင့်အမှန် မဟုတ်ဘဲ အကောက်ဥာဏ်ဖြစ်နေပါတယ်။ မိတ်ဆွေယူဆပုံမျိုး ဆိုရင် သောတာပန်ကြီးဟာ ဘုတ်ကြီးလေးပါး၊ မြွေကြီးလေးစင်း ကိုက်သဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲမှာ ကာယိကဒုက္ခရော၊ စေတသိက ဒုက္ခပါ ခံစားပြီး၊ အော်ဟစ်ကာ ဒေါသစိတ်နဲ့ သေရမလို့ ဖြစ်မနေပေဘူးလား။ ဒေါသစိတ်နဲ့သေခဲ့ရင် ဒေါသစိတ်ကြောင့် အပါယ်လားရမည် မုချဖြစ်မနေပေဘူးလား။ အဲဒီအချက်ကို မိတ်ဆွေစဉ်းစားပြီး ကြိုက်သလို ယူဆပေပေတော့။

တခြားတခြားသော တရားယောဂီများအကြောင်းကို ကျွန်တော် မပြောလိုပါဘူး။ သဲအင်းယောဂီများကတော့ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ ပေါ်လာကြတဲ့ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖောက်ပြန်မှု ဒုက္ခဝေဒနာတွေမှ လွတ်ကင်းတဲ့ ထွက်မြောက်ရာကို အထက်က ပြောခဲ့တဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့အညီ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိနေအောင် မသေမိကပင် အလေ့အကျင့် လုပ်ထားသူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ။ အဲဒီအချက်ကို ထောက်ရှုပြီး ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက သဲအင်းယောဂီတွေ ဘယ်အကျင့်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သလဲလို့ မေးရင် အသေတတ်ဘို့ ကျင့်နေကြတယ်လို့ သာ ပြန်ပြောပေတော့လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ ။ အသေတတ်အောင် ကျင့်တယ်ဆိုတာ ဒုက္ခ-ဝေဒနာနဲ့ ငှော့တဲ့အခါ၊ ကာယိက ဒုက္ခကိုသာ ခံစားပြီး (စေတသိက) စိတ်၌ဖြစ်တဲ့ ဒေါမနဿ ဝေဒနာကို မခံစားရလေအောင် မသေမိက အလေ့အကျင့်လုပ်ခြင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ သဘောပေါက်ပါပြီခင်ဗျား။ ။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ကြည့်ရင် ငါဘာလဲဆိုတာ သိနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါပြီ။

မိုးကြိုး။ ။ ဒါထက် ရှေးရှေးတုန်းက ပါဠိစာပေမတတ် သူတွေ လက်လှမ်းမမှီတဲ့ ပါဠိပိဋကတ်တော်များဟာ ယခုအချိန် မှာဆိုရင် ဆဋ္ဌမု-မြန်မာပြန်များ ပေါ်ပေါက်နေပြီ ဖြစ်တဲ့အ တွက် စာတတ်သူတိုင်း အလွယ်နဲ့ ဖတ်ရှုနိုင်တဲ့ ပရိယတ် သာသ နာတော် ပွင့်လင်းနေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ကိုယ်တွေ့ ဥာဏ်အမြင်များကို ပရိယတ် စာပေတံနဲ့ ကိုယ်တိုင်တိုင်းထွာတဲ့ အလေ့အကျင့် စဉ်ပင် ပြန် ပွားလာခဲ့ရင် “တတ်ယောင်ကား” တို့ရဲ့ အလိမ်ကို မခံရတော့ဘဲ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓဆိုတဲ့ သာသနာသုံးရပ်လုံးဟာလဲ အ ဒွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲမည် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မောဟပဋ္ဌာန်။ မိတ်ဆွေ။ ။ မောဟပဋ္ဌာန် ဆိုတဲ့ အ ကြောင်းကို ဆွေးနွေးတင်ပြမယ်လို့ ကတိပြုခဲ့ပါတယ်။ ။ ဒါထက် သတိပဋ္ဌာန်လို့ သာ ကြားဘူးပါတယ်။ ဦးမိုးကြိုး ဖက် ရှင်ထွင်လိုက်တဲ့ မောဟပဋ္ဌာန်ရယ်လို့ တေးဖြင့် နားမျှလေသံမှ မကြားဘူးပါ။ ရှင်းစမ်းပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဘုရားဟော မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ဆိုတာက အလွန်တရာ ကြီးကျယ်ထင်ရှား လှသိများလှတဲ့ သုတ်ဖြစ်ပါ တယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအတွက် တခုတည်း တကြောင်း

တရားဆောင်းပါးများ

တည်းသော ခရီးလမ်းဖြစ်တယ်။ တခြားတပါး အကျင့်မြတ် တရား မရှိဘူးလို့ ဆိုထားပါတယ်။

မြန်မာဒေဝါ သတိပဋ္ဌာန်။ ပါဠိဒေဝါ သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ ပုဒ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က အာရုံ၌ သတိ၏ မြဲမြံစွာတည်ခြင်း ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ အကျင့်မြတ်ကို သတိဦးစီးပြီး အားထုတ်ရပါတယ်။ ။ဒါ့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာလမ်းခရီး မှာ သီလ-သမာဓိ-ပညာဆိုတဲ့ လှေခါးသုံးထစ်နေရာမှာ သတိ ပဋ္ဌာန်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အရဆိုရင် သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတဲ့ လှေခါးသုံးထစ်ကို အစားထိုးသင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ။ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ လက်ကိုင်ဆားရမဲ့ (၁) သဒ္ဓါဗိုလ်၊ (၂)ဝီရိယဗိုလ်၊ (၃)သတိဗိုလ်၊ (၄)သမာဓိဗိုလ်၊ (၅)ပညာဗိုလ်ဟူ၍ (အားငါးပါး) ရှိတဲ့အနက် သဒ္ဓါအားနဲ့ ဝီရိယအားကို ထူထောင်လိုက်ခဲ့ရင် သတိအားဟာ ကြီးမားလာ လာပါတယ်။ သတိအား ကြီးမားလာခဲ့ရင် သမာဓိအား ဖြစ် လာပြီး၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ဝိပဿနာယောဂီဟာ ပညာအား ကောင်း သော အဆင့်အတန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်မည်ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ ကြောင့် သတိ-သမာဓိ-ပညာရယ်လို့ လှေခါးသုံးထစ်ကို အစား ထိုးသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဝိပဿနာယောဂီ၊ အရှင်အာရုံအဖြစ်ဖြင့်ထားရမဲ့ ဟရားများ ဟာက ရုပ်ခန္ဓာတပါးနဲ့ ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ ဖြစ်ပြီး ထိုခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်-နာမ်နှစ်ပါး တို့ဟာ အတူဖြစ် အတူပျက်ကြတဲ့အတွက် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ

(၁)သုခဝေဒနာ (၂)ဒုက္ခဝေဒနာ (၃)ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဆိုတဲ့ ဝေဒနာသုံးပါးအနက် တပါးပါးကို ခံစားရမည် ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ မခံစားဘဲ နေလို့ မဖြစ်ပါ။

အနီလို ဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့အခါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသ နာတော်အရ ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာတွင် မရပ်ခွဲသော် တဏှာ- ဥပါဒါန် စသည်တို့ကိုကူးကာ ဘဝသံသရာ စက်ရဟတ်ဟာ လည် ပတ်လွှားမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ။တဏှာဆိုတာက (၁)လောဘ တဏှာ (၂)ဒေါသတဏှာ (၃)မောဟတဏှာ တို့ဘဲ ဖြစ်ပါ ကယ်။ မီးတဆယ့်ဟပါးတို့ရဲ့ မူလဗီဇ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်တဲ့ တရားဟာလဲ ထိုတဏှာသုံးပါးပင် ဖြစ်ပါတယ်။

တေးဘုမ္မာ ယိုးဒယား။ ဒါ့ကြောင့် ကျိုက်လတ်မြို့သား စာရေးဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုက သူရေးသားသော တေးဘုမ္မာ၊ ခမ္မဂီတ ယိုးဒယားကြီးမှာ “ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားပါ။ များသတ္တဝါ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ လောင်မီးကိလေသာ၊ တဟုန်းဟုန်း တောက်လို့ သာ၊ တဖြုန်းဖြုန်း မောက်မို့ စွာ၊ အကု သိုလ် စရိုက်ဆိုးခတ်ဟာ ပြုလွယ်ဖြစ်လွယ်၊ စိတ်အားထက်သန်စွာ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်လမ်းကို၊ လှမ်းဖို့အမှုဟာ၊ ထဲစိတ်မပါ၊ နေရပ် ဟောင်းကို လွန်အောက်မေ့တာ၊ လေးဘုံ ပါယ်ရွာ၊ လေးဘုံ ပါယ်ရွာထဲမှာ- နေမြဲသာ၊ များသည်သတ္တဝါ”ရယ်လို့ သတိ ပေး ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီတော့ (၁)သုခဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၌ မရပ်ခွဲရင် လော

တရားဆောင်းပါးများ

ဘတဏှာသို့ ကူးသွားပါတယ်။ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၌ မရပ်ခဲရင် ဒေါသတဏှာသို့ ကူးသွားပါတယ်။ (၃) ဥပေက္ခိ ဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၌ မရပ်ခဲရင် မောဟတဏှာသို့ ကူးပြောင်းသွားပါတယ်။

သဲအင်းအာဘော်။ အနီ ဝေဒနာသုံးပါးကို အရှုခံအာရုံ အဖြစ် ထားပြီး လောဘ-ဒေါသ-မောဟ ဆိုတဲ့ ကိုလေသာ တဏှာသုံးပါးကို ပယ်သတ်ရန်၊ စာမှာမတတ်-ကိုယ်မှာတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက (၁) သောတာပန် အရိယာဖြစ်ရန် ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ ဝိပဿနာရှုပွားသော ကိုယ်တွေ့နည်းကို သင်ကြားပေးပါတယ်။ ။ ထိုနည်းအတိုင်း ရှုပွားကြတဲ့ သဲအင်းယောဂီအချို့တို့ဟာ အတ္တဒိဋ္ဌိပြုတ်ကာ သောတာပန် အရိယာများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ။ ဘယ်လို အတ္တဒိဋ္ဌိကို ဖြုတ်သလဲဆိုရင် နာကျင်၊ ကိုက်ခဲ၊ ပူအေး၊ တောင်တင်း တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်မှာ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါပူတယ်၊ ငါအေးတယ်လို့ သံသရာလဆန်း တရက်နေ့ ကစပြီး ထင်မြင်ပာ၊ စွဲလန်းလာတဲ့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အသိမှားကို ပယ်ကာ ငါစွဲနဲ့ မစွဲတော့ဘဲ၊ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့ သဘောတရားတည်းကို အမှန်မြင်၊ အမှန်သိလာပါတယ်။ အဲဒီလို အသိမှန်၊ အမြင်မှန် သမာဒိဋ္ဌိဉာဏ်မျိုးကို ရတယ်လို့ ပြောခဲ့ရင် မကျင့်ကြံ အားမထုတ်သူများ ယုံကြည်ကြမယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတဲ့သူများသာ လက်တွေ့သိ

ဒိဋ္ဌိသိ၊ မုချသိကြမည် ဖြစ်ပါတယ်။ “ပြောမယုံ ကြုံဘူးမှသိ” ဆို တာမျိုးပေါ့ဗျာ။

ဒီတော့ သောတာပန် အရိယာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ- သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမရယ်လို့ မသိတော့ဘဲ၊ မြင်-ကြား- နှု-လျက်-တိ-သိ ကိစ္စတွေမှာ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘော ခံစားတယ်လို့ တခုတည်းကိုးသိနေပါတယ်။ ထိုသောတာပန် အရိယာဟာ သူသိတဲ့ ဝေဒနာနာမ်၊ ခံစားတဲ့ သဘောထဲမှာ ပါ ဝင်နေတဲ့ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာပေဒနာဆိုတဲ့ ဝေဒနာသုံးမျိုးလုံးကို ခံစားနေပါတယ်။ ။ အဲဒါက ဓမ္မသဘော ကို ပြောတာပါ။ အမှန်ကတော့ ထိုသောတာပန်ကြီးဟာ သ မာဓိ မရင့်သန် မထွားကျိုင်းသေးတဲ့အတွက် သုခနဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒ နာ နှစ်မျိုးကိုသာ သိပါတယ်။ သိသောအတိုင်းလဲ ခံစားပါ တယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုတော့ သမာဓိ မရင့်သန်သေးတဲ့ အ တွက် မသိနိုင်သေးပါ။ မသိနိုင်တဲ့အတွက် မခံစားနိုင်သေးပါ။ ဒီလိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို မသိနိုင်၊ မခံစားနိုင်သေးတဲ့အတွက် သုခ ဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ နှစ်ခုတို့က လွတ်သွားတဲ့အခါ သမာဓိကို ကောင်းစွာ ထူထောင်မထားခဲ့ရင် မောဟဝင်လာတတ်ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းမှာ ဆက်ပြီးရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်။

(၂) အနှုလို့ သောတာပန်ကြီးဟာ အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ် ပြီးနောက် သူသိမြင်ခံစားနေတဲ့ ဝေဒနာသုံးပါးအနက်မှ သုခ ဝေဒနာကို ဝယ်သတ်ဘို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ခေမာမိဘုရား ကြီးအား ရှုပွားခိုင်းတဲ့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပါတယ်။ ဒီလိုရှုပွားလို့ ဒလစပ် အသုဘထင်မြင်ကာ သုခဝေဒနာပျောက်

ပြီး ဒုက္ခဝေဒနာ ရောက်ကာ၊ မြင်-ကြား-နံ-စား-သိ-သိ ကိစ္စတွေ
၌ ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ဖြစ်နေချိန်မှာ သုခဝေဒနာကို မဂ်ဉာဏ်က
သမုဒ္ဓန္တပဟာန်အားဖြင့် ပယ်သတ်လိုက်ကာ သောဘာပန်ကြီး
ဟာ သကဒါဂါမ်ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီအချက်ကို ရည်ရွယ်ပြီး ဦးပြုံးချိုက “ကိုက်မဲအဝိဇ္ဇာ၊
စိတ်တဏှာ၊ ဒေနိဋ္ဌာ- ဣဋ္ဌာရုံထင်မိမှား၊ ကာယအပုတ်ကောင်
ဟာ၊ ဟုတ်ယောင်သာ၊ ရုပ်ဆောင်စွာ၊ ချုပ်နှောင်ကာ သူလှည့်
စား၊ တရားကွာ၊ မှားရှား၊ များသတ္တဝါ၊ ဘဝအနာက၊ ဖြစ်ပျက်
သံသရာ၊ မီးဆုံ တစ် ငြိမ်းရာချုပ်ရာ၊ နိဗ္ဗာန်ခရာ နှိင်ရာ၊ မဂ်ဖိုလ်
ကြီးစားရအောင်ရှာ” လို့ အဦးပေးစကား တိုက်တွန်းရေးသား
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

(၃) သကဒါဂါမ် အရိယာဟာ၊ ဝေဒနာသုံးပါးအနက်၊
ဒုက္ခဝေဒနာချည်းဒလစပ်ဖြစ်နေတဲ့အတွက်၊ ထိုအသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုဘဲ ဆက်လက်ရှုပွားရပါတယ်။ ဒီလိုဆက်လက်ရှုပွားလို့ မဂ်
ဉာဏ်က ဒုက္ခဝေဒနာကို သမုဒ္ဓန္တပဟာန်အားဖြင့် ပယ်သတ်
လိုက်တဲ့အခါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာပျောက်ပြီး ဥပက္ခာဝေဒနာ ရောက်
လာပါတယ်။ အနှုတ်ကဲ့သို့ လောဘတဏှာ ကိလေသာပြင်စေတဲ့
သုခဝေဒနာနဲ့ ဒေါသတဏှာ ကိလေသာဖြစ်စေတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ
နှစ်ပါးကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အတွက် အနာဂါမ် အရိယာကြီး
ဟာ လောဘနဲ့ ဒေါသကို အကြွင်းမရှိ ပယ်သတ်ခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

(၄) ထိုအချိန်မှာ အနာဂါမ်ကြီးဟာ အစိုင်အခဲအဖြစ်နဲ့
လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းနေတဲ့ သနုပညတ်ကို မမြင်တော့ပါ။ ရုပ်

ကလာပ ကလေးတွေ မပြတ်မလပ် ဒလစပ်၊ ဖြစ်-ပျက်နေတဲ့ သန္တတိအစဉ်ကိုဘဲ မြင်သိနေပါတော့တယ်။ အနှုတ်လို ရုပ်နု-နာမ်နုကလေးတွေ၊ ဖြစ်-ပျက်နေတာကို မြင်တဲ့အတွက်၊ ရုပ်ကြမ်း-နာမ်ကြမ်း၊ ရုပ်လတ်-နာမ်လတ်ကို မြင်သိနေရချိန်က ခံစားရတဲ့ လောဘတဏှာ ကိလေသာဖြစ်စေတဲ့ သုခဝေဒနာနဲ့၊ ဒေါသတဏှာ ကိလေသာ ဖြစ်စေတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်ပါး မဖြစ်တော့ဘဲ (သမာဓိမကြီးထွားခဲ့ရင် မောဟတဏှာ ကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်တဲ့) ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုသာ ခံစားနေပါတယ်ခင်ဗျား။ ။

ထိုအချိန်မှာ အနာဂါမ်ကြီး ရရှိနေတဲ့ သမာဓိအင်အားဟာ ဘယ်လောက်ကြီးမားပါသလဲဆိုရင် ဥပ ဘုံလုံးကို အကုန်အစင် မြင်နိုင်တဲ့ သမာဓိအလင်းရောင်ကြီးကို ရရှိနေပါတယ်။ ဓမ္မစကြာသုတ်မှာ ဟောကြားထားတဲ့ အာလောကော ဥပပါဒိ ဆိုတာ အဲဒီလို ဥပဏ္ဍိသမာဓိအလင်းရောင်ကြီးကို ပြောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

(၅) ထိုအနာဂါမ်ကြီးဟာ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ ရုပ်ကလာပ ကလေးတွေကို ဆက်လက်ရှုပွားရာက အရဟတ္တမဂ်ဥပဏ္ဍိပေါ်လာပြီး ထိုကျန်ရှိနေသေးတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုပယ်သတ်လိုက်လို့ ဝေဒနာသုံးပါးက လွတ်မြောက်သွားတဲ့အခါမှာ အာသဝေါကင်းတဲ့ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ပယ်သတ်ရာ ဝေဒနာမရှိတော့တဲ့အတွက် မဂ္ဂင်အကျင့်လမ်း ဆုံးတယ်လို့ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါဟာ (၁) သောတာပန် အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်တဲ့ ငါ့စွဲကို ပယ်သတ်ပုံနဲ့၊ (၂) သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ်-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ တ

တရားဆောင်းပါးများ

ဣဒ္ဓိသတ်-တဏှာသတ်ပုံ၊ အဆင့်ဆင့်ပယ်သတ်ပုံ၊ (၀၇) ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ်ပုံ၊ အကျဉ်းဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ် အကျင့်တရားကို အကျဉ်းအားဖြင့် တပ်မံပြီးကြားသိရပြန်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ။ ဒါထက် မောဟပဋ္ဌာန်အကြောင်းကို ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ သတိ-ဦးစီးပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတဲ့ အကျင့်မြတ်တရားကို သတိပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ဆိုနိုင်ခဲ့ရင် မောဟ ဦးစီးပြီး တငိုက်ထဲ ငိုက်နေတဲ့ အကျင့်ကို မောဟပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ဆိုနိုင်ရမယ်ပေါ့။ ။ သောတာပန်ဖြစ်ရန် ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒုက္ခဝေဒနာက လွန်မြောက်ပြီး၊ (၁) သုခဝေဒနာကို သို့မဟုတ် (၂) ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့အခါ အာနာပါနု စျာန်သမာဓိကို ပိုမိုကြီးထွားအောင် မထူထောင်ပါဘဲ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်ခြင်းကို ရပ်တံ့ကာ၊ မှိန်းပြီး သုခချမ်းသာကို ခံစားနေခဲ့ရင် ငိုက်မျဉ်းခြင်း မောဟဝင်လာပါလိမ့်မယ်။ ထိုငိုက်မျဉ်းခြင်းမှတစ်ဆင့် ထိုင်လျက်သားအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ တက်လှမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ အနုလို့ အိပ်ပျော်ခြင်းဟာ အင်မတန်ချမ်းသာတဲ့အတွက် မဂ်ပဲ၊ ဖိုလ်ပဲလို့ တောင် ထင်မြင်ယူဆနေသူ တော်တော်များများ ရှိနေပါတယ်။

အဲဒီလိုမောဟဝင်ပြီး အိပ်မငိုက် အိပ်မပျော် ရလေအောင် တရားစတင်ထိုင်ချိန်ကစပြီး၊ တရားပြုတ်ချိန်ထိအောင် ဦးပဉ္စင်းတို့တော့ တသမတ်တည်းရှူရှိုက်ကာ အာနာပါနုစျာန်သမာဓိကိုကြီးမားအောင် ဒလစပ်ထူထောင်ခဲ့တယ်။ တရားယောဂီများ

သည်လဲ အသက်ရှူရှိုက်မှု၊ မတန်ရပ်ဘဲဦးပဉ္စင်းကဲ့သို့ တသမတ် တည်း ရှူရှိုက် သွားရမယ်လို့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက သတိပေး နှိုးဆော်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

ငိုက်နေတဲ့ရှင်မောဂ္ဂလန်။ ။ အနု^၁ အိပ်ငိုက်ခြင်းနှင့် ပတ် သတ်ပြီး၊ ရှင်မောဂ္ဂလန်ကြီး တရား အားထုတ်နေချိန်မှာ ငိုက် မျဉ်းနေတဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရား ကြံသွားပြီး၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်း ပြေပြောက်စေရန် နည်း(၇)-နည်းကို ပေးပါတယ်။ ၎င်းနည်းများ ကိုတရားယောဂီများငိုက်မျဉ်းတဲ့အခါအသုံးပြုနိုင်ရန်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဗျာ ကာတဝဂ် ပဇလာ ယလာ သုတ်ယာ နည်း(၇)နည်းကိုတင် ပြပါမယ်။

- (၁) ငိုက်မျဉ်းခြင်းသညာကို ပယ်ဖျောက်ရန်။
- (၂) ကြားနာပြီး၊ သင်ယူပြီးသော တရားကို စိတ်ဖြင့်အဖန် ဖန်ကြံစည်သုံးသပ်ရန်။
- (၃) သင် ယူ ပြီး သော တရား တို့ကို အကျယ် အားဖြင့် သရဇ္ဈာယ်ရန်။
- (၄) နားရွက်နှစ်ဘက်တို့ကို ဆွဲငင်ရန်နှင့်လက်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်ရန်။
- (၅) နေရာမှထ၍၊ ရေဖြင့်မျက်စိတို့ကို ပွတ်သတ်ပြီးနောက် အရပ် မျက်နှာ တို့ကို၎င်း၊ နက္ခတ်တာရာတို့ကို၎င်း ကြည့်ရန်။
- (၆) အလင်း ခေင်ဟူသော အမှတ်ကို နှလုံးသွင်းရန်။
- (၇) စကြံသွား နှင့်--စသည်တို့ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ နည်းတခုနှင့်

မရပါက အခြားနည်းတခုကို အာရုံပြုရန်ဖြစ်ပါတယ်
ခင်ဗျား။

.....*.....

ရွှေမန်းသဲအင်း တရားပွဲ

မိတ်ဆွေ။ ။ တလောက ဦးမိုးကြိုး မန္တလေးသွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဘယ်အရေး၊ ဘယ်ကိစ္စများပါလဲခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဒိဋ္ဌိသတ် တဏှာသတ် စာအုပ်ထွက်တဲ့ ၁၉၆၉-ခု ဒီဇင်ဘာလကဘဲ ထိုစာအုပ်များကို ကျွန်တော်ရဲ့ ဆရာရင်းများ ဖြစ်ကြတဲ့ မန္တလေးမြို့က ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ကိုဖတ်ရှုတော်မူကြရန် ပေးပို့လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ထိုစာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးများရဲ့ ထင်မြင် ယူဆချက်များနဲ့ ဩဝါဒကို နာယူမှတ်သားဘို့ မန္တလေး သွားရောက်ပြီး ဆရာ တော် ဘုရားများကို ဖူးမြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အခြား ကိစ္စထူး မရှိပါ။

ဆရာတော်များရဲ့ ဩဝါဒ။ ။ မိတ်ဆွေ။ ။ ဘယ်ဆရာတော်ကြီး များနဲ့ တွေ့ခဲ့ပါသလဲ။ ဘာတွေကို အမိန့်လိုက်ပါသလဲမသိဘူး လားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ (၁) အဘိဓဇ-မဟာရဋ္ဌဂုဇု-မစိုးရိမ်ဆရာတော် ဘုရား၊ (၂) အဘိဓဇ- မဟာရဋ္ဌဂုဇု- ဝိသုဒ္ဓါရုံ ကျောင်းတိုက်

ရွှေကျင် သာသနာပိုင်- စံကင်း (သက်တော်ရှည်) ဆရာတော်
 ဘုရား၊ (၃) ရွှေရေးဆောင် ဆရာတော်ဘုရား၊ (၄) တိပိဋက-
 ဆရာတော်-အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၊ (၅) အမရပူရဆရာတော်
 အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၊ (၆) ရဟန်းပျိုဆရာတော်-ဦးဇောတိကနဲ့
 (၇) မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်- ဦးညာဏောဘာသတို့
 အား ဖူးမြင်ခဲ့ရပါတယ်။

ထိုထိုဆရာတော် ဘုရားကြီးများ ကျမ်းမာရှင်လန်းစွာ ရှိနေ
 တော်မူသည်ကို ဖူးဟောရသဖြင့်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတယ်
 ခင်ဗျား။

ဒိဋ္ဌိသတ်တဏှာသတ် စာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မစိုးရိမ်ဆရာ
 တော်ဘုရားက ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်ဟာ စာရေးတယ် ကောင်း
 တယ်၊ သူတပါး နားလည်သဘောပေါက်အောင် ရှင်းရှင်းလင်း
 လင်းပြတ်ပြတ်သားသားရေးသားတတ်တာကို ဘုန်းကြီးချီးကျူး
 ပါတယ်၊ ကိုယ် အယူအဆကို ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ကျကျ သူတပါးအား
 မပုတ်ခတ်ဘဲ ရေးသားထားပုံဟာလဲ တယ်ကောင်းတယ်၊ နောင်
 ကိုလဲ စာရေးတဲ့ အခါသူတပါးကို မပုတ်ခတ်နဲ့ ၊ အယူအဆကို
 တာတဦးနဲ့ တဦးအခါ ခပ်သိမ်းမတူညီနိုင်ကြဘူး၊ ဒီဟာကိုယ်
 အယူအဆကို အကြောင်းအကျိုး သင့်အောင် ရေးသားတတ်ပြု
 ဘို့ဟာ ကိုယ် တာဝန်ဘဲ၊ ကိုယ် အယူအဆကို ကြိုက်နှစ်သက်
 သူများ ယူလိုကယူကြပေါ့၊ မကြိုက်နှစ်သက်သူများ မယူလိုက
 မယူကြနဲ့ ပေါ့။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ နည်းနိဿယနဲ့ ဒကာကြီး
 ဦးအုန်းခင်ကျိုးစားအား ထုတ်ပါ၊ အသိထူး အမြင်ထူးများကို
 ရတယ်လို့ တထစ်ချဆုံးဖြတ်တဲ့အခါ ဘုန်းကြီးကို မမေ့နဲ့ လာ

တရာဆောင်းပါးများ

ပြီးလျှောက်စမ်းပါ။ တကာကြီး နေရာကျတယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီး စမ်းပြီး အားထုတ်ကြည့်ပါမယ်....ဟူ၍ အမိန့် ရှိလိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။

တိပိဋကဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တထံမှာတညဉ့်အိပ်ပြီး ဆရာတော် ရဲ့ သြဝါဒများကို နာခံ မှတ်သားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ စာရေးသားပုံ ကောင်းကြောင်းကို ချီးကျူး ပါတယ်။ စာပေရေးသားတဲ့အခါ အစွန်းနှစ်ပါး လွတ်အောင် ရေးဘို့၊ ဒေါသမပါဘဲ မေတ္တာ ရှေ့ထားပြီး၊ ယထာဘူတကျ အောင်ရေးဘို့၊ ဘုရားဟော ဒေသနာများကို နှံ့စပ်အောင်မလ လာဘို့၊ အဆုံးအဖြတ်ကို ရှေ့လောမကြီးဘို့၊ ချင့်ချင်ချိန်ချိန် သုခမိန့်ဆိုတာလို အချိန်ယူကာ လေ့လာပြီးမှဆုံးဖြတ်ဘို့ စသည့် သြဝါဒများကိုပေးပြီး၊ စာပေနဲ့ ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ဉာဏ် မရှင်းသော အချက်အလက် များကို ရှင်းလင်း ဖြေကြားပါ တယ်။ နောင်ကိုလဲ မရှင်းလင်းသော ပြဿနာများကို စာရေး မေးပါက ဖြေဆိုပေးမည့် အကြောင်းနဲ့တကွ၊ ဖတ်ရှုလေ့လာ သင့်တဲ့ စာအုပ်များကိုပါ ပေးသနား လိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။ အခြားသော ဆရာတော်ကြီး များကတော့ ထူးထူး ထွေထွေ အမိန့်မရှိကြပါခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း.... အနု^၀လို ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးများရဲ့ မေတ္တာဓာတ်ကို ခိုလှုံရတာဝမ်းသာစရာပေပ ခင်ဗျား။ ဒါထက် မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ ဓမ္မမိတ်ဆွေများနဲ့ ကော တရားဆွေးနွေးခဲ့ရပါသေးသလား။

သဲအင်း တရား ဆွေးနွေး။ ။ မိုးကြိုး။ ဓမ္မမိတ်ဆွေတော်
 တော်များများနဲ့ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်တရား များကို ကျယ်ကျယ်
 ပြန့်ပြန့် ဆွေးနွေးခဲ့ရပါတယ်။ ။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ကျွန်တော်
 ရေးသားတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆောင်းပါးကို (၁) အိုးဝေကျာနယ် (၂)
 သတင်းကျာ နယ်မှာ အမြဲတမ်းဖတ်ရှုပြီး (၃) ခိဋ္ဌသတ်-တဏှာ
 သတ်စာအုပ်ကိုလဲ ဖတ်ရှုထားသူများဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့
 တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြတဲ့အခါ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ရဲ့ လိုရင်းသ
 ဘော အချုပ်ကိုမေမြန်းတဲ့ အတွက် တိုတိုတုပ်တုပ်ပဲရှင်းလင်းဖြေ
 ကြားခဲ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ သို့ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေများနဲ့ ဦးမိုးကြိုး ဆွေးနွေး
 စဉ်အခါက ရှင်းလင်း တင်ပြခဲ့တဲ့ သဲအင်းဂူ-ကျင့်စဉ် အကျဉ်း
 ချုပ်ကို ကျွန်တော်များ ကြားနာလိုပါတယ် ကျွန်တော်ကဲ့သို့
 ကြားနားမှတ်သားလို သူများလဲ ရှိလိမ့်မယ်လို့ ယူဆပါတယ်

စာရေးလို့ ဟောပြော လိုလျှင်။ ။ မိုးကြိုး။ ။ စာရေး
 လိုသူဖြစ်စေ ပြောဟော လိုသူဖြစ်စေ (၁) ဦးစွာကိုယ်ရေးချင်
 ပြောဟောချင်တဲ့ အကြောင်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တိတိ ကျကျ
 ပြတ်ပြတ် သားသား ကြိုတင်သိရှိထားဘို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီလို
 တိတိကျကျ သိရှိမထားဘဲ စာရေး ခြင်း ပြောဟောခြင်းများ
 ကိုပြုလုပ်ပါရင် “အမေဘုတ်ရဲ့ သူ့ချည်ခင်” ဆိုတာလို ဖတ်ရှုရ
 သူများ ကြားနာ ရသူများဟာ နားလည် သဘောပေါက်ကြ
 မည်မဟုတ်ပါ။ အနီလို နားမလည် သဘော မပေါက်ကြတဲ့အ
 တွက် ပျင်းရိငြီးငွေ့ကြမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ဒီလို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပြောမဲ့ ရေးမဲ့အကြောင်းကို တိ

တရားဆောင်းပါးများ

ကျပြတ်သားစွာကြိုတင်သိရှိထားပြီးနောက် အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ ကောင်းခြင်း၊ ကောင်းခြင်း သုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံအောင် အစီအစဉ် လုပ်ရပါတယ်။ အဆောက် အဦမဆောက်မီ ကြိုတင်ပြီး ပုံစံရေးဆွဲ သလိုပေါ့မင်ဗျာ။

(၃) ထို့နောက် အဆောက်အဦအတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်း ကောင်းများကို ရရှိအောင် ရှာဖွေစုံဆောင်းသလို ထင်ရှားတဲ့အ ကြောင်း အရာ အချက် အလက် အထောက် အထား များကို ရှာ ဖွေစုံဆောင်းရပါတယ်။

(၄) ဒီလိုရှာဖွေစုံဆောင်းပြီးနောက် မိမိရေးဆွဲထားသော ပုံစံ အတိုင်း အကောင် အထည် ဖော်နိုင်အောင် အသင့်တော်ဆုံးအ သုံးအနှုန်း ဝေါဟာရ စကားလုံးများကို ယည့်သွင်းပြီး စာဖတ် သူများ နာကြားသူများ နားလည် သဘောပေါက်အောင် မငြီး ငွေ့ရလေအောင် စိတ်ဝင်စားအောင် ကြိုးစားပန်းစားမေတ္တာရွှေ့ ထားပြီး၊ သဒ္ဒါ စည်းကမ်း ကျကျ ရေးသား ပြောဟောရပါတယ် မင်ဗျား။ အဲဒါကစကားစပ်မိလို့စာရေးသားတဲ့အခါနဲ့စကားပြော တဲ့အခါများမှာ ကျွန်တော် လက်သုံးပြုတဲ့ နည်း နိဿယများ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို အသုံးပြုလိုသူများ အသုံးပြုနိုင်ရန်တင်ပြ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါထက် သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ရဲ့ လိုရင်းအချုပ်သဘောများကို ထုတ်နှုတ်ပြီး မေ့စည်းမ့ဉ်း အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းပြီးကျွန်တော် တင်ပြပါမယ်။

အရိယသစ္စာ။ ။ မြတ်စွာဘုရား သခင်က ဒုက္ခ- သမုဒယနဲ့

နိရောဓ-မဂ္ဂ ဆိုတဲ့ သစ္စာလေးပါးကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိ၊ မုချသိ
 တဲ့ အရိယာ သူတော်ကောင်းများ ကိုသာချီးကြူး ပါတယ်။ ထို
 သစ္စာလေးပါးကို အရိယာ သူတော်ကောင်းများ သည်သာ တ
 ကယ်သိ၊ အဟုတ်သိ၊ မုချသိတဲ့ အတွက် အရိယသဇ္ဇာလို့ တိတိကျ
 ကျ ခေါ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပုထုဇဉ်သစ္စာရယ်လို့ ခေါ်ဆို
 မထားပါခင်ဗျား။

တဖန်သစ္စာလေးပါးကို သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိ၊ ပညာသိ အသိ
 သုံးမျိုးနဲ့ သိနိုင်ပေမဲ့ သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိမျိုးဟာ ပုထုဇဉ်အသိ
 မျိုးဖြစ်ပြီး၊ ပညာသိနဲ့ သိခြင်းမျိုးသည်သာ အရိယာအသိမျိုး
 ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလဲ အထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးကို သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိနဲ့ သိတဲ့ ပုထုဇဉ်ဟာ
 တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ တန်းလန်းကြီး ရှိနေသောကြောင့် အပါယ်လေး
 ဘုံ ကလွတ်ပြီရယ်လို့ တထစ်ချ မဆိုနိုင်ပါ။ သစ္စာလေးပါးကို
 ပညာသိနဲ့ တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိသော အရိယာသူတော်ကောင်း
 သည်သာတဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ အဆင့်ဆင့်ပြုတ်နေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက်
 အပါယ်လေးပါးသို့ ဘယ်တော့မှမကျတော့ဘဲ၊ လူ့ဘုံ နတ်ဘုံ
 ဗြဟ္မာဘုံ တို့မှတစ်ဆင့် နိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူကြမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးအနက်မှ မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ (၁) ပွားများတဲ့
 လောကီမဂ္ဂင်အကျင့်နဲ့ (၂) ကိလေသာကို အကြွင်းမရှိပယ်သတ်
 တဲ့ မဂ်ဉာဏ်ခေါ် လောကုတ္တရာ မဂ္ဂင်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိတာကိုလဲ
 အထူး သတိပြုကြရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးအနက် ဒုက္ခသစ္စာကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိ
 မုချသိအောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး စည်းမျဉ်းနဲ့ အညီပွားများအားထုတ်

တရားဆောင်းပါးများ

ပါရင်၊ (၂) သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း၊ (၃) နိရောဓသစ္စာဆို တဲ့နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ (၄) မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ကိလေသာကို ပယ်သတ်ခြင်း ကိစ္စများဟာ ပြီးစီးပါလိမ့်မယ်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် က ထိုထိုကိစ္စများပြီးစီးအောင် တသီးတခြား ကြိုးစားအားထုတ် ရန်မလိုပါ ခင်ဗျား။

ပန်းတိုင်ခရီးလမ်းနှင့် ယာဉ်။ ။ ဒီတော့... ဘယ်လိုလဲဆိုရင်

(၁) သစ္စာလေးပါးဟာ ဉာ-ဘု သားတို့ ရည်မှန်းရမဲ့ ပန်းတိုင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုစွဲစွဲမြဲမြဲသိသားရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ (၂) ထိုပန်း တိုင်သို့ ရောက်အောင်သွားရမဲ့ ခရီးလမ်းဟာက မဂ္ဂင်ခရီးလမ်း (၃) သို့ပန်းတိုင်သို့ ရောက်အောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ခရီးလမ်းကို သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဆိုတဲ့ ယာဉ်ရထားကို စီးပြီးသွားရန် ဖြစ် ပါတယ်၊ အနှု လိုပန်းတိုင်ကဘာလဲ၊ ခရီးလမ်းက ဘယ်ဟာလဲ စီးနင်းလိုက်ပါသွားရမဲ့ ယာဉ်ရထားက ဘယ်သင်းလဲ ဆိုတာကို ကြိုတင်သိရှိထားခဲ့ရင် တရားယောဂီများဟာ မိမိတို့လိုအင်ဆန္ဒ လျင်လျင်မြန်မြန် ပြည့်စုံမည် ဖြစ်ပါတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုအကျဉ်းချုံးလိုက်ပြန်ရင် (၁) သီလ၊ (၂) သမာဓိ၊ (၃) ပညာသုံးပါး ရပါတယ်။ သီလဆိုတာက ကာယကံ မှန် ၊ ဝစီကံ မှ လုံခြုံခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သမာဓိဆိုတဲ့ စိတ်တည် ကြည်မှုရတဲ့အခါ ကာယကံ ဝစီကံ နှစ်ပါး လုံခြုံသည်သာမက ပါတဲမနောကံပါ လုံခြုံသွားတဲ့အတွက် သီလကိုတသီးတခြား ဆောက်တည်ရန် မလိုတော့ပါ။ ထို့ပြင် စိတ်၏ တည်ကြည်မှု သမာဓိဟာ၊ သမ္မာသမာဓိ ဖြစ်လာချိန်မှာမှ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာ သင်္ကပ္ပဆိုတဲ့ ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါးဟာ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်၊ ဒါ

ကြောင့်သမာဓိဟာ၊ သမ္မာသမာဓိ အဆင့်သို့ရောက်ရှိအောင် ထူထောင်ဘို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကိုအထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ပြင် သမာဓိထူထောင်တဲ့ အလုပ်မှာ အာနာပါနအလုပ်ဟာ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်တယ် ဆိုတာကိုလဲ သိရှိထားရပါလိမ့်မယ်။

ယနေ့အဘို့မှာတော့ ဒီမျှနဲ့ ဘဲ ဆွေးနွေးခန်း ရပ်လိုက်ကြအုံးစို့ရဲ့။ ဆွေးနွေးခန်းမရပ်မီ မန္တလေးမြို့မှ သဲအင်းဂူဆရာတော် ဘုရားရဲ့ တရားကို နာကြားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပင့်လျှောက်ချက်အရ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ ကချင် ပြည်နယ်မှ အပြန် (၁၉၇၀-ခု-ဧပြီလ-၉-၁၀) တန်ခူးလဆန်း ၃-၄ရက်နေ့များ မှာမန္တလေးမြို့အိမ်တော်ယာ ဘုရားအတွင်း (၁၄) မန်းတံဆောင်း မှာ ညစဉ်-နာရီမှအစပြု၍ နှစ်ညတိုင်တိုင် တရားဟောမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာသတင်းကောင်းတခုကို လက်ဆောင်ပါးလိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ယာဉ်ရထား

မိတ်ဆွေ။ ။ ယခင်တပတ်က တင်ပြခဲ့တဲ့ မန္တလေး ဆွေး
နွေးပွဲအကြောင်းကို ဆက်စမ်းပါဦးလားခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ ကျွန်တော် ယခင်တပတ်က၊ ၁။ သစ္စာလေး
ပါးကို သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွားခြင်း ကိစ္စဟာ ၃၁-ဘုံက လွတ်မြောက်
လိုသတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက် အဓိက ပန်းတိုင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂။ ထိုပန်း
တိုင်သို့ ရောက်ရှိရန် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ခရီးလမ်းမကြီး
ဖြင့် သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၃။ ထိုလမ်းမကြီး၌ သတိပဋ္ဌာန်
လေးပါးဆိုတဲ့ ယာဉ်ရထားကို စီးနင်းပြီးသွားမှသာ ဆိုက်ရောက်
မည်ဖြစ်ကြောင်းများကို ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့ပါတယ်။

ယနေ့အဘိဗျာတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ယာဉ်ရထားကြီး
ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း စီးနင်း သွားရမည် ဆိုတာကို တင်ပြပါ
မယ်။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ယာဉ်ရထားကြီး
စီးသောအနေနဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့အခါ သမာဓိဆိုတဲ့စိတ်
တည်ကြည်မှုဟာ ရိုးရိုး အဆင့်အတန်းမှ သမ္မာ သမာဓိအဆင့်
အတန်းသို့ ရောက်ရှိအောင် ထူထောင်ပေးမှသာ သမာဓိ မဂ္ဂင်
ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို အထူးသတိပြုသင့် လှပါတယ်။

ဥပမာ ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုရင် ကမ်းတဘက်မှ အခြားကမ်း တဘက်သို့ ကူးမြောက်ရန်အတွက် ပေါင်းကူးတံတား လိုအပ် သလို သီလမဂ္ဂင်ကမ်းတဘက်မှ ပညာမဂ္ဂင်ကမ်းတဖက်သို့ လှမ်း တက်ရန်အတွက် သမာဓိမဂ္ဂင်ဆိုတဲ့ ပေါင်းကူးတံတား ရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအား ထုတ်တဲ့အခါ၊ သမ္မာသမာဓိဖြစ်အောင် ထူထောင်မှသာ အကျိုး ထူးကို ရလိမ့်မယ်ဆိုတာကိုစွဲစွဲမြဲမြဲသဘောပေါက်ထားရန် လိုအပ် ပါတယ်။

သမာ ဓိ ဆိုတာ။ ။ အနိပ္ပဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ပွန်းသည် ဟောင်းဖြစ်တဲ့ သူဌေးကြီးဝိသာခ (အနာဂါမ်)ရဲ့ အမေးကိုဖြေ ကြားသော ဇနီးဟောင်း ရဟန္တာထေရီ ဓမ္မဒိန္နာရဲ့ အဖြေကောင်း ဟာအလွန်တရာ မှတ်သားဘွယ်ရာကောင်းလှပါတယ်။

အသျှင်မ အဘယ်သည် တည်ကြည်မှု သမာဓိပါနည်း၊ အ ဘယ်တရားတို့သည် တည်ကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း ‘သမာဓိနိမိတ်’တို့ ပါနည်း၊ အဘယ်တရားတို့သည် တည်ကြည်မှု၏အခြံအရံတို့ပါ နည်း၊ အဘယ်သည် တည်ကြည်မှုကို ပွားများခြင်းပါနည်းဟု မေးလျှောက်ပါတယ်။

ဒါယကာ ဝိသာခ(၁)စိတ်အာရုံတမျိုးတည်းသာရှိခြင်းသည် တည်ကြည်မှု—သမာဓိတည်း (၂)လေးပါးသော အောက်မေ့မှု ထင်ခြင်းသတိပဋ္ဌာန်တို့သည် တည်ကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း။ ‘သမာဓိ နိမိတ်’တို့တည်း (၃)လေးပါးသော ကောင်းစွာအားထုပ်ခြင်း ‘သမ္ပပ္ပဓါန်’တို့သည် တည်ကြည်မှု၏အခြံအရံတို့တည်း (၄)ထိုတ ရားတို့ကို သာလျှင် မှီဝဲခြင်း-ပွားခြင်း- ကြိမ်ဖန်များစွာပြုခြင်း

တရားဆောင်းပါးများ

သည်။ ဤအရာ၌ တည်ကြည်မှုကို ပွားများခြင်းတည်းဟု မိန့်ဆိုပါ
တယ်။ (မူလပဏာသ စူဠယမကဝဂ် စူဠဝေဒလ္လသုတ်)

(ကျင့်၍ ခြင်းများ) တဖန် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်-ပါဠိတော်ဆဋ္ဌ
မှု (မြန်မာပြန်) ယုဂနဒ္ဒဝဂ်-ယုဂနဒ္ဒကထာ သုတ္တန် အကျယ်ပြု
ခြင်း အခန်းမှာ-

(၁) သမထကိုရှေ့သွားပြု၍ ဝိပဿနာပွားနည်း (၂) ဝိပဿ
နာကို ရှေ့သွားပြု၍ သမထကိုပွားနည်း (၃) သမထဝိပဿနာ
ကို အစုံဘုံသုက်သည်ကိုပြု၍ပွားနည်း (၄) ဓမ္မဒ္ဓစ္စ(ခေါ်) ဝိပဿ
နာ၏ အန္တရာယ် ဆယ်ပါး အတွင်း၌ နစ်မြုပ်နေသော ယောဂီအ
ဘို့ လွတ်မြောက်ရာ နည်းလမ်း စသည်ဖြင့် မဂ်ရောက် ဖိုလ်ဝင် သ
မထ ဝိပဿနာ ကျင့်စဉ် မေးမျိုးကို ဖော်ပြ ထားပါသည်။

အနို့ အသောက် အထား ဘုရား ဟော ဒေသနာမျိုးကို ဖော်
ပြနေတာက 'သဲအင်းဂူအကျဉ်းဟာ သမထကြီးပါကွာ' ရယ်လို့
ပြောဆို နေသူများ သတိထား ကြည့်ဖြစ်ပါ ရယ်။ အဓိပ္ပာယ်က
တော့ သမထ သမာဓိ ကင်းပြီး ဝိပဿနာ ပညာ အလျင်း မ
ဖြစ်နိုင် ဆိုသော အချက်ကို ထင်ရှား စေလို သော ကြောင့်
ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုမှတစ်ပါး သမာဓိကို မထူထောင်ဘတ်သဖြင့် သမာဓိအား
နည်းကာကြည်လင်သန့်ရှင်းသော ပညာ အမြင် ကောင်းစွာမဖြစ်
တဲ့အတွက် ဝိပဿနာ ဉာဏ် မသက်သန့်ဘဲ မျက်စိ လည်လမ်း
မှားနေသူများ ဆင်းခြင်စဉ်းစား သတိတရား ရကြစေရန် ရည်
သန်ပြီး အဆိုပါ ဘုရားဟော ဒေသနာများကို တင်ပြ နေခြင်း
လဲဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သစ္စာလေးပါး။ ။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျွန်တော် ဆက်လက်တင်ပြပါမယ်။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအား ထုတ်တယ်ဆိုတာ သစ္စာလေးပါးအနက်မှ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်း နဲ့ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စများ ပြီးမြောက်အောင်၊ ဥပါဒါန် ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို အရှုအာရုံ အဖြစ်ထားပြီး၊ အနုပဿနာ ဉာဏ်သုံးပါးနဲ့ ရှုပွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ရှုပွားခြင်းကိစ္စ အောင်မြင်တဲ့အခါ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်များဟာ သူ့ သဘောနဲ့ သူပေါ်လာကြပါတယ်။ တရားယောဂီက တသီးတခြားလုပ်ပြီး ဖော်ထုတ်ယူရသော တရားမျိုး မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

အနုပဿနာဉာဏ်။ ။ အနုပဿနာ ဉာဏ်သုံးပါး ဆိုတာဟာ လဲ တခြား မဟုတ်ပါဘူး။ ဒုက္ခသစ္စာကို သိအောင် ထူထောင် ထူထောင်ရသော ဝိပဿနာဉာဏ်များဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁) အနိမိတ္တာ အနုပဿနာ ဆိုတာက ပုဂ္ဂိုလ် ပုံအသွင်၊ သတ္တဝါပုံ အသွင်၊ ယောကျ်ား ပုံ အသွင်၊ မိန်းမ အသွင်၊ ဦးခေါင်း မျက်နှာ၊ ခြေလက် ပုံအသွင် စတဲ့ အသွင် နိမိတ်၊ သဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးကို ပျောက်ပျက် ကုန်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါ လျှင် အနိမိတ္တာနုပဿနာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို အနိစ္စ လက္ခဏာ ဉာဏ်လို့ လဲ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၂) အပဏီဟိတာ၊ နုပဿနာဆိုတာက မတင့်တယ်၊ မဖွယ် ရာ၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာမရှိ၊ နှစ်သက် သာယာဘွယ် မကောင်း၊ မချမ်းသာရိုးအမှန်ဟု ထင်မြင်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင်၊ အပဏီ ဟိတာ၊ နုပဿနာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို ဒုက္ခလက္ခဏာဉာဏ်လို့ လဲ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ ဤအချက်ကို လေ့လာရှုကာ သဲအင်းဂူရဲ့

တရားဆောင်းပါးများ

အသုဘလက္ခဏာ ထင်မြင်အောင် ရှုပွားခြင်းကို သမထကြီးပါ က္ခာလို့ အပြစ်ပြောသူများ အထူးသတိထားပြီး၊ စဉ်းစားသင့်ကြ ပါတယ် ခင်ဗျား။

(၃) သုညတာနုပဿနာ ဆိုတာက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ သတ္တဝါ ဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ သူဖြစ်သည်၊ ယောက်ျားဖြစ်သည်၊ မိန်းမ ဖြစ်သည်၊ အစိုးရသည်၊ အလိုသို့လိုက်သည်၊ အသက်ရှိသည်၊ ငါ ခံစားနိုင်သည်၊ ငါပြုလုပ်နိုင်သည်၊ စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလ၊ သတ္တ၊ အတ္တ ဇီဝ သဘောများ ပျောက်ကင်းအောင်၊ ရှုဆင်ခြင် နိုင်ပါလျှင် သုညတာနုပဿနာဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို အနတ္တ လက္ခဏာဥာဏ် လို့လဲ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါးခွဲခြားရှုပါ။ ။ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အသီးသီး ခွဲခြားပြီး၊ ဝိပဿနာ ရှုပွား သင့်ကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း (မြန်မာပြန်) ဒုတိယတွဲ ခန္ဓနိဒ္ဒေသ စာမျက်နှာ—၄၁၈မှာဖော်ပြ ထားပါတယ်။

(၁) သတ္တဝါတို့ရဲ့ ကိုယ်ကောယအရပ်သဏ္ဍာန်ကြီး ဖြစ်၍နေ တဲ့ရှုပက္ခန္ဓာကို မတင့်တယ်မဘယ်ရာသောအသုဘပုဂ္ဂိုလ်ဆင်ခြင်သင့် ကြောင်း၊ ထိုသို့ ရှုဆင်ခြင်ပါရင် ကောယနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စ ပြီးစီးကြောင်း။

(၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခဟု ရှုဆင်ခြင်သင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စ ပြီးစီး ကြောင်း။

(၃) သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို အနတ္တဟူ၍ ဆင်ခြင်

သင့်ကြောင်းထိုကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်ခဲ့ပါရင်ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စပြီးစီးကြောင်း။

(၄) ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို အနိစ္စဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်သင့်ကြောင်း ထိုကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်ပါရင် စိတ္တာနု ပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စ ပြီးစီး ကြောင်းများကို အမြင်မမှားအောင် အထင်အရှား တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲ...သို့ကလို့၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ခွဲခြားပေဖန်ကာရှုပွား နည်းကို တင်ပြပြီးနောက် ဘုရားဟော ဓမ္မစကြာသုတ်လာ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါခေါ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ဗဟိုလမ်း၊ ဗဟိုအကျင့် နှဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ သဘာဝအ ဟူအဆမလွဲမှားရသေအောင်ရှင်းလင်း တင်ပြပါဦးမယ်။

ဗဟိုလမ်းနှင့် အာတာပ ဝိရိယ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်က

(၁) ကာမသုခလ္လိကနုယောဂနဲ့၊ (၂) အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဆိုတဲ့ ယုတ်မာသောအစွန်းနှစ်ပါးမှ လွတ်မြောက်တဲ့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းကို မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါလမ်းလို့ ဓမ္မစကြာ သုတ်မှာ အတိအလင်း ခေါ်ဆိုခဲ့ပါတယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိစ္စပြီးမြောက်အောင် သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ် ရမယ်လို့ ဆိုတော်မူထားပြန် သဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုအရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်း ခံပြီး၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကာမသုခလ္လိက နုယောဂနဲ့အတ္တကိလ မထာနုယောဂ ဆိုတဲ့ အကျင့်ယုတ်များ မဖြစ်နိုင်ဘဲ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဗဟိုလမ်းသာ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ တထစ် ချ ယုံကြည်သင့် ကြပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီလို... သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးဟာ မဇ္ဈိမ ဗဟိုလမ်းဖြစ်ပေမဲ့

တရားဆောင်းပါးများ

ထိုသတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လနဲ့ အရိုးကြေကြေ၊ အရေခန်းခန်း၊ လူသေရင်သေ၊ လူမသေရင် ကိုလေသာသေ ရောဟဲ့ဆိုတဲ့လုံ့လ ဝိရိယနဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းကို တွေ့မြင်ကြတဲ့အခါ၊ ဒီလို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ခြင်းဟာ အတ္တကိလမထာနုယောဂကြီးဘဲ၊ သက်သက်သာသာကလေး အားထုတ်ခြင်းသည်သာလျှင်မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းဖြစ်တယ်လို့ လုံ့လဝိရိယဆုတ်နစ် ပျေးညွှန်မှုကို မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းလို့ အယူမှား၊ အမှတ်မှားခြင်းများကို တွေ့မြင် နေရခြင်းဟာ ဝမ်းနည်းစရာပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အနု သမ္မပ္ပဓာန်ဝိရိယနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာဘော်ဘုရားက တွန့်တိုခြင်းမရှိသော ဝိရိယကိုသမ္မပ္ပဓာန်ဆိုသည် အာတာပဝိရိယလည်း ခေါ်သည်။ အားထုတ်မှုအရာ၌ လွန်စွာ အပူအပန်း၊ အပင်အပန်းခံနိုင်သော ဝိရိယဟူသို့၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိရိယ၏အမည်ချည်းတည်း။ (၁) အရေကြွင်းစေ၊ အင်္ဂါတပါး။ (၂) အကြောကြွင်းစေ၊ အင်္ဂါတပါး။ (၃) အရိုးကြွင်းစေ၊ အင်္ဂါတပါး။ (၄) အသားအသွေးအကုန်ခန်းခြောက်လေစေ၊ အင်္ဂါတပါး၊ ဤကား သမ္မပ္ပဓာန်ဝိရိယ၏ အင်္ဂါလေးပါးတည်း။

အရှင်သောဏမထေရ်သည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အိပ်မှုမရှိလှိုင်မှု၊ စကြံသွားမှုနှင့် အားထုတ်၏။ ရှင်စက္ခုပါလလည်း ထိုအတူ ဗုဿဒေဝမထေရ်သည် ထိုကဲ့သို့ ၂ နှစ်တိုင်တိုင် အားထုတ်မှရ၏။ မဟာသီဝမထေရ်သည် အိပ်မှုကိုပင် ပယ်ရှား၍ အနှစ်သုံးဆယ် အားထုတ်မှရ၏။

ယခုကာလ၌ ထိုကဲ့သို့သော သမ္မပ္ပဓာန်မှ၊ အလွန်ကြီးလှ၍
နေကြ၏ ဟူ၍ ဖေါခိယက္ခိယဒီပနီနှင့် ဖေါပြုသားပါတယ်
ခင်ဗျား။

ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်း။ ထို့ပြင်၊ ဘုရားဟော မဟာသတိ
ပဋ္ဌာနသုတ်မှာ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကို ရှုဆင်ခြင်တဲ့အခါ
(၁) အာတာပီ ကိလေသာအစေး၊ ဝိဘ်အညစ်အကြေးကို ပူနှေး
သွေ့ခြောက်၊ ကင်းပျောက်စေနိုင်သော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လ၊
ဝိရိယ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ အပြင်းအသန် အားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်
စုံခြင်း၊ (၂) အမြော်အမြင် ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃)
သတိတရားကို မပြတ်ရှေ့သွားပြုခြင်း၊ (၄) မက်မောသည့် အ
ဘိဇ္ဈာနှင့် နှလုံးမသာယာသည့် ဒေါနေယဘူကို ပယ်ဖျောက်
ခြင်း စတဲ့ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမယ်ဆို ဆိုသားပါတယ်။
ထိုအင်္ဂါလေးပါးအနက် အာတာပ ဝိရိယဆိုတဲ့ အပြင်းအသန်
အားထုတ်ခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်ဆိုတဲ့ အပျက်ကို အထူးသတိပြု
သင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဝိရိယပျော့ညံ့မဟာ ဗဟိုလမ်းမဟုတ်။ အနု ဘုရားဟော
ဒေသနာများကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် (၁) သတိပဋ္ဌာန်လေး
ပါးကို အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံပြီး ကျင့်ကြံ အား
ထုတ်ခြင်းဟာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း အမန်ဖြစ်တယ်။ (၂) ထိုသတိ
ပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့အခါ ဣရိယာပုထ်က
လေးကို ပြင်ကာပြင်ကာနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို သက်ညှာစွာ ပြုလုပ်

မနေခြင်းဟာ သမ္မပ္ပဓာန်၊ ဝိရိယပျော့ညံ့မှုသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ (၃) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်တဲ့အခါ ဣရိယာပုထ်ကို မပြောင်းလဲဘဲ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးကို ဉာဏ်ငုံမိအောင် သေသေကြေကြေ၊ လဲလဲပြိုပြို၊ အားထုတ်မှုသည်သာ သမ္မပ္ပဓာန်၊ ဝိရိယနဲ့ပြည့်စုံကြောင်းများကို ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်သင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ မန္တလေးဆွေးနွေးပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်က တင်ပြခဲ့သော အချက်အလက်များဟာက (၁) ဉာဏ်ပုထ်က လွတ်မြောက်လိုသူတို့ရဲ့ အဓိကပန်းတိုင်ဟာ သစ္စာလေးပါး သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွားခြင်းကိစ္စ ဖြစ်ကြောင်း၊ (၂) ထိုပန်းတိုင်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းဟာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်အမြတ်တရား ဖြစ်ကြောင်း၊ (၃) ထိုပန်းတိုင်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်း၌ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတည်းဟူသော ယာဉ်ရထားကို စီးနင်း၍ သွားမှသာလျှင် ဆိုက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း (အခြားတပါးဖြစ်သော ယာဉ်ရထားကို စီးသွား၍ မရောက်နိုင် ဆိုသောအချက်ကို အထူးသတိပြုပါ) (၄) သီလမဂ္ဂင်ကမ်းမှ ပညာမဂ္ဂင်ကမ်း တဖက်သို့ လှမ်းတက်လိုသူဟာ ပေါင်းကူးတံတားနှင့်တူတဲ့ သမာဓိမဂ္ဂင်ကို ကောင်းစွာ ထူထောင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ (၅) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို နည်းနာကျကျ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုကိုသာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဗဟိုလမ်းဟု ခေါ်ကြောင်း (၆) ခန္ဓာကိုယ်ကို ငဲ့ညှာစွာ သက်သက်သာသာကျင့်သော အကျင့်သည် အာဝာပခေါ် သမ္မပ္ပဓာန်လို့လဲ၊ အားနည်းချူချာမှုသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ (၇) သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်တဲ့အခါ အရိုးကြေမကြေ အရေ

ခန်းခန်း၊ လူသေရင်သေ လူမသေရင် ကိလေသာသေအောင်
 ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ခြင်းသည်သာ အာ
 တာပ ဝိရိယနဲ့ ပြည့်စုံသည်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြောင်း (၈) သတိ
 ပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဥပါဒါန်ဖြစ်သော
 ခန္ဓာငါးပါးကို ခွဲခြား၍ အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားကာ အနိစ္စဉာဏ်
 ဒုက္ခဉာဏ်၊ အနတ္တဉာဏ်၊ အသုဘဉာဏ်ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်
 များ ပေါ်အောင် (၉) ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်အောင်
 ရှုပွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်များဘဲ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော်
 မှတ်သားမိပါတယ်ခင်ဗျား။ ။ ယနေ့ ဆက်လက်ပြီး ဘယ်အ
 ချက်တွေကို တင်ပြပါမလဲ ကြားနာမှတ်သားပါရစေခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ မိတ်ဆွေမှတ်သားမိတဲ့ အချက်အလက်များဟာ
 နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန် ပြီး သမထ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ကြတဲ့ တ
 ရားယောဂီတိုင်း အသဲစွဲအောင် မြဲမြဲကြီး မှတ်သားထားရမဲ့ အ
 ဓိက အချက်များဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဒါထက် ယနေ့ကျွန်တော်
 တင်ပြလိုတာက သမထ—ဝိပဿနာအလုပ်ဆိုတာ အာသဝေါ
 တရားတို့ရဲ့ အာရုံဖြစ်တဲ့ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ် ဆို
 တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးအနက်မှ ရုပ်ကိုဆုံးမတဲ့ အလုပ်အလျင်းမဟုတ်ဘဲ
 နာမ်-ခန္ဓာလေးပါးကိုသာ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်
 တဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ဉာဏ်ငုံမိထားရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်
 ဖြစ်ပါတယ်။ ။ တနည်းပြောရမယ်ဆိုရင် သမထ—ဝိပဿနာ
 အလုပ်ဆိုတာ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးမှာ သံသရာလဆန်းတရက်နဲ့က
 အစပြုပြီး မှီတွယ်ယှဉ်ကပ်လာတဲ့ ဥပါဒါန်အစွဲကို ဖြုတ်တဲ့အ
 လုပ်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီလိုသမထ-ဝိပဿနာအလုပ်ကို

အားထုတ်လို့ အောင်မြင်ထမြောက်တဲ့အခါ ဥပါဒါန်ဖြစ်နေတဲ့ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးဟာ ဥပါဒါန်လွတ်ကင်းသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန္တာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ ရုပ်ကတော့ ဥပါဒါန်လွတ်ကင်းတဲ့ ရူပက္ခန္ဓာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဥပါဒါန်မလွတ်သော ရူပက္ခန္ဓာအဖြစ်နဲ့သာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရပြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသည်တိုင်အောင် ထိုဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးကိုဘဲ အဖော်လုပ်နေရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

အနုပိဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိမှတ်စရာတခုကို လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားရေး ပရမတ္ထသံခိပ်ကို ဖွင့်ဆိုတဲ့ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာ ဦးမောင်ကြီးရေး ပရမတ္ထသံခိပ်၌ ကာကျမ်းမှ ကောက်နုတ်ချက်ကို ဖော်ပြပါမယ်။

ရုပ်တရားတို့သည် လုံးလုံးလျှောင်းလျှောင်း ဝေါင်း၍တည်ဟန်၊ သဏ္ဍာန်ပုံပန်းအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်သောကြောင့် အကောင်အထည်နှင့်ဖြစ်သောတရား၊ မည်ကုန်၏။ ထိုသို့ အကောင်အထည်ရှိသော ရုပ်တရားတို့၌သာ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုသည် မျက်မှောက် ထင်ထင် သိမြင်လွယ်လှ၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဟူသော အမည်သည် အကောင်အထည် ရှိသော တရားမျိုးတို့၌သာ ထင်ရှား၏။ နာမ်တရားတို့သည်ကား၊ အကောင်အထည်ရှိသော တရားမျိုး မဟုတ်ကြကုန်၊ ထိုနာမ်တရား၏ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုသည်လည်း ပစ္စက္ခအားဖြင့် မထင်ရှား၊ ရုပ်တရားတို့၏ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုကို မြင်ရာ၊ ကြားရာ၊ မေးမြန်းမှသာလျှင် နာမ်တရားတို့၏ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှု ထင်ရှား၏။ ဟူ၍ ရှင်းလင်းဖော်ပြထားပါတယ်။

အနု^၉အချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ခက်မာမှု၊ ပထဝီ၊
 ပူအေးမှု၊ တေဇော၊ ယိုစီးဖွဲ့စည်းမှု၊ အာပေါ၊ တွန်းကန်လှုပ်ရှား
 မှု၊ ဝါယော၊ ဆိုသော ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဦးစီးနေတဲ့ရုပ်ဟာ
 တပြောင်းပြန်ပြန် ဖေါက်ပြန်နေမည်သာဖြစ်ပါတယ်။ မပြောင်း
 လဲနဲ့၊ မဖေါက်ပြန်နဲ့လို့ မည်သူမျှ တားဆီးငိုငိုပင်၍ရမည် မ
 ဟုတ်ပါ။

ထိုကဲ့သို့ ရုပ်တရားပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်တဲ့အခါ၊ နာမ်ခန္ဓာ
 လေးပါးတို့သည်လဲ ဖေါက်ပြန် ထွေပြားကြပါတယ်။ အနု^၉
 ကဲ့သို့ နာမ်တရားများ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားကြတဲ့အခါ ပုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာ ဦးစီးသော ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုများ
 ဖြစ်ပေါ်ပါတယ်။

သမထ-ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တယ်ဆိုတာ
 တနည်းပြောရမယ်ဆိုရင် ရုပ်တရားဖေါက်ပြန်သဖြင့် နာမ်တရား
 ဟာ ယှဉ်တွဲကာ ဖေါက်ပြန်ရတဲ့အခါ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာဦးစီးသော
 ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှု မဖြစ်အောင်၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို ယှဉ်
 ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ ပြင် သွန်သင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်လို့ ဉာဏ်ငဲ့
 မိရမည် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

အဲဒီလို သမ္မာဒိဋ္ဌိဦးစီးလိုက်တဲ့အခါ ကျန်မဂ္ဂင်ခန့်စပ်ပါးတို့ဟာ
 မိစ္ဆာဘဝမှ သမ္မာဘဝသို့ပြောင်းလဲသွားပါတော့တယ်။ သဘော
 ကတော့ “ရှေ့ဆောင် နွားလား၊ ကောက်ကောက်သွားက၊
 နောက်နွားတသိုက်၊ ကောက်ကောက်လိုက်၏။ ရှေ့ဆောင်နွား
 လား၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားက၊ နောက်နွားတသိုက်၊ ဖြောင့်ဖြောင့်
 လိုက်၏” ဆိုသော ဥပမာအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

နောက်တခုပြောချင်တာကတော့၊ ကာယ-ဝေဒနာ-စိတ္တ-ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကဟုတ်ပေါက်ကစောင့်ပြီး မိမိရှေ့သို့ သူ့အလိုအလျောက် ရောက်လာကြတဲ့ ငါးမျှားကို ကောက်ယူတဲ့ ဗျိုင်းကဲ့သို့ ကာယ-ဝေဒနာ-စိတ္တ-ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်များကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့အခါ ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်လာတဲ့ ရုပ်နာမ်ကို ဉာဏ်ငဲ့ မိအောင် အလိုက်သင့် ရှုပွားသွားရတယ်ဆိုတဲ့အချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ။

ဒါ့ကြောင့် ကာယသတိပဋ္ဌာန် တခုတည်းကိုသာ ရှုပွားကာ၊ ကျန်သတိပဋ္ဌာန်သုံးပါးကို ပေယျာလကံ၊ ဝကွက်၍ ချန်ထားခြင်းမျိုးသည်၎င်း၊ ထို့ပြင် ဝေဒနာတွေ ဒုနဲ့ ဒေး ပေါ်နေတာကို မရှုပွားဘဲ၊ ဝေဒနာတွေ ချုပ်ဆုံးတဲ့အခါမှာမှ စိတ်ကလေး တည်ငြိမ် ချမ်းသာနေသဖြင့် ရှုပွားလို့ ရတဲ့ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ကိုသာ ရှုပွားရမယ်ဟူ၍ ယူဆပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေခြင်းမျိုးသည်၎င်း၊ ထိုသို့လုပ်ကြခြင်းမျိုးဟာ ငါ့သဘောလုပ်နေခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်နေပါ၍ ဓမ္မစည်းမျဉ်းဘောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ရမည် မဟုတ်ကြောင်းကိုလဲ အထူးသတိပြုစေချင်ပါတယ်။

အဲဒီလို သမထ-ဝိပဿနာအလုပ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဓမ္မ စည်းမျဉ်းများကို အကျဉ်းအားဖြင့် တင်ပြပြီးနောက် သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ကို ထိုဓမ္မစည်းမျဉ်းဘောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ ပြပါတော့မယ်။ ကြိုက်ရင်ဆောင်- မကြိုက်ရင် ရှောင်ကြပေါ့ခင်ဗျာ။

သဲအင်းကျင့်စဉ်။ (၁) သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟော တရားအားထုတ်စ ယောဂီအား အာနာပါန သတိသမာဓိကို

တရားဆောင်းပါးများ

ဆိုမှတ်သားခြင်းမျိုး အလျဉ်းမဟုတ်ပါ။ ခံစားတယ်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရစကားပေါ်မှာ ဉာဏ်မေးတင်၍ မနေစေဘဲ၊ ခံစားတဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝကို ဉာဏ်ငဲ့ မိသိရှိအောင် ရှုကြည့်ခြင်းသက်သက်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။) ထိုကဲ့သို့ ဝေဒနာရဲ့ သဘောကိုသိအောင် ရှုပွားခြင်းကို ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ပေါ်လာကြတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာရဲ့ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးကို ဒလစပ်သိနေအောင် ရှုကြည့်ဖန်များတဲ့ အခါ ဝေဒနာသညာဖြစ်နေတုန်းအချိန်မှာ အလွန်တရာပြင်းပြလှတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာများကို ခံစားရသည့်တိုင်အောင် ဝေဒနာသညာမှ ဝေဒနာသမာဓိဖြစ်လာချိန်မှာတော့ ထိုဒုက္ခဝေဒနာများကို ကောင်းစွာ သီးခံနိုင်လာပါတယ်။ ။ သဘောကတော့ ဝေဒနာသညာဖြစ်ချိန်မှာ အတ္တဒိဋ္ဌိ ငါစွဲကြီးနဲ့ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ် ဆိုတဲ့ အသိမျိုးနဲ့ သိခြင်းမျိုးဖြစ်ပြီး၊ ဝေဒနာ သမာဓိ ဖြစ်ချိန်ကြတော့ အတ္တဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ငါစွဲလုံးလုံးမပြုတ်သည့်တိုင်အောင် ကြီးမားသော သမာဓိနဲ့စိတ်ကို တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ထားနိုင်တဲ့အတွက် ဝေဒနာကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ထိုနောက် အားထုတ်ဖန်များသဖြင့် နာတဲ့ဝေဒနာ ချုပ်ပျောက်ပြီး ကျင်တဲ့ဝေဒနာ ပေါ်လာကာ၊ ကျင်တဲ့ဝေဒနာချုပ်ပျောက်ပြီး ထုံတဲ့ဝေဒနာပေါ်လာခြင်း၊ ထုံတဲ့ဝေဒနာ ချုပ်ပျောက်ပြီး ကိုက်ခဲတဲ့ဝေဒနာ ပေါ်လာခြင်း၊ ကိုက်ခဲတဲ့ဝေဒနာ ချုပ်ပျောက်ပြီး ပူတဲ့ဝေဒနာ ပေါ်လာခြင်း စသည့် ဝေဒနာရဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အစိုးမရ၊ အနုတ္တလက္ခဏာများကို နဖူးတွေ ဒူးတွေ တွေ့သိလာတဲ့အခါ

ဝေဒနာသမာဓိအဆင့်မှ ဝေဒနာရဲ့ သဘောအမှန်ကိုသိတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကိုရရှိကာ ဝေဒနာပညာ အဆင့်ကို ရောက်ရှိလာပါတယ် ခင်ဗျား။

ဝေဒနာဓမ္မာ။ (၃) ဝေဒနာတွေဟာ ဖြစ်ပေါ်လာလို့ ချုပ်ဆုံးသွားလို့ကနဲ့ ပြောင်းလဲနေချိန်မှာ ဝေဒနာချုပ်ဆုံးသွားချိန်၌ စိတ်ဟာ အေးငြိမ်း ချမ်းသာသွားပါတယ်။ ထိုနေ့က ဝေဒနာများ ပေါ်လာချိန်မှာ စိတ်ဟာ ဆင်းရဲရပြန်ပါတယ်။ အနှုတ်လို ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲခံစားနေတဲ့ စိတ်ရဲ့ ခံစားနေခြင်းသဘောကို သိအောင် ရှုပွားခြင်းကို စိတ္တ-သတိပဋ္ဌာန်အဆင့်သို့ ရောက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

(၄) ထိုမှတဖန် ဓါတ်လေးပါးတို့ရဲ့ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်မှုနဲ့ ယှဉ်တွဲပြီး စိတ်ဟာလဲလိုက်လိုက်ပြီး ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်ပါတယ်။ ထိုရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောကို သိအောင်ရှုပွားခြင်းကို ဓမ္မ-သတိပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အဲဒီလို ကာယ-ဝေဒနာ စိတ္တ-ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို တပြောင်းပြန်ပြန်၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ရှုပွားပြီးနေကာ သတိနဲ့ သမာဓိ၊ ဝိနိယနဲ့ပညာ ညီမျှတဲ့အခါမှာ ပထမမဂ်ဉာဏ် ထိုနေ့က ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ၎င်းမှတဆင့်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်များပေါ်လာကြပြီး၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပုထုဇဉ်အနှယ်ပြတ်ကာ အရိယာနှယ်ဝင် သူတော်စင် ဖြစ်သွားပါတယ်။

(၅) ထိုသောတာပန် အရိယာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါသူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမရယ်လို့ မြင်သိနေတဲ့ ငါစွဲအသိကို

ပယ်ပြီး မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ သိ ကိစ္စတွေမှာ ဝေဒနာရဲ့ ခံစားခြင်းသဘောအမှန်ကို ဝေဒနာရယ်လို့ အမှန်အတိုင်းသိတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို ထာပစဉ် ရရှိသွားပါတယ်။

ထိုသောတာပန်ဟာ ပေဒနာကို ဝေဒနာမှန်း၊ အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့အတွက်၊ (၁) သုခဝေဒနာကို သုခဝေဒနာအနေနဲ့ ခံစားပါတယ်။ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒုက္ခဝေဒနာအနေနဲ့ ခံစားပါတယ်။ (၃) ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာအနေနဲ့ ခံစားပါတယ်။

(၂) ထိုသောတာပန်ကြီးဟာ အထက်မဂ်သို့ တက်ဘို့ရန် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပါတယ်။ ရုပ်ပေါ်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်ရန် အားထုတ်ပြီး၊ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အခါ တလောကလုံးဟာဖြင့် သုခဝေဒနာပျောက်ပြီး ဒုက္ခဝေဒနာတွေချည်း ထာပစဉ်ဖြစ်သွားပါတယ်။ ၎င်းအရိယာကို သကဒါဂါမ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၃) ထိုသကဒါဂါမ်ကြီးဟာ အထက်မဂ်သို့တက်ချင်တဲ့အခါ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဘဲ တဖန်ရှုပွားရပြန်ပါတယ်။ ထိုသို့ရှုပွားတဲ့အခါ ဒုက္ခဝေဒနာပျောက်ပြီး ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ၎င်းကို အနာဂါမ် အရိယာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၄) ထိုအနာဂါမ်ကြီးဟာ အထက်မဂ်သို့ တက်ချင်တဲ့အခါ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်စေတဲ့ ရုပ်အစိုင်အခဲကြောနေသော ရုပ်ကလာပ ကလေးများနဲ့ မပေါ်တဲ့စိတ်ကို ပေါ်မလားဆိုပြီး၊ အနုသယကို ပယ်သတ်တဲ့အနေနဲ့ နာမ်တရားများကိုရှုပွားရပါတယ်။ ထိုသို့ရှုပွားတဲ့အခါ ရုပ်ကလာပကလေးများပျောက်ပြီး ဥပေက္ခာ

ဝေဒနာဟာလဲ ချုပ်ပျောက်သွားပါတယ်။ ၎င်းကို ရဟန္တာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အနု^၁ မဂ်လေးပါးပယ်ပုံကို အကျဉ်းထပ်မံပြီးပြောရမယ် ဆိုရင်၊ (၁) သောတာပန်ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမဆိုတဲ့ ငါ့စွဲ၊ အတ္တစွဲကိုပယ်ပြီး၊ ဝေဒနာကို ဝေဒနာမှန်း မှန်သောအတိုင်း သိမြင်တဲ့ ဥာဏ်အမြင်ကို ထာဝစဉ် ရပါတယ်။ (၂) သကဒါဂါမ်ကတော့ ဝေဒနာသုံးပါးအနက်မှ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့ အတွက် မြင်ကြား၊ နံ၊ စား၊ တံ၊ သံ ကိစ္စတွေမှာ ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ထာဝစဉ် ဖြစ်နေပါတယ်။ (၃) အနာဂါမ်ကြီးကတော့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့ အတွက် မြင်ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ သံ ကိစ္စ ဟူသမျှမှာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာချည်း ထာဝစဉ် ဖြစ်နေပါတယ်။ (၄) ရဟန္တာကြီးကတော့ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့ အတွက် မြင်၊ မြင်ကာမျှ၊ ကြားကြားကာမျှ၊ နံနံကာမျှ၊ စားစားကာမျှ၊ ထိထိကာမျှ၊ သိ-သိကာမျှ ဖြစ်သွားပါတယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်က ဒိဋ္ဌိကိုပယ်သတ်ပါတယ်။ အရဟတ္တမဂ်ကတော့ အဝိဇ္ဇာတဏှာနဲ့ မာနကို ပယ်သတ်ပါတယ်။ အဲဒါက သဲအင်းကျင့်စဉ်နဲ့ ဒိဋ္ဌိတဏှာကို အဆင့်ဆင့်ပယ်သတ်ပုံများကို ဓမ္မစည်းမျဉ်းဘောင် အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ပဟာနုသုတ်။ ထို့ပြင် “သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဟာ စာပေကိုလဲ မတတ်ဘဲနဲ့ ထင်ရာပြောပြီး ထင်ရာလုပ်နေတဲ့ အကျင့် ယုတ်ကြီးပါကွာလို့ အပြစ်ပြောသူတွေများ အထူးသတိသံဝေဂ

တရားဆောင်းပါးများ

ရကြစေရန် ဘုရားဟော ဝေဒနာ သံယုတ်မှ ထင်ရှားသောသုတ် များကို တင်ပြပါဦးမယ်။

ရဟန်းတို့ (၁) ခံစားမှုဝေဒနာကို မသိသည်ဖြစ်၍ သုခ ဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူ အား စွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယ ဖြစ်၏။

(၂) ခံစားမှုဝေဒနာကို မသိသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူအား အမုက်ထွက်မှု ပဋိသာနုသယ ဖြစ်၏။

(၃) ငြိမ်သက် ကောင်းမြတ်လှ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူသော ဥပေက္ခာ (ဝေဒနာ)ကိုပင် အလွန်နှစ်သက်နေပါလျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်။

လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ သမ္မဇဉ်ကို မစွန့်ခွဲသော်၊ ထိုပညာရှိရဟန်းသည် ခံစားမှုဝေဒနာ အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိနိုင်၏။

ထိုရဟန်းသည် ဝေဒနာတို့ကို ပိုင်းခြားသိသော် ယခုဘဝ၌ပင် အာသဝေါ ကင်းသွားနိုင်၏။ လောကုတ္တရာ၊ ခမ္မ၌တည်သော ရဟန္တာဖြစ်၍ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသော် ဘဝသုံးပါး၌ဖြစ်သူ ဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်တော့ချေ။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သလ္လသုတ်။ ထို့ပြင်တဝ၊ သလ္လသုတ်၌၊ ရဟန်းတို့ အကြား အမြင်ရှိသော အရိယ တပည့်သည်ကား ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် မစိုးရိမ်၊ မပူပန်၊ မငိုကြွေး၊ ရင်ထုလျက် မမြည်တမ်း

မိန်းမောခြင်းသို့မရောက်။ ။ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာတမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစားရ။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ ယောက်ျားကို ငြောင့်စူးမိရာ၏။ ထိုသူကို ဒုတိယငြောင့်သည် နောက်ထပ်မစူးရာ၊ ရဟန်းတို့ ထို့အတူပင် အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရတော် မစိုးရိမ်ရာ၊ မပင်ပန်းရာ၊ မငိုကြွေးရာ၊ ရင်သုလျက်မမြည်ဘမ်းရာ၊ မိန်းမောခြင်းသို့ မရောက်ရ။ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာတမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစားရ။ ထိုသူသည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော် အမျက်မထွက်၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် အမျက်မထွက် သူအား ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေသယသည် မကိန်း။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် ကာမချမ်းသာကို မနှစ်သက်၊ ထိုမနှစ်သက်ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ။ ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာတပည့်သည် ကာမချမ်းသာမှတပါး၊ သုခဝေဒနာမှ ထွက်မြောက်ရာကို သိသောကြောင့်တည်း။

ထိုအရိယာ သာဝကအား လိုက်လျောမှု၊ ရာဂနှင့်ဆန့်ကျင်မှု၊ ဒေါသတို့သည် ခါဘက်အပ်ပြီ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ ဖြစ်ရကား၊ မရှိကုန်၊ ထိုသူသည် ကိလေသာမြူ ကင်းသော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို သိသောကြောင့် ဘဝ၏ တဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သူဖြစ်၍ ကောင်းစွာသိ၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

တရားဆောင်းပါးများ

ကျေနပ်ခြင်း။ အဲဒီလို ကျွန်တော်တင်ပြခြင်းကို ကြားနာ
ကြရတဲ့ မန္တလေးက မိတ်ဆွေများဟာ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ကြ
သည်ကို တွေ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။

ခန္ဓာသံသုတ်-ဖေကောဝိဏ္ဏပမသုတ်။ မိတ်ဆွေ။ ။ သဲအင်း
ဂူ ဆရာတော်ရဲ့ တရားကျင့်စဉ်ကို ဘုရားဟော ဒေသနာအတွင်း
သို့ သွတ်သွင်းကာ လိုရင်းသဘောများကို ထုတ်နှုတ်ပြီး အကျဉ်း
ချုပ် ပြောပြခြင်းကို ကြားရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါထက်
သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ကို အထူးထောက်ခံထားတဲ့ ဘုရားဟောဒေသ
နာကို ဖော်ပြနိုင်ရန် ဖော်ပြစမ်းပါဗျာ၊ ကြားနားမှတ်သားပါ
ရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ သမထ-ဝိပဿနာ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရား
ဟော ခန္ဓာသံယုတ်လာ ဒေသနာအချို့ကို ဖော်ပြရာမှာ ရှေးရှေး
ဆရာတော်ဘုရားကြီးများဟာ လိုရင်းကို ကောက်နှုတ်ပြီး အ
ကျဉ်းချုပ်ကိသာ ဖော်ပြလေ့ရှိကြပါတယ်။ ယခုအချိန်မှာဆို
ရင် သံယုတ်ပါဠိတော် ကျမ်းသုံးကျမ်းလုံးကို မြန်မာပြန်ဆိုထား
သော (ဆဋ္ဌမူ) ကျမ်းစာအုပ်များ ထွက်ပေါ်လာပြီဖြစ်သဖြင့် အ
ကျယ်ကို ကျွန်တော်ဟာ ယခုမှတ် ဖတ်ရှုရပါတော့တယ်။ ဒါ
ကြောင့် သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ အကျင့်တရားဟာ ထိုဘုရား
ဟောဒေသနာနဲ့ မည်သို့မည်နယ် အဝင်ဂွင်ကျ ညီညွတ်နေတယ်
ဆိုတာကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရအောင် ကျွန်တော်တင်ပြပါ
မယ်။

ရေမြုပ်စိုင့်ကြီး- ဥပမာ။ အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားဟော အယုတ္တုမြို့ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းမှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါတယ်။ ထို အခါ မြတ်စွာဘုရားဟော ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်သည် ကြီးစွာ သော ရေမြုပ်စိုင့်ကို ဆောင်လာရ၏။ ၎င်းကို မျက်စိအမြင်ရှိ သော ယောက်ျားသည် ဟစ်မိမ့်မိမ့် ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရ၏။ ။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ် ရေမြုပ်စိုင့် ကြီးသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့ သည်ဟူ ရှိသာ ထင်ရ၏။ ။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်း ဖြစ်သော၊ အတွင်းအပြင်လည်းဖြစ်သော၊ အကြမ်းအနုလည်းဖြစ် သော၊ အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော၊ အဝေးအနီးလည်း ဖြစ် သော၊ ရုပ်အားလုံးကို ရဟန်းသည် တဝိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင် လျက် ရုပ်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့ သည်ဟူ၍သာ ထင်ရ၏။

ရေပွက်ပမာ။ ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ တန်ဆောင် မုန်းလ အခါ၌ မိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းလတ်သော် ရေ၌ ရေပွက်သည် ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ချုပ်လည်းချုပ်၏။ ၎င်းကို မျက် စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် တစ်မိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှု၍ အသင့် အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရ၏။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ်၊ ထိုရေ ပွက်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့ သည် ဟူ၍သာ ထင်ရ၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်း ဖြစ်သော (ပ)အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော ဝေဒနာ အားလုံးကို

တရားဆောင်းပါးများ

ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ဝေဒနာသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲသည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

တံလျှပ်ဥပမာ။ ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ နွေဥတုတို့၏ နောက်ဆုံးလဖယ် မှန်းတည့်အချိန်၌ တံလျှပ်သည် တဖျတ်ဖျတ် တုန်လှုပ်၏။ ၎င်းကို ယောက်ျားသည် တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်နေစဉ် ထိုတံလျှပ်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲသည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်းဖြစ်သော (ပ) အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော သညာဒားလုံးကို ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် သညာသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲသည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

ငှက်ပျောတုံးဥပမာ။ ။ ရဟန်းတို့ အနှစ်ကို အလိုရှိသော ယောက်ျားသည် ဓားမကိုယူ၍ တောသို့ဝင်ပြီးလျှင် ငှက်ပျောတုံး အရင်း၌ဖြတ်ရာ၏။ ထိုယောက်ျားသည် ငှက်ပျောတုံး၏ အထပ်ထပ်သော အပတ်ကို ခွါသော် အကာ ကိုမျှ မရရာ၊ ထိုယောက်ျားသည် ၎င်းကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ် ထိုငှက်ပျောတုံးသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲသည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်းဖြစ်

သော (ပ) အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော သင်္ခါရ အားလုံးတို့ကို ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ထိုသင်္ခါရတို့သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီး ဖြစ်သည်ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

မျက်လှည့်သမားဥပမာ။ ။ ရဟန်းတို့၊ ဥပမာ သော်ကား မျက်လှည့်သမားဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏ တပည့်ဖြစ်စေ၊ လမ်းဆုံ လမ်းမ ဌှိ မျက်လှည့်ပြုရာ၏။ ၎င်းကို ယောကျ်ားသည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့် ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင် နေစဉ် ထိုမျက်လှည့်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီး ဖြစ်သည်၊ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလ သုံးပါးလည်းဖြစ်သော (ပ) အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော ဝိညာဏ် အားလုံးကို ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ဝိညာဏ် သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်၊ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ အဲဒါ ခန္ဓာငါးပါး၌ အနတ္တလက္ခဏာကို ရှု ခြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။)

ညည်းငွေ့၍ လွတ်မြောက်။ ။ ရဟန်းတို့... ဤသို့ မြင်သော အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏ တပည့်သည် ရုပ်၌လည်း ညည်း ငွေ့၏၊ စေဒနာ၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ သညာ၌လည်း ညည်းငွေ့၏။ သင်္ခါရတို့၌လည်း ညည်းငွေ့၏။ ဝိညာဏ်၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ ညည်းငွေ့သော် စွဲမက်မှု ကင်း၏။ စွဲမက်မှု ကင်းခြင်းကြောင့် ဂိယလသာမှ လွတ်မြောက်၏။ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော်

တရားဆောင်းပါးများ

လွတ်မြောက်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်၏။ (ပ) ဤမဂ်ကိစ္စ အလို့ငှာ တပါးသော ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟုသိ၏။ (မှတ်ချက်။ ။ အဲဒါ ဟာဝိပဿနာ ဉာဏ်စဉ်ပင် ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။)

အကြင်ပညာရှိသည် ထိုခန္ဓာငါးပါးကို အကြင်အကြင်သော အခြင်း အရာ အားဖြင့် ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ တစ်စိတ်စိတ် ရှု၏။ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၏။ ထိုထို အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဟုတ် တိုင်းမှန်စွာ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်သော်၊ ထိုပညာရှိအား၊ ထိုခန္ဓာ ငါးပါးသည် အသုံးမဝင် ဟူ၍သာ အချည်းအနှီး ဟူ၍သာ ထင်၏။

ပိုးလောက်အစာ ဤခန္ဓာ။ ။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို အကြောင်း ပြု၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။ တရားသုံးပါးတို့၏ ကင်းပျောက်ခြင်းကြောင့် စွန့်ပစ်အပ်သော ရုပ်ကို ရှုကြ ကုန် လော့။

(၁) ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသောအသက်၊ (၂) ကမ္မဇတေဇော ဟူသောအခိုးအငွေ့၊ (၃) ဝိဉာဏ် (ဤတရားသုံးပါးတို့သည်) ဤကိုယ်ကို စွန့်ခါ၍ သွားကြသောအခါ၊ ဤ-ခန္ဓာကိုယ်သည် စွန့်ပစ်အပ်ဘည်ဖြစ်၍ စိတ်စေတနာစေ့ ဆော်မှုမရှိဘဲ၊ ပိုးလောက် စသည်တို့၏အစာဖြစ်၍ အိပ်နေရ၏။ (မှတ်ချက်။ ။ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဖြစ်တဲ့ အသုဘ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုးကို ဤဘုရားဟော ဒေသ နှာနှင့် တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်း ကြည့်ပါလေ။ မိုးကြိုး။)

ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဤဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် လူမိုက်တို့ကို ယောင်မှားပြောစေသော မျက်လှည့်သည် ဖြစ်၏။

ဤခန္ဓာကိုယ်ကို သူသတ်သမားဟု သိရ၏။ ဤခန္ဓာတို့၌ အနှစ်
ဟူ၍မရှိ။

ဦးထိပ်၌ မီးလောင်သူပပာ။ ။ ထက်သန်သော လုံ့လရှိ
သော ရဟန်းသည် နေ့၌ ဖြစ်စေ၊ ည၌ဖြစ်စေ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်
ရှိသည်၊ အောက်မေ့မှုသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာတို့ကို ဤသို့ဆင်ခြင်
ရာ၏။

သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို တေသံတသော ရဟန်းတို့သည်
အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ် အားလုံးကို စွန့်ပယ်ရာ၏။ မိမိ၏
ကိုးကွယ်ရာ အားထားရာကိုပြုရာ၏။ ဦးထိပ်၌မီးလောင်နေသော
သူကဲ့သို့ ကျင့်ရာ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏။) ပါတံ ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ယခု ဦးမိုးကြိုး တင်ပြလိုက်တဲ့ ဘုရားဟော
ဒေသနာ များကဖြင့် တရားထူးကို ရဘို့ရန် ရည်သန်ပြီး တရား
ကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေသူများ ခန္ဓာငါးပါးအား ဝိပဿနာ
ရှုပွားနည်းကို အလွယ်တကူ သိရတဲ့ အတွက်၊ အားရစရာ၊ အား
တက်စရာပေပ ခင်ဗျား။

ဒါထက် ဒီဒေသနာတွေကို ရှာဖွေလေ့လာနေတာ ဘယ်
လောက်ကြာပါပြီလဲ။

မိုးကြိုး။ ။ ကြိုးကြားကြိုးကြားလေ့လာဖတ်ရှုသူတွေသန
ပြုနေတာကတော့ နှစ်သုံးဆယ်လောက်ရှိပါပြီ။ တလောကဟော
သိမ်ကြီးဈေး၊ ဦးဘရင် ဒေါ်မြသီ တို့က သံဃာတော် တို့အား
လှူဒါန်းသော စာအုပ်ရေ(၂၀)အုပ်ပါဝင်တဲ့ မြန်မာပြန်ငါးဂဏထိ
အစုံတရာကျော် ငွေလေးသောင်းနီးပါးဘိုး အနက်မှ ကျွန်တော်

တရားဆောင်းပါးများ

အား(၂၀)အုပ်တစ်စုံ လှူဒါန်းပါတယ်- နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ထိုကျမ်း များကို ဖတ်ရှုလေ့လာ ရသဖြင့်၊ ကျွန်တော်ရော၊ ကျွန်တော်ရဲ့ တင်ပြချက် များကို တဆင့် ဖတ်ရှုရသူ သတင်းကျာနယ်ဖတ် ပရိသတ်များပါ အလွန် အကျိုးများပါတယ်။

ဒါထက် ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်စဉ် အတိုင်းကျင့်ကြံ အားထုတ်ထားသဖြင့်၊ မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ဉာဏ် အမြင်များနဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်တဲ့အခါ အဝင်ဂွင်ကျညီညွတ်နေသည်များကိုတွေ့နေရပါတယ်။ ဒါကြောင့် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားအား ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ ၎င်း၊ ပရိယတ် ပဋိပတ် ပဋိဝေဓ သာသနာသုံးရပ်လုံး အဖွဲ့ ရှည်စွာ တည်တံ့ စိမ့်သေသော ၎င်း၊ မိမိ တတ်အားသမျှ လုပ်အားပေး နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

နကုလပိတုသုတ်။ ။ မိတ်ဆွေ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟောပြောသင်ကြားပေးနေတဲ့ သမထဝိပဿနာ အကျင့်တရား များကို “စာလဲမတတ်ဘဲနဲ့ တွေ့ကရာတွေကို ရှောက်ပြောနေ တယ်၊ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ဘာတခုမှလဲမညီဘူး” စသည်ဖြင့် အကုသိုလ်ကို အခမဲ့ ဝယ်ယူနေသူများနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ ရဘူးပါ သလား ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ထိုကဲ့သို့သော အဓမ္မဝါဒီသမားများနဲ့ တွေ့ဆုံ ကာ ဒူးတိုက်ဆွေးနွေးခွင့် မရခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တဆင့်စကားကို တော့ မကြာခဏ ကြားရဘူးပါတယ်။ ထိုထို အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ် များက သဲအင်းကျင့်စဉ်ဟာ ဘုရားဟော ဒေသနာနှင့် မညီညွတ်

သည့်တိုင်အောင်အပါယ်တော့မကျပါဘူး၊ အနည်းဆုံးသမထအလုပ်ဖြစ်တဲ့အတွက်လူ့ပြည် နတ်ပြည်တော့ ရောက်နိုင်ပါတယ်လို့ မတတ်သာတတ်သာ ဝန်ခံ ကြပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလောက် ဝန်ခံတယ် ဆိုရင်မဆိုးလှဘူးပေါ့၊ ဒါထက် သဲအင်းကျင့်စဉ်နဲ့ တရားအားထုတ်သူ ယောဂီအချို့ ဟာဣရိယာပုထိကို မပြုပြင်ရတဲ့အတွက် ဝေဒနာ ပြင်းထန်လာ တဲ့အခါ လဲပြို သွားကြတာကို အချို့က မကြိုက် တတ်ဘူး၊ ကြောက်ကြ ပါတယ်၊ ဒီပြဿနာကို ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှာသတ်၊ စာအုပ်မှာ ဦးမိုးကြိုး ဖြေရှင်းထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ထင်ရှားတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာကို တင်ပြကာ ထပ်မံ ရှင်းလင်း စမ်းပါဦးခင်ဗျာ ကြားနာ မှတ်သားပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ ခန္ဓသံယုတ်နုကုလပိတုသုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက အိုမင်းပြီဖြစ်သောနုကုလပိတာ သူကြွယ်အား သူကြွယ်၊ ဤကိုယ် သည်နာကျင်သည်သာတည်း၊ ဥက္ကံသို့ဖြစ်၍ အရေပါးတို့ဖြင့် မြွေ ယုက်ထားအပ်၏၊ တဦးတယောက်သော သူသည် ဤကိုယ်ကိုရှက် ဆောင် နေရလျက် တဏှာမျှ သော်လည်း အနာ ကင်းခြင်းကို ဝန်ခံပါလျှင် ထိုသူသည် သူမိက်သာတည်း၊ ထို့ မကြောင့် “ငါသည် နာကျင်သောကိုယ် ရှိသူဖြစ်လျက်၊ ငါ၏စိတ်သည် နာကျင် ခြင်းကင်းသည် ဖြစ်လတံ့” ဟု ဤသို့ သင်၊ ကျင့်အပ်၏လို့ မိန့် တော်မူပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကိုယ်၌ဖြစ် သောတခုတည်းသော ဝေဒနာကိုသာ ခံစား၏၊ စိတ်၌ဖြစ်သော စိတ်ဝေဒနာကိုကား မခံစားဟူသော မိလိန္ဒပညာလာ စကားကို ထောက်ထားပါလေ။ ။ မိုးကြိုး။) ။ ဤအချက်ကိုထောက်

တရားဆောင်းပါးများ

ရှုလျက်၊ နုကုလပီတာသုကြာယ်အား ရဟန္တာဖြစ်ရန် ကျင့်အပ်၏။
ကျင့်ပါလို့ မြတ်စွာဘုရား တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

ထိုဘုရားစကားတော်ကိုအလွန်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ပြီးနောက်
နုကုလပီတာ သုကြာယ်ဟာ အရှင်သာရိပုတြာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍
ရှိခိုးပြီးလျှင် တခုတည်းသော နေရာ၌ ထိုင်နေပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာ ဖြတ်နည်း။ ။ အသျှင် သာရိပုတြာက
အကြောင်းကို မေးသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတည်း
ဟူသောအမြုတ်ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလိုက်ကြောင်းကို သိရှိရတဲ့
အခါ၊ သုကြာယ်၊ “မြတ်စွာဘုရား (၁)အဘယ်မျှဖြင့် နာကျင်
သောကိုယ် ရှိသဖြစ်၍ နာကျင်သောစိတ် ရှိသလည်း ဖြစ်ပါသ
နည်း။ (၂)အဘယ်မျှဖြင့် နာကျင်သောကိုယ်ရှိသသဖြစ်၍ နာ
ကျင်သောစိတ် မရှိသဖြစ်ပါသနည်း” ဟု မြတ်စွာဘုရားအား ထပ်
မံ၍ လျှောက်ထားမေးမြန်းရန် သင့်ဥာဏ်၌ မထင်ပြီလောလို့
အရှင် သာရိပုတြာကမေးမြန်းပါတယ်။

ထိုအခါသုကြာယ်က မိမိ မလျှောက်မိခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်
အရှင်ဘုရားပင် ထိုဘုရားစကားတော်၏ အနက်သဘောကို မျှင်း
လင်းဟောကြား မိန့်မြောက်ပါဘုရားဟု တောင်းပန်ပါတယ်။ ထိုအ
ခါအသျှင် သာရိပုတြာကအောက်ပါ အတိုင်း ဟောကြားတော်
မူပါတယ်။

ပုထုဇဉ်အသိ။ ။ (၁) သုကြာယ်အဘယ်သို့သာလျှင် နာကျင်
သောကိုယ်ရှိသဖြစ်၍၊ နာကျင်သောစိတ်ရှိသလည်း ဖြစ်သနည်း။

ဤသာသနာတော်၌ အကြားအမြင် မရှိသော အရိယာ တို့ကို မဖူးမြင်ဘူးသော အရိယာတရား၌ မလိမ္မာသော၊ အရိယာတရား၌ မယဉ်ကျေးသော သူတော်ကောင်းတို့ကို မဖူးမြင်ဘူးသော သူတော်ကောင်းတရား၌ မလိမ္မာသော သူတော်ကောင်းတို့ကို မဖူးမြင်ဘူးသော သူတော်ကောင်းတရား၌ မယဉ်ကျေးသောပုထုဇဉ်သည် (က) ငါသည်ရုပ်ဖြစ်၏။ (ခ) ရုပ်သည် ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်၏ဟု ထကြွလှမ်းမိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်၏။ ထိုသို့၏ ထိုရုပ်သည် ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်း၊ ထိုသူအား ရုပ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်မှု၊ ငိုကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

(၂) ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် (က) ဝေဒနာသည် ငါဖြစ်၏။ (ခ) ဝေဒနာသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု ထကြွလှမ်းမိုးသော အခြင်းအရာဖြင့် တည်၏။ ထိုသူအား ဝေဒနာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ စိုးရိမ်မှု၊ ငိုကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

(၃-၅) ထိုပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့သည် (က) ငါဖြစ်သည် (ခ) ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု ထကြွလှမ်းမိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်၏။ ထိုသူအား သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် စိုးရိမ်မှု၊ ငိုကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (အကျဉ်းရုံးလိုက်သည်။)

သုကြယ် ဤသို့လျှင် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နာကျင်သော၊ ကိုယ် ရှိသူဖြစ်၍ နာကျင်သော စိတ်ရှိသူလည်းဖြစ်၏။

အရိယာအသိ။ ။ (၁) သုကြယ် အဘယ်သို့လျှင် (က) နာ ကျင်သော ကိုယ်ရှိသူဖြစ်၍ (ခ) နာကျင်သော စိတ်ရှိသူ မဖြစ် သနည်း။ ဤသာသနာတော်၌ အကြာအမြင်ရှိသော အရိယာတို့ ကို ဖူးမြင်ဘူးသော အရိယာတရား၌ လိမ္မာသော အရိယာတရား၌ ယဉ်ကျေးသော အရိယာ တပည့်သည် (က) ရုပ်သည် ငါဖြစ်၏။ (ခ) ရုပ်သည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု ထကြွလွမ်းမိုးသော အခြင်းအရာ ဖြင့် မတည်။ ထိုသို့၏ ထိုရုပ်သည် ဖေ ဂါကပြန်၏။ တမျိုးတဖုံဖြစ်၏။ ထိုသူအား ရုပ်၏ ဖေ ဂါကပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်း၊ ကြောင့်စိုးရိမ် မှင်ကြေးမှ ကိုယ်ဆင်းရဲမှ စိတ်ဆင်းရဲမှ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် မဖြစ်ကုန်။

(၂) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (က) ဝေဒနာသည် ငါဖြစ်၏။ (ခ) ဝေဒ နာသည်။ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု ထကြွလွမ်းမိုးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့် မတည်။ ထိုသူအား ဝေဒနာ၏ ဖေ ဂါကပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ် ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်မှ ငိုကြွေးမှ ကိုယ်ဆင်းရဲမှ စိတ်ဆင်းရဲမှ ပြင်း စွာပင်ပန်းမှု တို့သည် မဖြစ်ကုန်။

(၃-၅) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့သည် (က) ငါဖြစ်သည်။ (ခ) ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု ထကြွ လွမ်းမိုးသော အ ခြင်းအရာအားဖြင့် မတည်။ ထိုသူအား၊ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ် တို့၏ ဖေ ဂါကပြန်ခြင်း၊ တမျိုး တဖုံဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ စိုးရိမ်မှ ငို

ကြေးမှု ကိုဆင်းရဲမှု စိတ်ဆင်းရဲမှု ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် မဖြစ်ကုန်။

သူကြွယ်။ ဤသို့လျှင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် နာကျင်သော ကိုယ် ရှိသူသာဖြစ်၍ နာကျင်သောစိတ်ရှိသူမဖြစ်။

အသျှင်သာရိပုတြာသည် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသောအခါ နကုလပိတာ သူကြွယ်အိုကြီးသည် အလွန်နှစ်သက်ဝမ်း မြောက် လေ၏.... ဟူ၍ ပင်ဖြစ်ပါတယ် မင်ဗျား။

ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော်။ ။ မိတ်ဆွေ။ အနို့ ဘုရား ဟော ခန္ဓငှာသံယုတ်လာ ဒေသနာအရဆိုရင် မင်းကုန်းတိပိဋက ဓရအ သျှင်ဝိစိတ္တသာရာ ဘိဝံသဆရာတော်ရဲ့ ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော် ဘုရားကြီးဟာ အရိယာသူတော်ကောင်းကြီးလို့ ယူဆရမှာပေါ့ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ အသျှင် ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် (၆-၁၀-၃၁) နေ့စွဲနဲ့ ။ နိဒါန်း ရေးကာ ထုတ်ဝေလိုက် တဲ့ ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော် ဟောကြားထားခဲ့သော မိတ်-၆ ပါး သိမ်းဆည်းပို့ တရားတော် စာစောင်ငယ်မှာ အောက်ပါအ တိုင်းဖော်ပြထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းကုန်း ဓမ္မနာဒ ကျောင်းဘိုက် ပဌမ ဆရာတော်ဘုရား- (ဦးပညာစက္က) ဟာ ကောဇာ ၂၉၀-ခုနှစ်မှာ အသက်ကိုချွေမဲ့ရော ဂါ လည်ပင်းမှာရရှိပါတယ်။ ထိုအချိန်မှစပြီး အသက်တော်ကြော သည့် ၁၂၉၉-ခုနှစ် တော်သလင်း လပြည့်ကျော် ၉-ရက်နေ့ ထိအောင် ရောဂါကြောင့် မျက်နှာရှုံ့မဲ့ ဖောက်ပြန်ခြင်း အ လျဉ်း မရှိဘဲ ရောဂါဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့ သည်းခံ နိုင်ကြောင်း တွေ့

တရားဆောင်းပါးများ

မြင်ရတဲ့ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းဟာ တအံ့ တဩ ဖြစ်ကြပါတယ်။

မင်းကြီးတိုက် သီရိဝေပုလ္လ တိုက်ကျောင်း ဆရာတော်အရှင် ဇာဂရမထေရ်က ‘ဤမျှပြင်းထန်တဲ့ ရောဂါဒဏ်ကို အပြုံး မပျက် ကြံ့ကြံ့ သည်းခံနိုင်အောင် ဆရာတော်ဘုရား အထူးနှလုံးသွင်း အပ်တဲ့ တရားကို ညွှန်ကြားပါရန်’ လျှောက် တောင်းပန်ပါတယ်။

ထိုအခါရောဂါကြောင့် နှုတ်ဖြင့်မမြှောက်နိုင်တဲ့အတွက် ‘ခါတ် ဖိပါး သိမ်းဆည်းပုံ’ စာစောင်ငယ်ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေး သားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ။ ထိုစာစောင် ငယ်ကို တိပိဋကဆရာ တော်က တည်းဖြတ်ပြီး မုဒ္ဒါမြို့ နယားပျံ ဆေးလိပ်ရုံ ပိုင်ရှင် ဦးဘဟိန်-ဒေါ်သန်းယဉ်တို့က ပုံနှိပ်ပြီး ဓမ္မဒါနပြုပါတယ်။ ထို စာစောင်ငယ်ကို ဦးမိုးကြိုးအား တိပိဋကဆရာတော်ဘုရားက မ ပေးလိုက်ဘူးလား။

မိုးကြိုး။ ။ ကျွန်တော်တအုပ်ရရှိခဲ့လို့ သေချာဂဏထွာဖတ်ရှု လေ့လာပြီးဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ။ ထိုစာစောင် ငယ်ကို ဖတ် ရှုရသဖြင့် ဦးပညာစက္ကဓမ္မနာဒ ဆရာတော်ဘုရားဟာ အရိယာ ကြီးဘဲလို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်၊ ကြည်ညိုနေပါတယ်။

တရားနှင့်နေလေ ရှိသူ။ မိတ်ဆွေ။ ဒါထက်၊ ထိုစာစောင် ကို တည်းဖြတ်တဲ့ တိပိဋက ဆရာတော်ကော ထို‘ခါတ် ဖိပါး သိမ်းဆည်းခြင်း’ ပဋိပတ်အကျင့်ကို အားထုတ် နေပုံ ရသလား။ ဦးမိုးကြိုး ဘယ်လိုထင်ပါသလဲ။

မိုးကြိုး။ တိပိဋက ဆရာတော်က ‘ခါတ် ဖိ ပါး သိမ်း

ဆည်းခြင်း' အကျင့်ကို သူ့အားယုတ်နေတယ်လို့ တိတိကျကျ ဖွင့်ဟပြီး မပြောတော့ ကျွန်တော်ဘယ်လို့မှ မသိနိုင်ပါဘူး ကျွန်တော်အဖို့ကတော့ ကျွန်တော်အလွန်ကြည်ညိုလေးစားအပ်တဲ့ တိပိဋက ဆရာတော်ကို အင်္ဂုတ္တုဝိရိ ဒုတိယ ပဏ္ဍာသကဝဂ်၏ပဌမ ဓမ္မဝိဟာရီသုတ်မှာ—ဘုရားသခင်ဟောတော်မူသော 'ရဟန်း၊ ဤရဟန်းကို သင်ကြားမှု "ပရိယတ္တိ" များ သူ့ထုတ်ပေးတို့အား သိစေလိုသဖြင့် ဟောကြားဆုံးမသဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏ မိမိ၏ အတွင်း သဏ္ဍာန်၌ စိတ်၏ (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းမှုကို ကြိုးစားကာ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ ကားမဆိုအပ်—ဟု ဟောတော်မူသော အတိုင်း မဖြစ်စေလိုပါ။ ဘုရား အလိုတော်ကျ တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူသာ ဖြစ်စေလိုပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲတဲ့။ ။ တိပိဋက ဆရာတော်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ပဋိပတ်ကျင့်စဉ်ကို ဆရာတော်ဘုရားကဲ့သို့သော ပိဋကတ် အကျော်ဆရာတော်က ဟောကြားသင်ပြပေးမယ်ဆိုရင် ပရိယတ် ပဋိပတ်နဲ့ ပဋိဝေဓ သာသနာ သုံးရပ်လုံးဟာ မြန်မာပြည်မှာ နေလိုလလိုထွန်းလွင်း တောက်ပလာမည်ကို မျှော်လင့်ကြိုးစားအားထား သောကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဓမ္မဝိဟာရီသုတ်။ ။ မိတ်ဆွေ အရင်တပတ်က အင်္ဂုတ္တုဝိရိ ဒုတိယ ပဏ္ဍာသကဝဂ်— ပဌမဓမ္မဝိဟာရီသုတ်ကို ရည်ညွှန်းပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ စာဖတ်ပျင်းသူများ အလွယ်နဲ့ သိရလေအောင် ထိုဘုရားဟောဒေသနာကို အကျယ် တင်ပြစေချင်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ အခါတပါး၌ ရဟန်းဝါပါးဟာ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးလျက်....

တရားဆောင်းပါးများ

“အသျှင်ဘုရား၊ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ၊ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူဟုဆိုပါ၏။ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ရဟန်းသည် တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသနည်း” ဟု လျှောက်ထား မေးမြန်းပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက....

အဖတ်သမား။ ။ (၁) ရဟန်း၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် သုတ်၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာကရိုဏ်း၊ ဂါထာ၊ ဥဒါန်း၊ ဣတိဝုတ်ဇာတ်၊ အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ ဇဝဒလ္လဟူသော တရားကို သင်ယူ၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုတရားတော်ကို သင်ယူခြင်းဖြင့်၊ နေ့ကိုကုန်လွန်စေ၏။ တယောက်တည်း ကိန်းအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ (တယောက်တည်းဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မနေ) မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ စိတ်၏ (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းမှုကို မကြိုးစား၊ (သမထဝိပဿနာတရားကို မကျင့်) ။

ရဟန်း— ဤရဟန်းကို သင်ကြားမှု “ပရိသတ္တိများ သူဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ ကား မဆိုအပ်။

အဟောသမား။ ။ (၂) ရဟန်း၊ နောက်တချိုးကား၊ ရဟန်းသည် ကြားနာအပ်၊ သင်ယူအပ်ပြီးဘိုင်းသော တရားကို အကျယ်အားဖြင့် သူတပါးတို့အား ဟော၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုတရားကို သူတပါးတို့အား သိစေခြင်းဖြင့် နေ့ကို ကုန်လွန်စေ၏။ တယောက်တည်း ကိန်းအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ စိတ်၏ (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းမှုကို မကြိုးစား။

ရဟန်း.... ဤရဟန်းကို သိစေခြင်းများ သူ (အဟောသမား) “ဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ ကား မဆိုအပ်။

အရှုတ်သမား။ ။ (၃) ရဟန်း... နောက်တမျိုးကားရဟန်း
 သည် ကြားနာအပ်၊ သင်ယူအပ်ပြီးတိုင်းသော တရားကို အကျယ်
 အားဖြင့် ရှုတ်အံ (သရဇ္ဈာယ်) ခြင်းဖြင့် နေ့ကို ကုန်လွန်စေ၏။
 တယောက်တည်း ကိန်းအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ မိမိအတွင်း
 သန္တာန်၌ စိတ်၏ (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းမှုကို မကြိုးစား။

ရဟန်း- ဤရဟန်းကို ရှုတ်အံ (သဇ္ဈာယ်) ခြင်းမျှားသူ (အရှုတ်
 သမားဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ ကား
 မဆိုအပ်။

အကြံသမား။ ။ (၄) ရဟန်း... နောက်တမျိုးကား၊ ရဟန်း
 သည် ကြားနာအပ်၊ သင်ယူအပ်ပြီးတိုင်းသော တရားကို စိတ်ဖြင့်
 ကြံ၏၊ သုံးသပ်၏။ စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ရှု၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုတရား
 ကို ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' တို့ဖြင့် နေ့ကို ကုန်လွန်စေ၏။ တယောက်
 တည်း ကိန်းအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ မိမိအတွင်း သန္တာန်၌ စိတ်
 ၏ (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းမှုကို မကြိုးစား။

ရဟန်း... ဤရဟန်းကို ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မျှားသူ (အကြံသ
 မား) ဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ ကား
 မဆိုအပ်။

(မှတ်ချက်။ ။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့သော စာရေးသူ ရှင်လူ
 ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း အရေးသမားဟုသာ ဆိုရမည်ဖြစ်ပြီး၊
 တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူ ဟုကား မဆိုအပ်သေးပါ ခင်ဗျား။
 မိုးကြိုး။ ။)

တရားဆောင်းပါးများ

အကျင့်သမား။ ။(၅)ရဟန်း.... ဤ- သာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် သုတ်၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာ၊ ကရိုဏ်း၊ ဂါထာ၊ ဥဒါန်၊ ဣတိဝုတ်၊ ဇာတ်၊ အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ ဝေဒလ္လ ဟူသော တရားကိုသင်ယူ၏။ သင်ယူခြင်းဖြင့် နေ့ကို မကုန်လွန်စေ၊ မစွန့်လွှတ်။ မိမိ အတွင်း သန္တာန်၌စိတ်၏ (ကိလသာမှ) ငြိမ်းမှုကိုကြိုးစား၏။

ရဟန်း... ဤသို့လျှင်၊ ရဟန်းသည် တရားနှင့် နေလေ့ ရှိသူ ဖြစ်၏။

ရဟန်း ဤသို့လျှင် ငါသည် (၁) သင်ကြားခြင်း များသူကို ဟောပြောပြီ။ (၂) သူတပါးတို့အား သိစေခြင်းများသူကို ဟောပြော ပြီ။ (၃) ရွတ်အံ (သရဇ္ဈာယ်) ခြင်း များသူကို ဟောပြောပြီ။ (၄) ကြံစည်ခြင်း “ဝိတက်” များသူကို ဟောပြောပြီ။ (၅) တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူကို ဟောပြောပြီ။

နောင်တမဖြစ်စေနဲ့ ။ ။ ရဟန်း- အစီးအပွားကို ရှာလေ့ရှိ ၍၊ သာသနာကိုစောင့်ရှောက်တတ်သည့် ဆရာဖြစ်သော ငါသည်၊ တပည့်တို့အား သနားစောင့်ရှောက်မှုကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့အ တွက် ပြုဖွယ်ကို ငါပြုပြီ။

ရဟန်း- ဤသည်တို့ကား သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ ဤသည်တို့ ကား ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်တို့တည်း။ ရဟန်း ဤနေရာအရပ်တို့ကို ကပ်၍ ရှုကြည့်ကြကုန်လော့။ မမေ့ မလျော့ကြကုန်လင့်၊ နောက် မှ (အားမထုတ်လိုက်ရ) ဟု နောင်တပူပန်ခြင်းမဖြစ်စေကြကုန်လင့်။ ဤသည်ကား၊ သင်တို့အား ငါတို့၏အဆုံးအမပင်တည်းဟု (မိန့် တော်မူ၏) ပါတံ့ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားက၊ (၁) ပရိယတ် သင်ကြားခြင်း၊ (၂) သူတပါးအား ဟောပြောခြင်း၊ (၃) ရှုတ်အံ (သရဇ္ဈာယ်) မှုကိုပြုခြင်း၊ (၄) ကြံစည်ခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းတို့ကို လုပ်ကြပါ။ ဒါပေမဲ့ တဦးတည်းဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်ကိုကပ်၍၊ မိမိ အတွင်းသဏ္ဍာန်မှာ သံသရာလဆန်းတရက်နေ့ကစ၍ စွဲကပ်ပူးတွဲ ပါလာကြတဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာကို ပယ်သတ်၊ ခုတ်ထွင်၊ သုတ်သင်ရှင်း လင်းတို့တော့ မမေ့ပါသေနဲ့။ ကျင့်ကြပါ၊ လုပ်ကြပါ၊ ငါ၏ ချစ်သား ရဟန်းများတို့ဟူ၍ အဆုံးအမပေးခြင်း ဖြစ်တယ်ပေါ့ ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ မှန်ပါတယ် “မိုးလွန်မှ၊ ထွန်ချ” ဆိုတာလို ဘုရားသာသနာတော်နဲ့ ကြုံကြိုက်ချိန်မှာ သမထ-ဝိပဿနာတရားကို အားမထုတ်လိုက်ရလို့ နောင်တပူပန်ခြင်း မဖြစ်ကြစေနဲ့လို့ သတိပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

သဲအင်းအာဘော်။ ။ မိတ်ဆွေယခုလို ဦးမိုးကြိုးက အပန်းခံပြီး ရှုငမ္ဘေလေ့လာထားတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာများကို အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုရအောင် တင်ပြတဲ့အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါထက်သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ တရားဟောရာများမှာ ၁။ ပရိယတ်ကို ပစ်ပယ်ပြီး၊ ၂။ ပဋိပတ်နဲ့၊ ပဋိဝေဓနစ်ပါးတို့ကိုသာ အသားပေး၊ အရေးထားကာ ဟောကြားတယ်လို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အပြစ်တင်စကား ပြောနေကြတာကို ကြားသိရပါတယ်။ ဘယ်သဘောလဲဗျ၊ ဦးမိုးကြိုးကရှင်းပြစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟောကြားတဲ့ တရား

တရားဆောင်းပါးများ

များကို ကိုယ်တိုင် မနာကြားဘဲ တဆင့်စကားနဲ့ အပြစ်ပြော
ခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ-ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုတော့ ၁။
ခလုပ်တိုက်တယ်လို့ ပြောတာကို နားစွန့်နားဖျား တဆင့်ကြားသူ
က ၂။ ဖီးဖြုတ်ကိုက်တယ်လို့ပြောပါတယ်။ ၎င်းကို နောက်တ
ဆင့် ကြားသူက ၃။ တရုတ် ရိုက်တယ်လို့ မဟုတ်တန်း တရား
ကောဠာဟာလ သတင်းစကား ပြောကြား ပုံမျိုးနဲ့ တူပါတယ်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားလေသမျှသော ကရား
များကို အသံသွင်းတိတ်ခွေများနဲ့ အမြဲတမ်းဖမ်းယူ သိမ်းဆည်း
ထားပါတယ်။ ကြားနာချင်သူများ နာကြားလိုခဲ့ရင် ရန်ကုန်မြို့
မိုးကောင်းဘုရားအတွင်း သဲအင်း ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တပည့်
တကာရင်း ဦးဩဘာ ထံမှာ တောင်းယူ ကြားနာ နိုင်ကြပါ
တယ်။

ထိုတိတ်ခွေများကို ကြားနာကြည့်ခဲ့ရင် ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ စွတ်
စွဲတဲ့ တရုတ်ရိုက်တယ်ဆိုသော စကားမျိုး လုံးပမပါဘူးဆိုတာ
အမြင်မမှားအောင် အထင်အရှား တွေ့သိရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ အကျင့်တတ်ပေမဲ့ စာမတတ်
လို့ သူဟာ အစွယ်တချောင်းသာ ရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ စာလည်း
တတ်၊ အကျင့်လည်းတတ်ပြီး၊ ပရိယတ်သာသနာ၊ ပဋိပတ်သာသ
နာ၊ ပဋိဝေဓသာသနာ၊ သာသနာ သုံးရပ်လုံးကို ပြုစုနိုင်မဲ့ စွယ်စုံ
အရိယာ သူတော်ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို မျှော်
လင့် တောင့်တနေသူ ဖြစ်ကြောင်းများကို ဟောကြား လေ့
ရှိပါတယ်။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ ယမကဝဂ်၊ ဒေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု ထဲက

စာမှာမတတ် ကိုယ်မှာတတ်တဲ့ အရိယာသုတော်ကောင်းကိုစာပေ
 နဲ့ဆိုင်တဲ့ အမေးကိုပူဆွာများနဲ့ ညှဉ်းဆဲခိုရင် ငရဲကျကုန်မှာ စိုးတဲ့
 အတွက် သီးလုံးဆရာတော်အားကင်းတောရဆရာတော်ဘုရားက
 ဂန္ဓဓရစာဉာဏ်အသိမျှနဲ့ မသေကြစေဘို့” သတိပေးစကားမျိုးနဲ့
 ကရုဏာတရား ရှေ့ထားကာ သတိပေးစကား ပြောကြားခြင်း
 မျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပရိယတ်စာပေကို ဘယ်သောအခါမှ ပုတ်
 ခတ်ပြောဆိုလေ့ မရှိပါခင်ဗျား။

ဆရာကောင်းကို ရှာပါ။ မိတ်ဆွေ။ ။ ဆရာကောင်း
 ကလျာဏမိတ္တကိုရှာပါဆိုတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ပတ်သက်
 တဲ့ကိစ္စမှာ စာပေသမားများရဲ့ အယူအဆတို့ဟာ အမျိုးမျိုး
 ဖြစ်နေပါတယ်။ အနိပ္ပဿနာကိုဦးမိုးကြိုးရှင်းပြစမ်းပါ။ မှတ်သား
 ပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ ဆရာကောင်းရှာပါ ဆိုတဲ့ကိစ္စမှာ ကိုယ်ဘာကို
 သိချင်သလဲ။ တတ်မြောက် ချင်သလဲဆိုတာကို ဦးစွာအုံးဖြတ်ရ
 ပါမယ်။ ဥပမာအင်္ဂလိပ်စာပေကို တတ်ချင်တယ်ဆိုရင် အင်္ဂလိပ်
 စာကို ကောင်းစွာတတ်မြောက်တဲ့ ပါရဂူဆံ့မှာ သင်ယူရပါမယ်။
 စောင်းတီးတဲ့အတတ်ကိုတတ်ချင်ရင် ကောင်းစွာတတ်တဲ့ စောင်း
 ဦးဘသန်းကဲ့သို့သော ဆရာထံမှာ သင်ယူရပါမယ်။ သတင်းစာ
 အတတ်ကို သင်ယူချင်တယ်ဆိုရင် ဆရာတက်တိုးတို့ ဗမာ့ခေတ်
 ဦးအုံးမြင့်တို့ထံမှာနည်းခံရပါမယ်။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာအတတ်ကို
 တတ်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒါရိုက်တာ ရှေ့ဒုံးဟီအောင်၊ ဒါရိုက်

တရားဆောင်းပါးများ

တာ ဦးသူခစတဲ့ ပါရဂူများထံမှာ နိဿယနည်းနဲ့ သူ့နည်းကို ခံရပါလိမ့်မယ်။

ဒီဥပမာအတိုင်းပါ။ ပါဠိစာပေကို ဘတ်မြောက် ချင်ရင် မန္တလေးမြို့၊ ရွှေခရီးဆောင် ဆရာတော် တိပိဋက ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တဘုံသံသွားပါ။ သမထဝိပဿနာအကျင့်ကိုပေါက်မြောက် ချင်ရင်တော့ ပေါက်မြောက်ထားတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ထံမှာ နည်းနာခံပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ပေါ့။

စောင်းဦးဘသန်းက အင်္ဂလိပ်စာပေကို သင်ပေးမယ် ဆိုရင် သို့မဟုတ် ဆရာတက်တိုးက ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာပညာကို သင်ပေးမယ်ဆိုရင်၊ သို့တည်းမဟုတ် ဗမာ့ခေတ် ဦးအုံးမြင့်က သမထဝိပဿနာအကျင့်ကိုသင်ကြားပေးမယ်ဆိုရင်မယုံကြန့်ပေါ့။ ဒါမှ မဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် ကိုယ် မိုက်ပြစ်ကို ကိုယ်ခံကြပေါ့။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း-အကွင်းအကွင်းမှန်တီဟင်းလို့ ရှင်းလင်းလှပါတယ် ခင်ဗျား။ ဒါထက် သမထဝိပဿနာအကျင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာကောင်းရှာလို့ ဆရာကောင်းနဲ့ တွေ့တဲ့ အခါ ဘယ်လို အကျိုးပြီးစီး ပြည့်စုံပါသလဲခင်ဗျား။

သမဂ္ဂသံယုတ်-ကလျာဏပိတ္တသုတ်။ ။ အနု^၉ ပြုဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရားဟောဒေသနာကိုတင်ပြပါမယ်။

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားဟော သာဝတ္ထိပြည် အနာသပိဏ် သူဌေးရဲ့ အရာမဖြစ်တဲ့ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီဟင်းသုံးနေတော် မူပါတယ်။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားဟော ရဟန်းတို့အားဤစကားကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

(၁) ။ ။ ရဟန်းတို့- အရုဏ်တက်ခြင်းသည် နေထွက်ပေါ်လာခြင်း၏ ရှေ့သွားဖြစ်သကဲ့သို့ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ရဟန်းအား မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း သည်အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်တရားဖြစ်ပေါ်ရန် ရှေ့သွားဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ မိတ်ဆွေကောင်း ရှိသော ရဟန်းသည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယာမဂ်ကို ပွားများလိမ့်မည်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်အပ်၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ရဟန်းတို့...တခုသော တရားသည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ ကျေးဇူးများ၏။ တခုသော တရားဟူသည် အဘယ်နည်း၊ မိတ်ဆွေကောင်း ရှိခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ မိတ်ဆွေကောင်းရှိသော ရဟန်းအား အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယာမဂ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်လတ် ဟု မြော်လင့်အပ်၏ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

(၃) မဖြစ်ပေါ်သေးသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ် ဖြစ်ပေါ်ရန် ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ် ပွားများ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ရန် မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်းမှတစ်ပါး အခြားတခုသော တရားကိုမျှလည်း ငါဘုရားမြင်တော်မမူ-ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သဂ္ဂသံယုတ်၊ ဥပခုသုတ္တံ။ ။ အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရား ဟာ သက္ကတိုင်း၊ သက္ကရမည်သော သာကီဝင်မင်းတို့၏ နိဂုံးမှာ သီတင်း သုံးနေတော်မူပါတယ်။ ထို့အခါ အရှင်အာနန္ဒာဟာ

စာရားဆောင်းပါးများ

၁၇၃

မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၊ ဤစကားကို လျှောက်ထားပါ တယ်။

“အရှင်ဘုရား၊ မိတ်ဆွေကောင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ အပေါင်း အသင်းကောင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ ကိုင်းရှိုင်း သည်၏အဖြစ်သည် (အရိယမဂ်တည်းဟူသော) အကျင့်မြတ်ကို ထက်ဝက် ပြီးစေနိုင်ပါ၏လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

“အာနန္ဒာ... ဤသို့မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒာ၊ မိတ်ဆွေကောင်းရှိ သည်၏ အဖြစ်၊ အပေါင်း အသင်း ကောင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်း တို့၏ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏ အဖြစ်သည် အကျင့် မြတ်ကိုအလုံးစုံပင်ပြီးစေနိုင်၏။

အာနန္ဒာ၊ မိတ်ဆွေကောင်း အပေါင်းအသင်းကောင်း ရှိ၍ မိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ ကိုင်းရှိုင်းသော ရဟန်းအား အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော အရိယမဂ်ကို ပွားများ နိုင်လိမ့်မည်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုနိုင်လိမ့်မည် ဟူသော ဤအကြောင်းကို မချွတ် (ရလိမ့်မည်) ဟု မြော်လင့်အပ်၏ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

မဂ္ဂသံယုတ် သာရိပုတ္တသုတ်။ ။ အခါ တပါး၌ အရှင် သာရိပုတြားဟာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီး၊ ဤစကားကို လျှောက်ထားပါတယ်။

အရှင်ဘုရား မိတ်ဆွေကောင်း ရှိသည်၏ အဖြစ် မိတ်ဆွေ ကောင်းတို့၌ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်သည်အကျင့်မြတ်ကို အလုံးစုံ ပင် ပြီးစေနိုင်၏။

ထိုအခါတုရားရှင်က—သာရိပုတြာ ကောင်းပေစွ၊ကောင်းပေ
 စွ၊သာရိပုတြာ... မိတ်ဆွေကောင်း ရှိသည်၏ အဖြစ် အပေါင်း
 အသင်းကောင်း ရှိသည်၏အဖြစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်း အပေါင်း
 အသင်းကောင်းရှိ၍ မိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ ကိုင်းရှိုင်းခြင်းရှိသော
 ရဟန်းအား အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အနိယမကို ပွားများနိုင်လိမ့်
 မည်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုနိုင်လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်းကို
 မဇ္ဈိတ်(ရလိမ့်မည်ဟု) ဖြော်လင့်အပ်၏-- ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အသိချင်းခြားနားပုံ ။ ။ အနွှီ၊ ဥပခုသုတ်လာသောဟာ
 ပန်ဖြစ်တဲ့အရှင်အာနန္ဒာရဲ့ အသိနဲ့ သာရိပုတ္တသုတ်လာ ရဟန္တာ
 ကြီးဖြစ်တဲ့ အရှင်သာရိပုတြာရဲ့ အသိနှစ်မျိုးကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်
 ပါရင်သောတာပန်အသိနဲ့ ရဟန္တာကြီးတို့ရဲ့ အသိနှစ်မျိုးဟာ
 လွန်စွာခြားနားနေတာကို ဥာဏ်ငဲ့ မိမည် ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း.... မင်္ဂလာရှိတဲ့ စကားတွေကို ကြား
 ရတာ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်ခင်ဗျား၊ ဆက်ဝမ်းပါအုံး။

မိုးကြိုး။ ။ ယခုခေတ်ယခုအခါမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်
 စင်များဟာ အနည်းဆုံးအပါယ်ဘေးက အကြွင်းမဲ့ လွတ်မြောက်
 နိုင်တဲ့ တမင်တယိုလ်ကို ရှာဖွေ နေကြပါတယ်၊ အဲဒီ အချက်ကို
 ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် ခမု ဆရာတော်က။

မင်းကုန်း၊မိုးညှင်း၊ဥာဏစာဂီ အချိန်ကောင်းလို့ ပိန်ဖောင်း
 မဟာစည်၊အမြဲလင်းဇွဲတင်း၊သဲအင်းလာပြီ၊ အမူးမယုတ်မိုးကုတ်
 မဟာထေရ်-လို့ ကဗျာလင်္ကာကလေး စီဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
 တယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

တနည်းအားဖြင့် ယခုခေတ်ဟာ “နန်းအလယ်၊ ပန်းစပယ် မပေါ်ခိုက်ဟာမို့၊ အလိုက်ကယ် တော်တန်သင့်ရုံပ၊ ခံပွင့်ကိုကိုး၊ နန်းရဝေ မန်းမြေမှာ စပယ်လှိုင်တော့၊ ခံပန်းခိုင်၊ ယာယီရွှေတယ်၊ တောလေ့ရွာသုံး” ဆိုတာလို ပရိယတ္တိလောကနဲ့ မကျေနပ်ကြဘို့ ပဋိပတ် ပဋိပေဓာ် နောက်သို့လိုက်ကြသူများကို အချို့ ပရိယတ္တိသမားများက မလိုလား မနှင်သက်ကြတဲ့အတွက်၊ အဓမ္မတားဆီးပိတ်ပင်နေကြပါတယ်။

အထူးသဖြင့် စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ကျင့်စဉ်တရားကို သဲခဲကာအပြစ်ပြောနေကြပါတယ်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားသည်ကားဆိုရင် ၂၁-လတို့တိုင်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ အကျင့်မြတ်တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့် သိဋ္ဌိတော်မူအပ်ဘဲ ကိုယ်တွေ့တရားများကိုသာ ဟောကြားပြသနေပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိကို ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာသတ်ရတယ်။ တဏှာသေအောင်တော့ ရုပ်ပေါ်မှာသတ်ရတယ်၊ ဟူ၍၎င်း။

မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ သိ၊ ဆိုတဲ့ အာရုံခြောက်ပါး၊ တံခါး ခြောက်ပေါက်မှာ သောတာပန်ဟာ၊ ငါ သူတပါး ယောက်ျား၊ မိန်းမဆိုတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကိုပယ်ပြီး၊ ဝေဒနာနာမ် ခံစားတဲ့ သဘောမျှကိုသာသိနေတယ်။

သကဒါဂါမ်ကတော့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပြီးလှတယ်၊ ချောတယ်၊ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ သုဘသညာကို ပယ်သတ်လိုက်ပြီး အပုတ်ကောင်၊ အရိုးစု၊ ဆိုတဲ့ အသုဘသညာဖြစ်နေတယ်၊ သုခဝေဒနာကိုပယ်လိုက်တယ်။

အနာဂါမ်ကတော့၊ တလောကလုံးဟာဖြင့် သဲပုံကြီးပြိုပျက်
နေသလို ရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ မပြတ်မလပ် ဒလစပ်၊ ဖြစ်ပျက်နေခြင်း
ကို မြင်သိနေတယ်။ သုခဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်မျိုးကို အ
ကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ပြီးလို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာချည်းဖြစ်နေတယ်။

ရဟန္တာကြီးကတော့ သုခ ဒုက္ခ-ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးကို
ပယ်လိုက်လို့ မြင်-မြင်ကမ္မ၊ ကြား-ကြားကမ္မ၊ နံ-နံကမ္မ၊
စား-စားကမ္မ၊ ထိ-ထိကမ္မ၊ သိ-သိကမ္မ၊ ဖြစ်နေတယ်လို့ မိ
မိကိုယ်တွေ့သိတဲ့ အသိလေးမျိုးကို ဟောပြောနေတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါထက် ဦးမိုးကြီးတို့
ကျွန်တော်တို့အပို့ကတော့ “မသိသူကျော်သွား-သိသူဖေါစား”
ဆိုတဲ့ရှေးစကားကိုဘဲ သက်ကိုင်ထားရမယ်ပေါ့ဗျာ။

သူတော်ကောင်းတရားကြောရည်တည်ရေး။ ။ မိတ်ဆွေ။ ။ တ
နေ့က ကျွန်တော်ဟာ ဦးမိုးကြီးတရားသားတဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှာ
သတ်၊ စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိပေးတဲ့ ပြည်သူ့အလင်း
စာပေတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးစိန်ကြည်ထံသို့ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အနီစာ
အုပ် ငါးထောင် ကုန်ရခြင်းအကြောင်းကို မေးတော့စာအုပ်ငါး
ထောင်အနက် လေးထောင်ကိုသာရောင်းတယ် စာအုပ်တထောင်
ကတော့ ဦးမိုးကြီးဟာ သူရဲ့ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟတွေကို ဓမ္မလက်
ဆောင် ပေးတယ်လို့၊ ကြားခဲ့ ရတဲ့ အဘွက် သာဓု ခေါ်ပါ
တယ်ဗျာ။

ဒါထက်ရုပ်ရှင်နယ်ထဲက ဦးမိုးကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြ
တဲ့၊ ရွှေဒု်းဘီအောင်၊ ရှုမဝဦးကျော်၊ အကယ်ဒမီဦးကျောက်လုံး

တရားဆောင်းပါးများ

မန်း တက္ကသိုလ်မြန်မာစာကထိက ဦးဆန်းတန်း ရုပ်ရှင်မင်းသား ဦးအေးကြူ စတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာသဲအင်းဂူ တရားကို ကျင့်ကြံအား ထုတ် နေကြတယ်ဆိုတဲ့သတင်းရော မှန်ပါသလဲ ဘဲခင်ဗျား၊ သာဓု ခေါ်ချင်လို့ မေးတာပါဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ မိုးကြိုး ဆိုတဲ့ ငနဲက (ခြေလျင်) အုန်းခင် (ဗမာ့ခေတ်) အုန်းခင် (မိုးကြိုး) အုန်းခင်ဆိုတဲ့ သုံးမည် ရသူ ဖြစ်တဲ့ အပြင်၊ အတိတ်ကာလ အန္ဓု ပုထုဇဉ် ဘဝတုန်းက ‘မြေ ပေါ်မှာ = ရွှေကြော်ငြာ’ ထုတ်ခြင်း ခံရတဲ့ လူရှုပ်-လူပွေ-လူ တေ၊ လူပေ၊ ဆိုတော့ အသိ မိတ်ဆွေ ပေါများ ကြယ်ဝတယ် ခင်ဗျ။ ဒါ့ကြောင့် မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟတွေကို စေ့င အောင် ပေး မယ်ဆိုရင် စာအုပ် တထောင်ပင် ပေး၍ လောက်မည်မထင်ပါ။ အနီလို စာအုပ် တွေကို ဓမ္မ လက်ဆောင် အဖြစ်နဲ့ ပေးကမ်း ခြင်းဟာလဲ ဘုရား သခင် ဟောကြား တော်မူသော အတိုင်း ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ပါဠိတော် မြန်မာ ပြန်တွေ့ကို ဖတ်ပြီး၊ စ ကား တတ်တိုင်း ပြောနေ တာပါလား ခင်ဗျား။ ရှင်းစမ်းပါ ကြားနာမှတ်သားပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ ဘုရားဟော သတိပဋ္ဌာန သံယုတ် အညတရ ဗြာဟ္မဏသုတ်ကိုတင်ပြပါမယ်။

အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ အခါတပါး၌ မြတ်စွာ ဘုရား ဟာ သာဝတ္ထိပြည်၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏အရာမဖြစ်တဲ့ ဇေတ စန် ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး နေတော် မူပါတယ်။ ထိုအခါ

ပုဏ္ဏား တယောက်ဟာ မြတ်စွာ ဘုရား ထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီး ဤစကားကို လျှောက်ထားပါတယ်။

အသျှင် ဘုရား ဂေါတမ-မြတ်စွာ ဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော် (၁) သူတော်ကောင်း တရား၊ ကြာရှည်စွာ၊ မတည်ခြင်း၏အကြောင်း အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း (၂) အသျှင် ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော် သူတော်ကောင်း တရား ကြာရှည်စွာ တည်ခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့ ကား အဘယ်ပါနည်းလို့ မေးလျှောက်ပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာ ဘုရား သခင်က--

ပုဏ္ဏား (၁) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုမပွားများခြင်း ကြောင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုလုပ်ခြင်း ကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ သူတော်ကောင်း တရား သည် ကြာရှည်စွာမတည်။

(၂) ။ ။ သတိ ပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို ပွား များ ခြင်း ကြောင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူသည် ရှိသော် သူတော် ကောင်း တရား သည် ကြာရှည်စွာတည်၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ။ ပုဏ္ဏား ဤသာသနာတော် ၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍ ဆင်ခြင်ဉာဏ်-သမ္မုဇဉ်၊ အောက်မေ့မှု သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌ အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်လျက် ရုပ်အပေါင်း၌ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ရှု လေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ နေ၏။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်-သမ္မုဇဉ် အောက်မေ့မှု သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောက၌

တရားဆောင်းပါးများ

အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်လျက်—ဝေဒနာတို့၌၎င်း၊ စိတ်၌၎င်း၊ သဘော တရားတို့၌၎င်း ဝေဒနာ—စိတ် သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုကျင့်လေ့ ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏။

ပုစ္ဆာ(၁) ဤ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို မပွားများခြင်းကြောင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ရှိသော် သူတော်ကောင်း တရား ကြာရှည်စွာမတည်။ (၂) ဤ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို ပွားများခြင်းကြောင့် ကြိမ်ဖန် များစွာ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ သည်ရှိသော် သူတော်ကောင်း တရားကြာရှည်စွာတည်၏ ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။

အဲဒီဘုရားဟောဒေသနာတော်အရ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး အကျင့် တရားဖြစ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ်—တဏှာ သတ်စာအုပ်ကိုမမူလက်ဆောင် အဖြစ်ပေးကမ်းပြီးခိတ်ဆွေသင်္ဂဟကို အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းခြင်းဟာ သူတော်ကောင်း တရား (ဝါ)ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား ရဲ့ သာသနာကို ကြာရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင် မြဲအောင် ဆောင်ရွက် ခြင်းဘဲ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ရုပ်ရှင်လောကထဲမှကျန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတော်တော်များများကို သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး ကျင့်စဉ်နဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြတဲ့ ကျန်တော်တိုက်တွန်းပြီး တိုက်တွန်းဆဲ တိုက်တွန်းလတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေဒုံးဘီအောင်၊ ရှုမဝဦးကျော်၊ ဦးကျောက်လုံးတို့သည်၎င်း စာပေနယ်မှ ဦးဆန်းထွန်း သည်၎င်း သဲအင်းဂူ ဆရာ တော်ကျင့်စဉ်နဲ့ ကျင့်

ကြံအားထုတ်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ဒီလို သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို အားထုတ်တဲ့ တိုက်တွန်းခြင်းဟာ၊ အရိယာတို့သည် သာတကယ်သိ၊ တကယ်မှတ်၊ အဟုတ်သိ၊ သိအပ်တဲ့ (မုချ) အရိယသစ္စာလေးပါးကို၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိခြင်း၊ အကျိုးငှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စမှာလဲ၊ ဘုရားဟော၊ ဒေသနာ လာအတိုင်း ဆောင်ရွက် နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။စကားလုံးကကြီးထွားလှ ချည်လား ခင်ဗျာ၊ သူတကာ ပြောဘို့ကလေး များချန်ထား သင့်သေးတယ် ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ကျွန်တော် ကြားပြောနေတယ် ထင်ရင်၊ ဘုရားဟော၊ သစ္စာသံယုတ်မိတ္တံသုတ်ကို တင်ပြပါမယ်။မိတ်ဆွေ သေသေချာချာနားထောင်ပါ။

သစ္စာသံယုတ်။ မိတ္တံသုတ်။ ။ရဟန်းတို့(၁) အစဉ်သနား (စောင့်ရှောက်) ထိုက်သူ ဟူသမျှတို့ကို၎င်း၊ (၂)မိမိစကားကို လိုက်နာလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင် ရကုန်သော၊ မိတ်ဆွေ။ခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း၊ ဟူသမျှတို့ကို၎င်း၊ အရိယသစ္စာ တရား၊ လေးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ၊ သိခြင်း အကျိုးငှာ။ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်း (၁)ဆင်းရဲဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား(ဒုက္ခသစ္စာ) (၂)ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား(သမုဒယသစ္စာ) (၃) ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား (နိရောဓသစ္စာ)

တရားဆောင်းပါးများ

(၄) ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား (မဂ္ဂသစ္စာ) တို့တည်း။

ရဟန်းတို့-အစဉ်သနား (စောင့်ရှောက်) ထိုက်သူ ဟူသမျှ တို့ကို၎င်း၊ မိမိစကားကိုလိုက်နာလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်ရကုန်သော မိတ်ဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဟူသမျှတို့ကို၎င်း၊ ဤအရိယ သစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်း အကျိုးငှာ ဆောက်တည် စေအပ်ကုန်၏။ သွင်းထား အပ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့- ထို့ ကြောင့် ဤသာသနာတော်၌ “ဤကားဆင်းရဲ တည်း” ဟု သိရန်အားထုတ်ရမည်၊ ‘ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ် ကြောင်းတည်း’ ဟုသိရန် အားထုတ်ရမည်။ “ဤကား ဆင်းရဲ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်တည်း” ဟုသိရန်အားထုတ်ရမည်။ “ဤကားဆင်းရဲ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း” ဟုသိရန် အား ရမည်၊ မိန့်တော်မူ၏....ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်မင်ဗျာ၊ ဒါထက်သဲအင်း ဂူဆရာတော်တို့အား သင်ကြားပေးတဲ့ အာနာပါနာရူ ပွားနည်း ၌ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ ဣရိယာပုထ်ကို မပြုပြင်ရတဲ့အတွက် နာကျင် ကိုက်ခဲမှုဝေဒနာဟာ မခံရပ်နိုင်အောင် ပြင်းပြလာပါ တယ်၊ အဲဒီဝေဒနာဒဏ်ကို တရားအားထုတ်စယောဂီဟာ သည်း မခံနိုင်တဲ့အတွက် သဲအင်းဂူဆရာတော် ကျင့်စဉ်ကို ရှုံ့ ကြောက် နေကြပါတယ်၊ အဲဒီပြဿနာကို ဦးမိုးကြိုးက ဖြေရှင်းနိုင်ရင်ဖြေ ရှင်းစမ်းပါခင်ဗျား။

အာတပ္ပကရဏိယသုတ်။ ။ မြတ်စွာဘုရားက အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ

တော်(မြန်မာပြန်) အာတပွဲကရဏိယသုတ်မှာ ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ပြင်းထန်ကုန်၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၊ ကျင်နာကုန်၊ ခပ်ရှားကုန်၊ မသာယာဖွယ်ဖြစ်ကုန်၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန် အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းကို ပြုအပ်၏။

ထိုအခါ၊ ဤရဟန်းကိုဆင်းရဲအဆုံးကို ကောင်းစွာပြုခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းရှိသော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော သတိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းဟုဆိုအပ်၏လို့ မိန့်တော် မူထားပါတယ်။

ဒီတော့သေခါနီးဆဲဆဲမှာ ပေါ်လာကြမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကို သတ်မဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို မသေမီအချိန်ကပင် ကျော်လွန်နိုင်ဖွယ် ရှိအောင်(သမာဓိပညာတို့ဖြင့်) အလေ့ အကျင့်ပြုပြီး အနိုင်တိုက်ထားရပါလိမ့်မယ်၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုကျော်လွန်အောင် တရားအား ထုတ်စယောဂီဟာ အစမှာသမာဓိနဲ့ အရင် တိုက်ရပါတယ်။

နည်းသိခဲ့ရင် အာနာပါနုဗျာန်သမာဓိကို အလွယ်နဲ့ထူထောင် တတ်ပါတယ်၊ ထိုအာနာပါနုဗျာန် သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို သိရှိထားသူကသင်ပြပေးရင် တနာချိမျှလောက်နဲ့ဘဲ တတ်မြောက်နိုင်ပါတယ်၊ ဒီလိုတတ်မြောက်ပြီးတဲ့အခါ “လှိုင်းကြီးလှေအောက် ဆိုတဲ့စကားလို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိပါလိမ့်မည် ခင်ဗျာ။

ညောင်တုန်းမြို့ကဓမ္မာစရိယ

မိတ်ဆွေ။ ။ ညောင်တုန်းမြို့က ဓမ္မာစရိယ၊ ဓမ္မကသိက သုဓမ္မာဆရာတော်က (၁) သဲအင်းဂူတုန်းကြီး ဟောကြားတဲ့ တရားများဟာ ဘုရားဟောဒေသနာနှင့် မကိုက်ညီဘူးဟူ၍၎င်း၊ (၂) ထိုတုန်းကြီးဟောတဲ့ အာနာပါနနဲ့ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း များဟာ ရောမ သမထကြီးများ ဖြစ်တယ်ဟူ၍၎င်း ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က ဦးမိုးကြီးရဲ့ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်ကို ပီပီသသ တီးပြပါအုံးခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။ မိတ်ဆွေရဲ့ အမေး စကားကို ကြားရတော့ မိုးကြီးအား အလွန်ခင်မင်တဲ့ ကွယ်လွန်သူ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကိုပြေးပြီး မြော်မှန်းတမ်းဟာ အပုံကြီးသတိရမိပါတယ်။ ငါဟာ ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာချိန်က ပျို့ ကဗျာလင်္ကာ ရေးနည်းများကို မသင်ယူခဲ့မိဘူး။ သင်ယူခဲ့လို့ ယခုနေအခါများ လေးချိုးတို့ ဘာတို့ ရေးစပ်တတ်ရင် ဘယ်လောက်များ အဘိုးတန်လိုက်မလဲ ဆိုတာကို နောင်တကြီးစွာရမိပါတယ်။

ဆရာကြီးဟာ မစ္စတာ မောင်မှိုင်း ဒုဂ္ဂတိ အပါယ်တိုင်းသို့

မကြာမရောက်တော်မူစေရန် ကရုဏာရှေ့ထား၍ ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍၎င်း၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း တယ်ပြီး မမြှင့်နိုး နော်၊ ဟိုဒင်းကျကျလျှင် နာတတ်တယ်ဟူ၍၎င်း စသည့် စွဲချက်ပုဒ်(၈) ချက်တင်လိုက်သော မယ်တင့်၊ တင်တင်တို့အား ပြန်လည်ဖြေကြား ရေးသားအပ်သော ဗိုလ်ဋ္ဌီ ကာတွင်တွေ့နိုင်တဲ့၊ ဂုဏတ္ထပကာသနီ လေးချိုးကြီးဆိုရင် ဆရာကြီးအား နောင်လာ နောက်သားများ အထူးသတိရစေဘို့ ကဗျာစာပေဖြစ်ပါတယ်၊ မိုးကြိုးဆိုတဲ့ နှစ် ဟာသို့စာမျိုးကို ရေးတတ်ရင်၊ ရေးစပ်မည်ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုမှာ တော့ ကဗျာဆိုလို့ ဘာတခုမှ ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ် လုပ်တတ်သူ မဟုတ်ပါခင်ဗျား၊ သို့ရာတွင် ဆရာကြီးရဲ့ လေးချိုးကို မကြား ဘူး၊ မဖတ်ဘူးသေး သူများ ကြားဘူး ဖတ်ဘူး ရလေအောင် မူအတိုင်း တင်ပြပါမယ်။

ဂုဏတ္ထပကာသနီ လေးချိုးကြီး။ ။ ကောင်မကလေးနွယ် ရိုးပုံနှင့်လှသရဲ့၊ တထောင်ကမလေးသဟယ်၊ တမျိုးတဖုံထပြန် ပေါ့၊ ဆိုးဂုဏ်မပြချင်နှင့် (တင်)၏ သဘွယ်၊ (မယ်တင့်ရယ်) တောသည် ပုဆိုးခပုံ (မ)ပါလို့ ပြင်မိတယ်၊ ရန်မဖြစ်ချင်ဘူး ကွယ်တို့ရယ် (ဪ)တရန်ဖြစ်ရပြန်ပေါ့၊ မာရ်စစ်သည်ဗိုလ်သေ နှင်တို့နှင့်၊ ဗဟိုမြေပလ္လင်ကို တိုက်စရာခဲသလိုပဲ၊ ကိုရွှေတင်ကြိုက် ရာကနဲ့ခဲပေတော့၊ ပဲ့များအလယ်မှာ နော်ကွယ် ရဲစတကယ်။ ။ မင်းတို့ ဉာဏ်အမြင် တမိုက်တသွာ မျှရယ်နှင့် ငြင်းဘို့ သန်လျှင် မိုက်ရာကျပါလိမ့် စရိုက်သဘာဝရယ်တဲ့ ကျမ်းဂန်နွယ် (အို)မန်း သံထယ်ထယ်နှင့် မာနတက်စရာအများ (တင်တင်ရယ်) အရမ်း

တရားဆောင်းပါးများ

ထန်မဟယ်ဖြင့်၊ ဗာလ လက္ခဏာတပါး။ ။စသည်တို့ ဖြစ်ပါ
တယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။မူဘည်ကောင်းကိုမဖြေကြားဘဲ၊ တေးသို့သဝေ
ထိုးသွားနေရင် နားကြားပြင်းကပ်မှာ စိုးရပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။သည်းခံပါခင်ဗျား၊ စကားလက်စရလို့ ဆက်
ပြီး၊ ဟာဝါးပန်း မိသွားတာပါ။ ဓမ္မကထိကနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊
ဘုရားဟောသဋ္ဌာယတနသံယုတ်၊ ဓမ္မကထိက၊ ပုစ္ဆသုတ်ကိုတင်
ပြပါမယ်၊ နားသောတဆင်ပါတော့ ခင်ဗျား။

ဓမ္မကထိကပုစ္ဆသုတ္တ။ ။အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားဟာ
သက္ကတိုင်း ဒေဝဒဟ မည်သော သာကီဝင်မင်းတို့ရဲ့ နိဂုံးမှာ
(သီတင်းသုံး) နေတော်မူပါတယ်။ ထိုအခါ ရဟန်းတပါးဟာ
မြတ်စွာဘုရားအား ‘အရှင်ဘုရား ဓမ္မကထိက၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်
၏။ အရှင်ဘုရား အဘယ်မျှ လောက်သော အကြောင်းဖြင့်
ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသနည်းလို့ မေးလျှောက် ပါတယ်။
ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

(၁) ရဟန်းသည် မျက်စိကိုငြီးငွေ့ခြင်းငှာ၊ စွဲမက်မှုကင်း
ခြင်းငှာ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ တရားကိုဟောခဲ့မှု၊ ဓမ္မကထိကရဟန်းဟု
ဆိုခြင်းငှာထိုက်၏။

(၂) ရဟန်းသည် မျက်စိကိုငြီးငွေ့ခြင်းငှာ၊ စွဲမက်မှုကင်း
ခြင်းငှာ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ ကျင့်သည်ဖြစ်ခဲ့မှု တရားတော်အား လျော်
သော အကျင့်ကိုကျင့်သော ရဟန်းဟုဆိုခြင်းငှာထိုက်၏။

(၃) ရဟန်းသည် မျက်စိကို ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်၊ စွဲမက်မှု

ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့် မစွဲလန်းမူ၍ (ကိလေသာမှ) လွတ်မြောက်သည်ဖြစ်ခဲ့မူ၊ ယခုဘဝ၌ပင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော ရဟန်းဟု ဆိုခြင်းငှာထိုက်၏။ (နား-နာခေါင်း-လျှာ-ကိုယ်-စိတ် တို့ကိုလဲ အထက်ပါ အတိုင်းချဲ့၍ ယူပါ။ ။ မိုးကြိုး။)

သဲအင်းကျင့်စဉ်။ ။ ဒီတော့ ညောင်တုန်းမြို့မှ ဓမ္မကထိက သုဓမ္မာ ဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြော ကျင့်သုံးပုံနဲ့ သဲအင်းဘုန်းကြီးရဲ့ ဟောပြောကျင့်သုံးပုံကို ချိန်ခွင်တွင် တဖက်စီထည့်ကာ ချိန်တွယ်ကြည့်ကြည့်တင်ပြပါမယ်။

(၁) ညောင်တုန်းမြို့မှ၊ ဓမ္မကထိက သုဓမ္မာ ဆရာတော်ရဲ့ အကြောင်းသိကောင်းစရာများကို ညောင်တုန်းမြို့မှ ဒကာ၊ ဒကာမများ သိပြီးပြင်တဲ့အတွက် ရှည်ရှည်လျှားလျှား မိုးကြိုးက တင်ပြတော့မည် မဟုတ်ပါ ခင်ဗျား။

ဒါပေမဲ့ သဲအင်းဆရာတော်အကြောင်း သိကောင်းစရာများကိုတော့ တင်ပြပါမယ်။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟော၊ ဘုရားဟော သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ် တရားကို ၂၁-လတိုင်တိုင် အာတာပဝိရိယနဲ့ အချိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း လှူဒါနရင်သေ၊ လှူမသေရင် ကိလေသာသေရောဟဲ့ဆိုတဲ့၊ ဇွဲသတ္တိနဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သဖြင့် အသိလေးမျိုးကို ရရှိပါတယ်။

(၁) ပထမအသိထူးကို- ကာယိက၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်ကနေပြီးရရှိပါတယ်။ နာကျင်ကိုက်ခဲဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာ အသိပျောက်ပြီး ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝ ခံစားခြင်း သဘောတရားကို

တရားဆောင်းပါးများ

ဘဲသိနေပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား မိန်းမ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ဘဲ၊ ကြက်စတဲ ပုဂ္ဂလပညတ်ကိုပယ်လိုက်ပါ တယ်။ မြင်- ကြား- နံ- စား- ထိ- သိ ကိစ္စဟောမှာ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားခြင်းသဘော၊ ခံစားတယ်လို့ ဘဲသိပါတယ်။

(၂) ဒုတိယ အသိထူးကို ရုပ်ပေါ်ကနေပြီး ရရှိပါတယ်။ လှတယ်၊ ချောတယ်ဆိုတဲ့ သုဘသညာပျောက်ပြီး တလောက လုံးဟာဖြင့် မတင့်မတယ်မဖွယ်မရာဆိုတဲ့ အသုဘသညာ ရောက် လာပါတယ်။ သဘောကတော့ သုဝေဒနာကို ပယ်လိုက်ပြီး ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ဖြစ်နေပါတယ်။

(၃) တတိယ၊ အသိထူးကို ထိုအသုဘဖြစ်နေတဲ့ ရုပ်ပေါ်က နေပြီး ရရှိပြန်ပါတယ်။ အသုဘရယ်လို့ ခေါ်စရာမရှိဘဲ မျက်စိ တမှိတ်၊ လျှပ်တပျက်၊ လက်ဖျစ်တတွက်မှာ ဖြစ်ပေါ် ချုပ်ပျောက် နေကြတဲ့ ရုပ်ကလာပ်များကိုဘဲ မြင်သိနေပါတယ်။ ဤနည်းဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်လိုက်ပြီး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာချည်း ဖြစ်နေပြန် ပါတယ်။

(၄) စတုတ္ထ၊ အသိထူးကိုတော့ ထိုရုပ်ကလာပ်ကလေးများ ပေါ်ကနေပြီး ရရှိပါတယ်။ ထိုရုပ်ကလာပ်များ အကြွင်းမဲ့ ချုပ် ပျောက်သွားတဲ့အတွက် ရှုစရာမရှိတော့ဘူး ကျင့်ဘယ်ကိစ္စ အပြီး တိုင်ရောက်သွားပါတယ်။ ဥပေက္ခာပေဒနာကို သမုဇ္ဈေဒအား ဖြင့် ပယ်လိုက်ပါတယ်။ မြင်မြင်ကာမျှ၊ ကြားကြားကာမျှ စသည် ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီအသိထူးလေးမျိုး၊ ထူးတဲ့ဉာဏ်လေးမျိုးကို အကျဉ်းတဖန် ပြောပြရမယ်ဆိုပြန်ရင် (၁) ပထမအသိထူးက၊ ပုဂ္ဂလသညာမတ္တ

ကို ပယ်လိုက်ပြီး၊ ဝေဒနာသညာချည်း ဖြစ်နေပါတယ်။ (၂)
ဒုတိယ-အသိထူးကတော့ ဒုက္ခ ဝေဒနာသညာမတ္တချည်း ဖြစ်နေ
ပြီး၊ သုခဝေဒနာသညာကို ပယ်လိုက်ပါတယ်။ (၃) တတိယ-
အသိထူးကတော့ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်လို့ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာသညာမတ္တချည်း ဖြစ်နေပါတယ်။

(၄) စတုတ္ထ၊ အသိထူးကတော့၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသညာကို
အပြီးအပိုင် ပယ်သတ်လိုက်လို့ ပုဂ္ဂလသညာ၊ သုခဝေဒနာ
သညာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသညာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသညာမတ္တများမရှိ
တော့ဘဲ၊ ဝေဒနာသညာတွေ ချုပ်ကုန်လို့ မြင် မြင် ကာမျှ၊
ကြားကြားကာမျှ၊ နံနံကာမျှ၊ စားစားကာမျှ၊ ထိထိကာမျှ၊
သိသိကာမျှ ဖြစ်နေပါတယ်ခင်ဗျား။ စာလိုကတော့ ရဟန္တာ
ဖြစ်ပြီး ဆဋ္ဌင်္ဂါပေက္ခာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံနေတယ်ပေါ့ခင်ဗျား။ ထိုသဲ
အင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ အဲဒီလို မိမိကျင့်လို့ အသိထူးများ
ကို တပည့်ယောဂီများသည်လဲ ငါ့ကဲ့သို့ သိပါစေဆိုတဲ့မေတ္တာနဲ့
မိမိကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ လက်တွေ့ ပွဲတွေကျင့်စဉ်များကို ဟော
ကြားသင်ပြပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ညောင်
တုန်းမြို့က ဓမ္မာစရိယ၊ ဓမ္မကထိက၊ သုဓမ္မာဆရာတော်ရဲ့ ပြော
ဟောချက်နဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ပြောဟောသင်ပြချက်
များကို ချိန်ခွင်မှာထည့်ပြီး၊ ချိန်တယ်ကြည့်ခဲ့ရင်၊ အမှန်တရားကို
သိနိုင်မယ်လို့ ပြောဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အင်း-ကောင်းလှပါတယ်ခင်ဗျား ဆက်စမ်း
ပါအုံးကိုယ့်ဆရာ။

တရားဆောင်းပါးများ

မိုးကြိုး။ ။ ဒီလောက် ကြိုးစားပန်းစား ဖြေကြားခြင်းကို ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်တယ်ဆိုရုံလောက်နဲ့ တော့ မကျေနပ်ဘူးခင်ဗျာ။

“ သူမတို့လေမှ၊ သူတို့လျှင်၊ အလွန်မြည်တဲ့၊ မြို့ရွာလည်၊ ရွာ စည်ကြီးပါကဲ့၊ တီးသမျှဖိန့်ဖိန့်တုန်” ဆိုတဲ့ မန်လည်ဆရာတော် ဘုရားရဲ့ လင်္ကာလေးကို ရှုတ်ပြီး ချီးကျူးလိုက်ရင် မိတ်ဆွေကို အထူးကျေးဇူးတင်မည် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါထက် ယနေ့အဘို့တော့ ဒီဒင်္ဂါရပ်နားလိုက်ကြအုံးစို့ ရဲ့၊ နောက်တပတ်ကြမှဘဲ “ရဟန်း တို့၊ အာနာပါနုသတိကို ပွားများသည်ရှိသော်၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးနဲ့၊ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြည့်စေကုန်၏” လို့ ဘုရားဟောတော်မူတဲ့ ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိ တော်၊ အာနာပါနုသတိကို အထူးသဖြင့် ညောင်တုန်းက ဓမ္မာ စရိယ ဆရာတော် သတိရစေခြင်း အကျိုးငှါ တင်ပြပါမယ် ခင်ဗျား။

အာနာပါနုသတိသုတ်။ မိုးကြိုး။ ။ မိတ်ဆွေ ရောက်လာ ပြီလား၊ ထိုင်ပါ၊ ထိုင်ပါ။ ယနေ့တော့ ကျွန်တော်ကဘဲ စတင် ပြီး၊ ဘုရားဟော ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ အနုပဒဝဂ်၊ အာနာ ပါနုသတိသုတ်ရဲ့ လိုရင်းအကျဉ်းချုပ်ကို တင်ပြပါမယ်။ အာ နာပါနု ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ ညောင်တုန်းမြို့က ဓမ္မာစရိယဆရာတော် ပြောသလို ရောမ သမထကြီးလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ရောမဝိပဿ နာကြီးလားဆိုတာကို မိတ်ဆွေရဲ့ ဥာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ပေး။

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားဟာ သာဝတ္ထိပြည် ဝိသာခါရဲ့ ပြဿာဒိဖြစ်တဲ့ ပုပ္ဖရုံကျောင်းမှာများစွာကုန်သော အလွန်အလွန်

ထင်ရှားကုန်သော တပည့်မ-ထေရီတို့နဲ့ အတူ၊ သီတင်းသုံးနေ
တော်မူပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားဟာ ရဟန်းတို့အား
အနီဒေသနာကို ဟောကြားပါတယ်။

ရဟန်းတို့- ဤရဟန်းအပေါင်း၌ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို
အောက်မေ့မှု “အာနာပါနဿတိ” ပွားများအားထုတ်မှုကို
လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရှိကုန်၏။
ရဟန်းတို့၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့မှု “အာနာပါ
နဿတိ” ကို ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော် များသောအကျိုး
ရင်း၊ အကျိုးဆက် ရှိ၏။ ။ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိကို
ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ပြည့်
စေကုန်၏။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ပွားများလေ့လာကုန်
သည်ရှိသော် ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့ကို ပြည့်စေကုန်၏။

ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော် အရ
ဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြည့်စေကုန်၏။

ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိကို အဘယ်သို့ ပွားများလေ့
လာသည်ရှိသော်၊ များစွာသောအကျိုးရင်း၊ အကျိုးဆက်၊ ရှိသ
နည်း၊ ရဟန်းတို့-ရဟန်းသည်၊ တောသို့ကပ်သည် ဖြစ်၍၎င်း၊
သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍၎င်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်
၍၎င်း၊ တင်ပလွင်ခေ့၍ ကိုယ်ကိုဖြောင့်မတ်စွာထားပြီးလျှင် ကမ္မ
ဌာန်းသို့ ရှေးရှု သဘိကို ဖြစ်စေ၍ ထိုင်နေ၏။ ထိုရဟန်းသည်
သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သဘိ
နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ စသည်ဖြင့်
ဟောကြားပါတယ်။ ထိုနောက်ဆက်လက်၍-

စာရားဆောင်းပါးများ

(၁) ရဟန်းသည်၊ (က) ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ၊ (ခ) ဆင်ခြင်တတ်သောပညာ၊ (ဂ) အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသောလောက၌(ဆ) အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်ပြီးလျှင်၊ ပထဝီ စသော ဓာတ်လေးပါးအပေါင်း “ကာယ” ၌ ဝါယောဓာတ် ဟူသော အစိတ် “ကာယ” ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့၊ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်တို့ကို ပထဝီဓာတ်စသော ဓာတ်လေးပါးတို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်ဟူသော ကာယဟူ၍ ငါဟော၏... စသည်တို့ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ။ ဤနည်းနဲ့ ပွားများလေ့ လာခြင်းဟာ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတတ်။ ။ မိုးကြိုး)

(၂) ရဟန်းသည်။ ။ သုခဝေဒနာစသော အပေါင်းဝေဒနာတို့၌ သုခဝေဒနာဟူသော အစိတ်ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့ ထွက်သက်-ဝင်သက်တို့ကို ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို သုခဝေဒနာစသော ဝေဒနာသုံးပါးတို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာဟူ၍ ငါဟော၏။ စသည်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ။ ဤကဲ့သို့ ပွားများလေ့ လာခြင်းဟာ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ မိုးကြိုး)

(၃) ရဟန်းသည် “စိတ်ကို ထင်စွာသိလျက် ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့” “စိတ်ကို ထင်စွာသိလျက်၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့” ဟု ကျင့်၏။ “စိတ်ကို အလွန် ဝမ်းမြောက်စေလျက် ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့” “စိတ်ကို အလွန် ဝမ်းမြောက်စေလျက်၊ ဝင်သက်

ကို ဖြစ်စေအံ့” ဟု ကျင့်၏။ “စိတ်ကို ကိလေသာမှလွတ်စေလျက် စင်သက်ထက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့” ဟု ကျင့်၏။ ထိုအခါ၌ ရဟန်းသည် စိတ်၌ စိတ်ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ဤကဲ့သို့ ပွားများလေ့ လာခြင်းဟာ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ မိုးကြိုး)

(၄) ရဟန်းသည် အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿတို့ကို ပယ်ခြင်းကို ဝိပဿနာပညာဖြင့် မြင်၍၊ ကောင်းစွာ လျစ်လျူရှုခြင်းရှိ၏။ ရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် ထိုအခါ၌ ရဟန်းသည် တရားတို့၌ တရားကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ (မှတ်ချက်။ ။ ဤကဲ့သို့ ပွားများလေ့ လာခြင်းဟာ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ မိုးကြိုး)

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပွားများလေ့ လာထားသော အာနာပါနုပဿတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပြည့်စေ၏... ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ အကျယ်ကို သိလိုလျှင် မူရင်းသုတ်ကို ဖတ်ရှုပါခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ စာရှာတဲ့နေရာမှာတော့ သတင်းစာဆရာပီသ ပါပေတယ်။ ။ ယခု ဦးမိုးကြိုးတင်ပြသွားတဲ့ ဘုရားဟော ဒေသနာအရဆိုရင် အာနာပါနုပဿ သမထကြီးပါ။ ဝိပဿနာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောဆိုခဲ့ရင် ဓမ္မန္တရာယ် ဖြစ်မယ်ပေါ့နော်။

မိုးကြိုး။ ။ ဓမ္မန္တရာယ် ဖြစ်တယ် မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ ပြဿနာကို ဘေးချိတ်ထားပြီး၊ အာနာပါနုပဿ သမထဖြစ်တယ်ဆိုရင် အာနာပါနုပဿ သမထချောန်ရအောင် ဘယ်လိုရှုရှုကြရတယ်ဆိုတာကို

တရားဆောင်းပါးများ

သိသလား၊ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ကြည့်ဘူးသလား ဆိုတာကို မေး
ကြည့်ဘို့ ကောင်းပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ • ။ “ရှူးရှူးရှူး၊ အထူးဘဲတာရှည်၊ စွန်းလွန်း
ထေရ်ဘုန်း၊ နေတနွန်းပမာညီ” လို့ စပ်ဆိုတဲ့ ခမ့်ဆရာတော်ရဲ့
လက်ထဲကလို့ မွေးဖွားစအချိန်ကစပြီး အသက် ရှူလာခဲ့တဲ့
အတိုင်း ရှူရှိုက်ခဲ့ရင်၊ အာနာပါနုစျာန် သမာဓိကို ရမှာပေါ့၊
ဘာများ ခက်ခဲစရာရှိလို့ ပါလဲခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ ခက်ခဲစရာမရှိဘူးထင်ရင် စမ်းလုပ်ကြည့်ပေါ့။
စမ်းကြည့်ရင် ခက်တယ်-မခက်ဘူးဆိုတာ လက်တွေ့သိရမှာပေါ့။

ဘယ်အရေး ဘယ်ကိစ္စမျိုးမှာမဆို “ဆရာမပြုရင်-နည်းမကျ
ဘူး” လို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား။ အသက်ရှူရှိုက်နည်းဟာ အာ
နာပါနုစျာန်၊ သမာဓိကို ရဘို့အတွက်ဖြစ်ခဲ့ရင် မိတ်ဆွေထင်သ
လောက် မလွယ်ဘူးခင်ဗျ။ ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က
ညီတော် အာနန္ဒာကို၊ ချစ်သား၊ ဆရာကောင်းကို အမှီရရှိသူဟာ
သင်ပြောသကဲ့သို့ ယက်ဝက်ကိုသာ ပြီးစေနိုင်သည်မဟုတ်၊ အ
ကျင့်မြတ် အလုံးစုံကိုပင် ပြီးစေနိုင်တယ်လို့ မဂ္ဂသံယုတ်၊ ဥပခု
သုတ်မှာ ဆိုဆုံးမတယ်မဟုတ်ပါလား။

ဒီပြဿနာမှာ မိတ်ဆွေက ကိုယ့်ဟာကိုယ်လုပ်လို့ အာနာပါနု
စျာန်၊ သမာဓိကိုရလိမ့်မယ်ထင်ရင် ကိုယ်တိုင်စမ်းကြည့်ပေါ့၊ တလ
ကိုးသတင်း စမ်းကြည့်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်ကို လာ
ပြောပေါ့။

ဒီနေရာမှာ စျာန်ဆိုတာ ဥပစာရနဲ့ အပ္ပနာစျာန်ကို ပင်မ
ပြောလိုသေးပါဘူး။ ဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်တဲ့ ဝေဒနာ

သမာဓိစျာန်လောက်ကိုဘဲ ပြောလိုပါသေးတယ်။ မိတ်ဆွေဟာ ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နဲ့ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်လို့ ညောင်းညာကိုက်ခဲတဲ့ ဝေဒနာများ ပေါ်လာတဲ့အခါ ဣရိယာ ပုထ်ကို မပြုမပြင်၊ မပြောင်းမလဲဘဲ! တနာရီ နှစ်နာရီ သုံးနာရီ အထိ၊ ဝေဒနာကို ဒေါမနဿမဖြစ်ဘဲ၊ ဥပေက္ခာရှုနိုင်တယ်ဆိုရင် မိတ်ဆွေရဲ့ အာနာပါန အားထုတ်နည်းဟာ မှန်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ် နိုင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်ရဲ့ နည်းဟာ နေ ရာတကျ မဖြစ်သေးဘူးလို့ ဝန်ခံရပါလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူဆရာတော်နည်းကို “ဆရာ မပြု၊ နည်းမကျ” ဆိုတာလို၊ နည်းမှန်လမ်းမှန်မကျတဲ့အတွက် ယခု အားထုတ်နေတာ တနှစ်ကျော်ပြီဖြစ်ပေမဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို လျစ် လျူမရှုနိုင်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော်က ငါဟာ စာပေတတ်သား ဘဲ မိုးကြိုးဆိုတဲ့ စာမတတ်တဲ့ ငနဲထံမှာ တပည့်မခံဘူးဆိုပြီး ခင်ဗျားမသိအောင် တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ပြီး အားထုတ် နေပါတယ်။ တနှစ်ကျော်လို့ တောင် မဟန်သေးတဲ့အတွက် စိတ် ပျက်မိပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ထံမှာ အားထုတ်နေတာ နှစ်နှစ်ကျော်ပါပြီ။ ဆရာတော်ဟာ ကျွန် တော်ကို အာနာပါနစျာန် သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို ကျွန် တော်နဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်ကစပြီး သင်ကြားပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ ငနဲဟာက ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူတတ်ကြီးထင်ပေမဲ့ အမှန်ကတော့ တော်တော်တုံး၊ တော်တော်အံ့တဲ့လူပါ။ ဒါ

ကြောင့် သဲအင်းဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သင်ကြားပေးတဲ့ အာနာပါနုစျာန် သမာဓိထူထောင်နည်းကို တနှစ်ခွဲလောက်ကြာတော့မှ ကောင်းစွာရိပ်မိ သိရှိလာပါတယ်။ ထိုနည်းမှန်ကိုရရှိပြီးနောက် ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ် အားထုတ်ပြီးလို့ စိတ်ကျေနပ်မှုရတဲ့အခါ၊ နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟများကို စမ်းသပ်အားထုတ်ခိုင်းပါတယ်။ ဒီလိုသင်ပြပေးလို့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းအားထုတ်တဲ့လူဟာ တရာမှာ တရာလုံး ဒုက္ခဝေဒနာကို အလွယ်နဲ့ ကျော်နိုင်တဲ့ အာနာပါနုစျာန်သမာဓိကို ရကြပါတယ်။ မရသူမရှိပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ရှေ့မျက်နှာနောက်ထားပြီး ဦးမိုးကြိုးထံမှာဘဲ အာနာပါနုစျာန်သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို သင်ယူရတော့မှာဘဲ၊ ကျွန်တော်ကို ယနေ့ကစပြီး တပည့် အမှတ်နဲ့ သင်ကြားပေးပါခင်ဗျာ။ တောင်းပန်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ မိတ်ဆွေနဲ့ အိမ်နီးချင်းဖြစ်တဲ့ အကယ်ဒမီ သုံးထပ်ကွမ်း ရုပ်ရှင်မင်းသား ဦးကျောက်လုံးထံမှာဘဲ အချိန်အားတဲ့အခါ သွားပြီး အာနာပါနုစျာန်သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို သင်ယူပေါ့။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုရင် သာလို့ပင် ကောင်းပါတယ်။ ဦးကျောက်လုံးဟာ သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်နဲ့ အားထုတ်တာ တော်တော်ခရီးရောက်နေပြီပေါ့၊ ဝမ်းသာလိုက်တာခင်ဗျာ။ သူနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ခင်မင်ရင်းနှီးပါတယ်။ အိမ်နီးချင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဆီမှာဘဲ သွားပြီးအားထုတ်ပါမယ်။

စာနိကလေးတစောင်

မိတ်ဆွေ။ ။ ဦးမိုးကြိုးက “လာပြီ-လာပြီ စာနိနဲ့၊ ဂျာမနီက၊ မုန့်ဖက်ထုပ်” လို့ ပြောပြောနေတာကို ကျွန်တော်သဘောမပေါက်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တနေ့ကတော့ မိတ်ဆွေတဦးက “ညောင်တုန်းမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ သုခမ္ဘာသံဃာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ကြော်ငြာချက်” ခေါင်းစဉ်နဲ့ လက်တဝါးလောက်ရှိတဲ့ စာနိကလေးတစောင်ကိုပြတော့မှ ဦးမိုးကြိုးပြောနေတာ ဒါဘဲကိုလို့ သဘောပေါက်သွားပါတယ်။ ထိုစာထဲမှာ—

“မြို့နယ်အတွင်း မှီတင်း နေထိုင်ကြကုန်သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့အား ကြားသိစေအပ်ပါသည်။

မှော်ဘီမြို့၊ နှော့ကုန်းရွာ၊ သဲအင်းဂူ ဘုန်းကြီးသည် မနှစ် (၁၃၃၀) ခုက၊ ညောင်တုန်းမြို့သို့ လာရောက်၍ တရားဟောကြားရာတွင် ၎င်းသဲအင်းဂူဘုန်းကြီးဟောကြားသော တရားများသည် ဘုရားဟော ပရိယတ္တိဒေသနာနှင့် မကိုက်ညီသဖြင့်၊ သံဃာတော်

များက လက်မခံကြကြောင်း”ဟူ၍ ပါရှိပါတယ်။ ၎င်းစာနိကလေးကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်းမှာ ဝေငှတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အနှိုပြုသနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးခိုးကြီးရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို သိပါရစေခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ပြည်သူလူထုကြီးက ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားတဲ့ ညောင်တုန်းမြို့၊ သုဓမ္မာသံဃာတော်အချို့က ကောင်းတယ်ထင်လို့ လုပ်သား၊ လုပ်ပေစေပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်မြန်မာပြန်များ တွက်ပေါ်နေတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ “သဲအင်းဂူဘုန်းကြီး ဟောကြားသော တရားများသည် ဘုရားဟော ပရိယတ္တိ၊ ဒေသနာနှင့်မကိုက်ညီဘူး” လို့ သိမ်းကြိုးပြီး ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်ပြောလို့ ရတဲ့ ခေတ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ ဆရာတော်ဘုရားများ သိရှိရိပ်မိဘို့ကောင်းပါတယ်။ ။အနှိုပြုသနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှည်ရှည်လျားလျား ကျွန်တော်မမြေ့ကြားလို့ပါ။ သို့ပေမဲ့ ဇာဖတ်ပရိသတ်များ စဉ်းစားချိန်ဆိုင်ဘို့ ဘုရားဟော အင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော်၊ ကောဒသကနိပါတ်၊ ဂေါပါလသုတ်ကို တင်ပြပါမယ်။ ။သာသနာထိန်းကျောင်းနိုင်မည့် ရဟန်းနဲ့၊ မထိန်းကျောင်းနိုင်မည့် ရဟန်းကို နွားကျောင်းသားအင်္ဂါ(၁၁)ရပ်နှင့် ဥပမာဟပ်၍ ပြခြင်းဖြစ်တဲ့ ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သော အကျင့်ပြု။ နွားကျောင်းသား ဥပမာပြတရား ဖြစ်ပါဘယ်ခင်ဗျား။ ၎င်းကို အကျဉ်းတင်ပြပါမယ်။

ဂေါပါလသုတ်။ ရဟန်းတို့၊ အင်္ဂါ တဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော နွားကျောင်းသားသည် နွားအပေါင်းကို ဆောင်

ရွက်ရန် တိုးပွားအောင်ပြုရန်မထိုက်၊ အဘယ်တဆယ့်တမျိုးတို့ နည်းဟူမူ၊ နွားကျောင်းသားသည် (၁) ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန်ကို မသိ၊ (၂) လက္ခဏာ၌၊ မလိမ္မာ၊ (၃) ယင်ချေးဥကို၊ မခွါတတ်၊ (၄) အနာကို၊ မဖုံးလွှမ်းတတ်၊ (၅) မီးခိုးမတိုက်တတ်၊ (၆) ဆိပ်ကမ်းကိုမသိ၊ (၇) ရေသောက်ပြီး၊ မသောက်ရသေးကိုမသိ၊ (၈) လမ်းခရီးကိုမသိ၊ (၉) စားကျက်၌၊ မလိမ္မာ၊ (၁၀) အကြွင်းမဲ့၊ နို့ညှစ်လေ့ရှိ၏၊ (၁၁) နွားတို့၏အဖ၊ နွားလားတို့ကို ပိုလွန်သော ပူဇော်ခြင်းဖြင့် မပူဇော်တတ်။ ဤအင်္ဂါတဆယ့် တမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော နွားကျောင်းသားသည်၊ နွားအပေါင်းကို ဆောင်ရွက်ရန်၊ တိုးပွားအောင်ပြုရန်မထိုက်။

ရဟန်းတို့၊ ဤအတူပင် တရားတဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံ သော ရဟန်းသည် ဤဓမ္မဝိနယ သာသနာတော်၌ကြီးပွားခြင်း စည်ပင်ခြင်း၊ ပြိုင်ပြောခြင်းသို့ရောက်အောင်ပြုရန်မထိုက်။ အဘယ် တဆယ့်တမျိုးတို့ နည်းဟူမူကား—

ရဟန်းတို့- သာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် (၁) ရုပ်ကိုမသိ၊ (၂) လက္ခဏာ၌၊ မလိမ္မာ၊ (၃) ယင်ချေးဥကို၊ မခွါတတ်၊ (၄) အနာကို၊ မဖုံးလွှမ်းတတ်၊ (၅) အနိုးကို၊ မပြုတတ်၊ (၆) ဆိပ်ကမ်းကိုမသိ၊ (၇) သောက်ရပြီးကို၊ မသိ၊ (၈) လမ်းကိုမသိ၊ (၉) စားကျက်၌၊ မလိမ္မာ၊ (၁၀) အကြွင်းမဲ့၊ ညှစ်လေ့ရှိ၏။ (၁၁) သံသာ၏ရှေ့ ဆောင်မထေရ် ရဟန်းတို့ကို ပိုလွန်၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် မပူဇော်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသခင်က ထိုတဆယ့်တမျိုးတို့ရဲ့

တရားဆောင်းပါးများ

အဓိပ္ပာယ်ကို သိနားလည်စေရန် ထပ်မံရှင်းလင်းဟောကြားပါ
တယ်။

၁။ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ ရုပ်ကို မသိသူဖြစ်သ
နည်း။ ။ ဤသာသနာတော်၌၊ ရဟန်းသည် “မဟာဘုတ်လေး
ပါးနှင့် မဟာဘုတ်လေးပါးတို့ကို မှီသော ဥပါဒါရုပ်” ဟူသော
ရုပ်အားလုံးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ၊ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်
ရုပ်ကို မသိသူဖြစ်၏။

၂။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် “လူ့ခိုက်သည် (အ
ကုသိုလ်) ကံဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ပညာရှိသည် (ကုသိုလ်) ကံ
ဟူသော လက္ခဏာရှိ၏” ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ။ ဤသို့လျှင်
ရဟန်းသည် လက္ခဏာ၌ မလိမ္မာသူ ဖြစ်၏။

၃။ ရဟန်းသည်၊ “ဖြစ်ပေါ်လာသော ကာမအကြံအစည်
ကာမဝိဘက်” ကို လက်ခံထား၏။ မပယ်စွန့်၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော
ဖျက်ဆီးလိုသော အကြံအစည် “ဗျာပါဒဝိဘက်” ကို၎င်း၊ ညှဉ်း
ဆဲလိုသော အကြံအစည် “ဝိဟိ သာဝိဘက်” ကို၎င်း၊ ဖြစ်တိုင်း
သော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ် တရားတို့ကို လက်ခံထား၏။
မပယ်စွန့်၊ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် ယင်ဇေးဥကို မခွါတတ်သူ
ဖြစ်၏။

၄။ ရဟန်းသည်၊ မျက်စိဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်သော်၊ မိန်းမ၊
ယောက်ျား စသော အမှတ်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့ ရှိ၏။ ပြုံးဟန်ရယ်
ဟန် စသော အမူအရာ အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့ ရှိ၏။
ယင်းအကြောင်းကြောင့် စက္ခုဋ္ဌေကို မစောင့်စည်းမှုရှိနေသော
ထိုရဟန်းကို မက်မောမှုအဘိဇ္ဈာ၊ နှလုံးမသာယာမှု၊ ဒေါ်မနုဿ

တို့သည် အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ ထိုစက္ခုမြွေကို စောင့်စည်းခြင်း
 ၄။ မကျင့်၊ နားဖြင့် အသံကိုကြားသော်။ နှာခေါင်းဖြင့် အ
 နံ့ကို နှမ်းသော်။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်သော်။ ကိုယ်ဖြင့်
 အတွေ့ကို မေ့ထိသော်။ စိတ်ဖြင့် သဘောကိုသိသော်။ မိန်းမ
 ယောကျ်ားစသော အမှတ်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့ရှိ၏။ ပြုံးဟန်
 ရယ်ဟန်ဖြင့်၊ အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့ရှိ၏။ ယင်းအကြောင်း
 ကြောင့် မနိမြွေကို မစောင့်စည်းမှုရှိ နေသော ထိုရဟန်းကို
 အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿတို့သည် အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ဤသို့လျှင်
 ရဟန်းသည် အနာကို မဖုံးလွှမ်းတတ်။

၅။ ရဟန်းသည် ကြားနာပြီး သင်ယူပြီးတိုင်းသော တရား
 ကို အကျယ်အားဖြင့် သူတပါးတို့အား မဟော၊ ဤသို့လျှင်
 ထိုရဟန်းသည် အခိုးကို မပြုတတ်သူဖြစ်၏။

၆။ ရဟန်းသည်၊ အကြားအမြင်များသော သုတ်၊ အဘိ
 ဓမ္မာကို ဆောင်သော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော ရဟန်းတို့အား
 ချဉ်းကပ်၍ မမေးတတ်၊ ထိုရဟန်းအား ထိုအသျှင်တို့သည် မဖွင့်
 သေးသည်ကိုလည်း မဖွင့်ပြကုန်၊ ယုံမှားမှု၏တည်ရာ အကြောင်း
 တရားတို့၌ ယုံမှားမှုကို မပယ်ဖျောက်ကုန်။ ဤသို့လျှင် ရဟန်း
 သည် ဆိပ်ကမ်းကို မသိ။

၇။ ရဟန်းသည်၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို ဟောလတ်
 သော်၊ အနက်ကို သိနားလည်မှုမရ။ တရားနှင့်စပ်သော ဝမ်း
 မြောက်မှုကိုမရ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ သောက်ပြီးကို မသိ။

၈။ ရဟန်းသည်၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို၊
 ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ လမ်းကို မသိ။

တရားဆောင်းပါးများ

၉။ ရဟန်းသည်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန် စွာ၊ မသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ စားကျက်၌၊ မလိမ္မာသူ ဖြစ်၏။

၁၀။ ရဟန်းအား၊ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါရှိကုန်သော ဒါယကာ တို့သည် သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်၍ ဖိတ်ကုန်၏။ ထိုဖိတ်ရာ၌ ရဟန်းသည် ခံယူရန် အတိုင်းအရှည်ကို၊ မသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ အကြွင်းမဲ့၊ ညှစ်လေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။

၁၁။ ရဟန်းသည်၊ သံဃာ့ရှေ့ဆောင် မထေရ်ရဟန်းတို့၌ မျက်မှောက်မျက်ကွယ်တို့၌ ကာယကံမေတ္တာ၊ ဝစီကံမေတ္တာ၊ မ နောက်မေတ္တာကို၊ ရှေးရှုမတည်စေ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် သံဃာ့ရှေ့ဆောင် မထေရ်ရဟန်းတို့ကို ပိုလွန်သော ပူဇော်ခြင်း ဖြင့် မပူဇော်တတ်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့၊ ဤတရား တဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရ ဟန်းသည်၊ ဤဓမ္မဝိနယ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ ပြန့် ပြောခြင်းသို့ ရောက်ရန်မထိုက်။

ထိုနောက် မြတ်စွာဘုရားက တရားတဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့် စုံသော ရဟန်းသည်၊ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင် ပြန့်ပြောခြင်းကို ရောက်ရန်ထိုက်၏။ အဘယ် တဆယ့်တမျိုးတို့ နည်းဟူမ—

ရဟန်းသည်၊ ရုပ်ကိုသိ၏။ လက္ခဏာ၌၊ လိမ္မာ၏။ ယင်ချေးဥ ကိုခွါတတ်၏။ အနာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်၏။ အခိုး ထုတ်တတ်၏။ ဆိပ်ကမ်းကိုသိ၏။ သောက်ရပြီးကို သိ၏။ လမ်းကိုသိ၏။ စား

ကျက်၌လိမ္မာ၏။ ချင်းချန်၍နို့ညှစ်လေ့ ရှိ၏။ သံသရာရှေ့ဆောင်
မထေရ်ရဟန်းတို့ကို ပိုလွန်းသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ဘက်၏။

ထိုတရား တဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊
သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ပြုစုပြောခြင်းသို့ ရောက်
ရန်ထိုက်၏ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။ အနုဒုတိယတဆယ့်
တမျိုးကတော့၊ ပထမ တဆယ့်တမျိုးတို့ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တရား
များ ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလို ဘုရားဟောဒေသနာတွေ အခိုင်အမာ
ရှိပါရက်ကနဲ့၊ သဲအင်းဂူ တရားဟော၊ ဘုရားဟောနဲ့ မကိုက်ဘူး
ပြောတာက ဘာသဘောလဲဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ ဘာသဘောရမှာလဲ၊ ပြောချင်လို့ ပြောတဲ့
သဘောပေါ့။ ဘုရားအလိုတော်ကျ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊
ဖိုလ်ဉာဏ်များကို အဖတ်သမား၊ အခတ်သမား၊ အရွတ်သမား၊
အကြံသမားများဟာ မသိနိုင်ဘူး၊ အရေးသမားများကိုလဲသည့်
ယူရမှာပေါ့လေ၊ အမှန်ကတော့ အကျင့်သမားသာ မုချသိနိုင်
တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား အထင်အရှား ဟောသားတာကို လေး
စားယုံကြည်ပြီး ကျင့်ကြည့်ရင် အမှားအမှန်ကို ကောက်သိမည် ဖြစ်
ပါတယ်။ မကျင့်ဘဲနဲ့ ပြောနေခြင်းမျိုးကတော့ အဆံ့မပါတဲ့
သင်္ကြန်အမြောက်မျိုးသာ ဖြစ်မှာပေါ့။

အသုဘာနုပဿသုတ်။ ။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့အသု
ဘကမ္မဋ္ဌာန်းနှစ်ခုကိုပူးတွဲပြီး၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း ကျင့်စဉ်
နဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ဘုရားဟော ဒေသနာ

တရားဆောင်းပါးများ

တခု ရှိတယ်လို့ မိတ်ဆွေ တဦးက ပြောပြလို့ အနှိုသုတ်ကို ကျွန်တော်ရှာပါတယ်။ မတွေ့ပါ။ ဦးမိုးကြိုးတွေဘူးရင် အဲဒီသုတ် ကို တင်ပြစေချင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ အနှိုသုတ်ကို ခင်ဗျားသိချင်တယ်ဆိုရင် တင် ပြပါမယ်။ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် (မြန်မာပြန်) တတိယနိပါတ်၊ အသုဘာနုပဿိသုတ် ဖြစ်ပါတယ်။

ရဟန်းတို့ (၁) ခန္ဓာကိုယ်၌ အသုဘအခြင်းအရာကို ရှုလျက် နေကြကုန်လော့။ (၂) အာနာပါနုဿတိသည်လည်း သင်တို့၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌ ရှေးရှုတည်စေ ကြကုန်လော့။ (၃) အလုံးစုံ သော သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စဟုရှုလျက် နေကြကုန်လော့။

(၁) ရဟန်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသုဘအခြင်းအရာကို ရှုလျက် နေကြကုန်သော သူတို့အား တင့်တယ်သည့် အဖြစ်ဟူသော သုဘ ဓာတ်ကြောင့် ရာဂကိန်းဝပ်မှု ရာဂါနုဿယသည် ကင်းပျောက်၏။

(၂) အာနာပါနုဿတိ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ရှေးရှုတည် မှုကြောင့် အပဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲခြင်းအဘို့ရှိကုန်သော လိုအင် ဆန္ဒအာသယသို့ အစဉ်လိုက်တတ်သည့် မိစ္ဆာဝိဘက်တို့သည်မဖြစ် ပေါ်ကုန်။

(၃) အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စဟုရှုလျက်နေ ကြကုန်သော သူတို့အား အဝိဇ္ဇာမောဟ ကင်းပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာ ဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။

ဤအနက်သဘောကို မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ် ၌ ဤအနက်သဘောကို—

“ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော အခါခပ်

သိမ်း ကောင်းစွာမြင်သော ထိုရဟန်းသည် ခန္ဓာကိုယ်၌အသုဘ အခြင်းအရာကို ရှုသည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ထွက်သက်ဝင်သက်၌ထင်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကို ရှုသည် ဖြစ်၍၎င်း ထိုအလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ၌ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိဖြင့် လွတ်မြောက်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်း သည် အဘိညာဏ်ကိုစွဲပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးပြီးလျှင် ယောဂ လေးပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသူ ဖြစ်တော့၏” ဟု ဤဂါထာဖြင့် ဆိုအပ်၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အနုဘုရားဟောဒေသနာဟာ အထင်အရှား ရှိပါလျက်ကယ်နဲ့ စာတတ်ပေတတ်အချို့ မသိမြင်ဘဲ ဖြစ်နေ ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ကျင့်စဉ်ဟာက ထိုအသုဘာနုပဿီ သုတ်နဲ့ အံဝင်ဝှင်ကျ ဖြစ် နေတာဟာအံ့ဩဘွယ်ရာ မကောင်းပေဘူးလားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဒါတွေကို ဇ္ဇီကာ ချဲ့နေရင် ကိုယ် ငါးချဉ်မို့ ကိုယ်ချဉ်ထု ရောက်နေပါမယ်။ သဲအင်းဂူဆရာဟော် သင်ပြနေ တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ဆန်းစစ်ပြမယ်။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ကစိတ်ရိုင်း စိတ်ယုတ်ဒါတွေကင်းပျောက်အောင် အာနာပါနုစျာန် သမာဓိ ကို ထူထောင်ခိုင်းပါတယ်။ အဲဒါကာယာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် ဘဲ မဟုတ်ပါလား။ ထိုမှတဖန် ဝေဒနာကို ရှုပွားခိုင်းပါတယ်။ နာကျင်ကိုက်ခဲစတဲ့ဝေဒနာတွေဟာ တချို့ပြီးတခု ပေါ်လာလို့ကိ ချုပ်ပျောက်လို့နဲ့ ဖြစ်ချုပ်နေတဲ့ မမြဲတဲ့လက္ခဏာ၊ ဆင်းရဲတဲ့ လက္ခဏာ အစိုးမရတဲ့ အနတ္တ လက္ခဏာများကို ရှုပွားခိုင်းပါ တယ်။ အဲဒါဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘဲ မဟုတ်ပါလား။

တရားဆောင်းပါးများ

နာကျင်တဲ့ဝေဒနာကို အစ-အလယ်-အဆုံး သုံးပါးလုံးကို သိအောင်ရှုပွားရာက၊ နာကျင်တဲ့ဝေဒနာချုပ်ဆုံးသွားတဲ့အခါစိတ်ကလေးဟာ ချမ်းသာသွားတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက ရေကြည်ကြည်၊ ရေအိုင်ထဲမှာ ဖါးသူငယ်ကလေးဟာ မတုန်မလှုပ်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ဝပ်ပြီး၊ ချမ်းသာနေသလို တရားယောဂီဟာ ဒုက္ခဝေဒနာတွေခံစားရရာက ဒုက္ခဝေဒနာတွေချုပ်ဆုံးသွားလို့ သူ့ခါးချမ်းသာကို စိတ်ကလေး ခံစားနေတယ်လို့ ဥပမာပေးပြီး၊ ဟောပြောလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒါဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်က စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်သို့ သူ့အလိုလို ကူးပြောင်းသွားခြင်း မဟုတ်ပါလား။

ထို့နောက် ဒုက္ခဝေဒနာတွေဟာ တဖန်ပြန်ပြီး ပေါ်လာကြပြန်ပါတယ်။ နာကျင်တဲ့ဝေဒနာပျောက်ပြီး၊ ကိုက်ခဲတဲ့ ဝေဒနာရောက်လာပါတယ်။ အဲဒီလို ဒုက္ခဝေဒနာတွေဟာ တခုပေါ်လာလို့က်၊ ချုပ်ပျောက်သွားလို့က်၊ နောက်တခုပေါ်လာလို့က် ချုပ်ပျောက်သွားလို့က်နဲ့ ကရွတ်ကင်းရှောက် ဖြစ်နေဖန် များလာတဲ့ အခါယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဆင်ခြင်တယ်။ အော်—ပထဝီ၊ တေဇော အာပေါ၊ ဝါယောဆိုတဲ့ဓာတ်ကြီးလေးပါးဟာ ထာဝစဉ်ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်နေကြပါကလား၊ ဒီလိုဓာတ်ကြီးလေးပါးဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲခြင်းကို စိတ်ကလေးဟာ သူ့သဘောသူ့ဆောင်ပြီး ဖြစ်ပျက်နေကြပါလားလို့ ဓမ္မသဘောကို ဆင်ခြင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဆင်ခြင်တာဟာ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဘဲ မဟုတ်ပါလား၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဟာဖြင့် သူ့သဘောနဲ့ သူပြောင်း

လဲသွားတာကို ယောဂီဟာ အဝင်ဂွင်ကျ လိုက်လိုက်ပြီး၊ သိမြင်
ပျားနေရာက အချိန်ကျရောက်တဲ့အခါ—

၁။ ရုပ်-နာမ်ကို အနိစ္စအားဖြင့်ရှုမြင်တဲ့ ယောဂီဟာ “ငါး
ပါးသော ခန္ဓာတို့ကို မမြဲဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ အနုလောမခန္ဓာ ဥာဏ်
ကိုရ၏။ ငါးပါးသော ခန္ဓာ၏တို့ချုပ်ခြင်းသည် မြဲသောနိဗ္ဗာန်
တည်း။ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော် မဂ်သို့ဝင်၏” ဆိုတဲ့ ပဋိသန္ဓိဒါ
မဂ်ပါဠိတော်၊ ပညာဝင်လာ ဝိပဿနာ ကသာအရ—

မဂ်ဥာဏ်၊ ဖိုလ်ဥာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥာဏ်တို့ဟာ အစဉ် အ
တိုင်းပေါ်လာပြီး၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သောတာပတ္တိမဂ်ရတဲ့
အရိယာကြီးဖြစ်သွားပါတယ်။

၂။ ရုပ်-နာမ်ကို ဒုက္ခအားဖြင့် ရှုမြင်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က
တော့ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို ဆင်းရဲဟု ရှုသည်ရှိသော် အနု
လောမခန္ဓာ ဥာဏ်ကိုရ၏။ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ခြင်း
သည်ချမ်းသာသော နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော်၊ မဂ်
သို့သက်ဝင်၏ဟူသော အတိုင်း၎င်း။

၃။ ရုပ်-နာမ်ကို အနုတ္တအားဖြင့်ရှုမြင်တဲ့ယောဂီဟာ ငါးပါး
သောခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည် ပရမတ္ထဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်း၊
ဤသို့မြင်သည်ရှိသော် မဂ်သို့သက်ဝင်၏ ဟူသော အတိုင်း၎င်း။

မဂ်ဥာဏ်၊ ဖိုလ်ဥာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥာဏ်များကို အဆင့်ဆင့်
ရရှိကာ သောတာပန်ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

အထက်မဂ်များကိုရရန်။ ။ ထိုသောတာပန်ကြီးကို အထက်
မဂ်သုံးပါးရရှိဖို့အတွက် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ အသုဘ

တရားဆောင်းပါးများ

ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုရူပာဒိုင်းပါတယ်၊ ဒီလိုရူပာဒိုင်းအခါ ၁။ ဒုတိယ မဂ်နဲ့သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။ ၂ တတိယမဂ်နဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ် လိုက်ပါတယ်။ ၃။ စတုတ္ထမဂ်နဲ့ ကျန်နေသေးတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဘုရားဟော ဖေသနာနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့မိမိ ခန္ဓာကိုယ်တွေ အကျင့်ကို ဟောပြော သင်ကြား ပေးနေတဲ့ အတွက် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တပည့်ယောဂီ အရေ အတွက်ဟာ တနေ့ တခြားဒီရေအလားကဲ့သို့ တိုးပွားများပြားနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။တင်ပြပုံကတော့ ရှင်းလင်း ပြတ်သားလှပါပေ တယ်၊ ဒါထက်ခင်ဗျားလို ဘာသာပြန်ကလေး ဘာလေးကိုဖတ် ပြီး၊အဖတ်သမား အရေးသမား၊ လူတွင်ကျယ်လုပ်သူများ သတိ ထားဘို့ ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရား ရေးသားအပ်တဲ့ တေးထပ်ကလေးကို တင်ပြပါမယ်။ မု်ရွာမြို့အနီး ဆားတုန်းရွာ နေ တပည့်မောင်ရောင်နီသို့ ရေးပေးသော ပိဋကတ်အစွယ်ချိုး တေးထပ်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပဲ တယ်ခင်ဗျား။

ပိဋကတ်အစွယ်ချိုးတေးထပ်။ ။တပိုင်းကြောင် ကျက်စာ ရရှိနှင့်၊ခက်ပါလှ သဘောဉာဏ်၊ တက်မာန အပြောသန်တယ်၊ ဒေါသမာန်ထူပွား၊ စောဒကတုဘက်လာလျှင် သူ့ထက်ငါငြိုင်း တဲ့လူစား၊ ဘုရားဟောမြတ်ဓမ္မခန့်ကို၊တတ်လေဟန် ယောင်ဝါး၊ ပရမတ်ပြန် အကြောင်သမားတွေတို့ ထောင်လွှားကြ သူ့ထက် ငါ၊အသိဉာဏ် တထွာလောက်ကယ်နှင့်ညှာမထောက် ဟောတတ်

လှပါ။ ပရိသတ်ထောမနာအောင်၊ စောဒနာဉာဏ် အကောက်
တွေနှင့်၊ ကန်အကျောက် အတင်းမရွှေောင်၊ ငြင်းတဲ့ လူ့ဘောင်၊
ပိဋကတ်အစွယ်ထောင်လျှင်၊ အပါယ်ဘောင် ဆင်းရဲ လိမ့်လေး။
ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ကောင်းပါပေတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်လိုလူစား
အထူးသတိပြုထားဘို့ ကောင်းလှပါတယ်၊ ဒါထက် ကျေးဇူးရှင်
လယ်တီဆရာတော်ဘုရားက မိတ်ဆွေတို့လို တရားအားမထုတ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်သော ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်မောင်ဩဇာကို ဆို
ဆုံးမတဲ့၊ သတိသံဝေဂ တေးထပ်ကလေးကိုလဲ နားထောင်ပါအုံး
ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ရွတ်ပြပါအုံးမယ်။

သံဝေဂတေးထပ်။ ။ငါးအာရုံ အင်အစု၊ ခင်မင်မှုနှင့် နေ့
ကုန်၊ နင်ယခုမေ့ပုံလို၊ တွေ့မကြုံစခန်း၊ ပါယ်လေးဝ သောကဘူ
မှ၊ မျောရရှိရှိတော့ခမန်း။ အောက်စိစိသောင်းအငူမှ၊ ခေါင်း
မဖြူစတမ်း၊ ဒေသနာ ထင်အသင်းရယ်နှင့်၊ နင်အဖျင်းပိုထက်
သာပို၊ သည်လောဘစရိုက်အိုကို။ မလိုက်လိုရွှောင်ပစ်လို၊ နောင်
အသစ် တကယ် ပြင်လျှင်၊ ကောင်းဘို့အစဉ်၊ ခွင့်သာခိုက်ကမ၊
မလိုက်ချင်လျှင်၊ အမိုက်နှင့်ပြင်ရှိသေးလေလိမ့်လား၊ ခွင့်သာဆဲ
ကမ့မခဲချင်လျှင် အရှုံးနှင့်ပြင် ရှိသေးလေလိမ့်လား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... တဘက်တိုင်းစီဆိုတော့ သရေပွဲပေါ့
ဗျာ၊ ဟုတ်လား၊

နှင့်ဘရူးနှမ်း၊ ရဟန်းပေါ့ပျက်

မိုးကြိုး။ ။ဟလို... လူပြန်တော် သညာရှိကြီး ကြွလာပြီ ကိုး၊ လာပါ...လာပါ...ထိုင်ပါ၊ခင်ဗျားအလာကိုဘဲ ကျွန်တော် စောင့်မျှော် နေပါတယ်။

လူပြန်။ ။ဘယ်လိုလဲ သူ့ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို လူပြန် တော်ပညာရှိလို့ မခေါ်ဘဲ၊ ဘာကြောင့် သညာရှိလို့ ချီးချီး ဖဲ့ဖဲ့ဒုတ်ထိုး အိုးဖောက်ချောက်လိုက်ရတာလဲဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော်ရဲ့ အဘော်မဟုတ်ပါ၊ ဆရာတော် ကြီးတပါးက= (ပိဋကတ်တတ်၊ သညာမှတ်၊ ပညတ်ဟောတတ် ပါ) (ပညတ်ဆိုတာသက္ကာယာ၊ဘယ်ခါမလွတ်ပါ) (သက္ကာယရုံ၊ စွဲဒိဋ္ဌိ၊ငြိ၏အပါယ်မှာ) လို့ သံခိပ်စပ်ဆိုတော် မူသောအတိုင်း သညာရှိလို့ ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်မရှိပါနဲ့နော်၊ သ ညာနဲ့ပညာကို ခွဲပြောချင်လို့ စကားဖန်ထိုးကာ နိဒါန်းပျိုးလိုက် တာပါ။ လူပြန်တော်ပညာရှိတွေကို စော်ကားချင်လို့ မဟုတ်ပါ ဘူးဗျာ။

တဖန်ရွှေတောင်မြို့၊ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး စီရင်ရေးသားတော်မူတဲ့ ဇိနတ္ထပကာသနိကျမ်းမှာ “နှင့်ဘရူးနှမ်း

ရဟန်းပေါ့ပျက်၊ ငါ့ကိုမက်၍ လူထွက်လာသည်၊ ပညာပေတုံး ထမင်းဖြုန်း (ခေါင်း)တုံးမဲ့ရဲ့သား၊ ဟဲ့—အိပ်ပါတော့လား” လို့ ဥပကာရဟန်းလူထွက်ကြီးအား ချစ်ဇနီးမဆာဝါက၊ ကလေး ချော့ သီချင်းနဲ့ ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင်ထားပုံ ရေးသားထား ခြင်းကို ဖတ်ရှုရပြန်တဲ့အတွက် လူပြန်တော်သညာရှိလို့ ခေါ်ဆို လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့ပြင်၊ တနေ့သ၌မှာ၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားက တ ပည့်ဒကာရင်းတဦးဖြစ်တဲ့ ရဟန်းလူထွက်ကြီး တဦးကို—
ဆရာတော်။ ။ဒကာကြီး ဘယ်နှစ်ဝါ ရမှလူထွက်ခဲ့သလဲ။
လူထွက်။ ။တပည့်တော်(၁၅)ဝါ ရခဲ့ပါတယ်ဘုရား။
ဆရာတော်။ အင်း..... (၁၅)ဝါဆိုတော့၊ နှမြောစရာ ကြီးဘဲ၊ ယခု ဦးပဉ္စင်းဆိုရင်၊ ကိုးဝါဘဲ ရသေးတယ်။ ဒါထက် ဒကာကြီးဘာဖြစ်လို့ လူထွက်တာလဲ။
လူထွက်။ ။ရုပ်—နာမ်ကို—မသိလို့ ပါဘုရား။
ဆရာတော်။ ။စာလိုပြောရင်၊ ရုပ်—နာမ်ကို—မသိလို့ ရယ် လို့၊ ပြောရမှာပေါ့။ အရပ်စကားနဲ့ သဘောကို ပြောမယ်ဆိုရင် တော့၊ မိန်းမမြင် မိန်းမလိုသိလို့ ပေါ့။ ချောတာမြင်ချောတယ်လို့ သိလို့ ပေါ့။ လှတာမြင် လှတယ်လို့ သိလို့ ပေါ့။ ဝတာမြင် ဝတယ် လို့ သိလို့ ပေါ့။ အဲဒါကြောင့်၊ လူထွက်တာဘဲမဟုတ်ပါလား။
လူထွက်။ ။မှန်ပါတယ်ဘုရား (ပရိသတ်များ ဝိုင်း၍ ရယ် မောကြသည်။)

ပညာရှိ ကောင်း။ ။ထို့ပြင်၊ ပိဋကတ် ပညာရှိ တဦးက

တရားဆောင်းပါးများ

- ၁။ ရန်အပေါင်းကို၊ အောင်ပါလျက်လည်း၊ သူရဲကောင်းမမည်။
- ၂။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို၊ ဆောင်ပါလျက်လည်း၊ ပညာရှိမမည်။
- ၃။ တထောင်သော အမေးပုစ္ဆာကို ဖြေဆို နိုင်ပါလျက်လည်း၊ စကားတတ်မမည်။
- ၄။ အဝိဇ္ဇာပါသော ဒါနသည်လဲ ဒါနမမည်။

၁။ ငါးပါးသော၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ စောင့်ရှောက်နိုင်သော သူသည်သာ၊ သူရဲကောင်း မည်၏။ ၂။ တည်ကြည်မှန်ကန်သော၊ သစ္စဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ် သည်သာ၊ စကား တတ်မည်၏။ ၃။ သတိပဋ္ဌာန်၌လာသော၊ တရားကို ကျင့်သောသူသည်သာ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ မည်၏။—ရုပ် နာမ်ကို၊ တကယ်သိသောအသိအလိမ္မာ၊ ဥာဏ်ပညာနှင့် လှူခြင်းသည်သာ၊ ဒါနမည်၏-လို့ ရေးသားထားပြန်ပါတယ်ခင်ဗျား။

လှူပြန်။ ။ ဒီပညာရှိတဦးရဲ့ စကားအရဆိုတော့၊ ၁။ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သူဟာ၊ ပညာရှိ-ပဏ္ဍိတမဟုတ်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သူသည်သာ၊ ပညာရှိ ပဏ္ဍိတဟုတ်တယ်ဆိုတော့၊ ကျွန်တော်ဟာ၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်၊ သင်ကြားပြသနေတဲ့၊ ကာယ-ဝေဒနာ-စိတ္တ-ဓမ္မဆိုတဲ့၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို၊ အမြဲအား ထုတ်နေသူဖြစ် ပါတယ်။ ဒါကြောင့်၊ ကျွန်တော်ကို၊ လှူပြန်တော်-သညာရှိလို့၊ မခေါ် ထိုက်ပါ၊ လှူပြန်တော်ပညာရှိလို့ သာ ခေါ် ဆိုထိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဒီလိုဆိုရင်၊ ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ် ခင်ဗျား။ အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျေနပ်တော်မူပါ။

လှူပြန်။ ။ ကျေနပ် ပါတယ်ဗျာ၊ မူလ ပကတူးကိုက၊

မကျေနပ်လို့၊ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါထက်လယ်တီဆရာ
တော်ဘုရားဟာ တပည့်ကြီး၊ လယ်တီပဏ္ဍိတ၊ ဆရာဦးမောင်ကြီး
လောင်း၊ ဦးပဏ္ဍိတ၊ လူထွက်မယ်ကြားသိလို့ သံဝေဂ၊ တေးထပ်
ကလေးများကိုရေးစပ်ပြီး၊ ပေးပို့ လိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီ
တေးထပ်ကလေးတွေကို ဦးမိုးကြီး ရရင် ဆိုပြစမ်းပါဗျာ၊ နား
ထောင် စမ်းပါရစေ။

မိုးကြီး။ ။ ကျွန်တော် ဆိုပြပါမယ်၊ သေသေ ချာချာ၊ နား
ထောင်ပါ။

နိဗ္ဗာန်တေးထပ် များ။ (၁) အဝိဇ္ဇာပိတ်ကာဆို မိစ္ဆာမြို့ပြင်
ပြင်၊ ကုဋ္ဌာလို့ ခင်မင်လျှင်၊ လွင့်စင်မည်မလဲ၊ အရိုးစုအပုပ်ကောင်ကို
အဟုတ်ယောင်မှားဘို့ဘန်နဲ။ အသုဘရုပ်တစ္ဆေငယ်၊ မဟုတ်လေ
ကိုယ်ထဲ၊ အပုပ်ရေစိုတရွဲဟာမို့၊ ယိုမစဲသ့ မှာ၊ သွေးသည်းချေ
ပြီသလိပ်တွေက၊ တည်မဆိတ် လျှမ်းပြည့်သည်သာ၊ သို့ကလေက်
ရွံ့စရာကို၊ လွန်တဏှာမက်စွဲလို့၊ စက်ခဲမှာတပေပေမုန်းနစ်ကြ
ပေ၊ တဏှာဖမ်းတဲ့၊ အကန်းတွေမှာ၊ အပန်းမပြေ ဟိုက်မောရွာ
ကြလေး။ တဏှာပူးတဲ့အရူးတွေမှာ၊ အမူးမပြေ မိုက်မောရွာ
ကြလေး။ ။ တဏှာလိုက်တဲ့ အမိုက်တွေမှာ၊ အဟိုက်မပြေပင်
ပန်းရှာကြလေး။

၂။ ကိုယ်ခန္ဓာကောင်ရုပ်က၊ ဟောင်ပုပ်ပုပ်နံညှိ၊ ကိုးဒွါရပြန်
နဒီမှာ၊ ရှံ့စလိပါတဲ၊ ဤကာယရုပ်အရှင်ကို၊ အဟုတ်ပင်မှတ်ကြမစဲ
သုသာန်နှင့် တစပြင်မှာ၊ သူသေသွင်မလဲ၊ ချွေးမျက်ရေနှုပ်ခွဲကာ၊
ပြတ်မစဲစီးယို၊ အိုင်အနာ နှုအရှင်ငယ်နှင့်၊ တူတူဘဲမှတ်ကြ ကိုယ့်

တရားဆောင်းပါးများ

ကိုယ်၊ များတစု လူဗိုလ်များ၊ အဟုတ်လိုထင်စွဲလို့၊ စက်ဝဲသံသရာ မှမ်းနှစ် ကြရှာ၊ ကမ်း တဘက် ခေမာ ကို၊ ရောက် နိုင်ပြီပါဘူး ကဲ့ လေး။

(၃) ။ နှစ်မပါ ဗလာသုံး၊ အကာဖြုန်းစင်စင်၊ မသာတုံး ပြင်ပြင်၊ ထင်မြင်ဘွယ်မှန်စွာ၊ အနတ္တဤ ရုပ်ကောင်ငယ်၊ ညှီပုပ် ဟောင် ဆိုးညစ်တန်လှ၊ ခြောက်ဝတ္ထုဒေသားဆိုင်မှာ၊ အများ ပြိုင်ခိုကြ။ နာမ်ဝိညာဏ်ထိုမျှက၊ အိုဇရာ ဖြစ်ပုံ၊ ထောင့်ငါးရာ ညစ်အကြေးတော့က၊ ရစ်အမြေး လှမ်းအုပ်လို့ ခြုံ၊ စိုးမရတရားစုံကို ဇယားပုံတင်ဖွဲ့လို့၊ မြင်တဲ့အောင်မတုယ်တာခဲသင့်လှပါ။ ရှင်သေ မင်း အတင်းလာလျှင်၊ မငြင်းနိုင်သာရချေ လိမ့်လေး။

လူပြန် ။ ။ ကျေးဇူးရှင်၊ လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး သီကုံး နှုန်းဖွဲ့သော၊ ကဗျာ များဟာက၊ တယ်လဲ ပရမတ္ထ သ ဘာဝကို၊ ထိမိ လှပါပေ တယ်။ ဒါထက်၊ ဆက် စမ်းပါအုံးဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ တနေ့သဉ္ဇိမှာ၊ ကျေးဇူးရှင်၊ သဲအင်းဆရာတော် ဘုရားက၊ ဒကာကြီးဦးအုန်းခင် ရိုးရိုးခန္ဓာငါးပါးဟာ ရိုးရိုးသံနဲ့ ဥပမာတူတယ်၊ ဥပါဒါန်ခန္ဓာငါးပါး ကတော့၊ သံလိုက်ဓာတ် ရှိ နေတဲ့ သံလိုက်သံအထူးနဲ့တူတယ်။

ဒီဥပမာကိုဆက်ပြီး တင်စားကာ ပြောမယ်ဆိုရင် သံရိုးရိုးဟာ အခြားသံများနဲ့ တွေ့ထိတဲ့ အခါ အခြားသံတွေကို ဆွဲမထား ဘူး၊ မတုယ်ကပ်ဘူး၊ သူ့ ချည်းသတ်သတ်နေတယ်။

သံလိုက်ကတော့ အခြားသံများနဲ့ တွေ့ထိတဲ့အခါ၊ ဆွဲထား တယ်၊ ဝှုယ်ကပ်ထားတယ်။

ဒီတော့ရိုးရိုးသံဟာ၊ ရဟန္တာကြီးရဲ့ စိတ်နဲ့တူတယ်။ ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံတူသလဲဆိုတာ ပြောပြမယ်။

၁။ မျက်စိနဲ့ အဆင်းတို့ ဆုံတွေ့တယ်ဆိုပါတော့၊ ဆုံတွေ့ခြင်းမသေကြောင့်၊ ဝေဒနာခံစားမှုဖြစ်တယ်။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ခံစားမှုကို ခံစားမှုဘဲလို့၊ သစ္စာဥပဇာန်ကို မရတဲ့အတွက် ငါဘဲ၊ သူဘဲ၊ ယောကျ်ားဘဲ၊ မိန်းမဘဲ၊ လှလှိုက်တာ၊ ချောလှိုက်တာ အထိရောက်သွားပြီး၊ စွဲမက် တွယ်တာ သွားတယ်။ စွဲမက်တွယ်တာခြင်းကိုစာလိုက၊ တဏှာ ဥပဒါန် ဘာဘာဘိစတဲ့၊ သံသရာစက်လယ်သွားတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ပုထုဇဉ်စိတ်ဆိုတာ အင်မတန်အားကောင်းတဲ့ သံလိုက်သံတုံးကြီးဖြစ်တယ်။ မြင်တဲ့အဆင်းပေါ်မှာ ကြားတဲ့ အသံပေါ်မှာ၊ နံတဲ့အနံ့ ပေါ်မှာ၊ လျက်တဲ့ အရသာပေါ်မှာ၊ ထိတဲ့အတွေ့ပေါ်မှာ၊ သိတဲ့ဓမ္မအပေါ်မှာ မခွဲနိုင်၊ မခွဲရက် စွဲမက်တွယ်တာသွားတယ်။

ဘုရားသခင်ဟောကြားတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားဆိုတာ ဒီသံလိုက်တုံး၊ သံလိုက်ခဲနဲ့ တူတဲ့၊ ပုထုဇဉ်စိတ်၏ သံလိုက်ခတ်တွေ ချုပ်ပျောက် ကင်းငြိမ်း ကုန်အောင် လုပ်တဲ့ တရားလို့ ဥပမာတင်စားပြီးပြောနိုင်တယ်။

၂။ အဲဒီပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုက်တဲ့အခါ မြင်-ကြား-နံ-ထိ-သိကိစ္စတွေမှာ၊ ဝေဒနာနာမ်ခံစားတဲ့ သဘောပါလားလို့ အမြင်မှန်ရပြီး၊ အမှန်ကိုသိ သွားတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါသူတပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမဆိုတဲ့ အမှားမြင်အမှားသိတွေကို ပယ်သတ်လိုက်တယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ပညတ်ကို ပယ်ပြီး၊ ဝေဒနာခံစားခြင်းပညတ်ကို တွယ်လိုက်တယ်။ ဒီအချိန်

တရားဆောင်းပါးများ

မှာသံလိုက်တူးကြီးဟာ သံလိုက်ခတ်အနည်းငယ် ပျောက်ကင်း သွားတဲ့အတွက်၊ အားလျော့သွားတယ်။ အပါးလေးပါးကို ပို့မဲ့ခတ်တွေဟာ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းသွားတယ်။ အဲဒါဟာ သောတာပန်ကြီးဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ထိုသောတာပန်ကြီး သိနေခံစား နေတဲ့ ဝေဒနာထဲမှာ (၁) သုခဝေဒနာ၊ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာ၊ (၃) ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသုံးမျိုးစလုံးပါရှိနေပါတယ်။ ခံစားနေ တယ်။ ဝိသာခါကျောင်းအမ၊ သောတာပန်ကြီးဟာ၊ ခင်ပွန်း သယ်ယောကျ်ားတွေ၊ သားသမီးမြေးမြစ်တွေ အလယ်မှာ သူဌေး စည်းစိမ်ကိုခံစားနေတာဟာ သုခဝေဒနာကို ခံစားနေတာဘဲ မ ဟုတ်လား။

၃။ သကဒါဂါမ် ကျတော့ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ် လိုက်တယ်။ ဒီလိုသုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်ဖို့အတွက် တင့်တယ် တယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ဆိုတဲ့ သုဘအဆင်ပျောက်အောင် အသု ဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားရခြင်းဖြစ်တယ်။ မဂ်ဉာဏ်က သုဘသညာ ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အခါ၊ သကဒါဂါမ် အရိယာ ကြီးဟာ တလောကလုံး မတင့်တယ်၊ မကောင်းဆိုတဲ့ အသုဘမြင် အသုဘသိ၊ မြင်သိသွားတယ်။ သကဒါဂါမ် အရိယာဟာ သု ဘသညာကို ပယ်သတ်လိုက်လို့ အသုဘသညာကို တွယ်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ သံလိုက်သံဘုံးကြီးဟာ ပထမအဆင့်ကထက် ပိုမိုအား လျော့သွားပြီ။ ကာမကိလေသာ ခေါင်းပါးသွားပြီ။

၄။ အနာဂါမ်အရိယာကြီးကတော့ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို ထပ် မံပယ်သတ်လိုက်တယ်။ သူ့ အဖို့မှာ တလောကလုံးဟာဖြင့် သုခ ဝေဒနာဖြစ်စရာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်စရာ၊ ဘာတခုမျှ မရှိတော့ဘဲ

ဥပေက္ခာဝေဒနာချည်းဖြစ်နေတယ်။ ကာမကိမေလသာကိုအကြောင်း မဲ့ ပယ်သတ်လိုက်ပြီ။ ဒီအချိန်မှာ သံလိုက်သံကုံးကြီးဟာ သံလိုက်ခါတ်တွေ အားကြီးလျော့နည်းကုန်ပြီ။ သံလိုက်ခါတ်မျှင် မျှင်ကလေးသာ ကျန်ရှိနေတော့တယ်။

၅။ ရဟန္တာကြီးဖြစ်သွားတော့ သံလိုက်ခါတ်အားလုံး ချုပ်ဆုံးသွားတဲ့အတွက် ဘယ်သံမျိုးနဲ့ ဘဲတွေတွေ့ မဆွဲယူနိုင်တော့ဘူး။ သံလိုက်ခါတ်ကင်းဖြတ်ချုပ်ငြိမ်းနေတဲ့ ရိုးရိုးသံဖြစ်သွားပြီး ဥပါဒါန်ခန္ဓာငါးပါးဟာ၊ ဥပါဒါန်တွေ ပြုတ်ကျသွားပြီး ရိုးရိုးခန္ဓာငါးပါးဖြစ်သွားပြီ။ ဇာတိတရားချုပ်ငြိမ်းပြီ။ ခန္ဓာဇာတိသိမ်းသွားပြီ။

ဒီတော့ ဒကာကြီး၊ တခုသတိထားဘို့က သဒ္ဓါဗိုလ်၊ ဝိရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်ဆိုတဲ့ ဗိုလ်ငါးပါးဘဲ ဖြစ်တယ်။ ၁။ သောတာပန်ဟာ ဗိုလ်ငါးပါး တကျပ်သားရှိတယ်ဆိုရင်၊ ၂။ သကဒါဂါမ်ဟာ ဗိုလ်ငါးပါး နှစ်ကျပ်သားရှိရမယ်။ ၃။ အနာဂါမ်ဟာ ဗိုလ်ငါးပါးလေးကျပ်သားရှိရမယ်။ ၄။ ရဟန္တာဟာ ဗိုလ်ငါးပါးရှစ်ကျပ်သားရှိရမယ်။

သဘောကတော့စက္ကူကို လောင်ကျွမ်းအောင်ရှိ၊ ဘို့အတွက်၊ မီးချွတ်ဆံမီးတောက်နဲ့ လုံလောက်စေမဲ့ သံကိုအရည်ပျော်ဘို့ဆိုရင် ကျောက်မီးသွေး ကောင်းကောင်းနဲ့ ဖါးဖိုထဲမှာထည့်ပြီး နာနာပါအောင်ထိုးပါမှ သံဟာအရည်ပျော်မယ်မဟုတ်လား။

ဗိုလ်ငါးပါး၊ အားလျော့နေရင် အထက်မင်အထက်ဖိုလ်တွေကို မတက်နိုင်ဘူးဆိုတာ ဒကာကြီးအထူးသတိထားပြီး။ ဗိုလ်ငါးပါး အင်အားကြီးမားအောင် အာနာပါနနဲ့ မပြတ်မလပ် ထူထောင်

တရားဆောင်းပါးများ

ဘို့ မမေ့နဲ့ သတိမလစ်နဲ့...ဟူ၍ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက ဆုံးမဩပါဒပေးပါတယ်ခင်ဗျာ။

ရှေ့မန်း—သဲအင်းတရားပွဲ။ မိုးကြိုး။ ။၁၃၃၁-ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၃ ရက်၊ ၄ ရက်၊ (ဧပြီလ ၉ ရက်၊ ၁၀ ရက်)နေ့ည နှစ်ည မန္တလေးမြို့၊ အိမ်တော်ရာဘုရား၊ ၁၄ ခန်းတန်းဆောင်းကြီးထဲမှာ တရားနှစ်ကြိမ်ဟောပါတယ်။ ရဟန်းပရိသတ်ဘရာကျော်နဲ့ လူပရိသတ် တထောင်ကျော်တို့ ကြွရောက်နာကြားကြပါတယ်။ ။ သဲအင်းဆရာတော်ဘုရားက မဂ်လေးပါး ဘာအုပ်ထဲကအတိုင်း မိမိသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ သိပုံ၊ မြင်ပုံ၊ ဉာဏ်ထင်ပုံများကိုဘဲ ဟောကြားပါတယ်။

လူပြန်။ ။မန္တလေးမြို့တော်က ဆရာတော်များက သဲအင်း ဆရာတော်ဟာ စာလဲမတတ်ဘဲနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားလို့ အပြစ်မပြောကြဘူးလား။

မိုးကြိုး။ ။ခင်ဗျားကြီးက စကားကောင်းပြောနေရာက ဖောက်သွားပြန်ပြီ၊ မန္တလေးမြို့တော်က ဆရာတော်ကြီးများဟာက တကယ်တမ်းစာတတ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်တဲ့အပြင် သူတော်ကောင်းကြီးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေသနာဉာဏ်မနှူးမနပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပြောတဲ့စကားမျိုးကို ဘယ်ပြောပါ့မလဲ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ မန္တလေးတောင်ခြေမှာ တည်းခိုသီတင်းသုံးပါတယ်။ ရဟန်းပျိုဆရာတော် ဦးဇောတိကကို သွားပြီး ကန်တော့တော့... “ယခုခေတ် ယခုအခါဟာ၊ လောဘ၊ ဒေါသ

မောဟ၊ မာနတေ့ ကြီးမားတဲ့ခေတ်အခါ ဖြစ်တယ်။ သဲအင်း ဆရာတော်က မိမိကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်တရားကို ဟောကြားသင်ပြပေးခြင်းကြောင့်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနတေ့ နည်းပါးသွားစရာ အကြောင်းရှိ တယ်။ ကြီးစားပြီးဟောကြားသင်ပြပေးပါဘုရား၊ တပည့်တော် ကတော့ ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ ။မန္တလေး ရောက်တဲ့အခါ၊ မန္တလေးတောင်ခြေမှာဘဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာသလို တည်း ခိုပါဘုရားလို့ အမိန့်ရှိလိုက်ပါသေးတယ်ခင်ဗျာ။

မြတ်ဉာဏ်တရား၊ အာနာပါနပွားများပုံ။ ဝိတ်ဆွေ။ ။
 ၁၉၇၀-ခု၊ ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့စွဲ၊ သတင်းဂျာနယ်မှာ အာနာပါ နုဿတိ၊ သမာဓိကို ပွားများခြင်းနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ပြီးစီးပုံ ကို ဥပရိပဏ္ဍာသ ပါဠိတော်ကို ကိုးကားတင်ပြခြင်းကို စာဖတ်ပရိ သတ်များ အတော်သဘောကျတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ ။
 သဘောကျကြတဲ့သူများက အာနာပါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဗဟု သုတ တိုးပွားစရာ အချက်အလက် အသစ်အဆန်းကလေးများ ရှိသေးရင် ထပ်မံတင်ပြစမ်းပါလို့ တောင်းပန်ကြပါတယ်။ ။
 ဒါပေမဲ့ ရေးစရာကုန်သွားလို့ မရေးတတ်ရင်လဲ မရေးပါနဲ့ ပေါ့ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ အနော်ရထာမင်းလက်ထက်၊ ပုဂံပြည်သို့ ပိဋကတ်တော်များ ရောက်ရှိလာတဲ့အချိန်ကစပြီး၊ ဆဋ္ဌမူ—ပိဋကတ် တော် မြန်မာပြန်ကျမ်းများ၊ ပုံမနှိပ်မဖြန့်ဝေရသေးချိန်ထိအောင် မြန်မာပြည်မှာ ပရိယတ်သာသနာ ထွန်းကားတယ်ဆိုတာ ပါဠိ

စာပေကို ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းကြတဲ့ လက်တဆုတ်စာမျှသော ဆရာတော် သံဃာတော်များအဘို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဆဋ္ဌမူ ပိဋကတ်တော် မြန်မာပြန် ကျမ်းများ ပေါ်ထွက်လာတဲ့အချိန် ရောက်တော့မှ လှည်းနေ၊ လှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန်၊ မြန်မာ ပြည်တဝှမ်းလုံးသို့ ဘုရားဟော ဒေသနာဖြစ်တဲ့ ပရိယတ် သာသနာဟာ ပြန့်နှံ့ သွားတယ်လို့ ဆိုသင့်ပါတယ်။ ။ ထို ဆဋ္ဌမူ မြန်မာပြန်များ မပေါ်ပေါက်မီ၌ ကျေးဇူးရှင် မုဂ္ဂိုလ်မိတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မြန်မာတို့ ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်နိုင်တဲ့ မြန်မာစကားပြေသက်သက်နဲ့ ဒီပနီပေါင်းတရာကျော်ကို ရေးပြီး ပွဲဦးထွက်ပေးခဲ့တဲ့အတွက်လဲ အလွန်အကျူးအထူးပင် ကျေးဇူးတင်ထိုက်ပါတယ်။ ။ ဒီလိုအားကိုးစရာ အထောက်အထားတွေ မြောက်မြားစွာ ရှိနေတဲ့အပြင် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကဲ့သို့သော ခန္ဓာကိုယ်တွေ အရိယာဆရာတော်ကြီးကို အမှီသဟဲရနေပြန်တော့ ရေးစရာ ပြောစရာ ကုန်သွားမယ်ဆိုရင် “ပညာပေတုံး၊ ထမင်းဖြူးတဲ့” ဖိုးသူတော် ဖြစ်နေမှာပေါ့ဗျ။

လှူပြန်။ ။ “တီးရင်မြည်ဘယ်” ဆိုလို့ တီးစမ်းကြည့်တာပေါ့ဗျာ။ စိတ်မရှိပါနဲ့ နော်....” ဒါထက် ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။ နာခံလျက်ပါ။

ဝိဘင်းပါဠိတော်။ မိုးကြိုး။ ။ တိက္ခူဝိဘင်းပါဠိတော်၊ တတိယပါရာဇိက ကဏ္ဍမှာ အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအကြောင်းကို အနှိုလို ဟောတော်မူခဲ့ပါတယ်။

“ရဟန်းတို့— ဤအာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် ပွားများလေ့ လာအပ်သည်ရှိသော်၊ ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက်၏။ မှန်လည်းမှန် မြတ်၏။ သွန်းလောင်းစရာလည်း မလို၊ ချမ်းသာသောနေရာလည်းဖြစ်၏။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ်အယုတ်တရားတို့ကို တခဏခြင်း၊ ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းစေနိုင်၏။

“ရဟန်းတို့— ဥပမာမသင်ကား၊ နွေလတို့၏ နောက်ဆုံးလ၌ အထက်သို့ လွင့်တက်သော မြူမှုန်ကို အခါမဲ့ (သည်းယန်စွာ ရွာသွန်းသော) မိုးကြိုးသည် တခဏခြင်း ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေးစေနိုင်သကဲ့သို့ ဤအတူပင် ရဟန်းတို့ အာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် ပွားများလေ့ လာအပ်သည်ရှိသော်၊ ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက်၏။ မှန်လည်းမှန်မြတ်၏။ သွန်းလောင်းစရာလည်းမရှိ၊ ချမ်းသာသော နေရာလည်းဖြစ်၏။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ်အယုတ်တရားတို့ကို တခဏခြင်း ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေးစေနိုင်၏။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

လူပြန်။ ။ ယခုအတိုင်းဆိုတော့ အာနာပါနုဟာ သမထကြီး ဖြစ်မနေပေဘူးလား။

မိုးကြိုး။ ။ ခိတ်ဆွေ ဒီကနေ အိမ်သူဇနီးမယားနဲ့ အပေးအယူမတဲ့များ ဖြစ်လာသလား၊ အဖြောင့်မစဉ်းစားဘဲ ကောက်ကောက်ကော့ကော့ဘဲ စဉ်းစားပြောဆိုနေပါတယ်။ ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ဂွေင်ရှစ်ပါးဟာ (၁) သီလ၊ (၂) သမာဓိ၊ (၃) ပညာသိက္ခာသုံးပါးဘဲ မဟုတ်ပါလား၊ သမာဓိရရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပညာဖြစ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။ ။ အာနာပါနု-ဗုဒ္ဓမစတုက္ကအလုပ်ပြီးစီးလို့ ဥပစာရဈာန် အခြေခံရပြီးရင် သမထ

လုပ်ချင်ရင် သမထလမ်းသွား၊ ဝိပဿနာလုပ်ချင်ရင် ဝိပဿနာ
 လမ်းလိုက်ပါ။ အဲဒါလမ်းခွဲပါဘဲ။ ။ ဒါမှမဟုတ်ဘူး၊ ပထမ
 စျာန်၊ ဒုတိယစျာန်၊ တတိယစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန်စတဲ့စျာန်
 တွေရောက်အောင် သမထလမ်းအတိုင်းသွားပြီးမှ ဝိပဿနာကို
 ကူးချင်ရင် ဘယ်အချိန်မဆို ကူးလို့ ရပါတယ်။ ။ မိတ်ဆွေဟာ
 စာပေတတ်တဲ့ ဘုန်းကြီးထွက်ပါလျက် ဥာဏ်ကိုလွှာသုံးတတ်ဖို့
 ကောင်းပါတယ်။ “လှေနှိုခါးထစ်” လုပ်ပုံမျိုး၊ ပြောပုံမျိုး မလုပ်
 သင့် မပြောသင့်ပါဘူး။

လှူပြန်။ ။ တီးလှူချည့်လား သူ့ဆရာ၊ နားထောင်လို့
 ကောင်းအောင် တမင် ဆွဲပေးနေတာပါဗျာ။ ။ ဒါထက်
 ဆက်ဝမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ မိုးကြိုး။ ။ လို့ပြင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းဆရာကြီးက
 (၁) ဤအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအမျိုးမျိုးတို့တွင်
 ဦးထိပ်သဘာဝဖြစ်သော အလုံးစုံသောဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားစာပည့် သာဝကတို့၏ တရားအထူးကိုရခြင်း၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏ နိုးစွာသော
 အကြောင်းဖြစ်၏” လို့ ဆိုထားပြန်ပါတယ်။

(၂) တဖန် “အိုရဟန်းတို့ သတိလွတ်သောသူအား ပညာ
 အဆင်အခြင် ကင်းသောသူအား အာနာပါနသတိ သမာဓိ
 ဘာဝနာကို ငါဘုရားသည် ဟောတော်မူ” ဟူ၍၎င်း။

(၃) ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်ကား ခက်ခဲ၏။
 ခက်ခဲသော ဘာဝနာဖြစ်၏။ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသား

တော်၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့သာလျှင် နှလုံးသွင်းရာဌာနဖြစ်၏။
သိမ်သိမ်ငယ်ငယ်မဟုတ်၊ သာမန်လူစားများ၊ နည်းနာကျကျ၊
သဘာဝအညီ၊ မှီဝဲနိုင်သည်မဟုတ်” ဟူ၍၎င်း။

(၄) ဤအာနာပါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အားကြီးသော
သတိကို၎င်း၊ ပညာဉာဏ်ကို၎င်း၊ အလို့ရှိအပ်၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့
သော အဝတ်ကိုချုပ်သောအခါ သိမ်မွေ့သေးငယ်သောအဝတ်ကို
၎င်း၊ ထို့ထက်သိမ်မွေ့သေးငယ်သော အတ်နုဖါးတွင်းသောစူး
ကို၎င်း အလို့ရှိအပ်သကဲ့သို့၊ ဤအတူ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အဝတ်
နှင့်တူသော ဤအာနာပါနု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများသောကာလ
၌ အတ်နှင့်တူသော သတိကို၎င်း၊ အတ်နုဖါးထွင်းစူးနှင့်တူသော
ထိုသတိနှင့်ယှဉ်သော အားကြီးသောပညာကို၎င်း အလို့ရှိအပ်၏။
ဟူ၍၎င်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးမှာ ဆိုထားပါတယ်ခင်ဗျား။

လူပြန်။ ။ ဒီလို သာမန် လူစားများ နည်းနာကျကျ၊
သဘာဝအညီ မှီဝဲနိုင်သည်မဟုတ်လို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် လူတိုင်း
အားမတုတ်သင့်ဘူးလို့ တချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ယူဆပြောဆိုနေကြ
တာပေါ့၊ ဦးမိုးကြီးတို့ သဲအင်းဂူတပည့်တွေကသာ ကိုယ့်ငါးချဉ်
ကိုယ်ချဉ်ပြီး လူတိုင်းကို အာနာပါနု အားထုတ်ခိုင်းနေတယ်လို့
ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

မိုးကြီး။ ။ ခင်ဗျားကြီးဟာ ဒီကနေ့အဘို့မှာ ကျွန်တော့်ကို
“ဂူတော” မယ်ဆိုတဲ့ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ လာခဲ့တယ်ထင်တယ်။ ။ ဒါ
ထက် “အာနာပါနုဟာ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏သာလျှင် နှလုံး
သွင်းရာဌာနဖြစ်၏” လို့ ပြောဆိုခြင်းဟာက ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ
စိတ်အားငယ်သွားအောင် မပြောခြင်းမျိုးမဟုတ်ပဲ ယောဂီတိုင်း

တရားဆောင်းပါးများ

ကြီးစားအားထုတ်ဘို့ တိုက်တွန်းခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို လှုပ်နှံတော်ကြီး နားလည်ဘို့ကောင်းပါတယ်။ ဝိဂြိုဟ်အရာမှာ ငါဆရာဘဲ၊ ဒါကြောင့် ငါယူဆတာ မှန်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ထားပြီး ငါတကောကောရင်လဲ သဘောပါဘဲ။

ဒါထက် အရိယမဂ်ကို ရခြင်းငှာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု ခြင်းငှာ တခုတည်းသောလမ်း၊ တကြောင်းတည်းသောလမ်းပေ တည်း၊ တခြားတပါးလမ်း မရှိဘူးလို့ မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားထားတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး အကျင့်မြတ် တရားကို ခင်ဗျား ဆန်းစစ်ကြည့်စမ်းပါ။

သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ ပါဠိစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာက လွန်စွာ တည်သောသတိ၊ ခိုင်မြဲစွာ တည်သောသတိလို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့်—

- (၁) ထွက်သက်-ဝင်သက် အစရှိသော ရူပကောယ၌ ခိုင်မြဲစွာ တည်တဲ့သတိဟာ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်မည်ပါတတ်။
- (၂) ဝေဒနာတရားတို့၌ ခိုင်မြဲစွာတည်တဲ့သတိဟာ ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် မည်ပါတယ်။
- (၃) သရာဂစိတ်၊ ဝိတရာဂစိတ် အစရှိသော စိတ်အပြား၌ ခိုင်မြဲစွာတည်တဲ့ သတိဟာ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် မည်ပါ တယ်။
- (၄) နီဝရဏ အစရှိသော ဓမ္မတို့၌ ခိုင်မြဲစွာတည်တဲ့ သတိ ဟာ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် မည်ပါတယ်။

သတိပဋ္ဌာန်တရားဆိုတာ ကြိုစွာသောသတိ ဦးဆောင်ပြီး အားထုတ်တဲ့ တရားဖြစ်ပါတယ်။ သတိချွတ်ယွင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ

အားထုတ်လို့ ရတဲ့ကရားမျိုး မဟုတ်ပါ။ ဒီတော့ သတိချွတ်ယွင်း သူဖြစ်ခဲ့ရင် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းတခုတည်းကိုသာ အားထုတ် လို့ အကျိုးထူးမည်မဟုတ်ပါဘူး။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးလုံးကို အားထုတ်ပါကလဲ အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

ထို့ပြင် မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ဌိလဲ အာနာပါနသဘိကိုဘဲ ပွားများနေပါတယ်။ ဒီအကြောင်း ကို ထင်ရှားစေရန် အာနာပါနသံယုတ် ဣစ္ဆာနဂ်လသုတ်ကို တင် ပြပါမယ်။

ဣစ္ဆာနဂ်လသုတ်။ အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဣစ္ဆာ နဂ်လရွာ ဣစ္ဆာနဂ်လတောအုပ်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူပါတယ်။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့ကို “ရဟန်းတို့-ငါသည် သုံးလပတ်လုံး တပါး တည်း ကိန်းအောင်းနေလိ၏။ ဆွမ်းပို့ မည့် ရဟန်းမှတစ်ပါး ငါ၏ ထံသို့ မည်သူမျှ မချဉ်းကပ်ရ” ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။

ထို့နောက် သုံးလလွန်သဖြင့် တပါးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ ထတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။ ရဟန်းတို့- သာသ နပြင်ပ အယူရှိသော ပရိဗိုဇ်တို့က ငါ့သျှင်တို့၊ ရဟန်းဂေါတမ ဟာ မိုးလပတ်လုံး အဘယ်နေခြင်းမျိုးဖြင့် အနေများသနည်းလို့ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ “ငါ့သျှင်တို့၊ မြတ်စွာဘုရားဟာ မိုးလ ပတ်လုံး အာနာပါနသဘိ၊ သမာဓိဖြင့် အနေများ၏” ဟု ဖြေ ကုန်ရာ၏။

ရဟန်းတို့၊ အကြင်နေခြင်းမျိုးကို ကောင်းစွာဆိုလိုသူသည် (၁) အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍၎င်း၊ (၂) မြတ်သောနေခြင်းဟူ၍ ၎င်း၊ (၃) မြတ်စွာဘုရား၏ နေခြင်းဟူ၍၎င်း ဆိုရာ၏။

တဖန်၊ အာနာပါနသံယုတ် ကင်္ခေယျသုတ်မှာ—

ကင်္ခေယျသုတ်။ ရဟန်းတို့(ကျင့်ဆဲ) သေက္ခဖြစ်ကုန်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးကုန်သော အတုမရှိသော ယောဂ ၏၊ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တ၍နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား အာနာပါနသတိ သမာဓိကို ပွားများအပ်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြု လုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာသဝကုန်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ အာသဝကုန်ပြီးသော(မဂ်အကျင့်ကို) ကျင့်သုံးပြီး ကုန်သော(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့အား အာနာပါနသတိ သမာဓိကို ပွားများအပ်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြု လုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ယခုဘဝ၌ပင် ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ ၎င်း အောက်မေ့မှု-သတိ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်-သမ္ပဇ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းငှါ ၎င်း ဖြစ်၏....ဟူ၍ ဟောတော်မူပါကယ်ခင်ဗျား။ (အကျယ်ကို မူရင်းသုတ်မှာကြည့်ပါ)

လှပြန်။ ။လက်သံက တယ်လဲ ပြောင်လိုက်ပါလား ခင်ဗျာ။ ဒါထက် မြတ်စွာဘုရား ထူးထူးခြားခြား ချီးကျူး ထားတဲ့ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကိုယ်အားမထုတ်ချင်နေပါ။ “သဲအင်းဂူ အာနာပါနဟာ သမထကြီးပါကွာ”လို့ တော့ သူတ ပါးအား “ဘုရားသေတော်ညို”တဲ့ ဓမ္မန္တရာယ်ဖြစ်မဲ့ စကားမျိုး ကို ပြောဆိုပြီး အတော်မညှိပါနဲ့လို့ သတိပေးချင်တယ် ဆိုပါ တော့။

စာကားမှန်၏-ဥာဏ်မဒါ

မိုးကြိုး။ ။ဟလို- လူပြန်တော်ပညာရှိကြီး၊ ဒီနေ့ တယ်
စောပါကလား။ ဘယ်အရေး၊ ဘယ်ကိစ္စထူးများ ရှိပါသလဲ
ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။သတိပဋ္ဌာန်၌လာသော တရားကို ကျင့်သော
သူသည် ပဏ္ဍိတော ပညာရှိမည်၏ ဆိုသောအတိုင်း၊ သဲအင်းဂူ
ဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပြသပေးနေတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး
အကျင့်မြတ်တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်နေတဲ့ ကျွန်တော်အား
ပညာရှိအမည်တပ်ပြီး ခေါ်လိုက်ခြင်းအတွက် အထူးကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။

ဒါထက် စာတတ် ပေတတ်တဦးက ကျွန်တော် ထံလာပြီး
သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ဟာ အတ္တကိလမထာနုယောဂအကျင့်များ ဖြစ်
နေလေရော့သလားဆိုတာ ဆွေးနွေးပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ဒီ-အတ္တကိလမထာနုယောဂ ပြဿနာဟာ တယ်
လဲ ဒုဒယ်ကြီးမားပါကလားခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ရေးသားထုတ်

တရားဆောင်းပါးများ

ဝေထားတဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ် စာအုပ်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဖတ်ရှု ရသေးဘူးထင်တယ်။ ။ဒါထက် သူက စာတတ်ပေတတ်ဆိုတော့ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနဲ့ ဋီကာသာစကားများကို အထောက်အ ထားပြုပြီး ဆွေးနွေးတယ်ဆိုပါတော့။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ် စာအုပ်ကို သူမဖတ်ရှုရ သေးပါဘူးတဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူက ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၊ အဋ္ဌကထာလာ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ပုဒ်ရဲ့ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်ကို ကိုးကားပြီးပြောပြပါ တယ်။

မိုးကြိုး။ ။သူရဲ့ ပြောပြချက်ကို မိတ်ဆွေမှတ်မိသမျှ တင် ပြစမ်းပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။မဇ္ဈိမာတိသံကိလိဋ္ဌ သုခဒုက္ခာနံ.... (အစ) ပဋိပဒါ- အဆုံးရှိတဲ့ပုဒ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က နိဗ္ဗာန်ရအောင် အားထုတ် လိုသော ယောဂီသည် ကိလေသာဖြစ်၍ ညစ် ညူးစေတတ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ မပါအောင်ကျင့်မှသာ လျှင် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းအကျင့်မည်၏ပါတဲ့ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေရဲ့ လူ့ စာတတ်ပေတတ် ဓမ္မာစရိယ ကြီးသည်ကားဆိုရင် (သံကိလေသိက)နဲ့ (သံကိလိဋ္ဌ)ဆိုတဲ့ ပါဠိ ပုဒ်နှစ်ပုဒ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုတောင် ကွဲကွဲပြားပြား ခွဲခြားပြီး မသိ သေးဘဲကိုး။ ။မာတိကာ ဓါတုကထာအရ ကောက်ကျမ်းကို ပြန်လည်ဖတ်ရှုခဲ့ရင်-

(၁) သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာသဘောတရားတို့ သည် သန္တိ ရှိကုန်၏-လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ။ ၎င်းအထဲမှာ လောကီ

စိတ်(၇၁)၊ စေတသိက်(၅၂)နဲ့ ရုပ်(၂၇)ပါးတို့ ပါဝင်ပါတယ်။
အဲဒီကိလေသာဟာက၊ နဂိုရှိရင်းစွဲ ကိလေသာဖြစ်ပါတယ်။

(၂) သံကိလိဋ္ဌာ၊ ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော
ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ်၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ
သဘောတရားတို့သည် သန္တိရှိကုန်၏။ လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ၎င်းအ
ထဲမှာ အကုသိုလ်စိတ်(၁၂)နဲ့ စေတသိက်(၂၇)ပါးတို့ ပါဝင်ပါ
တယ်။ ထိုကိလေသာဟာက၊ နဂို ရှိရင်းမှာ၊ အပိုသွန်းလောင်း
ပါဝင်နေကြတဲ့ ကိလေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့ရဲ့
မတူကြား၊ ခြားနားကွဲပြားတယ်ဆိုတာကို သဘောပေါက်ရ
မည် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ အဲဒီအချက်ကို ဥာဏ်ဥံ မိသွားခွဲခွဲ၊
မဇ္ဈိမပဋိပဒါဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာ ဆရာရဲ့ ဆိုလိုသော အနက်
သဘောကို သိရှိသွားမည်ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဒါထက် ဆက်စမ်း
ပါအုံးခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။ သူက ကိလေသာဆိုတာ စင်ကြယ်တဲ့တရားကို
တနည်းနည်းနဲ့ ညှစ်နှိမ်အောင် လုပ်တာကို ခေါ်တယ်။ ဒါ
ကြောင့် ချမ်းသာကို နှစ်သက်ကျေနပ်လို့ သဘောကျနေတာ
ဟာ လောဘကိလေသာ ဖြစ်နေလို့။ ဆင်းရဲခြင်းကို မနှစ်
သက်၊ မကျေနပ်၊ သဘောမကျဖြစ်နေတာဟာ ဒေါသကိလေ
သာ ဖြစ်တာတဲ။ ။ ဒီတော့ တရားယောဂီဟာ ချမ်းသာကို
တွေ့လို့ နှစ်သက်နေရင်၊ ကိလေသာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုကိလေသာ
ဖြစ်ပြီး ရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ အမှန်ဖြစ်ပျက်-သဘောကို မသိခွဲရင် မဇ္ဈိမ
ပဋိပဒါ မကျတော့ဘဲ “ကာမသုခလ္လိက” အစွန်းတဖက်သို့ရောက်
သွားပြီလို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ထို့အတူ ကိုယ်ဆင်းရဲတွေ့လို့၊ ဒေါ

တရားဆောင်းပါးများ

မနုဿဝင်နေရင်၊ ကိလေသာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကိလေသာဖြစ်ပြီး ရုပ်နာမ်တို့ရဲ့ အမှန်ဖြစ်ပျက်သဘောကို မသိမြင်ခဲ့ရင်လဲ၊ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါမကျတော့ဘဲ “အတ္တကိလမထ” အစွန်းထဲသို့ ရောက်သွား တာဘဲတဲ့။ ။ ဒီတော့ ဒုက္ခဝေဒနာတခုခုကို တွေ့လာရင် ဒေါ မနုဿအဆင့်သို့ မရောက်အောင် ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းလဲပေး လိုက်ရင် ဒေါမနုဿ ဆက်မဖြစ်ဘူးတဲ့။ ။ သဲအင်းဂူကျင့်စဉ် အရ ဒီလို ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာတွေ ပေါ်လာလို့ သည်းမခံနိုင် လျှင် တရားရမယ်မဟုတ်လို့ ထင်မြင်ယူဆကာ ဣရိယာပုတ် မပြောင်းဘဲထားခြင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို တနည်းတဖုံအားဖြင့် ညှဉ်းပန်းရာ ကျတဲ့အတွက် “အတ္တကိလမထ” အစွန်းဘက်သို့ ရောက်နေတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့ခင်ဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ ဒါထက်၊ ခင်ဗျားရဲ့ လူက သူတို့အားထုတ်တဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်က ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ပြောမပြောဘူးလား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ခပြောပြပါတယ်၊ သူတို့အားထုတ်တဲ့ ကျင့်စဉ် ဟာက ဒီလိုပါ။ တရားယောဂီဟာ တရားအားထုတ်တဲ့အခါ ကိုက်ခဲ၊ ထုံကျင် စတဲ့ ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာတွေ ပေါ်လာခဲ့ရင် ဒေါမနုဿဖြစ်မှားစိုးလို့ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေး လိုက်ပြီး၊ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေး ပါးအရ ရုပ်-နာမ်ကို ဉာဏ်နဲ့စူးစိုက်ပြီး၊ ရုပ်လဲဖြစ်ပျက်၊ ဝေဒနာ လဲ ဖြစ်ပျက်၊ စိတ်လဲဖြစ်ပျက်၊ သဘောတရားလဲ ဖြစ်ပျက်ကို ရှုပွားပါတယ်။ ဒီလိုရှုပွားလို့ ဖြစ်ပျက်တွေမြင်တဲ့အခါ ဝိပဿ နာပညာ ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်မြင်ဖန်များတော့ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တယ်။ အဲဒီဒုက္ခသစ္စာဟာ တဖြေးဖြေး ကုန်

ဆုံးချုပ်ပျောက်သွားရင် အဲဒါ (သုည)နိဗ္ဗာန်လို့ ခေါ်တာပါ
 တဲတဲ။ ။ ရှေ့ကဖြစ်ပျက်၊ နောက်ကမဂ်ဆိုတဲ့ သဘောတဲတဲ။
 မိုးကြိုး။ ။ နေပါအုံးဗျ၊ ခင်ဗျားလူပြောတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
 အရ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်လာတဲ့အခါ၊ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ကာ
 သုခဝေဒနာဖြစ်အောင် ငါ့သဘောနဲ့ လုပ်ပေးလိုက်တော့ကော
 “ကာမသုခလ္လိက” အစွန်းဘက်သို့ ရောက်မသွားဘူးတဲ့လား၊
 ဘယ်လိုပါလဲ။

မိတ်ဆွေ။ ။ သူကရိုးရိုးဘဲ၊ သူတို့ရဲ့ ကျင့်စဉ်ဟာ “ကာမ
 သုခလ္လိက” အစွန်းဘက်သို့ ရောက်သွားပါတယ်လို့ ဝန်ခံပါ
 တယ်။ ဒါပေမဲ့ သုခဝေဒနာဟာ သမာဓိကြီးထွားရန် ပဒုဿနာ
 အကြောင်းဖြစ်တဲ့အတွက် ထိုသမာဓိကို အခြေခံလိုက်ရင် ဖြစ်
 ပျက်ကို မြင်လွယ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ အင်း—ကိုယ့်ငါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်ခြင်းဟာ လော
 က ဓမ္မတာပေပခင်ဗျာ။ ဒါထက်၊ ဝေဒနာနာမ်သုံးပါးကို အရှု
 ခံ အာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တလက္ခဏာဉာဏ်များ
 ပေါ်အောင် (ငါ) ဒုက္ခသစ္စာကို ထူးသောဉာဏ်နဲ့သိအောင် ရှု
 ပွားရမယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဝေဒ
 နာနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းမှာ အတိအလင်း ဟောထားပါလျက်
 ကနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣရိယာပုတ်ပြုပြင်ပေးခြင်းနဲ့ ဖယ်ရှားဖုံးဖိ
 ကာ မရှုပွားဘဲ ချင်းချန်ထားခဲ့ခြင်းကတော့ ဘုရားစကားကို
 ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ရာကျမနေပေဘူးလားခင်ဗျား။

သူပြောတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းဟာ ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်လို့
 ထားပြီးဆက်လက်စဉ်းစားရင်၊ (၁) သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ဟာက

ဘုရားဆောင်းပါးများ

အတ္တကိလမထအပြစ်တမျိုးတည်းသာဖြစ်ပါတယ်။ (၂) ခင်ဗျား လူရဲ့ ကျင့်စဉ်က၊ (က) ကာမသုခလ္လိက အပြစ်တမျိုးနဲ့ (ခ) ဘုရားဟော ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်း အပြစ်တမျိုး၊ ပေါင်း အပြစ်နှစ်မျိုး ဖြစ်မနေပေဘူးလား။

ဒီလို ဘုရားကြောင့်ဖြစ်ရသလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ (၁) သံကိလိဋ္ဌနဲ့ (၂) သံကိလေသိကဆိုတဲ့ ကွဲပြားခြားနားချက်ကို တိတိကျကျ ခွဲခြားပြီး မသိလို့ ဖြစ်ရတာပါ။

အမှန်ကတော့ ခင်ဗျားလူရဲ့ ကျင့်စဉ်မျိုးနဲ့ ကျင့်နေတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတပါးနဲ့ ကျွန်တော်ဟာလွန်ခဲ့တဲ့ (၁၂) နှစ်လောက် က ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခဲ့ဘူးပါတယ်။ ထိုဆရာတော်ကြီး ဟာ လွန်ခဲ့သော (၇) နှစ်လောက်က ပြန်လွန်တော်မူသွားပါ တယ်။ ဆရာတော်ကြီးဟာ စာပေတတ်မြောက်ပါတယ်။ နာမည် တော့မကြီးပါ။ ဒီလိုစာပေတတ်မြောက်လို့ ဒေသနာနဲ့ညီညွတ် တယ်လို့ သူတင်မြင်ယူဆတဲ့ သမထ ဝိပဿနာအကျင့်ကို ဆရာ တော် ဘာ နည်းပြဆရာမရှိတဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါတယ်။ ဆရာ တော် ပြန်လွန်တော်မူပြီးတဲ့ နောက်၊ ဆရာတော်ဘုရားဟာ ဒုက္ခ ဝေဒနာခံစားရတဲ့ အခါ သည်းခံနိုင်၊ သည်းမခံနိုင် အကြောင်း ကို ဆရာတော်ဘုရားအား ပြောကြားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို စုံစမ်း မေးမြန်းကြည့်တဲ့ အခါ၊ ဆရာတော်ဟာ ဒုက္ခဝေဒနာကို သည်း မခံနိုင်တဲ့ အတွက် နံရံနဲ့ခေါင်းနဲ့ဆောင့်ကြောင်း၊ ကယ်ပါလေး ယူပါလေး အော်ဟစ်ညည်းတွားပြီး ပြန်လွန်တော်မူကြောင်း များကို ဝမ်းနည်းတယ်ရာ သိရှိရပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီလိုဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲဆိုတော့ “ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် လူ့ထိုထို စာကိုကျင့်သုံး၏။ စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ” ဆိုတာမျိုး ဘုရားဟောဒေသနာကို ဥာဏ်မငုံမိတဲ့ အတွက်နဲ့ အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းမခံတဲ့ အတွက် ဒီလိုဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။

ဘုရားဟော မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သုခ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုံးပါးလုံးကို ပညာနဲ့သိအောင် ရှုပွားရမယ်လို့ တံတိကျကျဆိုထားပါလျက်ကနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣရိယာပုတ်ပြုပြင်ကာ၊ ဖယ်ရှားထားခြင်းကြောင့်၎င်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ အာတပုကရနိယသုတ်မှာ—

ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ ရဟန်းသည် (၁) မဖြစ်ကုန်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု၏။ (၂) မဖြစ်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု၏။ (၃) ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ပြင်းထန်ကုန်၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၊ ကြင်နာစပ်ရှားကုန်၊ မသဘာဝ ဖွယ်ဖြစ်ကုန်၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကုန်၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို သည်းခံနိုင်ခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု၏။

ရဟန်း—ဆိုအခါ၌ ဤရဟန်းကို ဆင်းရဲအဆုံးကို ကောင်းစွာပြုခြင်းငှါ။ (အရဟတ္တမဂ်ကို ရရှိခြင်းငှါ) အားထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ရင့်ကျက်သော၊ ပညာရှိသော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းဟု ဆိုအပ်၏။ လို့ ဟောကြားထားပါလျက်ကနဲ့ ကာယိကာဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံကာ မရှုပွားဘဲ ဣရိယာပုတ်ပြုပြင်ကာ

တရားဆောင်းပါးများ

ဖယ်ရှားထားခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဤအကြောင်းများကြောင့်-

သေခါနီးဆဲဆဲတွင်မိမိအားသတ်မဲ့ဒုက္ခဝေဒနာကြီးများ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးခြင်းဖြင့် ဖယ်ရှားထား၍ မရတော့တဲ့အခါ၊ အမယ်လေး၊ အဘလေး အော်ဟစ်ကာ ဒေါမနုဿကြီး တခွဲသားနဲ့ ပြန်လွန်တော်မူရခြင်းဖြစ်တဲ့အတွက်၊ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ၊ ကောင်းလှပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ အရင်တပတ်က ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ အကြောင်းကို ပြည့်စုံအောင် ဆက်လက် ဆွေးနွေးကြရင် ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ မှန်ပါတယ်၊ ဆွေးနွေးပါမယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဓမ္မစကြာတရားဦးမှာ (က) ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂနဲ့ (ခ) အတ္တကိလမထာနုယောဂဆိုသော ယုတ်မာတဲ့ အစွန်းတရားနှစ်ပါးကို မျှောင်ရှားဘို့ သတိပေးဟောကြားပြီး၊ နောက်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းနဲ့ သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ။ ။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဓန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေ၊ ဣဗ္ဗာရုံဆိုတဲ့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို လိုက်စား မြူးထူးပြီး၊ ယစ်မှူးမေ့လျော့တရားဘက်၌ ပေါ့လျော့နေကြတာကို ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂလို့ ဆိုပါတယ်။ ၎င်းကို အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် တရားကိုယ်ကောက်ရင်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌သာယာလိုက်စားသော တဏှာလောဘကို ကောက်ယူရပါမယ်။

ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ အကျင့်ကို ဘယ်လိုကျင့်သလဲ ဆို
 တာကို ပြောပြပါမယ်။ ဘုရားသာသနာရဲ့ အပြင် အပဖြစ်ကြတဲ့
 တိတ္ထိ အချို့တို့က တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစွာ ခံစားခွင့် မရတဲ့အတွက်
 ကြောင့် တဏှာစိတ်ဓာတ်ဟာ အမြဲမပြတ်ငတ်၍သာ နေတယ်။
 တဏှာဓာတ်ဟာ သဘောကျအတိုင်းအတားအဆီးမရှိ၊ ဟောထွေ
 သမျှကာမဂုဏ်တို့ကိုတင်းတိမ် ရောင့်ရဲအောင် ခံစား လိုက်ခဲ့ရင်
 ထိုတဏှာဟာ အားရဟင်းတိမ်ပြီး။ နောက်တကြိမ်သာယာ တပ်
 မက်ခြင်း ရှိတော့မည် မဟုတ်လို့ ထင်မြင်ယူဆ ကြပါတယ်။
 ဒီလိုအမြင်မှောက်မှားတဲ့ တိတ္ထိတို့ဟာ ကာမဂုဏ်ကို အစွမ်းကုန်
 လိုက်စားကြပါတယ်။

မိတ်ဆွေနဲ့ လာရောက် ဆွေးနွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာက စာတတ်
 ပေတတ်ဆိုတော့ စာပေ အထောက်အထားများကို ထည့်သွင်း
 ပြောဆိုရမှာပေါ့ ခင်ဗျာ။

ကာမသုခလ္လိကာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌက
 ထာကြီးက ကာမဂုဏ်ငါးဖြာကို သာယာ ခံစားမှု၌ လိုက်စား
 အားထုတ်တတ်သော ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ အယုတ်တရား
 သည် ပစ္စုပ္ပန်ဘ၌လည်း တဏှာဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူး
 သော၊ ချမ်းသာ ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ နောင်သံသရာ၌လည်း
 ၎င်းတဏှာဒိဋ္ဌိတို့အတွက် သက်သက်ဆင်းရဲသော အကျိုးကိုပေး
 တတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ထို အယုတ်တရားကို လိုက်စား အား
 ထုတ်မိသူတို့အား တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် အတင်းဖွဲ့
 ချည်မိသည့်အတွက် သံသရာစက်မှ မထွက်နိုင်၊ မလွတ်နိုင်သော
 ကြောင့်၎င်း၊ ထိုအယုတ်တရားကိုမလိုက်စားအပ်ဟု ဆိုပါတယ်။

စာရားဆောင်းပါးများ

အဲဒီ အဋ္ဌကထာ အဖွင့်ပါဠိမှာ (သံကိလိဋ္ဌသုခတ္တံ)လို့ ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကိုအထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ကာမသုခလ္လိကအကျင့်ဟာ ရှိရင်းကိလေသာထဲသို့ ကိလေသာ နောက်ထပ်ဖြည့်စွက်ခြင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ရှုပွားနည်းဟာ အတ္တကိလမထာနု ယောဂအကျင့် ရယ်လို့ စွပ်စွဲပြောဆိုပေမဲ့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အကျင့်ဖြစ်တဲ့ သုခဝေဒနာ ကိုရှုခြင်းဟာ ကာမသုခလ္လိက နုယောဂ အကျင့်မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ဆိုပါတယ်။ အကယ်၍ အပြစ်ဆိုချင်ရင် အရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းမခံတဲ့ အတွက် ဘုရားဟော ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို အချိုးကျအောင် မရှုပွားတတ်ဘူးဟူ၍ သာ အပြစ်ဆိုသင့်ပါတယ်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဝမ်းမြောက်ခြင်းသောမနဿ၊ နှလုံးမသာခြင်း၊ ဒေါမနဿဆိုရင် ဘယ်သောမနဿ ဘယ်ဒေါမနဿကိုမှ မမှီဝဲအပ်ဘူး။ လစ်လျူရှုခြင်း၊ ဥပေက္ခာဆိုရင် မမှီဝဲအံ့တာမရှိ၊ အားလုံးမှီဝဲအပ်တယ်လို့ယူဆနေဟန်တူပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းမှာ သက္ကပညာသုတ်နဲ့ ရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်။ အတ္တကိလမထာနုယောဂ။ ။ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ရေချိုးခြင်း၊ မီးလှုံခြင်း၊ ဆူးပေါ်အိပ်ခြင်း၊ အကြောင်းမဲ့ အာဟာရဖြတ်ထားခြင်း၊ ပြာလူးခြင်းစတဲ့မိမိကိုယ်ကို ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် အပိုဆောင်းပြီး ကျင့်တဲ့အကျင့်ကို ဆိုပါ ထယ်။ ၎င်းကို အဘိဓမ္မာ နည်းအားဖြင့် ဒေါသကိုတရား ကိုယ်ကောက်ယူရပါမယ်။

၎င်းအကျင့်မျိုးကို ကျင့်ကြံသူများကတော့ ဘုရားသာသနာ
 ရဲ့ အပြင်ဘက်က တိတ္ထိ အချို့တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းတို့က ကိုယ်
 ကာယကြီးကို ချမ်းသာအောင် မွေးမြူ၍ ထားသောကြောင့်
 တဏှာတိုးပွားနေတယ်။ ဒီကိုယ်ကြီးကိုညှဉ်းဆဲနိုင်သမျှ ညှဉ်းဆဲခဲ့
 ရင် တဏှာဖြစ်ပေါ်ခွင့် မရနိုင်ဘဲ တဏှာကုန်ခမ်း သွားမယ်လို့
 ထင်မြင်ယူဆပြီး ကိုယ်ကိုညှဉ်းပန်းကြပါတယ်။ စိတ်ကိုယဉ်ကျေး
 အောင် ဆုံးမသောအကျင့် လုံးဝမဟုတ်ပါ။ အဲဒီကျင့်စဉ်နဲ့ သဲ
 အင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဟာ အမဲနဲ့အဖြူလို ကွာခြားကွဲပြားနေပါတယ်။

အတ္တကိလမထာနုယောဂနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်
 အဋ္ဌကထာကြီးက ဒိဋ္ဌိတရားအယူမှား၍ လိုက်စားမိတဲ့အတွက်၊
 ကိုယ်ခန္ဓာကို အပင်ပန်းရှာမှုဆိုတဲ့ အတ္တကိလမထာနုယောဂ၊ အ
 ယုတ်တရားဟာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လဲ ဒိဋ္ဌိဟူသော တရားရှူးဖြင့် ညစ်
 ညူးသော၊ ဆင်းရဲဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ နောင်သံသရာ၌လည်း
 ၎င်းဒိဋ္ဌိအတွက် သက်သက်ဆင်းရဲသော အကျိုးကို ပေးတတ်
 သောကြောင့်၎င်း၊ ထိုအယုတ်တရားကို လိုက်စားအားထုတ်မိသူ
 တို့အား ဒိဋ္ဌိဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် အတင်းဖွဲ့ချည်မိတဲ့အတွက်
 သံသရာစက်မှ မထွက်နိုင်၊ မလွတ်နိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ ထိုအတ္တ
 ကိလမထာနုယောဂ အယုတ်တရားကို မလိုက်စားအပ်၊ မမှီဝဲအပ်
 တု ဆိုထား ပါတယ်။ ထိုအကျင့်ဟာ ဓာတ်ကြီး လေးပါး
 ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နဂိုဒုက္ခထဲမှာ ရေ-မီး-ဆူးစ
 တဲ့ ဗဟိဒ္ဓုပယောဂတို့နဲ့ အပိုဒုက္ခများကို ထပ်လောင်း ဖြည့်စွက်
 ထားခြင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

အာရူးဆောင်းပါးများ

သက္ကပညသုတ်။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်က သင်္ကြန်အတွင်း မှာ နတ်ပြည်က လူ့ပြည်ကို ဆင်းဆင်းလာတယ်လို့ တို့ဗမာ များ ယုံကြည်ယူဆနေကြတဲ့ နတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းကြီး ကိုဟောကြားတဲ့ သက္ကပညသုတ်မှာ-

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမနဿ ကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်း မြောက်ခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါ့ဟော၏။ နတ်တို့၏ အရှင် သိကြားမင်း၊ နှလုံးမသာခြင်း၊ ဒေါမနဿကိုလည်း မှီဝဲ အပ်သော နှလုံးမသာခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်းဟူ ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ငါ့ဟော၏။

နတ်တို့၏အရှင်၊ သိကြားမင်း၊ လျစ်လျူရှုခြင်း၊ ဥပေက္ခာကို လည်း မှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှု ခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားဖြင့် ငါ့ဟော၏။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မှီဝဲအပ်သော၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမနဿ နှစ်ပါးတို့တွင် ဤ- ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို မှီဝဲအပ်သော ငါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ပွားများ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏ဟု အကြင် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကိုသိဌားအံ့၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မမှီဝဲ အပ်၊ ဤဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီဝဲသော ငါ့အား အကုသိုလ်တရား တို့ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ပွားများကုန်၏ဟု အကြင်ဝမ်း မြောက်ခြင်းကိုသိဌားအံ့၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကိုမှီဝဲအပ်၏။ (မှတ်ချက်။ ။ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခသစ္စာ အနေ

သိမြင်အောင် ရှုပွားခြင်းဟာ ဤဒေသနာနဲ့ ညီညွတ် နေပါ
တယ်။ ။ မိုးကြိုး)

ထိုမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
သည်ကြံစည်ခြင်း၊ ငိတတ်နှင့်သုံးသပ်ခြင်း၊ ဝိစာရတို့နှင့်လည်းတကွ
ဖြစ်၏။ အကြင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ကြံစည်ခြင်းလည်းမရှိ၊
သုံးသပ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ကြံစည်ခြင်းလည်းမရှိ၊
သုံးသပ်ခြင်းလည်းမရှိသော ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် သာလွန်
၍မြတ်၏။

နှလုံးမသာခြင်း ဒေါမနဿ။ ။ နတ်တို့၏ အရှင် သိကြား
မင်းမှီဝဲအပ်သော မမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း ဒေါမနဿ နှစ်ပါး
တို့တွင် အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွား၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်
သော သဘောရှိသော နှလုံးမသာခြင်းကို မမှီဝဲအပ်။ အကုသိုလ်
တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွားသော သဘော
ရှိသော နှလုံးမသာခြင်းကို မှီဝဲအပ်၏။ ထိုမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာ
ခြင်း ဒေါမနဿ တို့တွင် ကြံစည်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်းရှိသော ဒေါ
မနဿထက်၊ ကြံစည်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော ဒေါမနဿသည်
သာလွန်၍ မြတ်၏။ (မှတ်ချက်။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒုက္ခသစ္စာ
အနေသိအောင် ရှုပွားခြင်းဟာ ဤဒေသနာနဲ့ ညီညွတ် နေပါ
တယ်။ ။ မိုးကြိုး)

(လျစ်လျူရှုခြင်းဥပေက္ခာ၌လည်း အထက်ပါအတိုင်း သိပါ
လေ။)

တရားဆောင်းပါးများ

နတ်တို့၏အရှင်၊ သိကြားမင်း၊ ဤသို့ကျင့်သော ရဟန်းသည်
သံသရာ ချဲ့ထွင်တတ်သည့် တဏှာမာန-ဒိဋ္ဌိ၊ ပပဉ္စသညာအစု၏
ချုပ်ငြိမ်းခြင်း အားလျော်၍ ထိုချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း
အကျင့်ကိုကျင့်သည်မည်၏ဟုဟောကြားတော်မူ၏ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါ
တယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အဲ— သို့မို့ကြောင့် ထင်ပါရဲ့ဦးမိုးကြီးရဲ့။
ငယ်သူငယ်ချင်း၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ခင်မောင်ရင်က “ထီးရိုး
ကိုမိုးကြိုးပစ်မတဲ့ စာရှိပါသည်။ ၁၃၀၁-ခုကစ၍ ရတနာဆိုတာ
လိုရာရနိုင်မည်”လို့ တေးသီချင်းနဲ့ နိမိတ်ဖတ်ခဲ့တာ ဖြစ်မှာပေါ့
ဒါထက် ဦးမိုးကြီးတင်ပြသွားတဲ့ ဘုရားဟော သက္ကပညာသုတ်
အတိုင်းဆိုရင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ကျင့်
ကြံအားထုတ်နေသူများဟာ ဘယ်သောအခါမှ ကာမသုခလ္လ
ကာနဲ့ အတ္တကိလမထအယုတ်တရားနှစ်ပါး မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ
ထင်ရှားနေပြီပေါ့ခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။မှန်ပါတယ်၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျင့်ကြံ
အားထုတ်နေခြင်းသာ မှန်ပါစေ၊ ဘယ်တော့မှ အတ္တကိလမထ
နဲ့ ကာမသုခလ္လကာ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါး မဖြစ်နိုင်ပါဘူး
ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ထားသဖြင့် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပေါက်
ရောက်နေတဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကဲ့သို့သော ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဆရာမျိုးကို မရရှိခဲ့ရင်၊ သတိပဋ္ဌာန် အချိုး မကျတဲ့ အတွက်
ခရီး ရောက်သင့်သလောက် မရောက်ဘဲသာ ဖြစ်နေ ပါလိမ့်မယ်၊
ကုသိုလ်တော့ မလွဲမသွေ ရရှိနေပေလိမ့်မည်။ အကုသိုလ်တော့။

ဘယ်သောအခါမှ မြှင့်ဘူးဆိုတာ တထစ်ချနှစ် ထစ်ချ၊ သုံး-ထစ်
ချ၊ လေး-ထစ်ချ၊ ယုံကြည် သင့်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အရင်အပတ်က ကျွန်တော်တို့ဆွေးနွေးခဲ့ကြ
ရာမှာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါအလယ်လမ်းအကြောင်း ကောင်းကောင်း
မပါသေးဘူးဗျ၊ ဒါကြောင့် ၎င်းအကြောင်းကို ယနေ့ဆက်ပြီး
ဆွေးနွေးရအောင်လား ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ မိတ်ဆွေ၊ စကားကြောကြီး သိပ် ရှည်မနေပါ
နဲ့၊ မြတ်စွာဘုရားက ကာမသုခလ္လိကာ နယောဂနဲ့ အတ္တကိလ
မထာနု ယောဂ အယုတ် တရားနှစ်ပါးကို ရှင်းလင်း ပြီးနောက်
ထို အယုတ်တရားနှစ်ပါးရဲ့ အသယ်လမ်းဟာ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးလို့
ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အား
ထုတ်ခဲ့ရင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိစ္စ ပြီးစီးပြည့်စုံတယ်လို့ လဲ အထင်အရှား
ဟောကြားတော်မူခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ထိုနောက်အရိယာဆရာကောင်းထံမှာနည်းခံပြီးထိုသတိပဋ္ဌာန်
တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရင် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မဂ်ကိစ္စပြီးစီး
မယ်လို့ လဲ ဟောကြားသတိပေးခဲ့ပါသေးတယ်၊ အဲဒီလိုအရိယာ
ဆရာကောင်းကိုရှာဖွေတဲ့အခါမှာ—

- မင်းကုန်းမိုးညှင်း၊ ဥာဏစာဂီ၊
  - အချိန်ကောင်းလို့၊ ပိန်းဖောင်း မဟာစည်၊
  - အမြဲလင်း၊ ဇွဲတင်း၊ သဲအင်းလာပြီ၊
  - အကျိုးမယုတ်၊ မိုးကုတ်မဟာထေရ်
- ဆိုသောလင်္ကာလေးအတိုင်း ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်ရာကမ္မဋ္ဌာန်း
တိုက်မှာ ခြောက်ယတနှစ်ဆိုသလို၊ ဖွဲ့တောပ၊ ဝိရိယနဲ့ ကြိုးစား

တရားဆောင်းပါးများ

အားထုတ်ပါ။ ဒီလိုအားထုတ်ပြီးနောက် သူများအပြောကိုဟုတ် ပြီ၊ မှန်ပြီလို့ တထစ်ချ မယုံကြည် သေးဘဲ ကိုယ် စိတ်ကိုကိုယ် စစ်ကြည့်ပါ။ တရားအားမထုတ်မီက အမြင်အသိထက်၊ တရား အားထုတ်ပြီးနောက် အမြင်အသိဟာ ထူးခြားပြီး အကျိုးများ မှန်း၊ ကိလေသာ ကွာမှန်းကို သိရင် ဆက်လက် အားထုတ်ပါ။ ဘာမှ မထူးခြားဘူး၊ မိမိတိုင်း ဖမိမိ တိုင်းဘဲ ဆိုရင်တော့ “တဆရာမကောင်း၊ တဆရာပြောင်း” ဆိုတာလို့ ဆရာပြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ပြောင်းပြီး အားထုတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားက ရေကူးတတ်သူတို့အား ရေထဲမှာ ဆင်းပြီး ကူးပါဆိုတဲ့သဘောနဲ့ အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံပြီး သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ရေကူး နည်း စာအုပ်ကိုဖတ်ပြီး (ခရ)ထဲ မဆင်းဘဲ (လေ) ထဲမှာဘဲ ကူးနေတဲ့မဟောကြား၊ မဆုံးမခဲ့ပါဘူး။ ဒီလိုရေကူးသင်တဲ့အခါ မျိုးမှာ သူကိုယ်တိုင်ကောင်းစွာရေကူးကျမ်းကျင့်တဲ့ ဆရာထံမှာ နည်းခံ ပါလို့လဲ ၅၂၀ ကြိမ်တိုင်တိုင် သတိပေး နှိုးဆော်ခဲ့ပါ သေးတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဗဟုသုတ ဖြစ်ရပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆက်ပြီးရှင်း စမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ပုသိန်မြို့ ဗိုလ်ကုန်း ဆရာတော် ရေသားအပ်တဲ့ အဘိဓမ္မတ္ထဒီပကကျမ်းမှာ။ ဝေဒနာနံ၊ အပနုဿနာ ဝေဒနာနုပ သနာ။ ဝေဒနာနံ ဒုက္ခ ဒုက္ခဝိပရိဏာမဒုက္ခသင်္ခါရဒုက္ခဖြစ်၍ ဖြစ် ကုန်သော ဝေဒနာတို့ကို၊ အနုပဿနာ အဖန်တလဲလဲ၊ မမေ့မ လျော့ရှုခြင်း၊ အောက်မေ့ မှတ်သားခြင်းသည်၊ ဝေဒနာ နုပဿ

နာ၊မည်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဒုက္ခိန္ဒြေဒေါမနဿိန္ဒြေဟု ဆိုအပ်သောကေန္တဒုက္ခ သို့မဟုတ် ဒုက္ခဒုက္ခ။ ။သုခိန္ဒြေ သောမနဿိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝိပရိဏာမဒုက္ခ။ ဥပေက္ခိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရဒုက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့ကို အဖန် တလဲလဲ မမေ့ မလျော့ရှုခြင်း အောက်မေ့ မှတ်သား နိုင်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာ နှုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာန်မည်၏ဟူ၍ ရေးသားထားပါတယ်ခင်ဗျား။

ထို့ပြင် ဒုက္ခ သစ္စာ ထိုက်တဲ့ ဒုက္ခ များဟာ၊ (၁) ဒုက္ခ-ဒုက္ခ (၂) ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခနဲ့ (၃) သင်္ခါရ ဒုက္ခမျိုးတို့ ဖြစ်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက တိတိကျကျ ဟောကြား ထားပါလျက်ကနဲ့ သင်္ခါရ ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုသာ ဝိပဿနာရှုပွားရမယ် ဟူ၍၎င်း ဝိပရိဏာမဒုက္ခဖြစ်တဲ့ သုခဝေဒနာနဲ့ သင်္ခါရ ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ တို့ကိုသာ ဝိပဿနာ ရှုပွား ရမယ်ဟူ၍၎င်း ပြောဆို ရေးသား နေကြခြင်းဟာ ဘုရားရှင်ဟောကြားထားတဲ့ ဒုက္ခအစစ် ကေန် ဖြစ်သဖြင့် ဒုက္ခ-ဒုက္ခ ဟူ၍ ခေါ်ဆို အပ်တဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းထားခြင်းနဲ့ တူနေပါတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာကို အဘိဓမ္မာနည်းအရ တရားကိုယ် ကောက်ပါရင် စိတ် ၈၉ လောဘ ကြည့်သော စေတ သိက် ၅၁ ရုပ် ၂၈ ပါးကို ရပါတယ်။

တဖန် ‘သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပိဒုက္ခာ’လို့ လဲ အကျဉ်း အားဖြင့် ဒုက္ခ သစ္စာထိုက်တဲ့ ဒုက္ခအစစ်ဖြစ်သော ဥပါဒါန် ခန္ဓာ ငါးပါးကို ဟောကြား ထားပြန် ပါတယ်။ ထိုဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးပါနေပါလျက်ကနဲ့ ဒုက္ခ

တရားဆောင်းပါးများ

သစ္စာကို ထူးသော ဥဏ်ဖြင့်သိအောင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်တဲ့ ဝိပဿနာ အကျင့်လုပ်ငန်းထဲမှာ ဒုက္ခ-ဒုက္ခ မျိုးဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို မရှုပွား ရဘူး ဟူ၍၎င်း ဒုက္ခ ဝေဒနာနဲ့ သုခ မဝေဒနာ တို့ကို မရှု ပွားရ ဘူးဟူ၍၎င်း ဥဏ် ကောက်တွေနဲ့ ယူဆခဲ့ရင် “ရွှေဘူထီးနဲ့ အပုံကြီး ကွာတယ်” ဆိုတာလို မဂ်တရား ဖိုလ်တရားနဲ့ အလွန်တရာဝေးကွာပါလိမ့်မယ်။ ဝေးကွာရုံမကပါဘူး။ ဝိပဿနာ ပွားချိန်မှာ ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ပေယျာလကံဝကွက်၍ ချန်ထားမှုကြောင့် သေခါနီးဆဲဆဲကျတော့ သုခပေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာများ။ ပေါ်မလာဘဲ အသက် ကိုဆောင်မဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာသာ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ ထိုကဲ့သို့ပေါ်လာတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်မှာ ဒိဋ္ဌိစွဲကို မဖြုတ်နိုင်တဲ့ အတွက် ငါနာတယ် ငါကျင်တယ် အမယ်လေး အဘလေး ယူပါလေး ကယ်ပါလေးနဲ့ ပြီးပြီ။ ဟစ်အော်ပြီး ဒေါမနုဿစိတ် တခွဲသား တတင်းသားနဲ့ သေရခဲ့ရင် အပါယ်ကျပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော် ရေးသား တင်ပြခဲ့ဘူးတဲ့ ခန္ဓ သံယုတ် နုကုလပိတု သုတ်မှာလာသော သဘောတရားပေတံနဲ့ တိုင်းထွာကြည့်မယ် ဆိုရင် (မင်းကွန်း) တိပိဋက ဓရအသျှင် ပိစိတ္တ သာရာဘိဝံသရဲ့ ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော် ဘုရား ကြီးဟာ အသက်တော် ချွေမဲ့ ရောဂါကို လည်ပင်းမှာ ရရှိသည့် တိုင်အောင် ထိုရောဂါ(ဒုက္ခ ဝေဒနာ)ကြောင့် မျက်နှာရဲ့ မဲ့ ဖေါက်ပြန်ခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ဒုက္ခ ဒုက္ခကြီးကို ကြံ ကြံ သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ဝေဒနာသုံးပါးလုံးကို သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိအောင် သမထ-ဝိပဿနာ အကျင့်ကို ပေါက်မြောက် အောင် အားထုတ်

ထားခြင်း ကြောင့်ဘဲလို့ ဆိုတာ လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွား သလို ဆင်ရှားလှပ ဂါတယ်ခင်ဗျား။

သဲအင်းအာဘော်။ ။ အနိပ္ပဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ သဲအင်း ဂူဆရာတော်ဘုရားက ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဦးပဉ္ဇင်းစာတတ် လို့ စာဖတ်ပြီး၊ တရားဟောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးပဉ္ဇင်းစာ ဘယ်လောက်တတ်သလဲဆိုတာ ပြောပြမယ်။ တခါက မီးရထား စီးသွားကြတော့ မီးရထားတံနံ့ခံရမှာ “တံထွေး မထွေးရ” လို့ ရေးထားတာကို ဦးပဉ္ဇင်းက “တံ တေး- မထွေး- ရ” လို့ အထပ် ထပ်ဖတ်ပြီး နားမလည်လို့ အတူပါလာတဲ့ ဘီးလင်း မြို့လေသာ ဆရာတော်ဘုရားကို မေးတော့မှ အမှန်ကိုသိရပါတယ်။

သောတာပန် ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်တဲ့ ပုထုဇဉ် ယောဂီဟာ (၁) ဒုက္ခဝေဒနာ၊ (၂) သုခဝေဒနာ (၃) ဥပက္ခာဝေဒ နာသုံးမျိုးလုံးကို ပယ်နိုင်တဲ့ အဆင်ထိအောင် အား မထုတ်နိုင် သေးဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ငါ့သူတပါးဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပျောက် ပြီး၊ မြင်ကြား၊ နံ၊ လျက်၊ ထိ၊ သိဆိုတာတွေဟာ ဝေဒနာရဲ့ ခံစား ခြင်း သဘော လက္ခဏာမျှသာဖြစ်တယ်။ အခြားဘာမှ မဟုတ် ပါလား၊ ဒီခံစားခြင်းသဘောဟာလဲ မမြဲပါကလား၊ ဆင်းရဲပါ ကလား၊ အစိုးမရပါကလား၊ အသုဘ သဘောကြီးပါကလား လို့ သိအောင် အမှားပုဂ္ဂလသညာကိုဖျောက်ပြီး၊ အမှန်ဝေဒနာ သညာကိုရောက်အောင် အားထုတ်တဲ့ အဆင့်ဘဲ ရှိပါသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီသောတာပန်အရိယာကြီး ခံစားနေတဲ့ဒုက္ခဝေဒနာ သုခ ဝေဒနာ၊ ဥပက္ခာ ဝေဒနာတွေထဲမှာ အပါယ်လေးပါးသို့

တရားဆောင်းပါးများ

ကျရောက်စေမဲ့၊ မမှီဝဲအပ်တဲ့ အကုသိုလ် ဖြစ်စေမဲ့ ဝေဒနာမျိုး ကတော့ဖြင့်လုံးဝမပါတော့ဘူး။ လူ့ပြည်နတ်ပြည်ကို ရောက်နိုင် တဲ့မှီဝဲအပ်သောကုသိုလ်ဖြစ်စေမဲ့ စေတနာဝေဒနာမျိုးသာပါဝင် နေပါတယ်။

သမထဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တယ် ဆိုတာ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို အရောင်ဆိုးထားတဲ့ ဥပါဒါန် အညစ်အ ကြေးတွေကို ကုန်စင် ပျောက်ကင်းအောင် မဂ်လေးပါးနဲ့ လေး ကြိမ်လေးခါ ဖွတ်လျှော်ပစ်တဲ့ အလုပ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ဥာဏ် ငုံ့မိထားဘို့လိုတယ်။

ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ဥပါဒါန် အညစ်အကြေးကို ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ ပထမအဆင့်အနေနဲ့ ဆေးကြော ပစ်ရတယ်။ တဏှာဆိုတဲ့အညစ် အကြေးကိုတော့ ရုပ်ပေါ်မှာအထက်မဂ်သုံးပါးနဲ့ ဆေးကြော ပစ်ရတယ်လို့ ဦးပဉ္စင်းကိုယ်တွေ့အားဖြင့် တွေ့သိ နားလည်ထား ပါတယ်။

ဘုရားသခင် ဟောကြားထားတဲ့ အတိုင်း ဝေဒနာနုပဿနာ အရပေါ်လာကြတဲ့ ဝေဒနာ သုံးမျိုးလုံးကို ရှုပွားသွားရတယ်။ တရားယောဂီဟာ တရားထိုင်လို့ အချိန်အတော်ကလေး ကြာ လာတယ်ဆိုရင် ညောင်းညာကိုက်ခဲ၊ ထုံကျင်စတဲ့ ဝေဒနာတွေ ပေါ်လာတယ်။ အစမှာ အာနာပါနုစျာန်သမာဓိကို အင်အား ကောင်းအောင် ထူထောင်ပြီး၊ ထိုဝေဒနာကို ကျော်လွန်စေရ တယ်။ ဒီလိုအာနာပါနုစျာန် သမာဓိအင်အားဟာ ဘယ်လောက် ကောင်းလာတယ်ဆိုတာကို ဒကာကြီး စဉ်းစား ကြည့်ပေါ့။

ဒီလိုပေါ်လာတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို အာနာပါနုစျာန် သမာဓိ

နဲ့ ကျော်လွန်အောင် အားမထုတ်ဘဲ၊ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးခြင်းနဲ့ မကျော်လွန်တယ်ဆိုရင်၊ ထိုကဲ့သို့ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးတဲ့ ယောဂီရဲ့ သမာဓိဟာ အားမကောင်းဘူး၊ အင်မတန်ပျော့ညံ့ နေသေးတယ်ဆိုတာကို သိနိုင်ပါတယ်။

ဘုရားသခင်က သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်လို့ မဂ္ဂင်သုံးပါးကို ဟောထားတယ်မဟုတ်ပါလား၊ သမာဓိမဂ္ဂင်အင်အားမကောင်းဘဲနဲ့ ပညာမဂ္ဂင် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုတာကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြည့်ရင် သိပါလိမ့်မယ်။

ဒီလို ဒုက္ခဝေဒနာကို ကျော်လွန် နိုင်တဲ့ အာနာပါနု စျာနု သမာဓိကိုရတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးရဲ့ အစ-အလယ် အဆုံးသုံးပါးလုံးကို ရှုပွားနိုင်တဲ့ဝိပဿနာပညာအဆင့်ကို ရောက်လာပါတယ်။

အကြင်အခါ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟု၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည် ကိလေသာစင်ကြယ်ရာ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်၏လို့” ဒကာကြီးရွတ်ပြုလေ့ရှိတဲ့ဘုရားဟောဒေသနာအတိုင်း (၁) သင်္ခါရအားလုံးတို့ဟာ မမြဲဘူးလို့ ဝိပဿနာပညာနဲ့ ရှုမြင်ခြင်းကို ယထာဘူတဉာဏ်လို့ ခေါ်တယ်မဟုတ်လား၊ (၂) သင်္ခါရတို့ကိုဒီလိုမြင်လို့ငြီးငွေ့တဲ့ ဉာဏ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ခါဉာဏ်ဘဲ မဟုတ်လား၊ ထိုမှ တဆင့် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့သို့ အစဉ်အတိုင်းတက်ရောက်သွားရတယ် မဟုတ်လား။

တရား ယောဂီဟာ တရား အားထုတ်စမှာ (၁) သဒ္ဓါနဲ့

တရားဆောင်းပါးများ

(၂) ဝိရိယကို ဗိုလ်အဆင့် ရောက်အောင် ထူးထောင် ပေးရပါတယ်။ ထိုမှတစ်ဆင့် (၃) သတိဗိုလ်အဆင့်ကို ရောက်သွားအောင် အားထုတ်ရပါတယ်။ အဲဒီသတိဗိုလ်အဆင့်ကနေပြီး (၄) သမာဓိဗိုလ်အဆင့်ကို ရောက်သွားအောင် တတ်ရတယ် (၅) ထိုမှတစ်ဆင့် ပညာဗိုလ်အဆင့်ကို ရောက်သွားအောင် တက်ရတယ်။ သမာဓိဗိုလ်အဆင့်မှာ ရပ်နေရင် သမထကြီးဘဲဖြစ်နေမယ်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပညာဗိုလ်အဆင့် ရောက်အောင် တက်ပါမှ ဝိပဿနာ ပညာအဆင့်ကို ရောက်မှာပေါ့... ဟူ၍ သဲအင်း ဆရာတော်က အမိန့် ရှိပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ “ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် လူထိုထို၊ စာကိုကျင့်သုံး၏။ စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။” ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုဘဲ၊ ဆက်လက်ဆွေးနွေးမယ်မဟုတ်ပါလား။

မိုးကြိုး။ ။ မှန်ပါတယ်။ အနိပြုသနာဟာက အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာဖြစ်တဲ့အတွက်၊ ကြေကြေလည်လည် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ၊ ဆွေးနွေးတင်ပြတဲ့ လိုအပ်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီလိုဆိုရင် ဆက်လက် တင်ပြစမ်းပါခင်ဗျား၊ အသင့်နာခံလျက်ပါ။

မိုးကြိုး။ ။ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဓမ္မစကြာတရားဦးကို ဟောတော်မူတဲ့အခါ၊ (၁) သစ္စာလေးပါးကို ၃၁-ဘုံမှ လွတ်မြောက်ရေးပန်းတိုင်အနေနဲ့ ၎င်း (၂) မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ထိုပန်းတိုင်သို့ သွားရောက်စဉ် အနေနဲ့ ၎င်း၊ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထိုနောက် သမထ-ဝိပဿနာတရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျကျင့်ကြံအားထုတ်ပါမှ သစ္စာလေးပါး ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြ

သော နေယျပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့အတွက် (၃) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ယာဉ်ရထားနဲ့ ပမာ တင်စားပြီး ပြောပြရင် သဘာဝကျမည်ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုဓမ္မစကြာသုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက (က) ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ လကျိာဘက်အစွန်းတပါးနဲ့ (ခ) အတ္တကိလမထာနုယောဂ လက်ဝဲဘက် အစွန်းတပါး၊ ပေါင်းဝဲယာအစွန်းနှစ်ပါး၊ အကြောင်းကို ဟောကြားပြီးနောက်၊ ထိုအစွန်းနှစ်ပါးမှ လွတ်တဲ့ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ အလယ်ဗဟိုအကျင့်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး (ဝါ) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားဖြစ်တယ်။ အခြားအကျင့်မဟုတ်ဘူးလို့ တိတိကျကျ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထိုဓမ္မစကြာတရားတော်ကိုနာကြားရတဲ့အတွက် ငါးယောက် အစုဖြစ်တဲ့ ဟောဂီတို့ဟာ သောတာပန် အရိယာကြီးများဖြစ် သွားကြပါတယ်။

ထိုနောက်ခြောက်ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ အနတ္တလက္ခဏာသုတ် ကိုဟောကြားပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ ၁။ ဓမ္မစကြာသုတ် မှာ သစ္စာလေးပါးကို ပဓါနအချက်ထားပြီး ဟောကြားသလို၊ ၂။ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်မှာ ခန္ဓာငါးပါးကို မှုတည်ပြီး ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ရဲ့ အတ္တဖြစ်ပုံသဘောကို ပဓါနအချက်ထားပြီး ဟော ကြားတော်မူပါတယ်။ ထိုယောဂီငါးဦးတို့ဟာ ထိုအနတ္တလက္ခဏာ သုတ်ကို ကြားနာရတော့မှ သောတာပန်အဆင့်ကနေပြီး အာသဝေါကင်းတဲ့ ရဟန္တာကြီးများ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

တရားဆောင်းပါးများ

သို့ရာတွင်ကြားနာရရုံနဲ့ အရိယာမဖြစ်ဘဲ ကျင့်ကြံအားထုတ် ပါမှ အရိယာဖြစ်နိုင်သော နေယျပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက်၊ ဘုရားကိုယ် တော်တိုင် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းဖြင့်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး အကျင့်မြတ် တရားကို ဟောကြားတော် မူပြန်ပါ တယ်။

ဒါကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို နည်းနာကျကျ၊ ဓမ္မစည်း မျဉ်းနဲ့ အညီ၊ မိခိကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့်၊ ပေါက် မြောက်ပြီးသော အရိယာ သရာကောင်းကို ဆရာတင်ကာ၊ ကျင့် ကြံအားထုတ်ပါရင်၊ ဘယ်သောအခါမှ ကာမသုခလ္လှို ကာနုယော ဂနဲ့ အတ္တကိလကမထာနုယောဂ အကျင့်များမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တွံ-သင် လူပြန်တော်ပညာရှိသည်။ ဂဏှာဟိ မှတ်လေလော့ပေါ့ ခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ဒါထက် အကိုးအကား ဘုရားဟော မဒသနာ များကို ဖော်ပြရရင် သာလို့ ပင်ကောင်းမည်ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ မြတ်စွာဘုရားက သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့် မြတ်တရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တဲ့ တရား ယောဂီဟာ အင်္ဂါ လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံရမယ် လို့ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်နိဒါန်းမှာ ဟောကြား ထားပါတယ်။

- (၁) ကိလေသာ ဒို့ပုပန်ခြောက်သွေ့ စေထွ်သော အာတာပ ဝိရိယနဲ့ ပြည့်စုံခြင်း။
- (၂) အမြော်အမြင် ဆင်ခြင်ဉာဏ် သမ္ပဓဉ်နဲ့ ပြည့်စုံခြင်း
- (၃) အောက်မေ့ခြင်း သတိတရားကို မပြတ်ရှေ့ သွားပြုခြင်း။

(၄) ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော လောက၌ မက်မောသည့် အတိဇ္ဈာနံ၊ နှလုံးမသာယာသည့်ဒေ၊ မနုဿတို့ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း ဆိုတဲ့အင်္ဂါလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

အနိအင်္ဂါလေးပါးအနက် (၁)အာတာပ ဝိရိယအကြောင်း ကိုရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်။

သမ္ပပ္ပဓါန်လေးပါး။ ။ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားက ဗောဓိပက္ခိယ ဒီပနီမှာ တွန့်တိုခြင်းမရှိသော ဝိရိယကို သမ္ပပ္ပဓါန်ဆိုသည်။ အာတာပ ဝိရိယလည်း ခေါ်၏။ အားထုတ်မှု အရာ၌ လွန်စွာ အပူ အပန် အပင် အပန်း ခံနိုင်သော ဝိရိယ ဟုလို့။ ။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိရိယ၏အမည်ချည်း တည်း။

- (၁) အရေကြင်း စေ အင်္ဂါတပါး။
- (၂) အကြောကြင်း စေ အင်္ဂါတပါး။
- (၃) အရိုးကြင်း စေ အင်္ဂါတပါး။
- (၄) အသား အသွေး အကုန်ခန်းခြောက် စေ အင်္ဂါတပါး။

ဤကား သမ္ပပ္ပဓါန် ဝိရိယ၏ အင်္ဂါလေးပါးတည်း။ ဝိရိယကို အားထုတ်နိုင်လျှင် ရထိုက်သော တရားမျိုးသာ မှန်ပါစေ မရသမျှ ငါမနေ မပေါက်သမျှ ငါမနေ မရောက်သမျှ ငါမနေ ဝိရိယကို မလျှော့ပြီးဟု အရှင်သောဏထေရ် အရှင် စက္ခု ပါလ မထေရ် တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်သော ဝိရိယမျိုးတည်း။

ဝိရိယမှသာ ကန်းကုန်အောင်လွတ်မှုတည်း။ ရှင်သောဏထေရ်

တရားဆောင်းပါးများ

သည် ဝါဟုင်းသုံးလ ပတ်လုံး အိပ်မှုမရှိထိုင်မှု စကြံ သွားမနှင့် အားထုတ်၏။ ရှင်စက္ခု ပါလလည်း။ ထို့ အဘူ၊ ဖုဿဒေဝ မထေရ် သည် ထိုကဲ့သို့ ၂၅ နှစ် တိုင်တိုင် အားထုတ်မှ ရ၏။ မဟာသိဝ မထေရ်သည် အိပ်မှုကို ပယ်ရှား၍ အနှစ် သုံးဆယ် အားထုတ်မှ ရ၏။ ယခု ကာလ၌ ထိုကဲ့သို့ ဝီရိယ မျိုးအလွန်လှို၍ နေကြ၏။ အားထုတ်ကြသူ တို့မှာလည်း ပရိယတ္တိ ဉာဏ်ပညာအား သေးလျက်နေကြ၏။ ပရိယတ္တိ ဉာဏ်ပညာ အလိမ်မာ ရှိကြသူတို့မှာလည်း မြို့ရွာမှာနေလျှင် မြို့ဘုန်းရွာဘုန်းကြီးမှ တောတောင်မှာ တောဘုန်း တောင်ဘုန်းကြီးမှ တရားဓမ္မ ပြောမဟာမှု ကျမ်းဂန် ဓမ္မရေး သားမှ ပလိဗောဓကြီး တွေနှင့် နေကြကုန်၏။ နှစ်ရှည်လ များတသွန်တည်းသွားဘို့လို့၍ နေကြကုန်၏.... စသည်ဖြင့်ရေး သားခဲ့ပါ တယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ယူဆ ရေးသား ချက်များ သည်ကား ဆိုရင်၊ အမြဲရှင်း- အမြဲလင်းပါ ခင်ဗျား၊ ဒါထက် ဆက်ပါအုံးဗျာ။

အင်္ဂတပါးချွတ်ယွင်းပါက။ ။ (၁) ပြင်းစွာ အားထုတ် သောလုံ့ လဝီရိယ (၂) ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ သမ္မုဇဉ်၊ (၃) အောက်မေ့ မှုသတိ၊ (၄) လောက၌ အတိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက် ခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးပါးအနက်မှ တပါးပါး ချွတ်ယွင်းနေခဲ့ ပါရင်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးအားဖြင့် ရအပ်သော အကျိုးထူး များကို ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ရမည်မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ကာမခလ္လ ကာနုယောဂနဲ့ အတ္တကိမထာနု ယောဂ အကျင့်ယုတ်များတော့

မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထိုအယုတ်တရား နှစ်ပါး ဟာက ဘုရားသာသနာရဲ့ အပြင်အပမာ တတ္ထိအချို့တို့ရဲ့ အကျင့်များ ဖြစ်ပြီး၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရား ဟာက မဂ္ဂင် အကျင့်ကို ပြီးစီးစေနိုင်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း ဖြစ်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား အထင်အရှား ဟော ကြား ထား သောကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါထက် ကျွန်တော် မေးချင်တာက ဒုက္ခဝေဒ နာကိုဋ္ဌပွားတဲ့အခါ တရားယောဂီဟာ ဒေါမနဿ မဖြစ်ပေဘူး လားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ အာ တာပဝိရိယ(ဝါ) သမ္ပပုဏ္ဏိဓာန်လို့လည်း ပြည့်စုံရမယ်လို့ ဆိုထား ပါတယ်။ ထိုသမ္ပပုဏ္ဏိဓာန် လို့လဝိရိယဟာ အကျိုး လေးပါးကို ပြည့်စုံစေပါတယ်။ (၁) မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားကိုကို ပယ်ခြင်းငှာ၎င်း၊ ((၂) ရှေ့၌ ဖြစ်လတံ့ ကုန်သော အကုသိုလ်တရား တို့ကို နောင် ဘဝ အဆက်ဆက်မှာ တရံတဆစ်မျှ ဖြစ်မလာစေခြင်းငှာ၎င်း၊ (၃) မိမိသန္တာန်၌မဖြစ် ဘူး သေးကုန်သော ကုသိုလ် တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း။ (၄) ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကိုအမြဲနိယာမအဖြစ်သို့ နောက်စေရန်၊ လွန်စွာ ကြီးပွားစေခြင်းငှာ၎င်း အားထုတ်ခြင်း တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တဖန် အားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ(၁)မက်မောခြင်း၊အဘိဇ္ဈာ နဲ့ (၂)နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿတို့ကို ပယ်ဖျောက် ရမယ် လို့ ဆိုထားပြန်ပါတယ်။

ထိုပြင်ကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက်တို့ ဖြစ်စေရန် သင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဆိုတဲ့ ယောနိသော၊ မနသိကာရ အကြောင်းခံ ရပါတယ်။ အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တို့ ဖြစ်စေရန်၊ မသင့်မြတ် သော နှလုံး သွင်းခြင်း ဆိုတဲ့ အယောနိသော၊ မနသိ ကာရ အကြောင်းခံရပါတယ်။

ဥပမာ တယောက်သောသူကို တွေ့မြင်ရာမှာ နှလုံးသွင်းလိမ္မာ ရင်ကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး၊ နှလုံးသွင်း မလိမ္မာရင် အကုသိုလ် ဖြစ်ရပါ တယ်။ အဘယ်အာရုံမျိုးဟာ ကုသိုလ်ဖြစ်ရန် မြဲတယ် အဘယ် အာရုံမျိုးဟာ အကုသိုလ်ဖြစ်ရန်မြဲတယ်လို့ တထစ်ချ၊ မရှိပါ။

စိတ်အစဉ်ဟာ လှေ့နဲ့ တူပါတယ်။ ကောင်းသောနှလုံးသွင်း ခြင်း၊ မကောင်းသော နှလုံးသွင်းခြင်းဆိုတဲ့ အာဝဇ္ဇန်းရဲ့ ကိစ္စ နှစ်ပါးဟာ လှေ့ပဲ့ ကိုင်နဲ့ တူပါတယ်။ လှေ့ပဲ့ကိုင် ဦးလှည့်ပေး ရာသို့လှေ့သွားသကဲ့သို့၊ အာဝဇ္ဇန်း၊ ဦးလှည့်ပေးရာသို့ အကုသိုလ် လမ်းပွင့်ကြပါတယ်။

ဒီသနာသုတ်။ ။ ဒီတော့ ဒုက္ခ၊ ဝေဒနာနဲ့ ရင်ဆိုင်မိတဲ့အခါ ယောနိသော မနသိကာရနဲ့ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းရင် မဂ်ဉာဏ်ကို ရတယ်ဆိုတာကို မြတ်စွာဘုရား သခင်ဟာ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ ပါဠိ တော်ပရိပ္ပာဇကတ် ဝဂ်ဒီသနာ သုတ်မှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တိတိ ကျကျ ဟောကြားထားပါတယ် အကျဉ်း တင်ပြပါမယ်။

“အဂ္ဂိဝေသာန-ဆင်းရဲခံစားမှုသည် မမြဲပေ၊ ပြုပြင်အပ်၏။ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်၏။ ကုန်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ပျက်စီး

တတ်သော သဘော ရှိ၏။ တပ်မက် ဖွယ်ရာ မကောင်းသော သဘောရှိ၏။ ချုပ်ပျောက်တတ်သော သဘောရှိ၏။

“အဂ္ဂိဝေဿာန- ဤသို့မြင်လတ်သော် အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာတို့၏ တပည့်သည် (မှတ်ချက်။ ။ စာမှာ မတတ်၊ ကိုယ်မှာတတ်သဖြင့်၊ ဂါဟတ်ကင်းပြတ်နေသော အရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံ အားထုတ်သော တပည့်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူနိုင်ခြင်းကို အထူးသတ်ပြုပါ။ ။ မိုးကြိုး) (သုခဝေဒနာ) ချမ်းသာခံစားမှု၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ (ဒုက္ခဝေဒနာ) ဆင်းရဲ ခံစားမှု၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ (ဥပေက္ခာဝေဒနာ) ဆင်းရဲလည်းမဟုတ်၊ ချမ်းသာလည်းမဟုတ်သောခံစားမှု၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ ငြီးငွေ့သော် တပ်မက်ခြင်း ကင်း၏။ တပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့် (ကိလေသာမှ) လွတ်၏။ (ကိလေသာမှ) လွတ်ရာ၌လွတ်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်၏။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှာ၊ တဖန်ပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိတော့ပြီဟု သိ၏ ဟူ၍ဖြစ်ပေတယ် ခင်ဗျား။ (မှတ်ချက်။ ။ ဤတရားသဘောကို အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်တဲ့ အရှင်သာရိပုတြာဟာ အာသဝေဂါကင်းတဲ့ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ။ မိုးကြိုး)

ဒီတော့-- သုခ-ဒုက္ခ-ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသုံးပါးကို ဖွဲ့ကြုံခံစားရတဲ့အခါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တိုင် ရောက်အောင် ဘယ်နည်းဘယ်ပုံရှုပွားရမယ်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားက လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို အထင်အရှား ဟောကြား ထားပါလျက်ကန့် “ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့တွေ့ခဲ့ရင် ဒေါမနသာဖြစ်မှာစိုးလို့ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးရမယ်၊ ဒီလိုပြုပြင်ပေးခြင်းသည်သာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း ကျ

တရားဆောင်းပါးများ

တယ်၊ သို့မဟုတ်ခဲရင်အတ္တကိလမထာနုယောဂဖြစ်တယ်” လို့ပြော
ဆိုနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ဥာဏ်ဟာ “အံ့ဩကုန်နိုင်ဘယ်လေး
တည့်မှ” ဆိုတာလို့ ဖြစ်နေပြီပေါ့ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီနေ့ ဘာကို ဆွေးနွေးမှာလဲ။

မိုးကြိုး။ ။ ဘာကို ဆွေးနွေး ရမှာလဲဗျ။ သတိပဋ္ဌာန်

ဒေသနာလာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ ရှုပွားရာမှာ နာကျင်ကိုက်ခဲတဲ့
ဒုက္ခဝေဒနာများ ပေါ်လာတဲ့အခါ ထိုဒုက္ခကို သိရှိခံစားနေရင်
ဒုက္ခ နောက်က ဒေါမနဿ ဝင်လာမှာ စိုးလို့ ဣရိယာပုတ်ကို
ပြောင်းလဲပေးလိုက်ပြီး၊ သုခဝေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာတို့ကို
သ ဝှုပွားနေသဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲမှာ အသက်ကိုဆောင်မဲ့
ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ တွေ့ကြုံ ဆုံဆည်းတဲ့အခါ၊ ကယ်ပါလေး၊ ယူပါ
လေးလို့ အော်ဟစ် ညည်းညူပြီး၊ ဒေါသစိတ် တတင်းသားနဲ့
သေရှာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ အားထုတ်တဲ့ အကျင့် အကြောင်းနဲ့
ပတ်သက်ပြီး သိကောင်းစရာများကို ဆက်လက် ဆွေးနွေးရမှာ
ပေါ့ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ အလို... ဒီနေ့စိတ်ဆိုးနေတယ် မှတ်တယ်။

မိုးကြိုး။ ။ စိတ်မဆိုးပါဘူးဗျာ၊ ကျွဲမြီးတို့တာပါ။ ဒါထက်

မြတ်စွာဘုရားဟာ ဝေဒနာနုပဿနာကို ရှုပွားလို့ ဒုက္ခဝေဒနာ
ပေါ်လာတဲ့အခါ၊ ဒေါမနဿ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒီလို ဒေါမနဿ
ဖြစ်လာခဲ့ရင် အတ္တကိလ မထာနု ယောဂအကျင့် ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆို
တာတွေကို သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ကို ရရှိ ထားပါလျက်ကနဲ့
သတိမေ့ သွားလို့ သို့တည်းမဟုတ်၊ အလျဉ်း မသိလို့၊ ထိုသတိ
ပဋ္ဌာန်ဒေသနာထဲမှာ သို့မဟုတ် အခြားသော ဒေသနာများထဲ

မှာဏုရိယာပုတ်ကိုပြင်ပေးရမယ်လို့ မဟောခဲ့တာနဲ့ ဝုပ္ပပါတယ် ခင်ဗျားဘယ်လိုထင်ပါလဲ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မထင်တတ်ပါခင်ဗျား၊ ယခုတလောအအေးမိပြီး နှာစီးနေပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ တော်တော် အားကိုးရတဲ့ လူပြန်တော်ပညာရှိ ကြီးဘဲ၊ ဒါထက် မြတ်စွာဘုရားက ဒုက္ခသစ္စာကို ထူးသော ဥာဏ်နဲ့ သိအောင်ဒုက္ခသစ္စာထိုက်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကို ဝေဒနာနုပဿနာအရ ရှုပွားရမယ်လို့ တိတိကျကျ ဟောကြား ညွှန်ပြ ထားပါလျက် ကနဲ့ ကိုယ်မရှုတတ်လို့ မရှုပွားဘဲနေရင် တော်ပါသေးတယ်၊ အခုတော့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ရှုပွားတတ်လို့ ရှုပွား နေသူများကို ခန္ဓာကိုယ်ကို တနည်းတဖုံညှဉ်းပန်းရာကျတဲ့အတွက် အတ္တကိုလဲ မထာနုယောဂဖြစ်တယ်လေး၊ ဘာလေး ညာလေးနဲ့ ပါဠိစာ ပေကိုတတ်သူအချို့ ရေးသား ပြောဆိုနေခြင်းဟာ “ယိုသူမရှက် မြင်သူရှက်” ဆိုတာလို ရှက်စရာကြီး ဖြစ်မနေ ပေဘူးလား ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒါကဒီလိုပါ။ စာပေကို အတော်အတန်သင် ကြား တတ်မြောက်ပြီး နောက် အသုဘကို သမထကြီး ထင်ကာ မရှုပွားဘဲ သုဘကိုဘဲ ရှုပွားခဲ့မိလို့ မိန်းမမြင်—မိန်းမသိ။ ချော တာမြင်-ချောတယ်လို့သိ။ လှတာမြင်-လှတယ်လို့သိခဲ့လို့ လူထွက် ကာ မိန်းမယူပြီးဘဲအခါ လူတွင်ကျယ် တတ်ရောင်ကား လုပ်ချင် ကြပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်ကိုယ်ကို ကျွန်တော်ပြောတာပါ သူတပါးကို ပြောခြင်းအလျဉ်း မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားကို မာန်မိမိတာ တွေကို

ခွင့်လွတ်ပါလို့ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ခန္ဓာငါးပါး ဝိပဿနာ ရှုပွားပုံ ရှုပွားနည်းကို ထင်ရှား စေတဲ့ ဘုရားဟော ခန္ဓသံယုတ် ခဇ္ဇနိယသုတ်ကို အကျဉ်းတင်ပြပါမယ်။

ခဇ္ဇနိယသုတ်။ ။ ရဟန်းတို့—အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ရုပ်တု ဆိုကုန် သနည်း။

ရဟန်းတို့= ဖေဂါက် ပြန် တတ်သော ကြောင့်ရုပ်ဟုဆိုအပ်၏။ အဘယ်တရားကြောင့်ဖေဂါက်ပြန်သနည်း။ အအေးကြောင့် အပူ ကြောင့် ဆာလောင်ခြင်းကြောင့် မှတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြေ ပျား ကင်း သန်းတို့နှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဖေဂါက်ပြန်၏။ ရဟန်းတို့--ဤသို့ဖေဂါက်ပြန် တတ်သောကြောင့် ရုပ်ဟုဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့် ဝေဒနာဟု ဆိုကုန် သနည်း။

ရဟန်းတို့---ခံစားတတ် သောကြောင့်၊ ဝေဒနာဟု ဆိုအပ်၏။ အဘယ်ကို ခံစားတတ်သနည်း။ ချမ်းသာကိုလည်း ခံစားတတ်၏။ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်း ခံစား တတ်၏။ ဆင်းရဲ မဟုတ် ချမ်းသာမ ဟုတ် သည် ကိုလည်း ခံစား တတ်၏။ ရဟန်း တို့—ခံစား တတ် သောကြောင့် ဝေဒနာဟု ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့—အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သညာ ဟု ဆိုကုန်သ နည်း ရဟန်းတို့—မှတ်သား တတ်သော ကြောင့်၊ သညာ ဟုဆို အပ်၏။ ။ အဘယ်ကို မှတ်သား တတ်သ နည်း။ အညှိကို၎င်း

အဝါကို၎င်း၊ အနီကို၎င်း၊ အဖြူကို၎င်း မှတ်သားတတ်၏။ ရဟန်းတို့—မှတ်သားတတ်သောကြောင့် သညာဟုဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့—အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ဟု ဆိုကုန်သနည်း။ ။ရဟန်းတို့—ပြုပြင် အပ်သော သဘော ကိုပြုပြင် တတ်သော ကြောင့်၊ သင်္ခါရတို့ဟု ဆိုအပ်၏။ အဘယ် ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်သနည်း။ ။ရုပ်ကို ရုပ်အဖြစ်အကျိုးငှါ ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်၏။ ။ဝေဒနာကို ဝေဒနာ အဖြစ်အကျိုးငှါ ၎င်း။ ။သညာကို သညာအဖြစ် အကျိုးငှါ ၎င်း။ ။သင်္ခါရ တို့ကို သင်္ခါရ အဖြစ် အကျိုး ငှါ ၎င်း။ ။ဝိညာဏ်ကို ဝိညာဏ်အဖြစ် အကျိုးငှါ ၎င်း ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်၏။ ။ရဟန်းတို့—ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်သောကြောင့် သင်္ခါရတို့ဟုဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့—အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်ဟု ဆိုကုန်သနည်း။ ။ရဟန်းတို့ သိတတ်သောကြောင့်ဝိညာဏ်ဟုဆိုအပ်၏။ အဘယ်ကိုသိတတ်သနည်း။ အချဉ်ကို၎င်း၊ အခါးကို၎င်း၊ အစပ်ကို၎င်း၊ အချိုကို၎င်း၊ အငန်ကို၎င်း၊ အငန်မဟုတ်သည်ကို၎င်း၊ ဆားအရသာကို၎င်း၊ ဆားမဟုတ်ပါးအခြားအရသာကို၎င်း၊ သိတတ်၏။ ။ရဟန်းတို့ သိတတ်သောကြောင့် ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်၏။ (ဤနည်းဖြင့်မြတ်စွာဘုရားဟော ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ သဘောလက္ခဏာများကို ရှင်းလင်းဟောကြားတော် မူပါတယ်ခင်ဗျား။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့အား အသီးသီး အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားကာ ဝိပဿနာရှုပွားနည်းကို ညွှန်ကြားတော်မူပါတယ်။ မိုးကြိုး)

တရားဆောင်းပါးများ

ရဟန်းတို့ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည် ထို ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ ဤသို့ဆင်ခြင်၏။ (မှတ်ချက်။ ။အဲဒီလိုဆင် ခြင်ခြင်းမျိုးကို ယောနိသော မနုဿိကာရလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ မိုးကြိုး)

ယခုငါ့ကိုယ် ရုပ်သည် ကိုက်ခဲအပ်၏။ ငါ့ကိုယခုအခါ ပစ္စုပ္ပန် ရုပ်သည် ကိုက်ခဲအပ်သကဲ့သို့ အတိတ်ကာလကလည်း ဤအတူ၊ ငါ့ကို ရုပ်သည်၊ ကိုက်ခဲအပ်ဘူးပြီ ငါသည် အနာဂတ်အခါ၌ ရုပ်ကိုနှစ်သက်ငြားအံ့၊ ငါ့ကို၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ကိုက်ခဲအပ် သကဲ့သို့ အနာဂတ် ကာလ၌လည်း၊ ဤအတူသာ၊ ငါ့ကို၊ ရုပ် သည် ကိုက်ခဲရာ၏ ဟုဤသို့ဆင်ခြင်၍ အတိတ်ရုပ်၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်း၏။ အနာဂတ်ရုပ်ကို မနှစ်သက် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း ငှာ စွဲမက်မှုကင်းခြင်းငှာ ချုပ်ခြင်းငှာ ကျင့်၏။

ယခုငါ့ကို ဝေဒနာသည် ကိုက်ခဲအပ်၏။ ယခုငါ့ကို ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒနာသည်ကိုက်ခဲအပ်သကဲ့သို့ အတိတ်ကာလ၌လည်း ဤအတူ ငါ့ကို ဝေဒနာသည် ကိုက်ခဲအပ်ဘူး၏။ ငါသည်အနာဂတ်အခါ ၌၊ ဝေဒနာကို နှစ်သက်ငြားအံ့၊ ယခုအခါ ငါ့ကို ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒ နာသည် ကိုက်ခဲအပ်သကဲ့သို့ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း ငါ့ကို ဝေ ဒနာသည်၊ ကိုက်ခဲရာ၏ဟုဆင်ခြင်၍ အတိတ်ဝေဒနာ၌ ငဲ့ကွက် ခြင်းကင်း၏ အနာဂတ်ဝေဒနာကို မနှစ်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ စွဲမက်မှုကင်းခြင်းငှာ ချုပ်ခြင်းငှာ ကျင့်၏။

(သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်တို့ကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း၊ ဆင် ခြင်၏။ အကျယ်ကို မူရင်းသုတ်မှာဖတ်ပါ)။

ရဟန်းတို့ ရုပ်အားလုံးကို ဤရုပ်သည် ၁။ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊
 ၂။ ငါမဟုတ်၊ ၃။ ငါ၏ကိုယ် “အတ္တ” မဟုတ်ဟု ဤသို့ဟုတ်
 တိုင်းမှန်စွာ မှန်ကန်သော ပညာဖြင့်ရှုရမည်။ ဝေဒနာအားလုံး
 ကို သညာအားလုံးတို့ကို သင်္ခါရအားလုံးတို့ကို ဝိညာဏ်အားလုံး
 ကို ၁။ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ် ၂။ ငါမဟုတ် ၃။ ငါ၏ကိုယ် ‘အတ္တ’
 မဟုတ်ဟု ဤသို့ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မှန်ကန်သော ပညာဖြင့်ရှုရ
 မည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ အရိယာ တပည့်သည် ဖျက်ဆီးတတ်၏။
 မပ္ပားစီးစေတတ်၊ ပယ်စွန့်တတ်၏။ စွဲလမ်း၍မယူတတ်၊ ဖရိုဖရဲ
 ဖြန့်ကြဲတတ်၏။ မပေါင်းစုတတ်၊ ငြိမ်းစေ၏။ မတောက်လောင်
 စေတတ်ဟု ဆိုအပ်၏။

အဘယ်ကို ဖျက်ဆီးသနည်း။ မပ္ပားစီးစေတတ်သနည်း။ ရုပ်
 ကို၎င်း၊ ဝေဒနာကို၎င်း၊ သညာကို၎င်း၊ သင်္ခါရ တို့ကို၎င်း၊
 ဝိညာဏ်ကို၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ မပ္ပားစီးစေတတ်။

အဘယ်ကိုပယ်စွန့်သနည်း၊ စွဲလမ်းမယူသနည်း၊ ရုပ်ကို၎င်း၊
 ဝေဒနာကို၎င်း၊ သညာကို၎င်း၊ သင်္ခါရတို့ကို၎င်း၊ ဝိညာဏ်ကို၎င်း၊
 ပယ်စွန့်၏။ စွဲလမ်းမယူ။

အဘယ်ကို ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲသနည်း၊ မပေါင်းစုသနည်း၊ ရုပ်
 ကို၎င်း၊ ဝေဒနာကို၎င်း၊ သညာကို၎င်း၊ သင်္ခါရတို့ကို၎င်း၊ ဝိညာဏ်
 ကို၎င်း၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲ၏။ မပေါင်းစု။

အဘယ်ကို ငြိမ်းစေသနည်း၊ မတောက်လောင်စေသနည်း၊ ရုပ်၊

တရားဆောင်းပါးများ

ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ကို ငြိမ်းစေ၏။ မတောက်
ဟောင်းစေ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ရသော အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တ
ပည့်သည် ရုပ်၌လည်း၊ ဝေဒနာ၌လည်း၊ သညာ၌လည်း၊ သင်္ခါရ
တို့၌လည်း၊ ဝိညာဏ်၌လည်း၊ ငြီးငွေ့၏။ ငြီးငွေ့သော် စွဲမက်မှု
ကင်း၏။ စွဲမက်မှုကင်းခြင်းကြောင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်
၏။ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော် လွတ်မြောက်ပြီဟု အသိ
ဉာဏ်ဖြစ်၏။ “ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံး
ပြီးပြီ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ၊ တပါးသော
ပြုဖွယ် မရှိတော့ပြီ” ဟုသိ၏။ ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီအတိုင်းဆိုတော့ သဲအင်းဂူဆရာတော် သင်
ကြားပေးနေတဲ့ အရိယာပုထ် မပြောင်းလဲဘဲ၊ ဝေဒနာသုံးပါး
လုံးရဲ့ ဆင်းရဲယဘော၊ မပြေသဘော၊ အနတ္တသဘော၊ အသုဘ
သဘောများကို မှန်သောအတိုင်း သိမြင်အောင် ပညာဖြင့်ရှုပွား
နိုင်သော အဆင့်သို့ရောက်စေရန်၊ အာနာပါနုစျာန် သမာဓိကို
အားကောင်းအောင် စတင်ထူထောင်ခြင်းဟာ ဓမ္မစည်းမျဉ်းနဲ့ အံ
ပင်ဂွင်ကျဖြစ်နေပြီပေါ့။

မိုးကြိုး၊ မှန်ပါတယ်၊ အလွန်မှန်ပါတယ်။ အလွန်အလွန်
မှန်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိ၊ သဠာယတနဝဂ်၊ ဣန္ဒြိ
ယဘာဝနာသုတ်မှာ “ဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ငြိမ်သက်၏။ မှန်မြတ်
၏” လို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် ကြမ်းတမ်းသော ဒုက္ခဝေဒနာကို
ဣရိယာပုထ်ပြုပြင်ခြင်းနဲ့ ဗယ်ရှားပြီး၊ သုခဝေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒ

နာတို့ကိုသာဝိဿနပေက္ခာဆိုတဲ့ လျစ်လျူရှုခြင်းနည်းနဲ့ ရှုပွားရ
မယ်လို့ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေမေ့စရာရိယကြီးက ယူဆခြင်းဖြစ်
ဟန်တူပါတယ်။

ဒီပြဿနာကို ဦးမိုးကြိုးတတ်နိုင်ရင် ရှင်းလင်း တင်ပြစမ်းပါ
အုံးခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ကျွန်တော်ဥာဏ်မှီသမျှ တင်ပြပါမယ်။ ဒါထက်
ထိုက္ခန္ဓိယဘာဝနာသုတ်ကိုအကျဉ်း တင်ပြပါဦးမယ်။

တ္ထန္တိယဘာဝနာသုတ်။ ။ မြတ်စွာဘုရားဟော ပါရာသိဝိယ
ပုဏ္ဏား၏တပည့်၊ ဥတ္တရလှိုင်ကို “ဥတ္တရ- အဘယ်သို့လျှင်ပါရာသိဝိ
ယပုဏ္ဏားသည်တပည့်တို့အား အိန္ဒြေတို့ကိုပွားများခြင်းကို ဟော
ပြောသနည်း” လို့ မေးပါတယ်။ ထိုအခါ၊ ဥတ္တရက- “အရှင်
ဂေါတမ ဤလောက၌ မျက်စိဖြင့် ရှုပါရုံကိုမရှုအပ်၊ နားဖြင့်
သဒ္ဓါရုံကို မကြားအပ်ဟူ၍ ဟောပြော၏လို့ လျှောက်ထားပါ
တယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက၊ ဥတ္တရပါရာသိဝိယပုဏ္ဏား၏စကား
သည် ဤသို့ဖြစ်သော်၊ ကန်းသောသူသည် ၎င်း၊ နားပင်းသောသူ
သည် ၎င်း၊ ပွားများပြီးသော အိန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်လတ်။ ဥတ္တရကန်း
သောသူသည် မျက်စိဖြင့်ရှုပါရုံကိုမမြင်၊ နားပင်းသောသူသည်
နားဖြင့်သဒ္ဓါရုံကိုမကြားဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုနောက်၊ မြတ်စွာဘုရားက “အာနန္ဒာ၊ ပါရာသိဝိယ ပုဏ္ဏား
သည်တပည့်တို့အား အိန္ဒြေတို့ကို ပွားများခြင်းကို တမျိုးအားဖြင့်
ဟောပြော၏။ အာနန္ဒာအရိယာ၏ အဆုံး အမ၌ အတုမရှိသော
အိန္ဒြေပွားများခြင်းသည် တမျိုးဖြစ်၏။

“အာနန္ဒာ၊ အဘယ်သို့လျှင် အရိယာ၏ အဆုံးအမဋ္ဌအတု မရှိသော အိန္ဒြေကိုပွားများခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း။ (၁) မျက်စိ ဖြင့်ရူပါရုံကိုမြင်တဲ့အခါ၊ (၂) နားဖြင့်သဒ္ဓါရုံကို ကြားတဲ့အခါ (၃) နှာခေါင်းဖြင့်ဂန္ဓာရုံကို နှမ်းတဲ့အခါ (၄) လျှာဖြင့်ရသာရုံကို လျက်တဲ့အခါ (၅) ကိုယ်ဖြင့်ဖေါဠဗ္ဗါရုံကို တွေ့သိတဲ့အခါ (၆) စိတ်ဖြင့်ဓမ္မာရုံကိုသိတဲ့အခါ မည်သို့မည်ပုံ အိန္ဒြေကို ပွားများရ မယ်ဆိုတာကိုဟောကြားပါတယ်။

ယခုကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးနေတဲ့ ပြုဿနာဟာက ကိုယ်ဖြင့် ဖေါဠဗ္ဗါရုံကိုတွေ့သိခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့အကွက်၊ ၎င်းအကြောင်း နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားဟောကြားပုံကို တင်ပြပါမယ်။

(၁) အတုမရှိသော အိန္ဒြေကို ပွားများခြင်း။ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းအား၊ ကိုယ်ဖြင့် ဖေါဠဗ္ဗါရုံကို တွေ့သိ၍၊ (၁) နှစ်သက် ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ (၂) မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ (၃) နှစ်သက် ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ။ ထိုရဟန်းသည် “ငါ့အား ဤမည်သော နှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ဤမည်သော မနှစ် သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ဤမည်သော နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက် ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ စင်စစ် ထိုနှစ်သက်ခြင်းစသည်မှာ အကြောင်း တရားတို့ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်၏။ ကြမ်းတမ်း၏၊ အကြောင်းကို စွဲ၍၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ငြိမ်သက်၏။ မှန်မြတ်၏ဟု ဤသို့သိ၏။ ။ ထိုရဟန်းအား၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဖြစ်သောမနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ် သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ချုပ်၏။ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ကောင်းစွာ

တည်၏။ အာနန္ဒာ၊ ဥပမာအားဖြင့် အားကောင်းသော ယောက်ျားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကိုဆန့်ရာသကဲ့သို့ ဆန့်ထားသောလက်မောင်းကိုလည်း ကွေးရာသကဲ့သို့၊ အာနန္ဒာ၊ ဤအတူသာလျှင် တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤသို့ ပေင် ပန်းဘဲ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဖြစ်သော မနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဤသို့ လျင်စွာ၊ ဤသို့ ဆော့စွာ၊ ချုပ်၏။ ဝိပဿနုပေက္ခာသည် ကောင်းစွာတည်၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤဆုံးပိုင်းကို အရိယာ၏ အဆုံး အမဉ်၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော ဖေဠဗ္ဗာရုံတို့၌ အတူ မရှိသော အိန္ဒြေကို ပွားများခြင်းဟူ၍ ဆိုရ၏။

(၂) ကျင့်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်အကျင့်။ အာနန္ဒာ၊ အဘယ် သို့လျှင် ကျင့်အပ်သော အကျင့်ရှိသနည်း၊ အာနန္ဒာ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား ကိုယ်ဖြင့် ဖေဠဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိ၍၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဖြစ်သော မနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဖြစ်သော ထိုနှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းတို့ကို ငြီးငွေ့၏။ စက်ဆုတ်၏။ ။ အာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ကျင့်အပ်သော အကျင့်သည်၊ ရှိ၏။

(၃) ပွားအပ်ပြီးသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်။ အာနန္ဒာ၊ အဘယ်သို့လျှင် ပွားအပ်ပြီးသော၊ အိန္ဒြေရှိသော၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သနည်း။ ။ အာနန္ဒာ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း

တရားဆောင်းပါးများ

အား ကိုယ်ဖြင့် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိ၍၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ နှစ်သက်ခြင်း- မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ။(က) ထိုရဟန်းသည် စက်ဆုတ်ဖွယ် အာရုံ၌၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ နေလိုငြားအံ့၊ ထိုသို့အမှတ်ရှိ၍ နေ၏။

(ခ) စက်ဆုတ်ဖွယ် မဟုတ်သော အာရုံ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ နေ၏။ ။(ဂ) စက်ဆုတ်ဖွယ် အာရုံ၌၎င်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သော အာရုံ၌၎င်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ နေ၏။ ။(ဃ) စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သော အာရုံ၌၎င်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်အာရုံ၌၎င်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ နေလိုငြားအံ့၊ ထိုသို့အမှတ်ရှိ၍ နေ၏။ ။(င) စက်ဆုတ်ဖွယ် အာရုံကို၎င်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သော အာရုံကို၎င်း၊ (ဤသို့) ထိုနှစ်ပါးစုံသော အာရုံကိုကြည့်၍ လျစ်လျူရှုလျက် သတိပညာဖြင့် ပြည့်စုံ၍ နေလိုငြားအံ့၊ ထိုအာရုံနှစ်ပါးစုံ၌ လျစ်လျူရှုလျက် သတိဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ နေ၏။ ။အာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ပွားများအပ်ပြီးသော၊ အိန္ဒြေရှိသော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ငါသည် (၁) အရိယာ၏ အဆုံးအမ၌ အတုမရှိသော အိန္ဒြေပွားများခြင်းကို ဟော၏။ (၂) ကျင့်ဆဲ 'သေက္ခ'ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟော၏။ (၃) ပွားအပ်ပြီးသော အိန္ဒြေရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟော၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အနိဿိတ်ကို သေချာသဏ္ဍာ ဖတ်ရှုသော အမြင်ဉာဏ် ထက် သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးအတွက်

ဥာဏ်အမြင်သုံးစားကို ခွဲခြားဟောထားခြင်းကို သဘောပေါက် မည် ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ် ၁။ အရိယာ၏ အဆုံးအမ၌၊ အတုမရှိသော အိန္ဒြေ ပွားများခြင်းအပိုင်းဟာ၊ ကာမရာဂါနုသယနဲ့၊ ပဋိသန္ဓေသယကို ပယ်စွန့်ပြီး သေက္ခဖြစ်တဲ့ အနာဂါမ် ကြီးများသည် အထက်မဂ် သို့ တက်လှမ်းရန် ကျင့်သော အကျင့်မြတ်သည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ ဓမ္မာစရိယထိပ်ဖူးကြီး ယူဆသကဲ့သို့ တရား အားထုတ်စ၊ ပုထုဇဉ်ယောဂီများ ပွားများနိုင်သော အကျင့်လုံးဝမဟုတ်ပါ။

အမှတ် ၂။ အကျင့်သည်ကား ကျင့်ဆဲ ‘သေက္ခ’ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်အပ်သော (၀၇) တရားအားထုတ်စ ယောဂီတို့ ကျင့်အပ်သော ကျင့်နိုင်စွမ်းရှိသော အကျင့်ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ၎င်းကျင့်စဉ်ကို မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်လာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ညှိကြည့်ပါက ညီညွတ်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ် ပါတယ်။

အမှတ် ၃။ ကမတော့၊ အသေက္ခရဟန္တာကြီးများထားရှိနိုင် သော အိန္ဒြေကို ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ထာကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါ တယ်။

အမှတ် ၂။ မှာ၊ မြတ်စွာဘုရားက “ဤသို့လျှင်၊ ကျင့်အပ် သော တရားအကျင့်သည် ရှိ၏” လို့ တရားအားထုတ်စ၊ ယောဂီ တို့ကျင့်ရန် အကျင့်ကို တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား ဟော

စာရားဆောင်းပါးများ

ကြားထားတဲ့အတွက်၊ စေတေတေ၊ ဝါးတားတား၊ အဓိပ္ပာယ် အကောက်အယူ မှောက်မှားစရာ မရှိပါခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေရဲ့ လူဟာက စာတတ်ပေတတ်၊ လူတုတ်ထိပ်ဖူး ဓမ္မာ စရိယကြီးတဦးဆုံးပြီး ဘုရားဟောဒေသနာကို ဖတ်တော့လဲ သဘောပေါက်ပုံမပေါ်ပါကလား၊ ဒီလိုသဘောမပေါက်တဲ့အတွက် သူ့မှန်တယ်ထင်တဲ့ကျင့်စဉ်နဲ့ ပတ်သက်သော အယူအဆများဟာ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာနှင့်၎င်း၊ ဝေဒနာသံယုတ်လာ ဒေသနာများ နဲ့၎င်း ညှိကြည့်ရင်မညီဘဲ၊ အလဲ့လဲ့အချော်ချော် ဖြစ်နေခြင်းကို တွေ့နေရပါတယ်။ ။ သို့ရာတွင် စာမတတ်သော သဲအင်းဂူဆရာ တော်ဘုရားရဲ့ ကျင့်စဉ်ကတော့၊ ထိုထိုဒေသနာများနဲ့ အံဝင် ဂွင်ကျ ဖြစ်နေပုံကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒါကြောင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့်နိုင်ရန် ဘုရားဟော ဝေဒ နာသံယုတ်လာ သုတ်အချို့ကို တင်ပြပါမယ်။

သဂါထာဝဂ်၊ သမာဓိသုတ်။ ရဟန်းတို့ ခံစားမှုဝေဒနာ တို့ကား ဤသုံးမျိုးတို့တည်း၊ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်း၊ သုခဝေဒ နာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့တည်း။

တည်ကြည်မှု-သမာဓိ၊ ဆင်ခြင်မှု-ပညာ၊ အောက်မေ့မှု- သတိ၊ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် (၁) ဝေဒ နာတို့ကို၎င်း၊ (၂) ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (၃) ဝေဒ နာတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာကို၎င်း၊ (၄) ဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန် သို့) ရောက်ကြောင်းမဂ်ကို၎င်း၊ သိ၍၊ ဝေဒနာတို့၏ ကုန်ခြင်း

ကြောင့် ရဟန်းသည် တဏှာဟူသော ဆာလောင်မှုကင်းသည် ဖြစ်၍ ချုပ်ငြိမ်းနိုင်၏—ဟူ၍ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ထို့နောက် ပဟာနုသုတ်မှာ—

ပဟာနုသုတ်။ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာတို့သည် ဤသုံးမျိုးတို့ တည်း၊ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်း၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့တည်း။ ။ ရဟန်းတို့၊ သုခဝေဒနာ၌ စွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယကို ပယ်အပ်၏။ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ အမျက်ထွက်မှု၊ ပဋိဗ္ဗာနုသယကို ပယ်အပ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ မသိမှု၊ အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်အပ်၏။ ရဟန်းတို့၊ အကြင်အမါ ရဟန်းအား သုခဝေဒနာ၌ စွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယကို၎င်း၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ အမျက်ထွက်မှု၊ ပဋိဗ္ဗာနုသယကို၎င်း၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ မသိမှု၊ အဝိဇ္ဇာနုသယကို၎င်း၊ ပယ်ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့ကို (အနုသယ) ကင်းကွာသူ၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီးသူ (ရဟန္တာ) ဟု ဆိုရ၏။ ။

ခံစားမှု ဝေဒနာကို မသိသည်ဖြစ်၍ (၁) သုခဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူအား၊ ထိုစွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယဖြစ်၏။ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူအား အမျက်ထွက်မှု ပဋိဂါနုသယဖြစ်၏။ (၃) ငြိမ်သက်ကောင်းမြတ်လှ၏ဟု၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူအပ်သော ဥပေက္ခာ(ဝေဒနာ)ကိုပင် အလွန်နှစ်သက်နေပါလျှင်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်။

တရားဆောင်းပါးများ

လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ သမ္မုဇဉ်ကို မစွန့်ခွဲသော် ထိုပညာရှိ ရဟန်းသည် ခံစားမှု ဝေဒနာ အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိနိုင်၏။ (ဒုက္ခဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းထားဘို့ ဘုရား မဟောပါခင်ဗျား။ မိုးကြိုး)။

ထိုရဟန်းသည် ဝေဒနာတို့ကို ပိုင်းခြားသိသော်၊ ယခုဘဝ၌ ပင် အာသဝေါ ကင်းကွာနိုင်၏။ လောကုတ္တရာဓမ္မ၌ တည်သော ရဟန္တာဖြစ်၍၊ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသော် (ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဆိုသည့်) ဘဝသုံးပါး၌ ဖြစ်သူဟူသော အရောဟတုတ်သို့ မရောက် တော့ချေ။ (၃၁-ဘုံမှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သူ) ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည် တရားကို မှောက်ချည်လှန်ချည်၊ ဟိုတမျိုး၊ ဒီတဖုံ၊ ဟောကြားခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ။ တိတိကျကျ တသမတ်တည်းသာ ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ်။ အကျင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးဟောကြားထားသော ဒေသနာများကို သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး အကျင့်တရားအတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ ကြည့်တတ် သဖြင့်၊ သွတ်သွင်း၍ ကြည့်ပါက အဝင်ဂွင်ကျ ဖြစ်နေသည်များ ကိုသာ အစဉ်အမြဲတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ကဲ့လဲ့ခြားနားခြင်း မျိုးကို တွေ့ရမည်မဟုတ်ပါ။ ။ ဤအချက်ကိုသတိမထားသူ များဟာ “စာကားမှန်၏- ဉာဏ်မမီ” ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဤအထောက်အထား အကြောင်းအရာများကြောင့် (၁) ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့အခါ ဒေါ်မနုဿဖြစ်မှာစိုးလို့ မရူပပွား

ဘဲ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ကာ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းရ မယ်ဆိုသော ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ လူပြန်တော်ပညာရှိ ဓမ္မာစရိယ ကြီးရဲ့ အယူအဆက ဘုရားဟောဒေသနာများနဲ့ ညီညွတ်သ လား၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ တကွ ဝေဒနာ အားလုံးတို့ကို ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာအနေအားဖြင့် ပိုင်း ခြား၍သိခြင်းငှါ၊ ဣရိယာပုတ်ကို မပြုပြင်ဘဲ သည်းခံကာ ယောနိ သောမနသိကာရနဲ့ရူပွားရမယ်ဆိုတဲ့ “စာမှာမတတ်၊ ကိုယ်မှာတတ် တဲ့” သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပေးနေတဲ့ ကျင့်စဉ်က ဘုရားအလိုတော်နဲ့ ကိုက်ညီသလားဆိုတာ သတိကြီးစွာထားပြီး ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်နဲ့ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ်မှားရင်ကိုယ်ခံပြီး၊ ကိုယ်မှန်ရင်၊ ကိုယ်စံရမဲ့ အလုပ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ “စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ” ဆိုတဲ့ သဘောပေတံကို အခြေခံပြီး၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဆိုတဲ့ မဂ္ဂင် အကျင့်အကြောင်းကို ဆွေးနွေးခဲ့တာ တော်တော်ပင် စုံလင် သွားပြီဖြစ်လို့ ယနေ့အဖို့မှာ နိဂုံးချုပ်သင့်ပြီ ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ ဘယ်လိုလဲဗျ။ ရှေ့ဆက်ပြီး ဆွေးနွေးခဲ့ရင် ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ ဓမ္မာစရိယကြီးရဲ့ အယူအဆတွေဟာ ပို၍ပို၍ အလိုမပြေ ‘ဗလချာ’ ဖြစ်ကုန်မှာစိုးလို့ လား။

မိတ်ဆွေ။ ။ နိဂုံးမချုပ်ချင်လို့ ဆက်လုပ်အုံးမယ်ဆိုရင်လဲ လုပ်ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် အဖို့ကတော့ ဗဟုသုတဖြစ်ရမယ်ဆိုရင် သာလို့ ပင်ကြိုက်ပါကယ်။

မိုးကြိုး။ ။ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ ဓမ္မာစရိယကြီးဟာက အဋ္ဌကထာအသုံး ‘သံကိလိဋ္ဌ’ ပုဒ်ကလေးတလုံးနဲ့ အဓိပ္ပာယ် မသိ

တရားဆောင်းပါးများ

ဘဲလျက် လူလယ်လူတတ်ကြီးလုပ်လွန်းနေပါတယ်။ အမှန်ကတော့ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်က မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဥဒ္ဒေသ မှာ ‘အာထာပီ၊ သမ္မဇာနော၊ သတိမာ၊ ဝိနေယျ၊ လောကေ၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေ၊ မနဿ’ လို့ တိတိကျကျဟောကြားထားခဲ့ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က (၁) အာတာပဝိရိယနဲ့ ပြည့်စုံခြင်း။ (၂) ဆင်ခြင် ဉာဏ်နဲ့ပြည့်စုံခြင်း။ (၃) သတိတရားရှေ့သွားပြုခြင်း။ (၄) မက် မောသည့်အဘိဇ္ဈာနဲ့ နှလုံးမသာယာသည့် ဒေ၊ မနဿတို့ကို ပယ်ခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးပါးနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်အားထုတ်သူများ ပြည့်စုံရမယ်လို့ သတိပေးထားပါတယ်။

အဲဒီလို အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဒေ၊ မနဿကို ပယ်ဘို့ကိစ္စမှာ မိတ်ဆွေရဲ့ မမ္မာစရိယကြီးက ဒေ၊ မနဿမဖြစ်အောင် ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ် လာတဲ့အခါ ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းပေးရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သုခဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့အခါကျတော့ အဘိဇ္ဈာမဖြစ်အောင် မလုပ်တတ်တော့ပါဘူးတဲ့။ ။ အနီလို ‘စာကားမှန်ပြီး၊ ဉာဏ် မနီး’ တဲ့အတွက် ထိုမမ္မာစရိယကြီးတင်ပြနေတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အ ကျင့်ဟာ ဘုရားဟောသတိပဋ္ဌာန်သုတ်နဲ့၎င်း၊ ဝေဒနာသံယုတ် လာ ဒေသနာများနဲ့၎င်း ညှိလို့ မညီဘဲ ‘ချော်တောငေါ့’ ကုန်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်မှာစိုးတော်မူလို့ အရိယာဆရာကောင်း ထံမှာ နည်းခံပါလို့ မြတ်စွာဘုရားက ၅၂၈ ကြိမ်တိုင်တိုင် သတိ ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေရဲ့ မမ္မာစရိယကြီးဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွေဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကျော်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော (၁) ကျမ်းဂန်အကျော် ညောင် လွန်တောရ တေဝိဇ္ဇပတ္တ ရဟန္တာဆရာတော်ရဲ့ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဒေ၊

မနုဿပယ်၍ တရားအားထုတ်နည်းကို မလေ့လာ ဖတ်ရှုသင့်ပါ တယ်။ (၂) စာမတတ်တဲ့အတွက် ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ စွန်းလွန်းဆရာ တော်ရဲ့ ကျင့်စဉ်ကိုတော့ မဖတ်ရှုချင်ရင်နေပေါ့။

ထို့ပြင် ဘုရားဟော သတိပဋ္ဌာနသုတ်သာမကဘဲ ဝေဒနာ သံယုတ်လာ ဒေသနာများကို၊ ရေရေလည်လည် ပပ်ပပ်နပ်နပ် ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပါရင်လဲ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒေါမနုဿဖြစ်မှာစိုး လို့တော့ တော့ခိုခိုင်းခြင်းဟာ ရောမအမှားကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို တင်ပြရေးသားနေတာက ဓမ္မာစရိယကြီးရဲ့ မှန်တယ် ဆိုတဲ့ ကျင့်နည်းနဲ့ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ ဣရိယာပုတ်ပြောင်းလဲ ကာ ဒုက္ခဝေဒနာကို တော့ခိုခိုင်းထားလို့ ရပေမဲ့ သေခါနီးဆဲဆဲ အသက်ကိုဆောင်ယူမဲ့ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ၊ ဒေါမနုဿ စိတ် တတင်းသား တခွဲသားနဲ့ သေခဲ့ရင် အပါယ်ကျမှာစိုးလို့ သတိပေး ရေးသားနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

စိတ်၏အစဉ်သည် လှေနဲ့ တူတယ်။ အာဝဇ္ဇန်းဟာ ပဲ့သမား နဲ့ တူတယ်။ ပဲ့သမား ဦးလှည့်ပေးရာသို့ လှေသွားရသလို အာ ဝဇ္ဇန်း ဦးလှည့်ပေးရာသို့ ကုသိုလ်လမ်း၊ အကုသိုလ်လမ်းများ ပွင့် ပုံပါတယ်။ ။ ဒါကြောင့် အာဝဇ္ဇန်းရဲ့ ကိစ္စနှစ်ပါးဖြစ်တဲ့၊ ယောနိသော မနုဿိကာရနဲ့ သင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းခဲ့ရင် ကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး၊ အယောနိသော မနုဿိကာရနဲ့ မသင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းခဲ့ရင်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ထိုဓမ္မာစရိယကြီး သည်၊ ဒဠဗ္ဗ သန္နိဋ္ဌာန်ကျ သိသင့်အပ်လှပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့တွေ့တဲ့အခါ (၁) အယောနိသော၊ မနသိကာရ
 နဲ့ နှလုံးသွင်းပုံက ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်၊ ငါသေရတော့
 မယ်၊ အမယ်လေး၊ အဘလေးနဲ့ အော်ဟစ်ခြင်းမျိုးဖြစ်ပြီး၊
 (၂) ယောနိသောမနသိကာရနဲ့ နှလုံးသွင်းပုံက၊ ဝေဒနာဟာ
 နာမ်၊ ခံစားတဲ့သဘောဘဲ တခြားဘာမှမဟုတ်ဘူး။ နာသုမရှိ
 ဘူး၊ ကျင်သုမရှိဘူး၊ ငါမဟုတ် သုမဟုတ် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု၊
 မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အစိုးမရခြင်းသဘော ဒုက္ခသစ္စာကြီးပါ
 ကလားလို့ သိခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာအနက် ၄-ချက်။

- (၁) နှိပ်စက်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊
- (၂) ပြုပြင်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊
- (၃) ပူလောင်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊
- (၄) ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊

ဒုက္ခဿ၊ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော၊ သင်္ခတဋ္ဌော၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော။
 ရန်ကုန်မင်းကုန်းတိုက်၊ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓိ ရေးသားအပ်တဲ့
 အဲဒီသစ္စာလေးပါး၊ မင်းကုန်းသွား၊ လက်ကလေးကိုလဲ ကျက်
 မှတ်ထားပြီး နှိပ်စက်တဲ့သဘောဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာဟာ ဒုက္ခ
 သစ္စာမထိုက်ဘူးရယ်လို့ မပြောမိဘို့ ခင်ဗျားရဲ့ဓမ္မာစရိယကြီးကို
 သတိပေးလိုက်ပါအုံး။ ထို့ပြင် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်
 ဘုရား ရေးသားတဲ့ စတုသစ္စဒီပနီကိုလဲ ဖတ်ခိုင်းအုံးပေါ့ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။တီးလွန်းလှချည့်လား ကိုယ့်ဆရာ၊ ဒါထက် ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ဓမ္မာစရိယကြီးဟာ စာ ဖတ်ပျင်းတယ်ထင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူ့ရဲ့ အယူအဆ မှန်မမှန်ကို ချိန်ထိုးကြည့်နိုင်ရန်၊ ဝေဒနာသံယုတ်၊ သလ္လသုတ်ကို အကျဉ်း တင်ပြပါမယ်။ အကျယ်သိချင်ရင်တော့ မူရင်းသုတ်ကို ဖတ်ရှု ပေါ့။

သလ္လသုတ်။ (၁) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်မရှိသော ပုထု ဇဉ်သည် သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုံးပါး တို့ကို ခံစားရ၏။ (၂) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိ ယာ၏ တပည့်သည်လည်း ထိုဝေဒနာသုံးပါးလုံးကို ခံစားရ၏။ ထိုသုန္ဒရီတို့၏ ထူးခြားမှု၊ ကဲ့လဲမှု၊ ကဲ့ပြားမှုတို့ကား အဘယ် နည်း။

အကြားအမြင်မရှိသူ။ (၁) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်မရှိ သော ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် စိုးရိမ် ပင်ပန်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းရ၏။ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ (က) ကိုယ်၌လည်းဖြစ်သော၊ စိတ်၌လည်းဖြစ်သော နှစ်မျိုးသော ဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ ယောကျ်ားကို ငြောင့်စူးမိ ရာ၏။ ထိုသူကို ဒုတိယငြောင့်သည်၊ ပဌမငြောင့်စူးရာအနီး၌ စူး ပြန်ရာ၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤသို့လျှင် ထိုယောကျ်ားသည် ငြောင့်

တရားဆောင်းပါးများ

နှစ်ချောင်းဖြင့် ပေဒနာ ခံစားရ၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤအတူပင် အကြားအမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရ၏။ ထိုသူသည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော်၊ အမျက်ထွက်၏။ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေသယသည် ကိန်း၏။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာဖြင့်တွေ့ထိသော်၊ ကာမချမ်းသာကိုနှစ်သက်၏။ ထိုသို့နှစ်သက်ခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ ထိုပုထုဇဉ်သည် ကာမချမ်းသာမှတစ်ပါး၊ သုခဝေဒနာမှ ထွက်မြောက်ရာကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ။ ကာမချမ်းသာကို နှစ်သက်သော ထိုသူအား သုခဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော ရာဂါနုသယသည် ကိန်း၏။ ထိုသူသည် ထိုဝေဒနာတို့၏ (က) ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (ခ) ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း၊ (ဂ) သာယာဘွယ်ကို၎င်း၊ (ဃ) အပြစ်ကို၎င်း၊ (င) ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ၊ ထိုမသိသူအား ဥပေက္ခာဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ကိန်း၏။ ထိုသူသည် ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သော သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကို ခံစား၏။ ။ ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်မရှိသော ဤပုထုဇဉ်ကို ပဋိသန္ဓေနေမှု၊ အိမ်၊ သေမှု၊ စိုးရိမ်မှု၊ ငိုကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာပူပန်မှုတို့နှင့်ယှဉ်စပ်နေသဟု ဆိုရ၏။ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ယှဉ်စပ်နေသဟု ငါဆို၏။

အကြားအမြင်ရှိသူ အရိယာ၏တပည့်။ (၂) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည်ကား၊ ဒုက္ခပေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် မစိုးရိမ်၊ မပင်ပန်း၊ မငိုကြွေး၊ ရင်ထုလျက် မမြည်တမ်း၊ မိန်းမောခြင်းသို့မရောက်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်

သောဝေဒနာတမျိုးကိုသာခံစားရ၏။ စိတ်၌ဖြစ်သောဝေဒနာကို မခံစားရ။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား၊ ယောကျ်ားသည်ငြောင့်စူးမိရာ ၏။ ထိုသူကို ဒုတိယငြောင့်သည် နောက်ထပ်မစူးရာ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ထိုယောကျ်ားသည် ငြောင့်တချောင်းဖြင့် ဝေဒနာကို သာ ခံစားရ၏။ ။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် အကြားအမြင်ရှိ သော အရိယာ၏တပည့်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်တွေ့ထိသော်၊ မစိုး ရိမ်၊ မပင်ပန်း၊ ရင်ထုလျက်မမြည်တမ်းရ၊ မိန်းမောခြင်းသို့ မ ရောက်ရ။ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာတမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ စိတ်၌ဖြစ်သောဝေဒနာကို မခံစားရ။ ထိုသူသည် အမျက်မထွက်၊ ဆို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေသယသည် မကိန်း။ ။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာဖြင့်တွေ့ထိသော် ကာမချမ်းသာကို မနှစ် သက်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ကာမချမ်းသာမှတစ်ပါး၊ သုခဝေဒ နာမှ ထွက်မြောက်ရာကို သိသောကြောင့်တည်း။ ထိုသူအား သုခဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော ရုဂါနုသယသည် မကိန်း။ ။ ထိုသို့ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း။ သာယာဘွယ်ကို၎င်း၊ အပြစ်ကို၎င်း၊ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသော ထိုသူအား ဥပေက္ခာဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာနုသယသည် မကိန်း။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကို ခံစားသော်၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်ဘဲသာလျှင် ခံစား၏။ ။ ဤကား အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်နှင့် အကြားအမြင်မရှိသော ပုတုဇဉ်နှစ်ဦးတို့၏

တရားဆောင်းပါးများ

ထူးခြားမှု၊ လွန်ကဲမှု၊ ကဲ့ပြားမှုတည်းဟူ (မိန့်တော်မူ၏) ။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဝေဒနာသံယုတ်၊ ပထမအာနန္ဒသုတ်။ ထို့ပြင်၊ အာနန္ဒ သုတ်၌ အာနန္ဒာ (၁) ဝေဒနာတို့ကား၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒ နာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဤသုံးမျိုးတို့တည်း၊ (၂) တွေ့ထိမှု ဖြစ် ခြင်းကြောင့် ခံစားမှုဖြစ်၏။ (၃) တွေ့ထိမှု၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ခံစားမှုချုပ်၏။ (၄) အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယာမဂ်သည်ပင် ဝေဒနာချုပ်ငြိမ်းရာသို့ရောက်ကြောင်း အကျဉ်းတည်း၊ (၅) ဝေဒ နာကို အစွဲပြု၍၊ ကိုယ်ချမ်းသာ၊ စိတ်ချမ်းသာဖြစ်၏။ ဤကား ဝေဒနာ၏ သာယာဘွယ်တည်း၊ (၆) မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ဝေဒနာသည် ရှိ၏။ ဤကား ဝေဒနာ၏ အပြစ်တည်း၊ (၇) ဝေဒနာ၌ လိုချင်မှု၊ စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ခြင်း၊ လိုချင်မှု၊ စွဲမက်မှုကိုပယ်ခြင်းသည် ရှိ၏။ ဤကား ဝေဒနာ၏ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျား၊ အနိသုတ် နှစ် သုတ်ကို ယှဉ်တွဲဖတ်ရှုရခြင်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အလို တော်ကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ သိရပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ မြတ်စွာဘုရားဟာ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရမဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ဟောကြားပြီးနောက် ထိုထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ တရားသဘောကို နားလည်သဘော ပေါက်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်းကို သိရှိတတ်မြောက်ကြစေရန် ဝေဒနာသံယုတ်အစရှိသော အကျင့်ဆိုင်ရာဒေသနာများကို ဖြည့်

စွက်ရှင်းလင်းတဲ့ သဘောနဲ့ အထပ်ထပ်ဟောကြားပြန်ပါတယ်။
 အဲဒီအချက်ကို ၁။ သတိမပြုမိတဲ့အတွက် မိမိရဲ့ အယူအဆကို
 အကျင့်ဒေသနာများနဲ့ ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်မကြည့်လျှင်သော်၎င်း၊
 ၂။ ဒေသနာရဲ့ သဘောအနက်ကို ဥာဏ်ငုံမိအောင် မကြိုးစား
 မကြံဆခဲ့လျှင်သော်၎င်း၊ ၃။ သဒ္ဓါအနက်မျှနဲ့ ပြောဆို လုပ်
 ကိုင်ခဲ့ရင်သော်၎င်း၊ မှားတတ်တယ် ဆိုသောအချက်ကို အထူး
 သတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမှားခြင်းမျိုးကို ရည်ရွယ်ပြီး
 “စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ” လို့ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်သဘောကို ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျင့်ကြံပေါက်မြောက်
 ပြီးသော အရိယာသူတော်ကောင်းများသည်သာ ကျင့်ကြံအား
 ထုတ်နည်းများကို သိရှိနားလည်ကြပါတယ်။ ထို့ကြောင့်မဟုတ်
 ပါလော။ မြတ်စွာဘုရားက အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံ
 စေလိုတဲ့အတွက် “အရိယာ၏တပည့်သည်” ဟူ၍ အကျင့်ဒေသနာ
 များမှာ ဟောကြားထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က “အရိ
 ယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံသော၊ ယောဂီတပည့်သည်” ဟူ၍
 ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါသောကြောင့် “မောင်မင်းလို အယူချာကြလျှင်၊ လူတ
 ကာ၊ ပါယ်ရွာရောက်သည့်ပြင်၊ သာသနာ့ကွယ်ကာ၊ မှောက်မည်
 ကြောင့်၊ ထင်နောက်အောင်၊ ဥာဏ်မလည်နှင့် မောင်ကြံစည်
 ဖွင့်ကာထုတ်ပါတဲ့၊ တောင်ပန်နီ (မူမမှန်သော)၊ မင်းစာအုပ်ကို
 ကွယ်၊ မီးဖုတ်ဘို့ကောင်း” ဟူသော ကျေးဇူးရှင် မန်လည်ဆရာ
 တော်ဘုရားရဲ့ လေးချိုးကြီးအတိုင်း၊ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ၊ ဓမ္မာစရိ

တရားဆောင်းပါးများ

ယ “ချွတ်းလံ”ကြီးရဲ့ ဟိုအယူအဆစာအုပ်များကို မီးရှို့ပစ်ရန် ကောင်းကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ ဒီနေ့တွေ၊ ကျွန်တော်ကဘဲ စပြီး ပြောပါမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ ကြားစမ်းပါရစေခင်ဗျာ၊ အမိန့်ရှိမှာသာ ရှိပါ။

မိုးကြိုး။ ။ မိတ်ဆွေရဲ့ ဓမ္မာစရိယကြီးက၊ ဘုရားဟော၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်လာ၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို ရှုပွားတဲ့အခါ “သံကိလိဋ္ဌ”ဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာသုံး စကားလုံးကို ဉာဏ်မငဲ့မိတဲ့ အတွက် (၁) ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပေါ်လာရင်၊ ဒေါမနဿဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းပေးရမယ်၊ (၂) ဒီလို ဣရိယာပုတ် ပြောင်းပေးခြင်းအားဖြင့် သုခဝေဒနာဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါ၊ သမာဓိဦးဆောင်ပြီး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကာ၊ ဖြစ်-ပျက်ကို ရှုပါမှ၊ သုခဝေဒနာပေါ်မှာ လောဘ မဖြစ်မယ်။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာအပေါ်မှာ ဒေါမနဿ ဖြစ်ခဲ့ရင်၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဖြစ်တယ်။ သုခဝေဒနာပေါ်မှာ လောဘဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဖြစ်တယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်မှာ ဖြစ်-ပျက် ရှုပါမှ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိတ်ဆွေရဲ့ ဓမ္မာစရိယ၏ အယူအဆများကြောင်းကို ဘုရားဟော၊ ဂါမဏိသံယုတ်၊ ရာသီယသုတ်ကို အကျဉ်းတင်ပြကာ ကျွန်တော် ရှင်းပြပါအုံးမယ်။

ရာသိယသုတ်။ ။ (အခါတပါး၌) ရာသိယ ရွာသူကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါတယ်။ “အသျှင်ဘုရား ရဟန်း ဂေါတမသည် ၁။ ပြင်းထန်သော အကျင့်အားလုံးကို ကဲ့ရဲ့၏။ ၂။ ပြင်းထန်သော အကျင့်၌မို့သူ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိသူ အားလုံးကို တဖက်သတ် စွတ်စွဲ၏။ ပုတ်ခတ်၏။ ဟူသော ဤစကားကို အကျွန်ုပ်ကြားရဘူးပါ၏။ မှန်ပါသလော”လို့ မေးပါတယ်။ ။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက “ရွာသူကြီး—ရဟန်းဂေါတမသည် ပြင်းထန်သော အကျင့်အားလုံးကို ကဲ့ရဲ့၏။ ပြင်းထန်သော အကျင့်၌မို့သူ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှုရှိသူအားလုံးကို စွတ်စွဲ၏။ ပုတ်ခတ်၏—ဟု၊ ဤသို့ဆိုကြသော သူတို့သည် ငါ၏စကားအတိုင်း ဆိုရာမရောက်ကြကုန်၊ စင်စစ်၊ ထိုသူတို့သည် ငါဘုရားကို ထင်ရှားမရှိသော အချို့နိုးသော၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့် စွတ်စွဲရာရောက်ကြကုန်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏။)

ကာမသုခလ္လိကအကျင့်။ ။ ရွာသူကြီး— (၁) ရွာသူတို့အကျင့်ဖြစ်သော၊ (၂) ပုထုဇဉ်တို့အကျင့်ဖြစ်သော၊ (၃) အရိယာတို့အကျင့်မဟုတ်သော၊ (၄) အကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော၊ (၅) ကာမဂုဏ်တို့၌ တွယ်တာငြိကပ်အားထုတ်သော အကျင့်သည် အစွန်းတဖက်တည်း....ဟူ၍ ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူပါတယ်။

အဲဒီအစွန်းတဖက်ဟာ ဓမ္မစကြာသုတ်၌ ဟောတော်မူသော အတိုင်း ကာမသုခလ္လိကနုယောဂ အကျင့်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ မိထ်ဆွေကိုမေးချင်တာက မြတ်စွာဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ ဝေဒနာသုံးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအောင်

တရားဆောင်းပါးများ

၂၈၁

ရူပွားရမယ်ဆိုသောအတိုင်း သုခဝေဒနာကို (ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်) သိအောင်ရူပွားခြင်းဟာ (၁) ရွာသူတို့အကျင့်လား၊ (၂) ပုထုဇဉ်တို့အကျင့်လား၊ (၃) အရိယာတို့ရဲ့ အကျင့် မဟုတ်ဘူးလား (၄) အကျိုးမဲ့တဲ့ အလုပ်လုပ်ခြင်းလား၊ (၅) ကာမဂုဏ်တို့၌တယ် ယာဠိကပ်အောင်အားထုတ်ခြင်းလား၊ ဘယ်လိုလဲဆိုတာစာဥာဏ် ပေဉာဏ်နဲ့ မဖြေဘဲ “လမ်းပေါ်ကလူ”ရဲ့ ဥာဏ်လောက်နဲ့ ဘဲ ဖြေစမ်းပါခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။ “မပြေးနိုင်ပါတယ်၊ ချွေးဖြိုင်ဖြိုင်ယိုကာကျပါ ပေါ့၊ ကြုံရလေခြင်း” ဆိုတဲ့ ငိုချင်းကိုဘဲ ငိုလိုက် ချင်ပါတော့တယ် ခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ ငိုချင်လဲ ငိုပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အဖြေတော့ ပေးရ လိမ့်မယ်ခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဘယ်လိုမှ မလဲပါခင်ဗျာ၊ နိဗ္ဗာန် ရောက် ကြောင်းဘုရားဟော ဝေဒနာနုပဿနာ အရ ရူပွားနေခြင်းသာ ဖြစ်ရမယ်ပေါ့၊ ဘယ်ကလာပြီး တတ္ထိ အချို့တို့ရဲ့ ကာမသုခလွှဲ ကာနုယောဂအကျင့် ဖြစ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

အတ္တကိလမထအကျင့်။ ။ ကဲ— ဒီလိုဆိုရင် ဘုရားဟောသော ဒုတိယအပိုဒ်ကို ပြောပြအုံးမယ် “ရွာသူကြီး (၁) ဆင်းရဲသော (၂) အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော၊ (၃) အကျိုးမဲ့နှင့် စပ်

သော(၄)ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေသောအားထုတ်ခြင်းသည်(အခြား) တစွန်းတဖက်တည်း”ဟူ၍ရှင်းလင်းဟောကြားတော် မူပါတယ်။

အဲဒီအခြားအစွန်းတဖက်ဘာ မမ္မာကြောဒေသနာအရ အတ္တ ကိလေမထာနုယောဂ အကျင့်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘေဒမဟာသတိ ပဋ္ဌာန်သုတ်အတိုင်း ဒုက္ခဝေဒနာကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအောင် (ဣရိယာပုတ်မပြုပြင်ဘဲ) ရှုပွားခြင်း ဟာကော၊ (၁)ဆင်းရဲ သော (၂)အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော (၃)အကျိုးမဲ့ နှင့်စပ်သော၊ (၄)ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော၊ အားထုတ်ခြင်းလား ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ဖြေစမ်းပါခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣရိယာပုတ် မပြုပြင်ဘဲ ထူး သောဉာဏ်ဖြင့်သိအောင် ရှုပွားခြင်း ဟာ(၁)အရိယာတို့ အကျင့် မဟုတ်ဘူး၊ (၂) အကျိုးမဲ့ နှင့် စပ်သော အကျင့် ဖြစ်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေမဲ့ (၃)ဆင်းရဲသော၊ (၄)ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အားထုတ်ခြင်းရယ်လို့ တော့ ဆိုနိုင်နေပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ကောင်းလိုက်လောဗျာ၊ အဲဒီလို ဂျက်ကျလက်ကျ ဖြေဆိုမှပေါ့၊ ဒါထက်ဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက ရာသီယ သုတ်နောက်ပိုင်းမှာ ဖြေဆိုထားပါတယ်၊ ၎င်းကို တင်ပြပါမယ်။ ထို့ပြင်....

မဇ္ဈိမအလယ်အလတ်အကျင့်။ ။ “ရှာသူကြီး-ဤအစွန်း နှစ်ဖက်တို့ကို မကပ်မူ၍ (၁) ဉာဏ် မျက်စိကို ပြုတတ်သော၊

တရားဆောင်းပါးများ

(၂) အသိဉာဏ်ကိုပြုတတ်သော၊ (၃) ငြိမ်းခြင်းငှာ အထူးသိခြင်းငှာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ၊ (၄) နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှာ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ထိုအကျင့်သည် အဘယ်နည်း၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော ဤအရိယာမဂ်ပင်တည်း” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။ (မှတ်ချက်။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကိစ္စပြီးစီး ပြည့်စုံတယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားဟောကို အထူးသတိ ပြုပါရန်။ ။ မိုးကြိုး)

ဘုရားဟော ရာသီယသုတ်ဟာက တော်တော် ရှည်လျားပါတယ်။ သို့အတွက် အကျယ်သိလိုသူများဟာ မူရင်းသုတ်ကိုဖတ်ကြပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ယခုပြဿနာဟာက သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ကို စုတ်စုတ်သော အတ္တကိလမထာနုယောဂ နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့အတွက်၊ ၎င်းနဲ့ပတ်သက်သော ဘုရားဟော ဒေသနာအပိုင်း အခန်းကိုသာ တင်ပြပါမယ်။

(၁) အကြောင်းသုံးပါးနှင့်အကဲ့ရဲ့ ခံရသူ။ ။ ရှာသူကြီး— ပြင်းထန်သော အကျင့်ကိုမှီ၍ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိသော အကြင်သူသည် (က) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၏။ ပြင်းစွာ ပူပန်စေ၏။ (ခ) ကုသိုလ်တရားကိုလည်းမရ၊ (ဂ) လူတို့တရားထက်လွန်သော အရိယာတို့ ဉာဏ်အမြင်ထူး ကိုလည်းမပျက်မေ့ဘဲ မပြုနိုင်။ ။ ဤသူသည် သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရ၏။ (၁) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၏။ ပြင်းထန်စွာပူပန်စေ၏။

ဟူသော ပထမအကြောင်း၊ (၂) ကုသိုလ်တရားကိုလည်းမရ ဟူသော ဒုတိယအကြောင်း၊ (၃) လူတို့ တရားထက် လွန်သော အရိယာတို့ ဥာဏ်အမြင်ထူးကို မျက်မှောက် မပြုနိုင် ဟူသော တတိယ အကြောင်းပင်တည်း။

(၂) အကြောင်းနှစ်ပါးနှင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရသူ။ ။ ရှာသူကြီး— ပြင်းထန်သော အကျင့်၌မှီ၍ ခေါင်းပါးသော၊ အသက်မွေးမှုရှိသော အကြင်သူသည် (က) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၏။ ပြင်းထန်စွာ ပူပန်စေ၏။ (ခ) ကုသိုလ်တရားကိုသာရ၏။ (ဂ) လူတို့တရားထက် လွန်သော အရိယာတို့ ဥာဏ်အမြင်ထူးကိုလည်း မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ ဤသူသည် နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရ၏တပါးသော အကြောင်းဖြင့် အချိုးမဲ့မ်းခံရ၏။ ။ (၁) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၊ ပြင်းထန်စွာပူပန်စေဟူသော ပဌမအကြောင်းနှင့် (၂) လူတို့တရားထက်လွန်သော အရိယာတို့၏ ဥာဏ် အမြင်ထူးကိုကား မျက်မှောက်မပြုနိုင်ဟူသော ဒုတိယအကြောင်းနှစ်ပါးနှင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရ၏။ (၃) ကုသိုလ်တရားကိုသာရ၏ဟူသော တတိယသော အကြောင်းဖြင့် အချိုးမဲ့မ်းခံရ၏။

(၃) အကြောင်းတပါးနှင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရသူ။ ။ ရှာသူကြီး။ ပြင်းထန်သော အကျင့်၌မှီ၍ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိသော အကြင်သူသည် (က) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၊ ပြင်းထန်စွာ ပူပန်စေ၏။ (ခ) ကုသိုလ်တရားကိုလည်းရ၏။ (ဂ) လူတို့တရားထက်လွန်သော အရိယာတို့ ဥာဏ်အမြင်ထူးကိုလည်း မျက်မှောက်မပြုနိုင်၏။ ဤသူ

တရားဆောင်းပါးများ

သည် တပါးသော အကြောင်းဖြင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရ၏။ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အချိုးမမှမ်းခံရ၏။ ၁။ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏ဟူသော တပါးသော အကြောင်းဖြင့် အကဲ့ရဲ့ ခံရ၏။ ၂။ ကုသိုလ် တရား ကိုလည်း ရ၏ ဟူသော ပထမ အကြောင်းနှင့် ၃။ လူတို့တရားထက် လွန်သော အရိယာတို့ဥာဏ် အမြင်ထူးကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏ ဟူသော ဒုတိယ အကြောင်း ဤ အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့် အချိုးမမှမ်းခံရ၏—ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးအနက်၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်အရ ဣရိယာပုတ်ကို မပြုပြင်ဘဲ အာတာပဝိရိယနဲ့ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာ ပူပန် စေကာ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူဟာ၊ ၁။ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေ၏ဟူသော အကြောင်းတပါးဖြင့်သာ မသိနားမလည် သောသူတို့၏ အကဲ့ရဲ့ကို ခံရမည် ဖြစ်သော်လဲ၊ ၂။ အကုသိုလ် တရားကိုရ၏ ဟူသော အကြောင်းတပါးနှင့်၊ ၃။ လူတို့တရား ထက်လွန်သော အရိယာဥာဏ် အမြင်ထူးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် သောအကြောင်းတပါး၊ ပေါင်းအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့် အချိုး မှမ်းခံရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ရာတွင် အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ် သောအကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေသော အားထုတ် ခြင်းဆိုတဲ့ တိတ္ထိ အချို့တို့ရဲ့ အတ္တ ကိလေ မထာနုယောဂ အကျင့်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုတာ မိတ်ဆွေ သဘော ပေါက်သင့်တယ် မဟုတ်ပါလားခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း... စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ ဆီလျော်လှတဲ့
 တုရားဟော ဒေသနာများကို ရှာဖွေတင်ပြတဲ့အတွက် ဗဟုသုတ
 တိုးပွားခြင်း ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ကျေးဇူးလဲ အထူး တင်ပါတယ်။
 ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣဒိယာပုတ် မပြောင်းလဲ၊ မပြုပြင်ဘဲ၊ ပညာနဲ့
 ရှုပွားခြင်းဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အတ္တကိလမတာနုယောဂအကျင့်
 ယုတ်မဟုတ်နိုင်။ ပြုပြင်နိုင်ဘူးဆိုတာကိုလဲ သဘောပေါက်ပေါ်
 တယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒါထက် “စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ” ဆိုတာ
 ကိုလဲ မိတ်ဆွေ သဘောပေါက်တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့နော်။

သတင်းလျာနယ်တိုင်-

၁၉၆၉-ခုနှစ်၊ မေလ၅-ရက်နေ့မှ ၁၉၇၁-ခုစက်တင်ဘာလ (၁၉)ရက်နေ့အထိ တပတ်တကြိမ် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများကို စာရေသတို့တပေါင်း တစည်းထည်း ဖတ်ရှု နိုင်စေရန် မိုးကြိုး ဦးအုန်းခင်က အသစ်တဖန် ပြန်လည် ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်၍ ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထုတ်ဝေသူ

ရှင်ရှင် လောကနှင့် စာပေ လောကမှ နာမည်ကြီး
ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တရားထူးတွေကြပုံ အကြောင်းစုံများဖြင့်—

တ ရား

ဆောင်းပါးများ—အမှတ်(၂)

မကြာမီ ထုတ်ဝေပါမည်။

ဗမာ့ခေတ် စာပေ

၁၁၅-၃၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

သို့ကြိုထင်မှကြားထားနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်ရိုက်

ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှသတ်နှင့် မဂ်လေးပါး

ရနိုင်ပါသေးသည်။